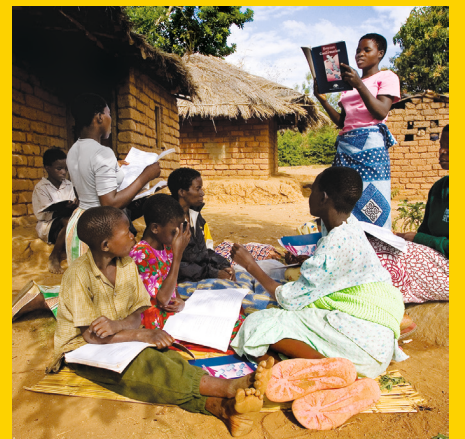

Varhaisnuorten kykyjen vapauttaminen

Ruhi-instituutti

Kirja 5

Varhaisnuorten kykyjen vapauttaminen

Ruhi-instituutti

Tähän sarjaan kuuluvia kirjoja:

Alla on Ruhi-instituutin suunnitteleman kirjasarjan nykyisten kirjojen nimet. Kirjat on tarkoitettu käytettäväksi runkokurssisarjana järjestelmällisissä ponnistuksissa kehittää nuorten ja aikuisten kyvykkyyttä oman yhteisönsä palveluun. Ruhi-instituutti kehittää myös parhaillaan tämän sarjan kolmannelta kirjasta eriytyvää kurssisarjaa, joka on tarkoitettu bahá'í-lastentuntien opettajien kouluttamiseen, sekä kirjasta 5 eriytyvää sarjaa, joka on tarkoitettu varhaisnuorten ryhmien valmentajien kouluttamiseen. Myös nämä on sisällytetty alla olevaan luetteloon. On tärkeää huomata, että luetteloon saattaa tulla muutoksia sitä mukaa, kun kokemuksia karttuu kentältä. Uusia kirjoja lisätään siihen, kun useiden Ruhi-instituutin opinto-ohjelman kehitettävänä olevien materiaalien osalta saavutetaan vaihe, jossa ne voidaan julkaista laajempaan käyttöön.

- Kirja 1 *Pohdintoja hengen elämästä*
- Kirja 2 *Nouse palvelemaan*
- Kirja 3 *Lastentuntien opettaminen, taso 1*
Lastentuntien opettaminen, taso 2 (erityiskurssi)
Lastentuntien opettaminen, taso 3 (erityiskurssi)
Lastentuntien opettaminen, taso 4 (erityiskurssi)
- Kirja 4 *Jumalan kaksoisilmäiset*
- Kirja 5 *Varhaisnuorten kykyjen vapauttaminen*
Alkusysäys: Kirjan 5 ensimmäinen erityiskurssi
Laajeneva piiri: Kirjan 5 toinen erityiskurssi
- Kirja 6 *Bahá'í-asian opettaminen*
- Kirja 7 *Yhdessä palvelun polulla kulkien*
- Kirja 8 *Bahá'u'lláhin liitto*
- Kirja 9 *Historiallisen näkökulman omaksuminen*
- Kirja 10 *Vireitä yhteisöjä rakentamassa*
- Kirja 11 *Aineelliset varat*
- Kirja 12 *Perhe ja yhteisö*
- Kirja 13 *Yhteiskunnalliseen toimintaan osallistuminen*
- Kirja 14 *Julkiseen keskusteluun osallistuminen*

Copyright © 2021, 2024 Ruhi Foundation, Kolumbia
Kaikki oikeudet pidätetään. Suomenkielinen versio 2.1.1.PP toukokuu 2024

Espanjankielinen alkuteos *Liberando los poderes de los jóvenes*
Copyright © 2006, 2014, 2022 Ruhi Foundation, Kolumbia
ISBN 978-628-95102-2-5

Ruhi-instituutti on myöntänyt Suomen bahá'í-julkaisuille luvan tämän kirjan suomenkielisen käännöksen painamiseen rajatussa määrin.

Ruhi Institute
Cali, Colombia
instituto@ruhi.org
www.ruhi.org

Suomen bahá'í-julkaisut
julkaisut@bahai.fi
www.bahaikirjakauppa.fi

Sisällys

Muutamia ajatuksia ohjaajille	v
Elämän kevätaika	1
Lupaava ikä	45
Valmentajana palveleminen	83

Muutamia ajatuksia ohjaajille

Ruhi-instituutti on 1970-luvun alussa käynnistyneen toimintansa alusta saakka pyrkinyt palvelemaan koulutustoimintansa avulla kahdestatoista viiteentoista vuoden ikäisiä nuoria, joita usein kutsutaan varhaisnuoriksi ja jotka edustavat hyvin erityistä yhteiskunnan osaa. Nähtyään niin monien tähän ikäryhmään kuuluvien idealismin ja tarmon Ruhi-instituutti vakuuttui siitä, että on tärkeää tarjota heille tilaisuus opiskella lukuisia aiheita ja ajatuksia, joiden avulla heidän on mahdollista käsitellä elämän kiperiä puolia, taistella kaikkialla vahvistuvia moraalisen rappion voimia vastaan ja tulla yhteiskunnallisen muutoksen aktiivisiksi edistäjiksi. Seuraavien parin vuosikymmenen aika oli toimintaa ja pohdintaa, jota hyödytti yhä enenevässä määrin maailmanlaajuinen kokemus eritaustaisten varhaisnuorten valmentajana toimimisesta, mihin kuului myös ponnistuksia yhteisöjen kehittämiseksi, eritoten lukutaidon alalla. Noin vuoteen 2000 mennessä oli muodostunut ajatus varhaisnuorten henkisestä voimauttamisesta ja sen myötä monitahoinen kolmivuotinen ohjelma, jolla pyritään vapauttamaan varhaisnuorten älylliset ja henkiset kyvyt ihmiskunnan palveluun.

Samoin kuin Ruhi-instituutin edistämät muut hankkeet, varhaisnuorten henkisen voimauttamisen ohjelma tarjotaan käyttöön yhteisön ruohonjuuritasolla etäopetusjärjestelmän kautta, johon tässä tapauksessa kuuluu kolme päätekijää: varhaisnuorten ryhmä, valmentaja ja tietty valikoima materiaaleja. *Varhaisnuorten kykyjen vapauttaminen*, joka on instituutin runkokurssisarjan viides kirja, on tarkoitettu avuksi niille, jotka haluavat saada ryhmän varhaisnuoria kylästään tai naapurustostaan osallistumaan tähän ohjelmaan. Se on ensimmäinen kirja siinä kurssisarjassa, joka eriytyy runkokurssisarjasta ja auttaa kehittämään niitä valmiuksia, joita tarvitaan palveltaessa valmentajana – nimitys, joka jo itsessään kuvastaa kyseessä olevan palvelun luonnetta. Vaikka kaikki tätä kirjaa opiskelevat eivät astukaan palvelun kentälle, toiveena on, että he kaikki voisivat saada innoitusta kurssiin sisältyvistä teemoista ja ymmärtää, miten tärkeää on kiinnittää asiaankuuluvaa huomiota varhaisnuorten yleviin pyrkimyksiin – mikä on elintärkeää luotaessa kulttuuria, joka edistää sellaisia asenteista nuoria kohtaan, jotka eroavat hyvin suuresti nykyään vallitsevista yhteiskunnallisista asenteista. Tällaisessa ympäristössä jopa ne, jotka eivät ole suoraan mukana ohjelmassa, ovat valmiita tukemaan sen nopeasti kehittyvää toimintaa.

Kirjan 5 ohjaajina toimivien tulisi huomata, että osallistujien joukossa on monia vähän alle tai yli kaksikymmenvuotiaita nuoria, jotka ovat tulleet opiskelemaan runkokurssisarjaa ilmaistuaan olevansa halukkaita toimimaan valmentajana ja joilla on kaikki siihen tarvittavat piilevät valmiudet. Jotkut heistä ovat tutustuneet bahá'í-uskoon ikätovereidensa kanssa käymiensä keskustelujen kautta, joissa tähdenneettiin heidän osaansa nuorempien sukupolvien kouluttamisessa. Toiset ovat itse käyneet läpi henkisen voimaantumisen ohjelman varhaisnuorena ja aloittaneet kirjan 1 opiskelun pian sen jälkeen. Riippumatta siitä, mitä reittiä he ovat tulleet mukaan instituuttiprosessiin, he ovat nyt osa kylänsä tai naapurustonsa kasvavaa ystävien ydinryhmää, joka on sitoutunut oman ympäristönsä parantamiseen ja saa tässä yhteydessä kokemusta kodeissa vierailemisesta, jotta he voivat tutkia perheiden kanssa bahá'í-uskossa keskeisiä aiheita, mikä on kirjan 2 esittämä palveluteko. Osana tätä ydinryhmää useat heistä ovat myös läheisessä yhteydessä vähintään yhteen paikkakunnan varhaisnuorten ryhmään ja avustavat sen valmentajaa erilaisen toiminnan järjestämisessä sekä vierailevat hänen kanssaan säännöllisesti vanhempien luona keskustellakseen ohjelmaan liittyvistä ajatuksista ja toimintatavoista. Tässä vaiheessa heillä kaikilla on bahá'í-opetuksista hyvät tiedot, jotka ovat syventyneet kirjojen 3 ja 4 opiskelun myötä, ja heillä on sellaisia taitoja, kykyjä, asenteita ja henkisiä ominaisuuksia, joita tarvitaan merkityksellisten keskustelujen aloittamiseen ja jatkamiseen

ystävien ja naapureiden kanssa. Etenkin tässä vaiheessa heidän siirtyessään kirjaan 5 tulee ilmeiseksi, mikä merkitys on Ruhi-instituutin runkokurssisarjaan kuuluvalla kyvykkyyden kehittämisprosessilla – prosessilla, jonka johtoajatuksena on palvelun polulla kulkeminen. Varhaisnuorista koostuvan ryhmän sitouttaminen henkisesti voimauttavaan kolmivuotiseen ohjelmaan on vaativa palveluteko, ja aloittelevien valmentajien ponnistukset siinä onnistumiseksi ovat paljolti riippuvaisia siitä kyvykkyydestä, jota he ovat tähän mennessä vakaasti kehittäneet tällä polulla kulkiessaan.

Tämän kirjan ensimmäisessä osassa Elämän kevätaika keskitytään niihin ominaisuuksiin, jotka bahá'í-opetusten mukaan tulisi olla tunnusomaisia nuoruusajalle. Tämän tarkastelun perusteella syntyy vähitellen näkemys siitä panoksesta, jonka kukin nuorten sukupolvi antaa Jumalan asian ja ihmiskunnan palvelemiseen. Ohjaaja on syytä varmistaa, että osallistujat ovat tämän osan opiskelun jälkeen sen paljastaman näkemyksen innoittamia, sillä juuri tämä näkemys on varhaisnuorten henkisen voimauttamisen ohjelman perustana, ja sen pitäisi antaa suuntaa heidän ponnistuksilleen saada nuoria osallistumaan sen toimintaan.

Tämän osan alussa osallistujia pyydetäänkin miettimään, millaisia ominaisuuksia he toivovat varhaisnuorten kehittävän siihen mennessä, kun he päättävät kolmivuotisen ohjelman 15 vuoden iässä – jota pidetään aikuisuuden kynnyksenä bahá'í-opetuksissa – ja aloittavat nuoruutensa parhaat vuodet. Ohjaajan on ymmärrettävä, että tämän tehtävän tarkoituksena ei ole paneutua ohjelman yksityiskohtiin tai pohtia varhaisnuorten piileviä kykyjä. Näistä edellistä käsitellään kirjan kolmannessa ja jälkimmäistä toisessa osassa. Tarkoituksena on pikemminkin tuoda välittömästi esiin mielikuva nuoresta, joka on valmis ottamaan paikkansa seuraavan sukupolven joukossa, joka toimii Jumalan asian puolesta ja omistautuu edistämään sivistystä. Osallistujat ymmärtävät tämän tehtävän avulla paremmin sen toiminnan luonteen, johon he pian ryhtyvät valmentajina, ja se antaa heidän myöhemmille keskusteluilleen syvällisemmän merkityksen.

Tätä varten tässä osassa on sitten lukuisia pyhien kirjoitusten kohtia, jotka selventävät tiettyjä nuoruusaikaan liittyviä ajatuksia. Osan alkupuolella mainittuihin ajatuksiin kuuluu palvelun, koulutuksen ja tulevaisuuteen valmistautumisen välinen vuorovaikutus – asia, joka voi joskus askarruttaa nuorta mieltä. Tehdään selväksi, että kun elämää tarkastellaan kokonaisuutena, sen eri osa-alueet eivät suinkaan ole ristiriidassa keskenään vaan voivat vahvistaa toisiaan. Jakson 10 tehtävä auttaa osallistujia pohtimaan, mitä tämä tarkoittaa käytännössä. On oltava tarkkana, etteivät he suorita tehtävää enempiä ajattelematta eivätkä ymmärrä, miten tietyt elämänvalinnat ja ajattelutavat voivat synnyttää kuvitteellisia vastakkainasetteluja ja niistä seuraavia jännitteitä.

Toinen tähän osaan sisältyvä ja sen tavoitteen kannalta keskeinen ajatus on kahtalainen moraalinen päämäärä. Osallistujat tietysti tuntevat tämän ajatuksen aiempien kirjojen opiskelun perusteella. Sitä tarkastellaan tässä paljon perusteellisemmin, ja heidän tulisi kiinnittää erityistä huomiota sen tutkimiseen tarkoitettuihin jaksoihin, joissa aluksi kuvataan niitä kahta täydellistä muutosta – yksilön tasolla ja yhteiskunnan rakenteessa – jotka on kuvattu bahá'í-kirjoituksissa. Tässä osassa annetaan tämän valossa ymmärtää, että nuorten tulisi olla hyvin määrätietoisia, jotta he voisivat ottaa vastuun omasta älyllisestä ja henkisestä kasvustaan sekä antaa kestävä panoksensa yhteiskunnan kehittämiseen. Lisäksi siinä todetaan, että nämä moraalisen päämäärän kaksi puolta ovat toisiaan täydentäviä ja perimmiltään erottamattomia, sillä ihmisten arvot ja käytös muovaavat heidän ympäristöään ja yhteiskunnalliset rakenteet ja kehityskulut vaikuttavat puolestaan niihin. Joidenkuiden osallistujien voi olla haastavaa ymmärtää tämän toteamuksen seurauksia, joita tarkastellaan jakson 16 tehtävässä. Vallitsevat maailmankatsomukset – jotka yhtäältä korostavat liikaa

yksilöllisyyttä ja yksilön vapautta tai toisaalta yliarvioivat yhteiskunnallisten voimien ja poliittisen toiminnan merkitystä – voivat vääristää todellisuutta ja muokata uskomuksia ja ajattelumalleja, usein huomaamattomasti. Kun tehtävä tehdään ryhmän kanssa, ohjaajan on oltava tietoinen siitä, että tämä voi olla haasteellista, ja tarvittaessa autettava ryhmän jäseniä tunnistamaan ne väitteet, jotka eivät ole jaksossa lainatun Suojelijan lausunnon mukaisia. Kahtalaisen päämäärän ajatuksen tarkastelu päätetään sitten toteamalla, että tällaiseen päämäärään on mahdollista päästä vain palvelemisen kentällä. Tässä osassa esitetään, että palvelussa yhdistyy yksilön mahdollisuuksien toteutuminen ja yhteiskunnan kehittäminen.

Toinen osa on nimeltään Lupaava ikä, ja siinä tarkastellaan varhaisnuoria ja heidän tavattoman suuria mahdollisuuksiaan. Se pyrkii lujittamaan sitä opiskelevien mielessä ymmärrystä siitä, että varhaisnuoret ovat oma ikäryhmänsä, jolla on omat erityispiirteensä – piirteet, jotka eivät jätä epäilystäkään siitä, että vaikka olisi erehdys kohdella heitä lapsina, yhtä lailla virheellistä olisi rohkaista heitä jäljittelemään sellaista aikuisuuden mallia, joka on pohjimmiltaan pinnallinen ja jonka voidaan nähdä saavan jalansijaa yhä useammilla tahoilla. Tämän osan tavoitteena on tehdä selväksi, että bahá'í-yhteisön tapaa suhtautua tähän ikäryhmään ovat muovanneet bahá'í-uskon kirjoitukset ja innoittavat nuoren Rúhu'lláhin kaltaiset esimerkit, eroaa perin pohjin suhtautumisesta, joka perustuu laajalle levinneisiin oletuksiin ja teorioihin, joista hyvin monet kuvaavat varhaisnuoria kapinallisina ja kriiseille alttiina.

Edellä mainittujen tavoitteiden pohjalta tässä osassa tarkastellaan lyhyesti varhaisnuoruuden luonnetta ja pyydetään osallistujia pohtimaan niitä haasteita, joita tämän ikäisten nuorten kasvavan tietoisuuden suuntaaminen tarkoituksenmukaisesti sisältää. Tässä yhteydessä osassa esitetään varoitus: näissä ponnisteluissa on vältettävä sellaisten ohjelmien sudenkuoppia, jotka sen sijaan, että suuntaisivat tässä elämän kehitysvaiheessa olevien kasvavaa tietoisuutta itsestään muiden epäitsekäiseen palveluun, kohdistavat sen ihmisen minään ja valitettavasti päätyvät tekemään heistä ihmisen itsepintaisen minän vankeja. Luvuissa 5–9 yritetään varoittaa osallistujia joistakin tämän sudenkuopan salakavalista vaaroista käymällä läpi joukko asiaankuuluvia lainauksia bahá'í-kirjoituksista. Tässä osassa tarkastellaan lisäksi yhteiskunnallisen ympäristön vaikutuksia varhaisnuorten elämään, esitellään ajatus varhaisnuorten ryhmästä keskinäisen tuen elämämpiirinä ja määritellään se asenne, joka kaikkien tällaisten ryhmien valmentajina palvelemaan ryhtyvien on omaksuttava.

Kolmas osa, Valmentajana palveleminen, jatkaa tavallaan siitä, mihin toinen osa päättyy, ja pyrkii perehdyttämään osallistujat tarkemmin tämän palveluteon luonteeseen. Kun on käyty läpi joitakin varhaisnuorten ryhmän olennaisista piirteistä, tässä osassa ryhdytään tarkastelemaan niitä materiaaleja, joiden opiskelu on ohjelman ydintä. Tämä osa on pääasiassa omistettu tälle tarkastelulle, ja ohjaajan tulisi ymmärtää hyvin, että sen tarkoituksena ei ole pelkästään kuvailla materiaaleja osallistujille vaan antaa heille syvämpi ymmärrys siitä, mitä henkiseen voimaantumiseen sisältyy ja miten materiaalit pyrkivät edistämään sen muutosvoimaa. Materiaaleista on otteita kauttaaltaan, mutta kaksi tekstiä eritellään kokonaan – *Vahvistuksen tuulahduksia* ja *Uskon henki* – ja osallistujilla on oltava nämä kirjat saatavilla.

Henkisen voimautumisen aihepiiri edellyttää yleensä ohjaajilta paljon ajattelua ja pohdintaa. Instituuttikurssien käynnistämä koulutusprosessi voidaankin nähdä viime kädessä moraalisen ja henkisen voimautumisen välineenä, jonka avulla ihmiset kaikilla elämäalueilla ja kaikista taustoista voivat nousta ja osallistua paremman maailman rakentamiseen. Tässä yhteydessä käytetty käsite vallasta eroaa suuresti sen yleisistä määritelmistä, jotka yhdistävät vallan aikomukseen hallita muita tai saada toiset

alistumaan omaan tahtoonsa ja tarpeisiinsa. Tavoitteena on sen sijaan tulla kanaviksi ihmishengen kykyjen vuolaalle virralle: ykseyden, rakkauden, nöyrän palvelun ja puhtaiden tekojen voimalle. Sen vuorovaikutuksen edistäminen, jota tarvitaan tällaisen kehityskulun etenemiseksi – jopa nopeuttamiseksi – on keskeistä ohjaajana palvelemiselle, ja hankittuaan kokemusta ryhmän toisensa jälkeen saamisesta mukaan opiskelemaan kursseja jokainen ohjaaja pystyy näkemään pilkahduksia niistä monista toisiinsa vaikuttavista tekijöistä, joita kaikkia tehokkaampi on todellisen ymmärryksen vaaliminen.

Tässä kirjassa ohjaajan tehtävä tietenkin ulottuu vielä pitemmälle, seuraavaan sukupolveen ja sellaisen kasvatusprosessin ominaislaatuun, joka antaa varhaisnuorille mahdollisuuden käyttää kehittyviä kykyjään tuloksettaasti. Tämän kehityskulun ytimessä ovat ajatuksen ja ilmaisun toisiaan vahvistavat voimat. Mielen kyky käsitteelliseen ajatteluun, joka lisääntyy järjestyttävästi varhaisessa nuoruudessa, vahvistuu varhaisnuorilla, kun he oppivat soveltamaan asiaankuuluvia tieteellisiä, moraalisia ja henkisiä ajatuksia tarkastellessaan heitä ympäröivää maailmaa ja yrittäessään ensimmäisiä kertoja vaikuttaa yhteiskuntaan. Vaikka järkipärisen tarkastelun voima olisi kuinka merkittävä tahansa, sen lisäksi kuitenkin tarvitaan henkistä havaintokykyä. Sen kautta avautuvat ymmärryksen kanavat, joita ei ole mahdollista saavuttaa pelkästään mielen kykyjen avulla. Varhaisnuoria on siksi autettava tunnistamaan henkiset voimat ja henkiset periaatteet heidän kohtaamisissaan tilanteissa, jotta he voivat tehdä hyviä moraalisia valintoja. Se, että ihmisen ajatuksia ja käyttäytymistä ohjaava moraalinen rakenne on läheisessä yhteydessä sen kielen rakenteeseen, jolla hän ilmaisee ajatuksiaan, on hahmotellun koulutusprosessin perusedellytys. Mitä tahansa oivalluksia kirjan 5 kaksi ensimmäistä osaa ovatkin antaneet tästä prosessista, kolmannen osan jaksoissa 5–19 pyritään selvittämään sen eri puolia hyödyntämällä tarvittaessa esimerkkejä ohjelmassa käytetyistä teksteistä. Jokaisen ohjaajan olisi hyvä tutustua huolellisesti näihin jaksoihin valmistautuessaan ohjaamaan ryhmää niiden läpi. Toiveena on, että osallistujat saavat tästä opiskelusta käsityksen näiden tekstien mahdollisuuksista voimauttaa varhaisnuoria erilaisissa kulttuureissa.

Tämän tarkastelun valossa osallistujille annetaan mahdollisuus tarkastella kokonaisuudessaan kahta tekstiä, joista toinen on bahá'í-opetusten innoittama ja toinen on selvästi ohjelman bahá'í-sisältöä. Osallistujat tutustuvat näihin kahteen tekstityyppiin tämän osan alkupuolella, ja *Vahvistuksen tuulahduksia* ja *Uskon henki* -kirjoihin perehtymisen tarkoituksena on auttaa heitä näkemään, miten nämä molemmat tekstit edistävät niissä käsiteltyjen aiheiden ja ajatusten sekä käytetyn kielen osalta edellä kuvatun ohjelman tavoitteita. Esimerkiksi näistä kirjoista ensiksi mainittuun sisältyvä ajatus vahvistuksesta – jos ihminen ponnistelee saavuttaakseen ansiokkaita päämääriä, hän saa jumalallista vahvistusta – herättää nuorten sydämessä ja mielessä vastakaikua kaikkialla. Tekstin opiskelun kautta saavutettu ymmärrys näyttää auttavan heitä pääsemään yli arkuudestaan ja siihen usein liittyvästä itseluottamuksen puutteesta ilman sellaista hyökkäävää käyttäytymistä, joka aivan selvästi on osoitus liiallisesta oman itsen korostamisesta. Niinpä tämän kirjan sisältämä koruton mutta syvälinen tarina, joka yleensä on ensimmäisiä varhaisnuorten opiskelemia, osoittaa monille polun, joka suojelee heitä ainakin osittain niiltä yhteiskunnan rakennetta repiviltä hajottavilta voimilta, jotka ovat valmiina riistämään heiltä heidän todellisen olemuksensa jaloina olentoina.

Samalla tavoin *Uskon henki* -kirjan sisältämien ajatusten selitykset auttavat kaikentaustaisia varhaisnuoria pohtimaan syvälinen niitä filosofisia aiheita, jotka alkavat tässä elämänvaiheessa askarruttaa heidän mieltään, sekä näkemään ne monimutkaiset yhteydet, joita henkisen ja aineellisen välillä on. Näihin ajatuksiin kuuluvat esimerkiksi fyysinen kehitys ja ihmishengen ilmaantuminen. Ohjaajan tulisi ymmärtää, että monille kirjaa 5 opiskeleville ja valmentajiksi pyrkiville nuorille, elleivät ole itse suorittaneet

henkisen voimauttamisen ohjelmaa varhaisnuorena, *Uskon henki* -kirjan tarkastelu on ensimmäinen tilaisuus tutkia järjestelmällisesti siinä esitettyjä ajatuksia, ja heille olisi annettava riittävästi aikaa pohtia, mitä tämän tutkimisesta seuraa.

Tämän katsauksen päätteeksi osallistujia kannustetaan pohtimaan tieteen ja uskonnon välisen sopusoinnun periaatetta, ei tekstissä suoranaisesti käsiteltynä vaan koko tarkastelun pohjalla olevana ajatuksena. Ajatuksena on, että tiedettä ja uskontoa voidaan pitää kahtena toisiaan täydentävänä tiedon ja käytännön järjestelmänä, joiden avulla sivistys edistyy. Osallistujien ja etenkin niiden, jotka ovat valmistautumassa astumaan tälle palvelun alalle, tulisi panna merkille, miten tärkeää tämä pohdinta on. Jos todellisen maailman entistä kokonaisvaltaisempi ymmärtäminen kaiken kaikkiaan on olennainen osa henkistä voimautumista, varhaisnuorille suunnatuissa teksteissä on välttämättä hyödynnettävä näitä molempia tietolähteitä.

Vaikka kaikki ohjelmaan osallistuvat varhaisnuorten ryhmät keskittyvät ensisijaisesti materiaalien opiskeluun, heillä on myös muuta yhteistä toimintaa. Näihin kuuluvat palveluprojektit, urheilu, taiteellinen ilmaisu ja kädentaidot sekä ajoittaiset erityistapahtumat. Jaksoissa 25 ja 26 esitellään joitakin tähän toimintaan liittyviä periaatteita ja ajatuksia, mutta ei mennä liian pitkälle yksityiskohtiin vaan todetaan, että niiden tarkan sisällön on lähdeävä paikallisesta tilanteesta. On kuitenkin toivottavaa, että palveluprojektien suunnittelua ja toteuttamista painotetaan ohjelmassa, sillä palvelu tarjoaa näyttämön, jolla aiemmin mainittu kahtalainen moraalinen päämäärä voi toteutua. Tässä osallistujien pitäisi ymmärtää, että tällaisista projekteista neuvotellaan usein muiden valmentajien kanssa pidettävissä kokouksissa.

Osan päätteeksi tarkastellaan valmentajan tehtäviin liittyviä useita kysymyksiä, kerrotaan oivalluksia siitä, kuinka autetaan varhaisnuorten ryhmän muodostamisessa, kuinka pari ensimmäistä tapaamista järjestetään ja kuinka vanhempien kanssa voidaan keskustella ohjelman luonteesta ja heidän poikiensa ja tyttäriensä edistymisestä. Osallistujien on alusta alkaen tiedostettava, että valmentajana toimimiseen tarvittavat taidot kehittyvät ajan kuluessa jatkuvan kokemuksen myötä ja kirjasta 5 eriytyvien kurssien opiskelun kautta. Tämä edellyttää varhaisnuorten koulutukseen sitoutumista sellaisella tasolla, jonka hyvin monet alle tai yli kaksikymmentävuotiaat nuoret – elämänsä keväässä olevat – ovat osoittaneet kykenevänsä saavuttamaan. Heidän joukostaan nousee siten yhä suurempi joukko niitä, jotka kulkevat tätä erikoistunutta palvelun polkua ja osallistuvat ryhmä toisensa jälkeen henkisen voimauttamisen ohjelmaan ja jotka tällä tavoin varmistavat, että seuraavan sukupolven herättämät lupaukset täyttyvät.

Elämän kevät aika

Tarkoitus

Saada ymmärrys joistakin ominaisuuksista, joiden kautta nuorten tulee erottua muista, mikä on edellytys varhaisnuorten saamiseksi osallistumaan henkisen voimauttamisen ohjelmaan

JAKSO 1

Kahdentoista ja viidentoista vuoden välinen ajanjakso edustaa erityistä aikaa yksilön elämässä, sillä juuri näiden vuosien aikana hän jättää lapsuuden taakseen ja käy läpi syvällisen muutoksen. Tähän ikäryhmään kuuluvat eivät ole vielä saavuttaneet täyttä nuoruuden vaihetta, minkä vuoksi heitä usein kutsutaan varhaisnuoriksi. Varhaisnuorten saaminen mukaan ohjelmiin, jotka kehittävät heidän henkisiä ja älyllisiä kykyjään ja valmistavat heitä osallistumaan aktiivisesti oman yhteisönsä toimintaan, on hyvin merkittävä palveluteko. Tämän kirjan kolmessa osassa käsitellään joitakin niistä käsitteistä, taidoista, ominaisuuksista ja asenteista, jotka kokemus on osoittanut tarpeellisiksi niille, jotka haluavat ryhtyä toteuttamaan Ruhi-instituutin edistämää varhaisnuorten henkisen voimauttamisen ohjelmaa.

Ohjelman muodostavat toiminnot toteutetaan yleensä pienryhmissä paikallistasolla. Tällaisen ryhmän ponnistelujen innoittajana huolehdi useiden nuorten henkisestä ja älyllisestä kehityksestä, sillä he saavuttavat suhteellisen lyhyessä ajassa viidentoista vuoden iän, täysi-ikäisyyden kynnyksen, jolloin he omaksuvat uusia vastuita. Tässä ensimmäisessä osassa pohdimme varhaisnuorten ominaisuuksien sijaan enemmänkin sitä, millaisiksi nuoriksi ihmisiksi heidän tulisi bahá'í-uskon kirjoitusten mukaan kasvaa. Opiskeltavista otteista tulisi käydä selväksi, että on lukuisia luonteenpiirteitä, joiden tulisi olla tunnusomaisia kullekin nuorten sukupolvelle, ja erityisiä voimia, joiden on muovattava heidän elämäänsä. On tietenkin aivan mahdollista, että kuulut itsekin nuorten joukkoon, jos olet hieman alle tai yli kaksikymmentävuotias, ja silloin tämän osan materiaali tarjoaa sinulle tilaisuuden tarkastella myös omia päämääriäsi ja tärkeysjärjestystäsi.

JAKSO 2

Aluksi ajattele sitä varhaisnuorten ryhmää, jonka kanssa aiot piakkoin työskennellä. Seuraavien kolmen vuoden aikana tapaat heitä usein ja heidän todellisena ystävänään autat heitä opiskelemaan ja tutkimaan ajatuksia yhdessä, suunnittelemaan ja toteuttamaan yksinkertaisia palveluprojekteja ja pohtimaan, mitä he ovat ryhmänä oppineet tällaisista kokemuksista. On hyödyllistä käyttää nyt hetki siihen, että ajattelet sitä hetkeä tulevaisuudessa kolmen vuoden jälkeen, jolloin nuoret ovat saaneet ohjelman päätökseen. Jotta omassa mielessäsi olisi selvä, minkälaisen ominaisuuksien toivot silloin olevan ominaisia nuorille ystävillesi, tee alla olevat tehtävät kurssin muiden osallistujien kanssa.

1. Onko ajattelemillesi nuorille tunnusomaista vahva päämäärätietoisuus? Mikä tämä päämäärä olisi heidän mielestään? _____

2. Mihin toivot heidän eniten suuntaavan tarmonsaa? _____

3. Mikä motivoisi heitä työskentelemään ihanteidensa eteen?

4. Kuinka tietoisia odotat heidän olevan ihmiskuntaa nykyään kohtaavista haasteista? Olisivatko he vakuuttuneita siitä, että he voivat oikeasti auttaa tekemään maailmasta paremman paikan? _____

5. Haluat luonnollisesti, että nuoret ystäväsi ovat omaksuneet yhdessä viettämänne aikana tietynlaisen asenteen oppimista kohtaan. Tämä asenne kuvastuu jäljempänä esitetystä toteamuksesta. Voitteko lisätä niihin kaksi tai kolme toteamusta?
- He opiskelevat ahkerasti ja yrittävät toteuttaa oppimaansa käytännössä.
 - He ovat omaksuneet tavan pohtia tekojensa tuloksia.
 - Heillä on avoin mieli ja he suhtautuvat oppimiseen nöyrästi.
 - Heillä on harras halu kehittää kykyään palvella ihmiskuntaa.
 - He haluavat tulla erinomaisiksi kaikessa, mitä he tekevät.
 - He suhtautuvat intohimoisesti tieteiden ja taiteiden opiskeluun.
 - He saavat yhtä paljon iloa siitä, että oppivat työskentelemään ihmiskunnan edistyksen hyväksi kuin omasta älyllisestä ja henkisestä kasvustaan.
 - _____
 - _____
 - _____
6. Mitkä seuraavista kuvaavat sitä, kuinka toivot ajattelemiesi nuorten käyttäytyvän?
- _____ Heidän vaatimustasonsa on jokseenkin samansuuntainen kuin maailmanlaajuisten suuntausten ja muodin nuorille asettama vaatimustaso.
 - _____ He etsisivät populaarikulttuurista käytösnormeja ohjaamaan omaa elämäänsä.
 - _____ He kulkevat niiden jalanjäljissä, jotka pyrkivät suurista haasteista huolimatta elämään korkeiden moraalisten käytösnormien mukaisesti.
 - _____ He kykenevät havaitsemaan, milloin heidän tekonsa eivät vastaa heidän vakaumustaan, jos tällaisia ristiriitaisuuksia ilmaantuu.
 - _____ He uskovat sellaisiin ihanteisiin kuin ihmiskunnan ykseys, miesten ja naisten tasavertaisuus ja oikeudenmukaisuus, mutta heidän tekonsa heijastavat enemmänkin hyväksytyjä normeja sellaisessa yhteiskunnassa, joka on taitava puhumaan näistä ihanteista mutta jossa niitä ei kuitenkaan noudateta käytännössä.
 - _____ He luopuvat korkeasta vaatimustasosta voidakseen elää huolettomasti sosiaalisessa ympäristössä, jossa niitä ei noudateta

7. Alla olevissa toteamuksissa mainitaan joitakin puhtaan ja siveän elämän vaikutuksia. Kuinka tärkeää mielestäsi on, että kuvittelemasi nuoret voivat pohtia tällaisia vaikutuksia? Voitko lisätä luetteloon muutamia?
- Ei ole pinnallinen käytöksessään
 - Irrottautuu tyhjänpäiväisistä ja vääräsuuntaisista nautinnoista
 - Ei anna maallisten nautintojen harhauttaa itseään pois ylevästä päämäärästä
 - Ei seuraa muotivirtauksia, jos ne ovat siveysnormien vastaisia
 - Ei ajattele, että puhtaus tarkoittaa vain pidättäytymistä avioliiton ulkopuolisesta seksistä
 - On kohtuullinen pukeutumisessa
 - On kohtuullinen puhumisessa
 - On kohtuullinen viihteen valinnassa
 - Erottuu vaatimattomuuden ja nöyryyden vuoksi
 - On vapaa mustasukkaisuudesta ja kateudesta
 - Erottuu puhtauden, säädyllisyyden ja puhdasmielisyyden vuoksi
 - On valpas alempien halujensa hallitsemisessa
 - _____
 - _____
 - _____
8. Niiden muutaman vuoden aikana, jotka vietät nuorten ystäväsi kanssa, kuinka vahvoiksi toivot heidän tulevan sekä älyllisten että henkisten kykyjensä osalta, jotta he voivat
- voittaa haasteita?
 - pyrkiä sinnikkäästi saavuttamaan tavoitteensa?
 - vastustaa painetta toimia korkeiden moraalिनormien vastaisesti?

JAKSO 3

Tarkastelemme seuraavaksi muutamia otteita bahá'í-kirjoituksista ja tutkimme, miten niissä kuvataan nuoria. 'Abdu'l-Bahá toteaa:

”Oi 'Abdu'l-Bahán rakastetut! Ihmisen elämällä on kevät aikansa, ja siitä on tehty ihmeen loistava. Nuoruuden ajalle on luonteenomaista voima ja elämäninto, ja se erottuu muista ihmiselämän vaiheista kaikkein parhaimpana. Siksi teidän tulisi ponnistella päivin ja öin, että taivaallisella voimalla varustettuina, loistavien vaikuttimien innoittamina, Hänen taivaallisen voimansa sekä jumalallisen armonsa ja vahvistuksensa avulla teistä tulisi ihmismaailman koristeita ja etevimpiä todelliseen oppineisuuteen ja Jumalan rakkauteen vihkiytyneiden joukossa. Teidän tulee erottua muista ihmisistä pyhyttenne ja irrottautuneisuutenne, aikomustenne ylevyyden, jalomielisyyttenne, päättäväisyyttenne, lujuuDENne, päämäärienne korkeuden ja henkisten ominaisuuksienne ansiosta niin, että teistä tulisi Hänen

taivaallisten lahjojensa sarastuspaikkoja, että teidän kauttanne Jumalan asiaa ylistettäisiin ja kunnioitettaisiin, että käyttäytyisitte Siunatun kauneuden ohjeiden ja kehotusten mukaisesti – olkoon elämäni uhrattu Hänen rakkaittensa puolesta – ja että erottuisitte muista heijastamalla bahá'í-ominaisuuksia ja –luonteenpiirteitä. ‘Abdu’l-Bahá toivoo hartaasti, että teistä kaikista tulisi inhimillisen täydellisyyden vainioilla liikkuvia leijonia ja hyveen niityn ylitse puhaltavia myskintäyteisiä tuulia.”¹

1. Täydennä seuraavat lauseet edellä olevien lainausten pohjalta:
 - a. Ihmisen elämän kevätajasta on tehty _____.
 - b. Nuoruuden ajalle on luonteenomaista _____ ja _____.
 - c. Nuoruuden aika erottuu muista ihmiselämän vaiheista _____
_____.
 - d. Nuoruuden aikana meidän tulisi ponnistella päivin ja öin, että _____
_____ varustettuina, _____
_____ innoittamina, Hänen _____
_____ sekä _____ ja _____
_____ avulla meistä voisi tulla ihmismaailman koristeita.
 - e. Nuoruuden aikana meidän tulisi ponnistella päivin ja öin, että meistä voisi tulla etevimpiä _____ ja _____
_____ vihkiytyneiden joukossa
 - f. Nuoruuden aikana meidän tulee erottua muista ihmisistä _____ ja _____
_____ ansiosta.
 - g. Nuoruuden aikana meidän tulee erottua muista ihmisistä aikomustenne _____
_____ ansiosta.
 - h. Nuoruuden aikana meidän tulee erottua muista ihmisistä _____,
_____, _____,
_____, _____ korkeuden ja _____
ominaisuuksiemme ansiosta.
 - i. Nuoruuden aikana meistä on tultava Hänen _____
_____ sarastuspaikkoja, ja että meidän
kauttamme _____
ja _____.
 - j. Nuoruuden aikana meidän on pyrittävä käyttäytymään Siunatun kauneuden
_____ ja _____ mukaisesti.

k. Abdu'l-Bahá toivoo hartaasti, että jokaisesta nuoresta tulisi aivan kuin _____ vainioilla liikkuvia _____ ja _____ niityn ylitse _____

2. Olet varmaan kuullut väitettävän yleisenä uskomuksena, että nuorten pitäisi keskittyä hauskanpitoon, sillä aivan liian pian heidän on kohdattava elämän vakava puoli. Tällainen käsitys ei selvästikään ole 'Abdu'l-Bahán edellä olevan lainauksen mukaista. Mitä olettamuksia sisältyy tähän yleiseen uskomukseen? Keskustele tästä kysymyksestä siinä ystävien ryhmässä, jonka kanssa opiskelet tänään näitä materiaaleja, ja kirjoita johtopäätöksenne tähän.

JAKSO 4

Seuraavassa rukouksessa 'Abdu'l-Bahá ilmaisee bahá'í-nuoriin kohdistuvat toiveensa:

”Oi Sinä hyvä Herra! Suo armollisesti kullekin näistä linnunpoikasista taivaalliset siivet ja anna heille henkistä voimaa, jotta he voisivat lentää liihottaa halki tämän rajattoman avaruuden ja kohota Abhá-valtakunnan korkeuksiin.

Oi Herra! Vahvista näitä hentoja taimia, jotta jokaisesta voisi kasvaa hedelmällinen puu, vehreä ja kukoistava. Tee näistä sieluista voitokkaita Sinun taivaallisten sotajoukkojesi mahdin avulla, jotta he voisivat nujertaa erheen ja tietämättömyyden voimat ja kohottaa toveruuden ja ohjauksen lipun hulmuamaan ihmisten keskellä, jotta he voisivat kevään elvyttävien tuulahdusten lailla virvoittaa ja elävöittää ihmissielujen puita ja kevätsateiden tavoin tehdä tuon alueen niityistä vihantia ja viljavia.

Sinä olet Mahtava ja Voimakas, Sinä olet Lahjoittaja ja Kaikkia rakastava.”²

1. Täydennä seuraavat lauseet edellä olevien lainausten pohjalta:
- a. 'Abdu'l-Bahá vertaa varhaisnuoria linnunpoikasiin, jotka tarvitsevat _____ ja pyytää Jumalaa antamaan heille _____, jotta he voisivat _____ halki tämän rajattoman avaruuden ja _____ Abhá-valtakunnan _____.
- b. 'Abdu'l-Bahá vertaa varhaisnuoria hentoihin _____ ja pyytää Jumalaa vahvistamaan heitä, jotta jokaisesta voisi _____, _____ ja _____.

- c. Hän pyytää Jumalaa tekemään heistä voitokkaita, jotta he voisivat nujertaa _____ ja _____ ja kohottaa _____ ja _____ hulmuamaan.
- d. Hän rukoilee, että he voisivat elvyttävien _____ virvoittaa ja _____ puita ja _____ tavoin tuon alueen niityistä _____ ja _____.

2. Tässä rukouksessa 'Abdu'l-Bahá pyytää Jumalaa suomaan nuorille henkisiä voimia. Mitkä seuraavista liittyvät mielestäsi henkiseen voimaan?

☐ päämäärän ylevyys	☐ ylevämielisyys
☐ luottamus Jumalaan	☐ loisteliaisuus
☐ siveys	☐ määrätietoisuus tehtävien suorittamisessa loppuun
☐ viekkaus	☐ jalomielisyys
☐ kilpailuhenkisyys	☐ anteliaisuus
☐ yhteenkuuluvuuden tunne	☐ halu hallita muita
☐ rehti luonne	☐ lujuus ja päättäväisyys
☐ maallinen kunnianhimo	☐ nöyryys
☐ yhteiskunnallisen aseman himoitseminen	☐ ylpeys omista saavutuksista
☐ rakkaus Jumalaa kohtaan	☐ ylimielisyys
☐ rakkaus ylellisyyksiin	☐ aikeiden puhtaus

3. Tässä rukouksessa 'Abdu'l-Bahá pyytää Jumalaa auttamaan nuoria kukistamaan erheen ja tietämättömyyden voimat. Päätä, mitkä seuraavista auttavat nuoria heidän kamppailussaan tällaisia voimia vastaan:

- kyky erottaa oikea väärästä
- kyky manipuloida toisia
- kyky esittää syvällisiä ajatuksia selkeästi
- kyky tunnistaa ja voittaa ennakkoluulot
- kyky saada aineelliset keinot oikeaan käyttöön
- kyky hallita muita omien etujen saavuttamiseksi
- kyky hallita alempia intohimojaan
- kyky edistää ajatuksen ykseyttä

___ kyky olla puolueeton arvioinnissaan

___ kyky edistää oikeudenmukaisuutta.

4. Tässä rukouksessa ‘Abdu’l-Bahá pyytää Jumalaa auttamaan nuoria kohottamaan toveruuden ja ohjauksen viirin. Päätä, mitkä seuraavista auttavat nuoria näissä pyrkimyksissä:

___ kyky solmia ystävyiden siteitä

___ kyky kuunnella muita huolellisesti

___ kyky kohdata vaikeuksia tyynesti ja maltillisesti

___ kyky tunnistaa muiden virheet ja puutteet

___ kyky jättää muiden virheet ja puutteet huomiotta

___ kyky palvella yhteiskuntaa epäitsekäästi

___ kyky iloita muiden menestyksestä

___ kyky herättää muissa toivoa

___ kyky toimia muiden kanssa yhteistyössä

___ kyky edistää omia etujaan juurikaan piittaamatta muiden hyvinvoinnista

___ kyky edistää yhteisön hyvinvointia.

JAKSO 5

Kahdessa edellisessä jaksossa opiskellut lainaukset antavat käsityksen joistakin niistä luonteenpiirteistä, joita nuorilla tulisi olla. Selvästikin nuorilta odotetaan paljon siihen mennessä, kun he täyttävät viisitoista vuotta. Tiedämme, että kirjoituksissa viitataan viidentoista vuoden ikään aikuisuuden alkuna. Juuri tuossa iässä esimerkiksi rukoilemiseen ja paastamiseen liittyvät bahá’í-lait tulevat yksilöä velvoittaviksi. Aikuisuuteen siirtymisestä ‘Abdu’l-Bahá toteaa:

”Imeväinen lapsi käy läpi useita fyysisen elämän vaiheita, kasvaa ja kehittyy joka vaiheessa, kunnes sen ruumis saavuttaa täysikasvuisuuden. Päästyään tähän vaiheeseen se saavuttaa kyvyn ilmentää henkisiä ja älyllisiä täydellisyyksiä. Ymmärryksen, älyn ja tiedon valo tulevat siinä havaittaviksi ja sielun voimat kehittyvät.”³

Ja kun henkilö tulee täysi-ikäiseksi, ‘Abdu’l-Bahá kertoo meille, että

”hän ymmärtää asioiden todellisuuden ja sisäiset totuudet. Todellakin hänen ymmärryksensä, tunteensa, johtopäätöksensä ja havaintonsa ovat aikuistumisen jälkeen joka päivä yhtä suuria kuin sitä edeltävän vuoden aikana.”⁴

1. Edellä olevien ‘Abdu’l-Bahán lausuntojen valossa voidaan tarkastella monia ajatuksia nuorista. Mitkä seuraavista koskevat mielestäsi viisitoistavuotiasta? Nuori

___ on henkisesti kykenevä pohtimaan elämän ja kuoleman tarkoitusta

___ kykenee miettimään syvällisiä aiheita vain, jos ne on esitetty hauskaasti

- ___ on älyllisesti kykenevä tunnistamaan ja erittelemään elämäänsä vaikuttavia voimia
- ___ kykenee suorittamaan tehtävät huolellisesti
- ___ on henkisesti kykenevä voittamaan vaikeita haasteita
- ___ kykenee pitämään lasten henkiseen kasvatukseen tarkoitettuja oppitunteja
- ___ kykenee selittämään bahá'í-uskon opetuksia ja periaatteita kaunopuheisesti ja vakaumuksella
- ___ ei tarvitse vanhempiensa tukea ja rakkautta
- ___ voi ottaa vastuun bahá'í-lakien noudattamisesta
- ___ on älyllisesti kykenevä ymmärtämään yhteiskunnallisia kehityskulkuja
- ___ pystyy palvelemaan yhteiskuntaa mielekkäällä tavalla.

2. Voit seuraavaksi opetella ulkoa alla olevan rukouksen:

”Oi Herra! Tee tästä nuorukaisesta säteilevä ja ole antelias tälle vajavaiselle luodulle. Anna hänelle tietoa, suo hänelle lisää voimaa jokaisen aamun koittaessa ja varjele häntä suojeluksessasi, jotta hän voisi vapautua erheestä, antautua palvelemaan asiaasi, ohjata uppiniskaisia, opastaa kovaosaisia, vapauttaa kahlehditit ja herättää piittaamattomat, niin että kaikki voisivat saada Sinun muistamisesi ja ylistämisesi siunauksen. Sinä olet Mahtava ja Voimakas.”⁵

JAKSO 6

Tietyt fyysiset, älylliset ja henkiset kyvyt kehittyvät, kun nuoret ylittävät aikuisuuden kynnyksen viisitoistavuotiaina. Joutuessaan jättämään taakseen lapsuuden asenteet, ajatukset ja tavat heidän on kehitettävä uusia kykyjä. Näiden kykyjen suuntaaminen Jumalan asian ja ihmiskunnan palvelemiseen on aloitettava nuoruuden täydessä kukoistuksessa. Bahá'u'lláh toteaa:

”Siunattu on se, joka nuoruutensa kukoistuksessa ja elämänsä keväässä nousee palvelemaan alun ja lopun Herran asiaa ja kaunistaa sydämensä Hänen rakkaudellansa. Sellaisen armon ilmaiseminen on suurempaa kuin taivaiden ja maan luominen. Siunattuja ovat horjumattomat ja hyvin on niiden, jotka ovat lujia.”⁶

Kunkin nuorten sukupolven Jumalan asialle tekemä palvelu on välttämätöntä sen edistymiselle. Heidän panoksensa merkitystä korostetaan Shoghi Effendin puolesta kirjoitetussa kirjeessä, jossa todetaan, että ”juuri heidän harteilleen hän laskee kaiken vastuun epäitsekkiään palvelun hengen ylläpitämisestä” niiden keskuudessa, jotka työskentelevät Jumalan asian päämäärien edistämiseksi. Kirje jatkuu: “Ilman tuota henkeä mitään työtä ei voida suorittaa menestyksellisesti.”

Mitä tulee niihin ominaisuuksiin, jotka tekevät nuorista erityisen sopivia palvelun kentälle, Yleismaailmallinen Oikeusneuvosto kirjoittaa kaikille kansallisille henkisille neuvostoille:

”Nuorten kestävyys vaikeissa olosuhteissa, heidän elinvoimansa ja tarmokkuutensa ja kykynsä sopeutua paikallisiin oloihin, kohdata uusia haasteita ja osoittaa lämpöä ja innostusta kaikille tapaamilleen ihmisille sekä

bahá’í-nuorten ylläpitämä käytöksen taso tekevät heistä voimallisia välineitä suunniteltujen projektien toteuttamiseen. Todellakin näiden selvästi erottuvien ominaisuuksiensa kautta heistä voi tulla minkä tahansa hankkeen keihäänkärki ja he voivat toimia liikkeelle panevana voimana kaikissa niin paikallisissa kuin kansallisissa ponnistuksissa, joihin he osallistuvat.”⁷

Ja osoittaen sanansa nuorille kaikkialla maailmassa Oikeusneuvosto selittää edelleen:

”Vaikka teidän todellisuuttanne muovaavat hyvinkin erilaiset olosuhteet, siitä huolimatta halu saada aikaan rakentava muutos ja kyvykkyys merkitykselliseen palveluun, jotka molemmat ovat teidän elämänvaiheellenne tunnusomaisia, eivät rajoitu mihinkään rotuun tai kansallisuuteen eivätkä ole riippuvaisia aineellisista keinoista. Tämän nuoruuden valoisan ajan, joka on teille yhteistä, kokevat kaikki – –.”⁸

1. Täydennä seuraavat lauseet edellä olevien lainausten pohjalta:
 - a. Ne, jotka nuoruutensa kukoistuksessa ja elämänsä keväässä nousevat palvelemaan Jumalan asiaa ja kaunistavat sydämensä Hänen rakkaudellansa ovat _____.
 - b. Nuorten harteilla lepää vastuu _____ ylläpitämisestä niiden keskuudessa, jotka työskentelevät Jumalan asian edistämiseksi.
 - c. Ilman epäitsekästä palvelun henkeä, jonka ylläpitäminen lepää nuorten harteilla, mitään työtä ei voida _____.
 - d. Nuorten _____ vaikeissa olosuhteissa, heidän _____ ja _____ tekevät heistä voimallisia välineitä suunniteltujen projektien toteuttamisessa
 - e. Toimiessaan voimallisina välineinä suunnitelmien ja projektien toteuttamisessa nuoret kykenevät _____ paikallisiin oloihin, _____ uusia haasteita ja _____ lämpöä ja innostusta kaikille tapaamilleen ihmisille.
 - f. Näiden selvästi erottuvien ominaisuuksiensa kautta nuorista voi tulla _____ minkä tahansa hankkeen ja he _____ kaikissa ponnistuksissa, joihin he osallistuvat.
 - g. Olivatpa nuorten todellisuutta ympäri maailmaa muovaavat olosuhteet minkälaisia tahansa, halu _____ ja kyvykkyys _____ ovat tunnusomaisia kaikille niille, jotka ovat tässä elämänvaiheessa.

JAKSO 7

Nuorten suorittamiin palveluihin liitetään yleisesti monia käsitteitä, kuten spontaanius, innostuneisuus ja vapaus tavoitella mitä tahansa mahdollisuuksia, jotka herättävät mielikuvituksen. Vaikka näiden käsitteiden liittäminen palveluun on jossain määrin perusteltua, niitä on varottava korostamasta liikaa. On aivan liian helppoa ottaa tavaksi pelkistää nuorten toiminta sarjaksi innostavia tapahtumia ja jättää huomiotta prosessin luonteen ymmärtämisen arvo ja tarve oppia järjestelmälliseen toimintaan tarvittavaa kurinalaisuutta. Ajattele järjestelmällisiä prosesseja, joiden avulla bahá'í-uskon opetuksia ja periaatteita sovelletaan kylien ja naapurustojen henkisen perustan vahvistamiseksi – esimerkiksi lasten henkinen kasvatus, yhteisöelämän lujittaminen ja ihmisvoimavarojen kehittäminen. Palauttakaa nyt mieleenne tätä kurssia opiskelevien ystävienne kanssa joitakin palvelutekoja, joita nuoret voivat tehdä ja jotka edistävät näitä prosesseja. Eikö tällainen toiminta tuota riemua? Antavatko ne mahdollisuuden sopivaan määrään spontaaniutta? Eivätkö ne rohkaise luovuuteen, kun aloitteellisuutta hyödynnetään kurinalaisesti?

JAKSO 8

Kuulemme usein sanottavan, että nuoruus on valmistautumisen aikaa. Tämä pitää todellakin paikkansa. Yleismaailmallinen Oikeusneuvosto kirjoittaa, että ”se muutos, jonka on tapahduttava yhteiskunnan toiminnassa, on todellakin suuressa määrin riippuvainen siitä, miten tehokkaasti nuoret valmistautuvat sitä maailmaa varten, jonka he perivät”. Meidän on siksi kysyttävä, miten nuoret voivat parhaiten valmistautua niihin velvollisuuksiin, jotka heidän on otettava harteilleen heidän siirtyessään aikuisuuteen. Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston kirjeessä selitetään:

”Jokaiselle ihmiselle, olipa hän bahá'í tai ei, nuoruusvuodet ovat ne, joiden aikana hän tekee monia elämänsä suunnan määrääviä päätöksiä. Näiden vuosien aikana hän mitä todennäköisimmin valitsee elämäntyönsä, päättää opintonsa, alkaa ansaita elantonsa, menee naimisiin ja perustaa perheen. Mikä tärkeintä, juuri tämän vaiheen aikana ihmismieli etsii eniten ja omaksuu tulevaa käytöstään ohjaavat henkiset arvot.”⁹

Näin ollen seuraavassa Shoghi Effendin puolesta kirjoitetussa kirjeessä viitataan siihen, miten tarpeellista nuorten on kehittää älyllisiä ja henkisiä kykyjään osana tulevaisuuteen valmistautumista. ”Teidän pitäisi olla hyvin varustautuneita”, kirjeessä mainitaan. ”Teidän pitäisi kehittää yhtäläisesti niin älyllistä kuin henkistä puoltanne.”

Tämä kysymys herättää usein lisää kysymyksiä, jotka liittyvät opintojen – olivatpa ne akateemisia, ammatillisia tai työhön liittyviä opintoja – ja bahá’í-uskon palvelun väliseen suhteeseen. Ei ole aina selvää, miten paljon tarmoa nuorten tulisi omistaa kummallekin alueelle. Yksi ääripää on neuvua nuoria omistautumaan kokonaan opinnoilleen ja odottamaan, kunnes heillä on enemmän elämäkokemusta ennen ryhtymistä tosissaan toimimaan yhdellä tai useammalla palvelun alalla. On totta, että ”kaikissa tapauksissa on annettava asianmukainen painoarvo mahdollisuuksiensa mukaisen koulutuksen hankkimiselle ja sellaisen elinkeinon tai ammatin harjoittamiselle, jolla voi ansaita elantonsa”. Kuitenkin, kuten Yleismaailmallinen Oikeusneuvosto tekee selväksi, ”nuoruuden hedelmällisten vuosien määrittelemine yksinomaan” johonkin elinkeinon tai ammattiin valmistautumisen vaiheeksi tarkoittaisi sitä, että

”jätettäisiin huomiotta se luova tarmo, jota nuorilla on niin runsaasti käytettävissään. Loppujen lopuksi niin monet bahá’í-uskon varhaisista sankareista olivat nuoria miehiä ja naisia, jotka nousivat toteuttamaan mitä suurimpia tekoja Rakastettunsa polulla.”¹⁰

Toinen ääripää on kannustaa nuoria luopumaan akateemisista opinnoista tai ammatillisesta koulutuksesta kokonaan ja käyttämään koko tarmonsaa palvelun kentällä etenkin nykyisenä suurten mahdollisuuksien aikana. Se, että palvelulla tulisi olla keskeinen rooli jokaisen nuoren elämässä, käy selvästi ilmi monista otteista, kuten niistä, joita opiskelimme edellisissä jaksoissa. On myös ilmeistä, että intensiivinen palvelujakso, riippumatta siitä, sisältyykö siihen tauko opinnoista vai ei, voi olla "arvokas osa heidän valmistautumistaan". Samaan aikaan Yleismaailmallinen Oikeusneuvosto toteaa:

”Vaikka onkin oikein odottaa suuria saavutuksia niiltä, joilla on niin paljon annettavaa palvelun polulla, ystävien on varottava omaksumasta ahdasta näkemystä siitä, mitä aikuistuminen tuo mukanaan. Vapaus liikkuu ja käyttää aikaa antavat monille nuorille mahdollisuuden palvelulla tavoilla, jotka liittyvät suoraan yhteisön tarpeisiin. Kun he kuitenkin alkavat lähestyä kolmattakymmenettä ikävuottaan, heidän näköpiirinsä laajenee –. Monille tärkeysjärjestyksessä on heti ensimmäisenä jatkokoulutus, akateeminen tai ammatillinen, heille tarjoutuvien mahdollisuuksien mukaan, ja uusia tilaisuuksia vuorovaikutukseen yhteiskunnan kanssa avautuu –. Heidän aikuiselämänsä suunnasta tekemänsä merkittävät päätökset tulevat määrittämään, oliko Jumalan asian palvelu vain heidän nuoruusvuosiensa lyhyt ja mieleenpainuva vaihe vai heidän maanpäällisen olemassaolonsa kiintopiste; linssi, jonka lävitse kaikki teot näkyvät tarkasti.”¹¹

Ennen kuin pohdimme koulutuksen ja palvelun välistä suhdetta tarkemmin, voit ehkä pitää tässä tauon ja kirjoittaa lyhyen lausunnon, joka kuvastaa käsitystäsi siitä, mitä tarkoitetaan sillä, että nuoruusaika on valmistautumisen aikaa.

JAKSO 9

Epäilemättä edellisessä jaksossa laatimassasi kirjoituksessa painotetaan, miten tärkeää nuorten on valmistautua riittävästi tulevaisuudessa perimäänsä maailmaa varten hankkimalla akateemisen koulutuksen tai kouluttautumalla johonkin kutsumustyöhön tai ammattiin. Huomasit varmasti myös, ettei bahá'í-asian palvelua voi lykätä siksi aikaa, kun opiskelee. Tällainen asenne siirtyy yleensä myös tulevaisuuteen, ja kun henkilö vanhenee hän voi jäädä odottamaan koko elämänsä ajan oikeita olosuhteita voidakseen alkaa palvella toden teolla. Tämänkaltainen näkemys opintojen ja palvelun välisestä suhteesta voi syntyä silloin, kun koulutuksen määritellään sisältävän vain kirjojen opiskelua. Kun sen sijaan nähdään palvelu keinona soveltaa tietoa ja kehittää älykkyyttä, voi helposti välttyä tällaiselta ajatustavalta. Silloin palvelua ei pidetä ainoastaan osana perinpohjaista valmistautumista tulevaisuutta varten vaan sen keskeisenä tekijänä. Todellakin, kun bahá'í-uskon palvelu aloitetaan nuoruuden kukoistuksessa, siitä tulee yksilön elämää ohjaava periaate, joka auttaa häntä valitsemaan oikean suunnan ja pitämään päämäärän selkeänä.

Tämän ymmärtäminen johtaa luonnollisesti kysymykseen siitä, minkälaista valmistautumista nuoret tarvitsevat voidakseen lisätä kykyään palvella. Olisi helppoa ajatella, että osallistumalla bahá'í-yhteisön erilaisiin kokoontumisiin, myös niihin, jotka tyydyttävät nuorten luonnollisen tarpeen viettää aikaa yhdessä, nuoret kehittävät taitojaan ja valmistautuvat riittävästi palvelun täyttämään elämään. Silti kirjoitukset antavat ymmärtää, että tällainen vapaamuotoinen kasvatusprosessi ei yksin riitä, vaikka myös se on tarpeellista.

Jos tutkimme tarkkaan Shoghi Effendin viestejä, näemme hänen esittävän toiveen, että nuoret olisivat ”hyvin koulutettuja ja harjaantuneita” opetusten suhteen ja että he hankkisivat ”syvällistä ja perinpohjaista” tietoa bahá'í-uskosta. Lisäksi hän kannustaa heitä oppimaan ”osallistumalla aktiivisesti, täydestä sydäimestä ja jatkuvasti” yhteisönsä toimintaan. Tässä yhteydessä hän selittää, että yhteisöelämä tarjoaa ”korvaamattoman koekentän”, missä nuoret voivat ”muuttaa eläväksi ja rakentavaksi toiminnaksi ne periaatteet”, joita he ammentavat bahá'í-uskon opiskelusta. Hän mainitsee, että ”tulemalla todelliseksi osaksi tuota elävää organismia”, he voivat ”tavoittaa sen todellisen hengen, joka on kaikissa bahá'í-opetuksissa.” Näin ollen tarvitaan muodollinen koulutusprosessi, joka auttaa nuoria varustautumaan palveluun ja sen on perustuttava yhteisöelämän todellisuuteen. Pelkän toiminnan vuoksi toteutettu toiminta tai opiskelu pelkän opiskelemisen vuoksi ei täytä tätä edellytystä.

Monissa Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston sanomissa käytetään samankaltaisia ilmauksia. Yhdessä sanomassa tehdään selväksi, että ymmärrys lisääntyy huomattavasti, ”kun opiskelu ja palvelu yhdistetään ja ne suoritetaan rinnakkain.” Sanoma jatkuu: ”Palvelun kentällä tietämystä koetellaan, kysymyksiä herää niiden soveltamisesta käytäntöön ja uusia ymmärryksen tasoja saavutetaan.” Koulutusinstituutteja on perustettu

eri maihin ympäri maailmaa, koska niiden nimenomaisena tarkoituksena on lisätä baha’i-asian ihmisvoimavaroja kurssiohjelman opiskelun avulla. Yhä kasvava määrä ihmisiä on kaikkialla mukana järjestelmällisessä koulutusprosessissa, jotta he voivat lisätä kykyään palvelulla, ja nuoret ovat aina olleet tämän valmistautumisprosessin eturintamassa. Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston puolesta kirjoitetussa eräässä kirjeessä selitetään koulutusinstituutista seuraavasti:

”Se pyrkii saamaan yksilön osallistumaan koulutusprosessiin, jossa hyveellistä käytöstä ja itsehillintää kehitetään palvelun yhteydessä, edistäen eheää ja riemukasta elämänmallia, jossa yhdistetään opiskelu, palvelu, opettaminen, yhteisörakentaminen ja yleensä osallistuminen prosesseihin, jotka pyrkivät muuttamaan yhteiskuntaa. Tämän koulutusprosessin ytimessä on yhteys Jumalan sanaan, jonka voima tukee jokaisen yksilön ponnisteluja puhdistaa sydämensä ja kulkea ”irrottautumisen jaloin” palvelun polkua.”¹²

Toisessa Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston puolesta kirjoitetussa kirjeessä todetaan:

”Etenkin instituuttikurssien tarkoituksena on johdattaa yksilö polulle, jolla ominaisuuksia ja asenteita, taitoja ja kykyjä kehitetään vähitellen palvelun kautta – palvelun, jonka tarkoituksena on tukahduttaa itsepintainen minä ja auttaa yksilöä nousemaan rajoitustensa yläpuolelle ja saattaa hänet yhteisörakentamisen dynaamisen prosessin yhteyteen.”¹³

Ja viitaten nuorten joukkoihin ympäri maailmaa, Yleismaailmallinen Oikeusneuvosto kirjoittaa:

”Yksityiskohdista riippumatta he ovat kaikki halukkaita omistamaan aikansa ja tarmonsaa, lahjansa ja taitonsa yhteisöjensä palveluun. Kun heille annetaan siihen tilaisuus, monet heistä pyhittävät mielellään muutaman vuoden elämästään henkisen kasvatuksen tarjoamiseen tuleville sukupolville. Maailman nuoriin ihmisiin on täten taltioitu yhteiskunnan muuttamiseen tarvittavan kyvykkyyden reservi, joka odottaa käyttöönottoaan. Tämän kyvykkyyden vapauttamista jokaisen instituutin tulisi pitää pyhänä velvollisuutenaan.”¹⁴

JAKSO 10

Kuten huomasimme kahdessa edellisessä jaksossa, meidän on muistettava kaikissa tilanteissa, ettei meidän pidä jakaa mitään asioita osiin siten, että alamme lokeroida elämämme eri puolia, mikä voi johtaa tarpeettomiin ristiriitoihin. Ihmismielellä on yleensä taipumus jakaa kohtaamansa maailma osiin. Todellisuus – fyysinen, yhteiskunnallinen tai henkinen – on liian laaja, jotta sen voisi ymmärtää kokonaisuutena. Tämän vuoksi on varsin järkevää pilkkoa se osiin, jotka voi ymmärtää. Ongelmia kuitenkin syntyy, jos näin tehtäessä ei huomioida todellisuuden kokonaisuutta. Eri rotuja, värejä, kansallisuuksia ja uskontoja edustavien ihmisten väliset ristiriidat ovat esimerkkejä ongelmista, joita voi syntyä pirstaleisesta olemassaolon käsityksestä – ihmiskunnan ykseys on todellista, ja sen jakautuminen rodullisiin, etnisiin ja kansallisiin jakolinjoihin on ihmismielen tuote ja seurausta historiallisista olosuhteista.

Jos emme ole varovaisia ja päädymme omaksumaan pirstaleisen suhtautumistavan elämään, tästä voi syntyä vastakkainasettelu, joka on enimmäkseen kuviteltua. Työ, vapaa-aika, perhe-elämä, henkinen elämä, fyysisestä kunnosta huolehtiminen, älylliset harrastukset, itsensä kehittäminen, yhteisön kehittäminen ja muut vastaavat ovat silloin

palasia, joista elämämme muodostuu. Kun alamme pitää tällaisia raja-aitoja todellisina, tunnemme vetoa moniin eri suuntiin, ja yritämme vastata elämän eri puolten vaatimuksina pitämiimme asioihin. Meitä hämmäntävät ristiriitaisilta vaikuttavat päämäärät: Pitäisikö minun uhrata perhe-elämäni bahá'í-uskon palvelulle? Eikö bahá'í-uskon palvelu estäkin minua kasvattamasta lapsiani kunnolla? Nämä kaksi ovat esimerkkejä lukuisista mahdollisesti esiin nousevista kysymyksistä.

Jotta voimme päästä eroon luomistamme vastakkainasetteluista, yritämme joskus jakaa aikamme tasaisesti eri vaatimusten kesken. myös laittaa asiat tärkeysjärjestykseen ja kohdistamme huomiomme tärkeimpinä pitämiimme tavoitteisiin tietynä ajanjaksona. On tietenkin välttämätöntä suunnitella huolellisesti, mihin käytämme aikamme ja tarmomme. Se on kuitenkin hedelmällistä vain silloin, kun pysymme tietoisina siitä, että elämämme eri alueet liittyvät toisiinsa. Jos emme näe kokonaisuutta, kaikkien osien välille syntyvä jännite voi aiheuttaa ahdistusta ja hämmennystä.

Seuraavassa tehtävässä on laitettu pareittain ne elämän eri osa-alueet, joiden tulisi vahvistaa toisiaan mutta joiden toisinaan ajatellaan olevan keskenään ristiriidassa. Päättäkää kutakin tällaista paria seuraavien lauseiden suhteen, edustavatko ne ajattelutapaa, joka edistää ehyttä elämäntapaa vai viittaavatko ne pirstaloituneeseen taipumukseen jakaa asioita osiin. Merkitse sen mukaan kunkin väittämän kohdalle joko E (eheä) tai P (pirstaleinen).

1. Perhe ja työ

- Perhe-elämäni kärsii, jos olen ahkera työssäni.
- Keskustelen usein perheeni kanssa työhöni liittyvistä saavutuksistani ja työssä kohtaamistani haasteista.
- Tietenkin naiset voivat olla urallaan erinomaisia, mutta lapset joutuvat aina maksamaan siitä.
- Jos haluan kasvattaa lapseni hyvin, minun on unohdettava oma ammattini.
- Voin olla erinomainen ammatissani ja huolehtia tunnollisesti perhevelvollisuksistani.

2. Koulutus ja bahá'í-asian palvelu

- Menestys opinnoissa on edellytys palvelun kentälle astumiselle.
- Opinnoista hankitusta tiedosta on etua palvelun kentällä ja palvelun kentällä saadut kokemukset syventävät tietoa.
- Opinnoista on luovuttava, jos todella haluaa omistautua bahá'í-asialle.
- Yksi suurimmista toiveistamme on tutkia bahá'í-uskon opetuksia ja oppia soveltamaan niitä ponnistuksiin, joiden avulla edistetään maailman parantamista.
- Ne valmiudet, joita kehitämme palvelemalla yhteisöjemme hyvinvointia, auttavat meitä valitsemaan sopivia opiskelualoja.

3. Älyllinen kehittyminen ja henkisten ominaisuuksien kehittäminen

- Totuuden itsenäinen etsiminen edellyttää älyn kehittämistä sekä henkisten ominaisuuksien hankkimista.
- Älylliseen kehittymiseen tarvitaan oikeudenmukaisuutta, rehellisyyttä ja ennakkoluulottomuutta.

- ___ Kehittyäkseen henkisesti on luovuttava älyn käytöstä.
- ___ Mieleemme ei ole irrallaan sydämeistämme, vaan molemmat ovat yhden todellisuuden – sielumme – toisiaan täydentäviä ja yhdessä toimivia puolia.
- ___ Henkiset ominaisuudet kehittyvät tiedostetun tiedon ja hyvien tekojen kautta.

4. Aineellinen elämä ja henkinen elämä

- ___ Meidän on kieltäydyttävä aineellisista mukavuuksista, jotta voimme kasvaa henkisesti.
- ___ Henkiset asiat pitäisi jättää syrjään siihen asti, kunnes olemme vähän vanhempia. Nuorena meidän on hyödynnettävä kaikki tilaisuudet edistyä aineellisesti.
- ___ Ihmisten aineelliset tarpeet on tyydytettävä, ennen kuin he ovat valmiita kiinnittämään huomiota henkisiin asioihin.
- ___ Elämän tarkoitus tällä aineellisella tasolla on kehittää henkisiä ominaisuuksia ja kykyjä.
- ___ Elämän tarkoitus tällä aineellisella tasolla on viedä eteenpäin alati edistyvää sivistystä.
- ___ Meidän tulisi nauttia maailman tarjoamista antimista mutta ei antaa maallisten halujen vallata sydäntämme ja estää meitä pääsemästä yhä lähemmäksi Häntä.

JAKSO 11

Tässä osassa emme ole niinkään tarkastelleet varhaisnuoria määritteleviä luonteenpiirteitä vaan sitä, millaisiksi nuorten miesten ja naisten tulisi kasvaa ominaisuuksiltaan bahá'í-uskon kirjoitusten mukaan. Aloitimme tämän tarkastelun tutkimalla kahta lainausta, jotka antoivat meille käsityksen joistakin näistä ominaisuuksista. Sen jälkeen näimme, että viidentoista vuoden ikä on yksilön elämässä erityinen hetki, koska se edustaa aikuisuuden kynnystä, jolloin uudet voimat ja kyvyt kehittyvät. Tiedämme, miten merkittävä rooli nuorilla voi olla bahá'í-uskon elämässä ja miten tärkeää on, että heidän valtavat kykynsä suunnataan ihmiskunnan palveluun. Olemme myös todenneet, että nuorten on tarpeen valmistautua tietoisesti tulevaa elämäänsä varten ja että palvelu itsessään on olennainen osa tätä valmistautumisprosessia samoin kuin opiskelu. Näitä molempia tarvitaan tietojen ja taitojen hankkimiseksi elannon ansaitsemista varten ja oman yhteisön palvelemiseen tarvittavien valmiuksien kehittämiseksi.

On hyödyllistä pitää nyt pieni tauko ja pohtia hieman, mitä tähän mennessä on opiskeltu. Alla on joitakin väittämiä. Lue niistä kukin ja päätele, pitköö se paikkansa. Vaikka joissakin tapauksissa vastaus voi tuntua hyvin selvältä, toivomme sinun paneutuvan tehtävään kokonaisuutena riittävästi. Tarkoituksena on esitellä muutamia ajatuskuluja, joiden avulla voit järjestellä ajatuksiasi tähän asti opiskellusta aineistosta.

- ___ Viidentoista vuoden ikä merkitsee aikuisuuden saavuttamista, mutta se on pikemminkin symbolinen virstanpylväs eikä vaikuta elämään millään merkityksellisellä tavalla.
- ___ Useimmat nuoret ovat kypsymättömiä eivätkä pysty ottamaan vastuuta suurista asioista. He menettävät helposti mielenkiintonsa, eikä heihin voi luottaa.

- ___ Nuoret ovat innokkaita ottamaan vastuuta bahá'í-uskon työstä, mutta kokemattomuutensa ja kypsymättömyytensä vuoksi he eivät pysty saamaan paljon aikaan.
- ___ Nuorilla on kaikki mahdollisuudet nousta palvelemaan Jumalan asiaa ja ihmiskuntaa uskollisesti ja epäitsekäästi.
- ___ Nuorilla on tahdonvoimaa ja omistautuneisuutta osallistua järjestelmälliseen toimintaan oman yhteisönsä palvelussa.
- ___ Ne, jotka nousevat palvelemaan Jumalan asiaa nuoruutensa parhaassa iässä, ovat suuresti siunattuja.
- ___ Nuorten olisi keskitettävä suurin osa huomiostaan opintoihinsa, ja heidän ylimääräinen aikansa voidaan omistaa palvelulle.
- ___ Ilman korkeimman tason akateemista koulutusta nuoret eivät voi palvella yhteiskuntaa tehokkaasti.
- ___ Kaikki inhimillisen ponnistelun alat ovat avoimia nuorille. Heidän tulisi valita ne, jotka sopivat heidän lahjoihinsa ja tilanteeseensa, astua niille palvelun hengessä ja pyrkiä erinomaisuuteen.
- ___ Nuorilla ei ole riittävästi kokemusta ja tietoa, jotta he voisivat ryhtyä merkitykselliseen keskusteluun bahá'í-uskosta kohtaamiensa ihmisten kanssa. On parasta, että he palvelevat muilla tavoin.
- ___ Nuorilla ei ole riittävästi kokemusta ja tietoa, jotta he voisivat ryhtyä merkitykselliseen keskusteluun bahá'í-uskosta kohtaamiensa ihmisten kanssa. Heitä olisi sen sijaan kannustaa osoittamaan esimerkillistä käytöstä.
- ___ Nuorilla on suuri valmius ymmärtää bahá'í-uskon opetuksia ja kertoa niistä ikätovereilleen.
- ___ Nuorilla on suuri valmius ymmärtää bahá'í-uskon opetuksia ja kertoa niistä ihmisille kaikilta elämäniloilta, niin nuorille kuin vanhoille.
- ___ Nuoret ovat innokkaita hankkimaan tietoa ja valmiuksia, joita tarvitaan bahá'í-uskosta muille kertomiseen.
- ___ Nuoret ovat Jumalan asian suurimpia voimavaroja, ja heitä tulisi auttaa sopivan opiskelun ja jatkuvan kannustuksen kautta tulemaan kyvykkäiksi palvelemaan omaa yhteisöään ja ihmiskuntaa.
- ___ Nuoret tarvitsevat toimintaa, jonka yhteydessä he voivat pitää hauskaa. Heidän on vaikeaa olla käyttäytyä vakavasti pitkiä aikoja.
- ___ Järjestelmällisyyden oppimisen vuoro tulee myöhemmin elämässä, kun spontaanisuus on ehtynyt.
- ___ Nuorten kyky kestää vaikeita olosuhteita ja sopeutua uusiin tilanteisiin avaa heille monia palveluväyliä.
- ___ Nuorilla on utelias mieli, ja he voivat löytää vastauksia kysymyksiinsä opiskelemalla ja osallistumalla täysipainoisesti yhteisön elämään.
- ___ Yhteisöissämme piilevät suuret mahdollisuudet voivat avautua nuorten osoittaman epäitsekään palveluhengen kautta.
- ___ Jumalan sanan voima vahvistaa nuoria kulkemaan palvelun polkua puhtain mielin ja irrottautuneesti.

- Ne asenteet ja henkiset ominaisuudet, taidot ja kyvyt, joita nuoret kehittävät opiskelemalla instituuttikursseja ja osallistumalla niihin liittyviin palvelutehtäviin, antavat heille mahdollisuuden osallistua päättäväisesti muutosvoimaiseen yhteisö rakentamisen prosessiin.
- Maailman nuorissa piilevä kyky muuttaa yhteiskuntaa voidaan saada käyttöön, kun he osallistuvat järjestelmälliseen koulutusprosessiin, jossa opiskelu ja palvelu yhdistyvät.

JAKSO 12

Toiveena on, että edellisen jakson tehtävä auttoi vahvistamaan ajatuksiasi nuoruusajasta ja että tästä elämänvaiheesta saamaasi mielikuvaan sisältyy aktiivinen bahá'í-uskon palvelu yhdistettynä opiskeluun, jotka molemmat ovat huolellista valmistautumista tulevaisuuteen. Pohditaan seuraavaksi tätä aihetta hieman enemmän.

Tarkastelemamme palvelun, koulutuksen ja valmistautumisen välisen vuorovaikutuksen on tapahduttava tietyssä yhteydessä. Tarkasti sanoen sen tulisi vaikuttaa bahá'í-uskon kirjoituksissa ennakoituun kahteen muutosprosessiin: yksilön syvälliseen älylliseen ja henkiseen kasvuun ja yhteiskunnan muutokseen. Me tiedämme, että Bahá'u'lláh'in ilmoituksen ”korkein ja tunnusomaisin tarkoitus” on ”nimenomaan uuden ihmisrodun luominen”, ja jokainen meistä pyrkii päivittäin saattamaan ajatuksensa ja toimintansa pyhässä tekstissä kuvatun yksilön ajatusten ja toiminnan mukaiseksi. Pyhät kirjoitukset painottavat yhtä syvällisen muutoksen tarvetta yhteiskunnan rakenteissa. Bahá'u'lláh kertoo meille: ”Pian nykyinen järjestys kääritään kokoon ja uusi järjestys levitetään sen tilalle.” Hän julistaa: ”Kaikki ihmiset on luotu viemään eteenpäin alati edistyvää sivistystä.”

Tämä kaksitahoinen muutos tapahtuu vain tietoisien ponnistuksen kautta, ja nuorten on tärkeää ymmärtää sen omaan elämäänsä liittyvät seuraamukset. Heillä on oltava vahva päämäärätietoisuus, jotta he voivat huolehtia omasta henkilökohtaisesta kasvustaan ja antaa osansa yhteiskunnan muuttamiseen. Tällainen kaksitahoinen moraalinen päämäärä ilmenee luonnollisesti palvelun täyttämänä elämänä.

Seuraavat lainaukset valaisevat tämän moraalisen päämäärätietoisuuden yhtä puolta, joka liittyy omaan älylliseen ja henkiseen kasvuunne:

”Ainoan tosi Jumalan tarkoitus hänen ilmaistessaan itsensä on kutsua koko ihmiskuntaa totuudellisuuteen ja vilpittömyyteen, hurskauteen ja luotettavuuteen, Jumalan tahtoon alistumiseen ja tyytymiseen, pitkämielisyyteen ja ystävällisyyteen, oikeamielisyyteen ja viisauteen. Hänen pyrkimyksensä on verhota jokainen ihminen pyhimyksellisen luonteen viittaa ja kaunistaa hänet pyhien ja puhtaiden tekojen koristein.”¹⁵

”Jumalan tavalla eletyn elämän peruskivenä on moraalisen erinomaisuuden tavoittelu ja sellaisen luonteen hankkiminen, jonka ominaisuudet ovat Jumalan silmissä miellyttäviä.”¹⁶

”Ihmisen on hankittava tietoa, saavutettava suurta henkistä täydellisyyttä, paljastettava kätkeytyjä totuuksia ja ilmennettävä jopa Jumalan ominaisuuksia.”¹⁷

”Jumalan tarkoitus Hänen luodessaan ihmisen on ollut ja on aina oleva auttaa ihmistä tuntemaan Luojansa ja saavuttamaan Hänen läsnäolonsa.”¹⁸

1. Täydennä seuraavat lauseet edellä olevien lainausten pohjalta:
- a. Ainoan tosi Jumalan tarkoitus Hänen ilmaistessaan itsensä on kutsua koko ihmiskuntaa _____

_____.
 - b. Jumalan pyrkimyksenä on verhota jokainen ihminen _____
_____ ja kaunistaa hänet _____
_____.
 - c. Jumalan tavalla eletyn elämän peruskivenä on _____
_____ ja _____
_____.
 - d. Velvollisuutemme on hankkia _____, saavuttaa _____
_____, paljastaa _____ ja ilmentää _____
_____.
 - e. Jumalan tarkoitus Hänen luodessaan meidät on ollut ja on aina oleva _____
_____ ja _____.

2. Näkemys ihmissielun piilevistä mahdollisuuksista on tärkeää henkilön päämäärätietoisuudelle. Voitko selittää miten? _____

_____.

3. Yksilön päämäärätietoisuutta vahvistaa tietoisuus siitä, että tämä maanpäällinen elämä on vain pieni osa ikuista matkaa kohti Jumalan läheisyyttä. Voitko selittää miksi? _____

_____.

Seuraava lainausten sarja valaisee tämän moraalisen päämäärän toista puolta eli oman osansa antamista yhteiskunnan muutokseen:

”Tämä Vääryyttä kärsinyt todistaa, että kuolevaiset ihmiset ovat astuneet kertakaikkisesta olemattomuudesta olevaisuuden valtakuntaan siinä tarkoituksessa, että he voisivat uurastaa paremman maailman rakentamiseksi ja elää yhdessä sopuosoinnussa ja yhteisymmärryksessä”.¹⁹

”Ja ihmisen kunnia ja arvo ovat siinä, että hänestä tulisi maailman kaikkien väkijoukkojen keskuudessa yhteisen hyvän lähde. Onko mitään suurempaa armoa kuviteltavissa kuin se, että ihminen sisimpäänsä katsoessaan huomaisi, että Jumalan vahvistavan armon vaikutuksesta hänestä on tullut rauhan ja hyvinvoinnin, onnen ja hyödyn tuoja lähimmäisilleen. Ei, ainoan tosi Jumalan kautta, tätä suurempaa autuutta, tätä täydellisempää mielihyvää ei ole.”²⁰

”Kuinka erinomainen, kuinka kunniakas on ihminen, jos hän nousee täyttämään velvollisuutensa; kuinka kurja ja halveksittava, jos hän sulkee silmänsä yhteiskunnan hyvinvoinnille ja haaskaa kallisarvoisen elämänsä tavoitellen omia itsekkäitä etujaan ja henkilökohtaista hyötyään.”²¹

”Älkää kuluttako aikaanne omissa askareissanne vaan keskittäkää ajatuksenne siihen, mikä on parantava ihmiskunnan kohtaloita ja puhdistava ihmisten sydämet ja sielut.”²²

”Niillä, jotka ovat Jumalan kansaa, ei ole mitään muuta pyrkimystä kuin uudistaa maailmaa, jalostaa sen elämää ja virvoittaa sen kansat.”²³

1. Täydennä seuraavat lauseet edellä olevien lainausten pohjalta:

a. Olemme astuneet täydellisestä tyhjiydestä olemassaolon maailmaan siinä tarkoituksessa, että _____ ja _____

b. Ihmisen kunnia ja arvo ovat siinä _____

c. Ei ole mitään suurempaa armoa kuviteltavissa kuin se, että ihminen sisimpäänsä katsoessaan huomaisi, että _____ hänestä on tullut _____

d. Kuinka erinomainen, kuinka kunniakas onkaan ihminen, jos hän nousee _____, kuinka kurja ja halveksittava, jos hän sulkee silmänsä _____ ja _____

e. Meidän ei tulisi kuluttaa aikaamme _____
_____, vaan meidän on keskitettävä ajatuksemme siihen,
mikä on _____
_____.

f. Niillä, jotka ovat Jumalan kansaa, ei ole mitään muuta pyrkimystä kuin
_____,
_____ ja _____
_____.

2. Näkemys niistä suurista mahdollisuuksista, joita ihmiskunnalle avautuu tässä kehitysvaiheessa, jolloin sen yhdistyminen yhdeksi yhteiseksi perheeksi on todellinen mahdollisuus, muokkaa ja ohjaa yksilön päämäärätietoisuutta. Voitko selittää miten? _____

_____.

3. Päämäärätietoisuutta vahvistaa tietoisuus siitä, että ihmiskunta on pitkällä kehittymisen polulla, joka johtaa jumalalliseen sivistykseen. Voitko selittää miksi?

_____.

JAKSO 13

Edellisen osan tehtävän mukaan kirjoituksissa hahmotellun yksilön ja yhteiskunnan muutoksen luonteen ymmärtäminen on olennaista sille päämäärätietoisuudelle, joka nuorilla tulisi olla. Hankkiakseen jalokiven kaltaisia ominaisuuksia, jotka ”ovat heidän todellisen ja sisimmän minänsä kätköissä”, ja voidakseen antaa oman panoksensa aineellisesti ja henkisesti kukoistavan maailmansivilisaation luomiseen, heidän on pystyttävä arvostamaan sen muutoksen suuruutta, jota Bahá'u'lláh edellyttää. Tietenkin ihmiset kaikkialla puhuvat nykyään muutoksen tarpeesta. Meidän olisi kuitenkin ymmärrettävä, että se muutos, jonka on määrä tapahtua yksilössä ja yhteiskunnassa Bahá'u'lláhin ilmoituksen suorasta vaikutuksesta, on paljon suurempi, kuin mitä useimmat ihmiset edes kuvittelevat mahdolliseksi.

Yrittäkäämme seuraavaksi saada jonkinlainen käsitys yksilön tasolla tapahtuvan muutoksen suuruudesta tutkimalla muutamia lainauksia. Bahá'u'lláh sanoo meille:

”Syntyy luonteeltaan verraton ihmisrotu, joka irrottautuneisuuden jaloin polkee allensa kaiken, joka on taivaassa ja maassa, ja heittää pyhyiden vaipan kaiken vedestä ja savesta luodun ylitse.”²⁴

Eräessä toisessa katkelmassa Bahá'u'lláh selittää:

”Sano: Sitä ei tule lukea Bahán kansaan kuuluvaksi, joka seuraa maallisia halujansa ja kiinnittää sydämensä maisiin asioihin. Minun todellinen seuraajani on se, joka saapuessaan puhdasta kultaa olevaan laaksoon kulkisi vapaana kuin pilvi sen halki, taakseen katsomatta tahi seisauttamatta. Sellainen ihminen totisesti on Minusta. Hänen vaatteestaan voivat Korkeuden joukot tuntea pyhyden sulotuoksun.”²⁵

Toisessa kappaleessa Bahá'u'lláh toteaa:

”Jumalan seuralaiset ovat tänä päivänä se joukko, jonka on elvytettävä maailman kansat. Heidän on osoitettava sellaista luotettavuutta, totuudenmukaisuutta ja peräänantamattomuutta, sellaisia tekoja ja sellaista luonnetta, että koko ihmiskunta voi hyötyä heidän esimerkistään.”²⁶

Bahá'u'lláh selittää edelleen:

”Sellaisten sielujen, jotka ovat puhtaita ja pyhittäytyneitä, itse henkäykseen on kätkeyty kauaskantoisia mahdollisuuksia. Niin suuria ovat nämä mahdollisuudet, että heidän vaikutuksensa ulottuu kaikkiin luotuihin olentoihin.”²⁷

‘Abdu’l-Bahá sanoo meille:

”Oi te Jumalan ystävät! Tehkää valtaisa ponnistus, jotta kaikki maailman kansat ja sukukunnat, jopa viholliset, asettaisivat uskonsa, luottamuksensa ja toivonsa teihin. Vaikka ihminen tekisi satatuhatta ilkityötä, silti hänellä olisi toivoa anteeksiannosta eikä hän tulisi epätoivoiseksi tai murheiseksi. Tällaista on Bahán kansan esiintyminen ja käyttäytyminen. Tällainen on ylevyyden polun perusta! Olkoot esiintymisenne ja käytöstapanne ‘Abdu’l-Bahán neuvojen mukaisia.”²⁸

Tätä uutta ihmisolentoa luonnehtivien ominaisuuksien loisto, kuten kirjoituksissa on kuvattu, on häikäisevä, ja häkellymme tämän ’uuden ihmisrodun’ voimista ja kyvyistä saamistamme välähdyksistä. Lukiessamme tällaisia katkelmia voimme reagoida eri tavoin. Voimme olla taipuvaisia ajattelemaan, että kirjoituksissa asetettu mittapuu on niin kaukana ulottuviltamme, että on turhaa ponnistella liikaa elääkseen sen mukaan, minkä vuoksi vajoamme keskinkertaisuuteen. Sellaisessa tilanteessa tuudittaudumme uskomaan, että sopimattoman käytöksen välttäminen on riittävää. Kuitenkin silloin, kun ihmisellä on vahva päämäärätietoisuus, edellä olevien kaltaiset lainaukset ovat jatkuvan rohkaisun lähde ja kannustavat häntä pyrkimään yhä korkeammalle.

Me olemme saaneet siunauksena myös toisen innoituksen lähteen, ‘Abdu’l-Bahán, joka oli täydellinen esimerkki Isänsä opetuksista. Vaikka tiedämme, että ‘Abdu’l-Bahá on täysin omalla tasollaan, eikä kukaan ihminen voi ikinä toivoa pystyvänsä pääsemään Hänen ylevään asemaansa, näemme hänet kaikkien bahá’i-ihanteiden ruumiillistumana ja voimme pyrkiä käyttäytymään hänen esimerkinsä mukaisesti. Valitse tätä kurssia opiskelevien ystäväsi kanssa lauseita edellä annetuista lainauksista ja mieti ‘Abdu’l-Bahán elämään liittyviä tapahtumia, jotka kuvastavat niissä mainittuja ominaisuuksia. Kun esimerkiksi yritämme kuvitella kulkemista ”irrottautuneisuuden jaloin” mieleemme tulee ‘Abdu’l-Bahán elämästä kertomuksia, jotka osoittavat meille, mitä tarkoittaa tämän maailman läpi kulkeminen kaikista luoduista olennoista irrottautuneena. Kun ajattelemme

”pyhyiden sulotuoksua”, tiedämme, että ”Korkeuden joukot” pystyivät tunnistamaan ‘Abdu’l-Bahán ”vaatteen” suloisuuden, ja muistamme tarinoita, jotka kuvaavat hänen täydellistä pyhyttään.

JAKSO 14

Pohtikaamme seuraavaksi sitä syvällistä muutosta, jonka on tapahduttava yhteiskunnan tasolla. Bahá’u’lláh toteaa:

”Kautta oman itseni! Se päivä lähenee, jona olemme käärineet kokoon maailman ja kaiken siinä olevan ja levittänyt uuden järjestyksen sen sijalle.”²⁹

Hän kertoo meille edelleen:

”Maailman tasapaino on järkkynyt tämän ylhäisimmän, tämän uuden maailmanjärjestyksen värähdyttävästä voimasta. Ihmiskunnan järjestäytynyt elämä on mullistunut tämän ainutlaatuisen, tämän ihmeisen järjestelmän vaikutuksesta, jonka vertaa kuolevaiset silmät eivät konsanaan ole nähneet.”³⁰

Ja ‘Abdu’l-Bahá vahvistaa:

”– oikeudenmukaisuus ja vanhurskaus täyttävät maailman, vihamielisyys ja pahansuopaisuus katoavat, häviää kaikki, mikä aiheuttaa hajaannusta kansojen, rotujen ja valtioiden välillä, ja ykseyden, sopusoinnun ja yksimielisyyden perustaa vahvistetaan. Piittaamattomat havahtuvat horteestaan, sokeat näkevät, kuurot kuulevat, mykät puhuvat, sairaat paranevat ja kuolleet heräävät eloon, ja sota väistyy rauhan tieltä. Vihamielisyys muuttuu rakkaudeksi, riitojen ja kiistojen perimmäiset syyt katoavat ja ihmiskunta saavuttaa todellisen onnen. Tästä maailmasta tulee taivaan valtakunnan kuvastin, maisesta maailmasta tulee taivaisen maailman valtaistuini.”³¹

Toisessa yhteydessä ‘Abdu’l-Bahá selittää:

”Se, mikä sopi ihmisen tarpeisiin ihmisrodun varhais historian aikoina, ei voi täyttää eikä tyydyttää tämän päivän ja uudistumisen ja täyttymisen ajan vaatimuksia. Ihmiskunta on edistynyt aiemmista rajoitusten ja alustavan harjaantumisen vaiheistaan. Ihmisen on nyt tultava varustetuksi uusilla hyveillä ja voimilla, uudella moraalilla ja uusilla kyvyillä. Häntä odottavat uudet lahjat, antimet ja täydellisyydet ja ne ovat jo laskeutumassa hänen yllensä.”³²

Ja ‘Abdu’l-Bahá kehottaa meitä:

”– meidän on ponnisteltava sydämestämme ja sielustamme, että tämän ehdonalaisen maailman pimeys voitaisiin karkottaa, että valtakunnan valot loistaisivat kaikkien taivaanrantojen ylle, ihmismaailma tulisi valaistuksi, Jumalan kuva tulisi näkyväksi ihmiskuvastimissa, Jumalan laki tulisi hyvin vakiinnutetuksi ja että kaikki maailman seudut nauttisivat rauhasta, hyvinvoinnista ja levollisuudesta Jumalan oikeudenmukaisessa suojeluksessa.”³³

Samoin kuin yksilön suhteen, meidän on vaikea kuvitella sen sivilisaation täyttä loistoa, joka on tarkoitettu tulevaksi. Olisi todellakin melko mahdotonta kuvailla sen luonnetta. Meidän ei tule kuitenkaan häkeltyä siihen tarvittavan muutoksen suuruutta siinä määrin, että olettaisimme sen tapahtuvan taianomaisesti ilman meidän ponnisteluamme. Katseemme tulisi olla kiinnittynyt Bahá'u'lláhin maailmanjärjestykseen, ja meidän tulisi huomata, että pieninkin teko voi edistää sen rakentumista. Voidaksesi pohdiskella enemmän yhteiskunnassa tapahtuvan muutoksen laajuutta täydennä seuraavien lauseiden tyhjät kohdat alla annetuilla sanoilla tai sanapareilla:

häviää, katoavat, karkotetaan, käärineet kokoon,
levittänyt, loistavat, nauttivat, poistetaan, saavutetaan,
tulee, tulee ilmaantumaan, täyttävät, valaistuksi,
vakiinnutetuksi, voitetaan, väistyy

- a. Se päivä lähenee, jona olemme _____
maailman ja kaiken siinä olevan.
- b. Se päivä lähenee, jona olemme _____ uuden järjestyksen sen
sijalle.
- c. Oikeudenmukaisuus ja totuus _____ maailman.
- d. Vihamielisyys ja pahansuopaisuus _____.
- e. Kaikki, mikä aiheuttaa hajaantumista ihmisten, rotujen ja kansakuntien
keskuudessa, _____
- f. Peruste ykseydelle, sopusoinnulle ja yksimielisyydelle
_____.
- g. Sota _____ rauhan tieltä.
- h. Vihamielisyys _____ rakkaudella.
- i. Riitojen ja kiistojen syyt _____ kauttaaltaan.
- j. Todellinen onnellisuus _____.
- k. Maailmasta _____ taivaallisen valtakunnan kuvastin.
- l. Ehdonalaisen maailman pimeys _____.
- m. Valtakunnan valot _____ kaikkien taivaanrantojen ylle.
- n. Ihmiskaailma tulee _____.
- o. Jumalan laki tulee hyvin _____.
- p. Kaikki maailman seudut _____ rauhasta, hyvinvoinnista ja
levollisuudesta Jumalan oikeudenmukaisessa suojeluksessa.

JAKSO 15

Kahden edellisen jakson lainaukset ja tehtävät auttoivat meitä näkemään, minkälainen syvälinen muutos tapahtuu yksilössä ja yhteiskunnassa Bahá'u'lláhin ilmoituksen vaikutuksesta. Jotta voit pohtia lisää sen muutoksen suuruutta, johon Bahá'u'lláh meitä kutsuu, lue seuraavat toteamukset. Kukin niistä edustaa yhtä yksilön tai yhteiskunnan kiitettävää ominaisuutta, kuten oikeudenmukaisuus, rehellisyys tai ystävällisyys. Tätä edeltäneiden jaksojen lainaukset tekevät kuitenkin selväksi, että Bahá'u'lláh on kutsunut ihmiskuntaa omaksumaan vielä paljon korkeamman käytöksen tason, niin yksilöinä kuin kaikki yhdessä. Yritä kirjoittaa kukin lause uudelleen siten, että se kuvaa selkeämmin Bahá'u'lláhin ilmoituksessa meille annettua mittapuuta. Ensimmäisestä on annettu avuksi valmis esimerkki.

- a. Ihmisen on hillittävä omia kateuden tuntemuksiaan eikä annettava niille valtaa.
- b. Meidän tulisi poistaa sydämeistämme kateuden pieninkin jälki ja tuntea vilpitöntä iloa muiden saavutuksista.

- a. Meidän tulisi yrittää olla kohtelias kaikille tapaamillemme ihmisille, niin ystäville kuin tuntemattomille.

b. _____

- a. Meidän tulisi olla kiitollinen Jumalan meille suomasta vauraudesta ja aina antaa hyväntekeväisyyteen, kun sitä meiltä pyydetään.

b. _____

- a. Ihmisen on pyrittävä välttämään ristiriitoja muiden kanssa.

b. _____

- a. Moraalisesti eläminen tarkoittaa sitä, että emme vahingoita ketään.

b. _____

- a. Jotta voisimme elää rauhassa, meidän on suvaittava erilaisia kulttuureja, taustoja ja uskontoja.

b. _____

a. Ihmisten on opittava puolustamaan oikeuksiaan.

b. _____

a. Hallituksen tulisi antaa tarvittavat resurssit parhaimpien mahdollisten ohjelmien luomiseksi niihin muutamaaan kouluun, joissa koulutetaan tulevia johtajiamme.

b. _____

a. Vankilat tulisi uudenaikaistaa, jotta rikolliset voidaan sopeuttaa takaisin yhteiskuntaan.

b. _____

Pohdi nyt kirjoittamiasi lauseita seuraavien lainausten valossa. Ensimmäinen lainaus auttaa meitä ajattelemaan, miten puhdistunut sydämen täytyy olla maallisista haluista.

”Oi maailman poika! Totisesti tiedä, ettei sydän, jossa on vielä hitunenkin kateutta, voi milloinkaan päästä ikuisen maailmaani eikä tuntea niitä pyhyiden ihania tuoksuja, jotka tulvivat ylhäisestä valtakunnastani.”³⁴

Seuraavasta lainauksesta saamme käsityksen siitä, miten meidän tulee kohdella toisiamme:

”Niin palava täytyy rakkauden ja laupeuden hengen olla, että muukalainen huomaisi olevansa ystävä, vihollinen tosi veli, eikä näiden välillä mitään eroa olisi.”³⁵

Seuraava lainaus antaa valaistusta siihen, minkälainen on oikea asenne antamiseen:

”OI TOMUN LAPSET! Kertokaa rikkaille köyhien keskiön huokauksista, niin etteivät he välinpitämättömyydessään joutuisi tuhoon eivätkä jäisi osattomiksi Rikkauden puun hedelmistä. ”Anteliaisuus ja jalomielisyys ovat Minun ominaisuuksiani. Siunattu on se, joka niillä itsensä kaunistaa.”³⁶

Vuorovaikutuksemme luonteesta muiden kanssa voimme lukea seuraavaa:

”Ole rakkauteen kutsuja ja ole ystävällinen koko ihmisrodulle. Rakasta ihmislapsia ja jaa heidän surunsa. Kuulu niihin, jotka vaalivat rauhaa. Tarjoa ystävyttäsi, ole luottamuksen arvoinen. Ole palsami joka haavaan, lääke joka sairauteen. Sido sielut yhteen. Lausu ohjauksen säkeitä. Palvo Jumalaa ja nouse johdattamaan ihmisiä oikeaan. Hellitä kieleesi ja opeta ja säteilkööt kasvosi Jumalan rakkauden tuesta. Älä lepää hetkenkään vertaa äläkä etsi

levon tuulahdusta. Näin sinusta voi tulla Jumalan rakkauden merkki ja tunnusmerkki sekä Hänen armonsa viiri.”³⁷

Seuraava ohjaus koskee moraalista käytöstä:

”Ne päivät, joina joutavaa palvontaa pidettiin riittävänä, ovat päättyneet. Nyt on tullut aika, jona vain puhtaimmat aikeet, tukenaan tahrattoman puhtaat teot, voivat kohota Kaikkein korkeimman valtaistuimelle ja tulla Hänen hyväksymikseen.”³⁸

Seuraava katkelma antaa meille ymmärrystä siitä, miten kohdella eritaustaisia ihmisiä:

”Seurustelkaa maailman kaikkien kansojen, sukukuntien ja uskontojen kanssa täysin totuudellisesti, suoraselkaisesti, uskollisesti, sydämellisesti, hyväntahtoisesti ja ystävällisesti, jotta koko olemassaolon maailma voisi täytyä Bahán armon pyhästä hurmiosta, jotta tietämättömyys, vihamielisyys, viha ja kauna voisivat kadota maailmasta ja maailman kansojen ja sukukuntien välisen vieraantumisen synkkyys voisi väistyä ykseyden valon tieltä. Jos muut kansat ja kansakunnat olisivat teitä kohtaan petollisia, osoittakaa niille uskollisuutenne, jos ne olisivat teitä kohtaan epäoikeudenmukaisia, osoittakaa niille oikeudenmukaisuutta, jos ne vieroisivat teitä, viehättäkää ne puoleenne, jos ne osoittaisivat vihamielisyyttään, olkaa niille ystävällisiä, jos ne myrkyttäisivät elämänne, sulostuttakaa niiden sieluja, jos ne haavoittaisivat teitä, olkaa palsamia niiden haavoille. Tällaisia ovat vilpittömien ominaisuudet! Tällaisia ovat totuutta rakastavien ominaisuudet.”³⁹

Seuraava lainaus auttaa meitä ymmärtämään, miten tietoisuus ihmiskunnan ykseydestä vaikuttaa sosiaalisiin suhteisiin:

”Toivon, että teistä kaikista tulee oikeudenmukaisia ja että ohjaatte ajatuksenne kohti ihmiskunnan ykseyttä, ettette koskaan vahingoita lähimmäisiänne etkä puhu kenestäkään pahaa, että kunnioitatte kaikkien ihmisten oikeuksia ja huolehditte toisten eduista enemmän kuin omistanne.”⁴⁰

Seuraava katkelma käsittelee koulutuksen saatavuutta:

”Bahá’u’lláh on ilmoittanut, että koska tietämättömyys ja koulutuksen puute ovat ihmiskunnan keskuudessa erottavia esteitä, kaikkien on saatava koulutusta ja opetusta. Tämän määräyksen kautta keskinäisen ymmärryksen puute korjaantuu ja ihmiskunnan ykseyttä lisätään ja edistetään. Yleismaailmallinen koulutus on yleismaailmallinen laki.”⁴¹

Oikeudenmukaisuuden käytöstä voimme lukea seuraavaa:

”Toisaalta jumalallinen sivistys kouluttaa jokaista yhteiskunnan jäsentä niin, että muutamaa harvaa poikkeusta lukuun ottamatta kukaan ei ryhdy tekemään rikosta. Siten on suuri ero rikoksen estämisellä väkivaltaisten keinojen ja kostotoimenpiteiden avulla ja sen välillä, että ihmisiä koulutetaan ja valistetaan ja henkistetään niin, että ilman mitään pelkoa tulevasta rangaistuksesta tai kostosta he kaihtavat kaikkia rikollisia toimia. He todellakin pitävät pelkkää rikoksen tekemistä suurena häpeänä ja rikosta sinänsä mitä ankarimpana rangaistuksena.”⁴²

Pohdittuasi edellisiä katkelmia voit tarkastella uudelleen aiemmin kirjoittamiasi lausuntoja ja miettiä, haluaisitko muokata joitakin niistä.

JAKSO 16

Olemme käsitelleet kaksitahoista päämäärätietoisuutta, joka saa yksilön ottamaan vastuun omasta henkisestä ja älyllisestä kasvustaan ja antamaan oman osansa yhteiskunnan hyvinvointiin. Olemme havainneet, miten kirjoituksissa hahmotellun yksilön ja yhteiskunnan muutoksen laajuuden ymmärtäminen vahvistaa tätä kaksitahoista päämäärätietoisuutta, joka on tämän päivän nuorille niin välttämätön. Meidän on myös ymmärrettävä, että nämä kaksi prosessia ovat läheisesti yhteydessä toisiinsa. Omien piilevien kykyjen kehittämistä ja yhteiskunnan hyvinvoinnin puolesta työskentelemistä ei voi erottaa toisistaan, sillä yksilön moraaliset arvot ja käytös muovaavat hänen ympäristöään ja vastaavasti yhteiskunnan rakenteet vaikuttavat niihin. Suojelijan puolesta kirjoitetussa kirjeessä sanotaan seuraavasti:

”Emme voi erottaa ihmisydäntä ulkopuolellemme olevasta ympäristöstä ja sanoa, että kunhan toinen niistä on uudistettu, kaikki muuttuu paremmaksi. Ihminen ja maailma muodostavat elimellisen yhteyden. Hänen sisäinen elämänsä muovaa ympäristöä ja on itse syvästi sen vaikutuksen alaisena. Hänen sisäinen elämänsä muovaa ympäristöä ja on itse syvästi sen vaikutuksen alaisena. Yksi vaikuttaa toiseen ja jokainen pysyvä muutos ihmisen elämässä on tulosta näistä vastavuoroisista vaikutuksista.”⁴³

Päätä edellä olevan lainauksen pohjalta, mitkä seuraavista väitteistä pitävät paikkansa:

- Yksilö muuttuu vain, jos yhteiskunta on uudistunut täysin.
- Yhteiskunnan ongelmat häviävät kokonaan vasta sitten, kun sen yksittäisistä jäsenistä on tullut henkisiä.
- Kun säädetään oikeudenmukaisia lakeja, yhteiskunta vapautuu sorrosta riippumatta siitä, miten yksilöt käyttäytyvät.
- Yhteiskunta on vapaa sorrosta, kun jokainen yksilö pyrkii olemaan oikeudenmukainen.
- Kaikki yhteiskunnan jäsenet voivat olla oikeudenmukaisia, vaikka siinä toimiva oikeusjärjestelmä olisi epäoikeudenmukainen.
- Yksilön käytös vaikuttaa hänen yhteiskunnalliseen ympäristöönsä.
- Oikeudenmukainen yhteiskunta syntyy ponnistuksista rakentaa oikeudenmukaisia rakenteita ja ihmisten kasvattamisesta ajattelemaan oikeudenmukaisesti ja etsimään totuutta.
- Kukaan ei voi paeta yhteiskunnallisen ympäristönsä vaikutusta.
- Ihmiset pystyvät henkisten voimiensa avulla voittamaan yhteiskunnallisen ympäristön kielteiset vaikutukset.
- Ennakkoluulot häviävät, kun kaikki hyväksyvät ihmiskunnan ykseyden.
- Ennakkoluulot häviävät vasta, kun yhteiskunta hävittää perin pohjin kaikki syrjinnän jäljet laeistaan ja laitoksistaan.

- _____ Kaikenlaiset ennakkoluulot voidaan hävittää säätämällä oikeudenmukaisia lakeja ja opettamalla sieluja tutkimaan todellisuutta ja seurustelemaan kaikkien kanssa rakkauden ja yhteenkuuluvuuden hengessä.
- _____ Ykseys toteutuu, kun kaikki uskovat ihmiskunnan olevan yksi.
- _____ Ykseyden perustaminen maailmaan edellyttää yksilön ja yhteiskunnan rakenteiden muuttumista kokonaan.

JAKSO 17

Edellisessä jaksossa esitetyt ajatukset johdattavat meidät takaisin kysymykseen palvelusta, sillä juuri palvelun kentällä kehitämme piileviä kykyjämme ja saamme aikaan muutosta yhteiskunnassa. On selvää, että yhteiskunnalliseen muutosprosessiin osallistumisen edellytyksenä on palvelulle omistettu elämä. Sen lisäksi on kuitenkin pohdittava palvelun ja henkilön älyllisen ja henkisen kasvun välistä suhdetta. Alla on luettelo joistakin toiminnoista. Kunkin niistä suorittamiseen ja niiden tehokkuuden varmistamiseen tarvitaan useiden henkisten ominaisuuksien yhdistämistä. Valitse tätä tehtävää varten yksi tai kaksi ominaisuutta ja asennetta, jotka ovat erityisen olennaisia kyseiselle toiminnalle, ja yritä kuvailla, miten ne vaikuttavat henkilön kykyyn toteuttaa tätä toimintaa.

- a. Hartaustilaisuuden järjestäminen naapurustossa tai kylässä: _____

- b. Osallistuminen pitkäkestoiseen ohjelmaan ystävien ja naapureiden kodeissa vierailemiseksi, jotta voidaan keskustella bahá'í-uskon opetuksista poimituista henkisistä aiheista ja vahvistaa yhteenkuuluvuuden siteitä: _____

- c. Säännöllisten henkisen kasvatuksen oppituntien pitäminen kylän tai naapuruston lapsille: _____

- d. Varhaisnuorten ryhmän avustaminen pidemmän aikaa ryhmän toimintaa ohjaavan valmentajan rinnalla: _____

- e. Vieraileminen säännöllisesti sellaisten vanhempien luona, joiden lapset osallistuvat instituutin edistämiin koulutusohjelmiin, ja heidän kanssaan keskusteleminen heidän lastensa kehityksen kannalta keskeisistä aiheista: _____

Edellä oleva tehtävä auttoi miettimään, millä tavoin henkiset ominaisuudet ja asenteet vaikuttavat henkilön kykyyn suorittaa palvelutekoja. Pitää kuitenkin yhtä paljon paikkansa, että näitä ominaisuuksia voi kehittää ja vahvistaa palvelemalla. Seuraavaksi on ryhmitelty muutamia henkisiä ominaisuuksia, joita me kaikki pyrimme kehittämään. Valitse kutakin ryhmää kohti yksi edellä mainittu toiminta ja kuvaile, millä tavoin se voi mielestäsi vaikuttaa sitä toteuttavan henkilön ominaisuuksien kehittymiseen.

a. Totuudellisuus, luotettavuus ja oikeudenmukaisuus: _____

b. Pitkämielisyys ja ystävällisyys: _____

c. Pyhyys, vilpittömyys ja säteilevyys: _____

d. Rohkeus, luottamus Jumalaan ja nöyryys: _____

e. Tyytyminen ja alistuminen Jumalan tahtoon: _____

JAKSO 18

Palveleminen liittyy läheisesti olemisen tilaamme. Kun epäitsekkään palvelun henki innoittaa meitä, se vaikuttaa kaikkeen vuorovaikutukseemme muiden kanssa, kaikkeen toimintaamme – työelämään, kanssakäymiseen muiden kanssa ja yhteisön jäsenenä toimimiseen. Huolimatta siitä, minkälaisia palvelutekoja teemme, olemme aina tietoisia siitä, että Bahá'u'lláhin sanoman kaikille maailman kansoille levittämistä varten on olemassa järjestelmällinen suunnitelma. Tämä sanoma julistaa ihmiskunnan ykseyttä, edellyttää ihmiskunnan yhdistymistä ja siihen kuuluu lakeja ja periaatteita, henkisiä ja

yhteiskunnallisia opetuksia, joiden avulla on mahdollista perustaa tulevaisuuden yhteiskunnan malli, joka on perin pohjin erilainen kuin mikään aiemmin nähty malli. Tämän 'Abdu'l-Bahán laatiman suunnitelman tavoitteena on maailman henkinen uudistaminen. Kun tämä suunnitelma etenee vakaasti selvien vaiheiden kautta ja yhä useammat ihmiset osallistuvat sen toteuttamiseen, sen kautta "on muotoutumassa näkyvä vaihtoehto yhteiskunnan tavanomaiselle taistelulle". Tämän – jumalallisen suunnitelman – toteuttamiseen meidän tulisi omistautua. Suojelija viittasi tähän suunnitelmaan kutsuen sitä "mahtavimmaksi suunnitelmaksi, joka on koskaan syntynyt Korkeimman nimen luovasta voimasta". Hän sanoi, että se "etenee hitaasti"

"– – saaden lisää vauhtia jokaisena kuluvana päivänä, repien alas esteitä kaikilla seuduilla ja moninaisten kansojen ja rotujen keskuudessa, laajentaen vääjäämättä hyvää tekevien toimintojensa ulottuvuutta ja paljastaen yhä enemmän kunnioitusta herättävämpiä merkkejä sisäisestä voimastaan, kun se marssii koko maapallon henkistä valloitusta kohti."⁴⁴

Jumalallisen suunnitelman avulla maailman kaikkiin osiin leviää Bahá'u'lláhin ilmoitus, joka muuttaa yksilöllisen ja yhteisöllisen elämän. Shoghi Effendi on lisäksi vakuuttanut meille, että

"– – Jumalan itsensä muovaaman suunnitelman lopullinen ja kruunaava vaihe on puolestaan osoittautuva ihmiskunnalle merkiksi maailmansivilisaation syntymisestä, joka on ihmiskunnan historiassa verraton laajuudessaan, luonteessaan ja voimassaan – sivilisaation, jota tulevat sukupolvet yhteen ääneen ylistävät Bahá'u'lláhin uskontojärjestelmän Kultaisen ajan parhaimpana hedelmänä – –."⁴⁵

Jumalallisen suunnitelman kunkin vaiheen käynnistymisestä on merkkinä yksi maailmanlaajuisista opetussuunnitelmista, joiden laatijana on bahá'í-uskon ylin johto. Kullakin suunnitelmalla on tietyt vaatimukset, ja se perustuu edellisen suunnitelman aikana saavutettuihin tuloksiin ja oppimiseen. Peräkkäisten suunnitelmien aikana tehtyjen ponnistelujen ansiosta "erilaiset periaatteet, käsitteet ja strategiat, joilla oli yleistä merkitystä" sille hankkeelle, jossa olemme mukana, ovat kiteytyneet "toimintakehykseksi". Nimenomaan tämä kehys antaa muodon yhteiselle toiminnallemme ja varmistaa sen, että olemme johdonmukaisia siinä, mitä teemme. Tulevilla kursseilla sinulla on mahdollisuus tutkia tämän kehittyvän kehysten luonnetta. Toistaiseksi on tärkeää ymmärtää, että sen olemassaolo mahdollistaa sen, että paikallistasolla "yksilöistä muodostuva laajeneva ydinryhmä" voi synnyttää jonkin väestöryhmän siirtymisen "kohti uuden maailmanjärjestyksen tavoitetta". Näin ollen Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston kirjoittamassa sanomassa vuonna 2013 kaikkialla maailmassa järjestettyjen nuorisokonferenssien osallistujille selitetään:

"Tämän laajalle levinneen yhteisön koko maailman käsittävät ponnistukset paremman ymmärryksen saamiseksi Bahá'u'lláhin ilmoituksesta ja siihen sisältyvien periaatteiden käytäntöön soveltamiseksi ovat monien vuosikymmenten jälkeen huipentuneet sellaisen voimallisen toimintakehyksen ilmaantumiseen, jota hiotaan kokemuksen kautta. Te olette onnekkaita, koska olette tutustuneet sen nykyään niin hyvin vakiintuneisiin menetelmiin ja lähestymistapoihin. Niiden sinnikkään käyttöönoton ansiosta monet teistä ovat jo itse nähneet merkkejä jumalallisten opetusten yhteisörakentamisen voimasta. Konferenssissa, johon osallistutte, teitä pyydetään pohtimaan sitä panosta, jonka voi tarjota kuka tahansa nuori, joka haluaa vastata Bahá'u'lláhin kutsuun ja auttaa tuon voiman vapauttamisessa."⁴⁶

Ja samaisessa sanomassa todetaan lisäksi:

”Yhteisen toiminnan kautta ilmaantuvat mahdollisuudet ovat erityisen silmännähtäviä yhteisörakentamisen työssä; prosessissa, joka on ympäri maailmaa vauhdittumassa monilla seuduilla ja useissa naapurustoissa ja kylissä, joista on tullut intensiivisen toiminnan keskuksia. Nuoret ovat usein näissä ympäristöissä toiminnan eturintamassa – eivätkä ainoastaan bahá’í-nuoret, vaan muut samalla tavoin ajattelevat, jotka voivat nähdä bahá’íden aloittaman toiminnan myönteiset vaikutukset ja ymmärtävät niiden taustalla olevan vision ykseydestä ja henkisestä muodonmuutoksesta. Tällaisissa paikoissa Bahá’u’lláhin ilmoituksesta kertominen vastaanottavaisille sydämille ja Hänen sanomansa nykymaailmaan kohdistuvien vaikutusten tarkastelu tuntuu erityisen elintärkeältä. Kun niin suuri osa yhteiskunnasta kannustaa passiivisuuteen tai apatiaan tai, mikä vielä pahempaa, rohkaisee toimintaan, joka on vahingollista niin itselle kuin muille, tälle selvän vastakohtan tarjoavat ne, jotka parantavat väestöryhmän kyvykkyyttä edistää ja pitää yllä henkisesti rikasta yhteisöelämän mallia.”⁴⁷

Ja seuraavin sanoin Yleismaailmallinen Oikeusneuvosto kannustaa toisessa sanomassaan bahá’í-nuoria ja niitä, jotka haluavat liittyä heidän joukkoonsa yltämään yhä korkeammalle palvelun täyteisessä elämässä:

”Nuorten uskovien jokaiselle sukupolvelle tulee heidän elämänsä aikana ainutkertainen tilaisuus vaikuttaa ihmiskunnan kohtaloihin. Nyt on tullut nykyisen sukupolven aika pohtia, sitoutua ja valmistautua palvelun täyteiseen elämään, josta siunaukset virtaavat runsaina. Me anomme Pyhällä kynnyksellä rukouksissamme Ikiikaista kauneutta, että Hän voisi siivilöidä hämmentyneen ja ymmällään olevan ihmiskunnan joukosta puhtaita sieluja, joille on suotu selkeä näkökyky: nuoria, joiden lahjomattomuutta ja suoraselkäisyyttä ei heikennä muiden virheiden vavominen ja joita heidän omat puutteensa eivät tee toimintakyvyttömiksi; nuoria, jotka katsovat Mestarin esimerkkiä ja ”tuovat läheisten ystävien piiriin ne, jotka on jätetty ulkopuolelle”; nuoria, jotka tietoisuus yhteiskunnan epäonnistumisista ajaa työskentelemään sen muuttamiseksi eikä sanoutumaan siitä irti; nuoria, jotka kieltäytyvät, olipa hinta mikä hyvänsä, sivuuttamasta epäoikeudenmukaisuutta sen lukuisissa esiintymismuodoissa ja sen sijaan uurastavat, että ”oikeudenmukaisuuden valo voisi vuodattaa sädelöistonsa koko maailmaan.”⁴⁸

Nämä lainaukset eivät jätä mitään epäilystä siitä, että nuorten on kiireesti siirryttävä Jumalallisen suunnitelmaa palvelevien etujoukkoihin. Tämän jakson päätteeksi on hyödyllistä pohtia Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston vuonna 2000 Latinalaisessa Amerikassa pidetylle nuorisotapahtumien sarjalle kirjoittamaa seuraavaa viestiä:

”Kun nykyinen nuorten sukupolvi ottaa vastuulleen yhteiskunnan asioiden hoidon, se tulee kohtaamaan hämmentävien vastakohtien maiseman. Yhtäällä alue voi oikeutetusti ylpeillä loistavilla saavutuksilla älyllisellä, teknologisella ja taloudellisella saralla. Toisaalla se on epäonnistunut vähentämään laajalle levinnyttä köyhyyttä tai torjumaan yltyvää väkivallan merta, joka uhkaa hukuttaa alleen sen kansat. Miksi – ja tämä kysymys on esitettävä suoraan – tämä yhteiskunta on ollut suuresta vauraudestaan huolimatta kykenemätön poistamaan niitä epäkohtia, jotka repivät sen kudosta rikki?

Vastausta tähän kysymykseen, kuten vuosikymmenten riitaisa historia todistaa, ei voi löytää poliittisesta kiihkosta, luokkaetujen ristiriitaisista

ilmentymistä tai teknisistä ratkaisuista. Tarvitaan henkistä elpymistä, joka on edellytys poliittisten, taloudellisten tai teknologisten välineiden menestyksekkäälle käytölle. Tarvitaan kuitenkin myös katalyytti. Olkaa varmoja siitä, että vähäisestä lukumäärästäanne huolimatta te olette kanavia, joiden kautta tällainen katalyytti voidaan tarjota.”⁴⁹

1. Tässä sanomassa kysytään, miksi yhteiskunta, jolla on niin runsaasti älyllistä, teknologista ja taloudellista vaurautta, on ollut kykenemätön poistamaan sitä rikki repiviä epäkohtia. Siinä annetaan myös ymmärtää, että vastaus ei ole löydettävissä poliittisesta kiihkosta, luokkaetujen ristiriitaisista ilmentymistä tai teknisistä ratkaisuista. Ajattele sitä yhteiskuntaa, missä asut, ja anna esimerkkejä seuraavista:
 - a. Poliittinen vallantavoittelu, joka on yhteiskunnalle tyypillistä: _____

 - b. Joitakin luokkaetujen ristiriitaisia ilmentymiä yhteiskunnassa: _____

 - c. Tekninen ratkaisu, jota yhteiskunta on noudattanut: _____

2. Mikä on Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston mukaan edellytyksenä poliittisten, taloudellisten tai teknologisten välineiden menestyksekkääseen käyttöön, jotta yhteiskunnalliset puutteet voitaisiin pyrkiä korjaamaan? _____

3. Mitä Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston mukaan tarvitaan yhteiskunnan henkisen elpymisen aikaan saamiseen? _____

4. Ketkä ovat Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston mukaan kanavia, joiden kautta Bahá'u'lláhin sanoma voidaan tarjota ihmiskunnalle? _____

Keskustele seuraavaksi tätä kurssia opiskelevien ystäviesi kanssa edellisten ajatusten pohjalta, kuinka osallistuminen Jumalallisen suunnitelman toteuttamiseen tekee nuorille mahdolliseksi toimia yhteiskunnan henkisen elpymisen kanavana.

JAKSO 19

Epäilemättä edellisen jakson lopussa käyty keskustelu sai sinut ajattelemaan lisää sitä, miten tärkeä rooli nuorilla on bahá'í-uskon edistymisessä. Seuraavassa katkelmassa

kirjasta *God Passes By* Shoghi Effendi kuvaa bahá'í-uskon varhaisia sankareita, joiden sankarilliset teot ovat innoittava bahá'íta kautta aikojen. Kun otetaan huomioon, että useimmat heistä olivat itsekin nuoria, on sopivaa tutkia, mitä sanoja Suojelija käytti kuvatessaan heidän huomattavia ominaisuuksiaan.

”Kun tarkastelemme tämän huikean näytelmän ensimmäisen näytöksen tapahtumia, havaitsemme sen suurimman sankarin Bábin hahmon nousevan tähdenlentona Shirázin taivaanrannan ylle, kulkevan yli Persian kolkon taivaan etelästä pohjoiseen, laskevan järkyttävän äkillisesti ja häviävän kirkkaudessaan leimahtaen. Me näemme Hänen taivaallisten seuralaistensa, Jumalasta hurmioituneiden sankarten kimmeltävän joukon, kohoavan saman taivaanrannan ylle, säteilevän tuota samaa hehkuvaa valoa, polttavan itsensä loppuun yhtä lailla äkillisesti ja antavan vuorostaan lisäsykäyksen Jumalan orastavan uskon tasaisesti lisääntyvälle voimalle – –.

Ne sankarit, joiden teot antavat loistetta kertomukselle tästä kiivaasta henkisestä kamppailusta, johon osallistuivat samanaikaisesti kansa, papisto, hallitsija ja hallitusvalta, olivat Bábin valitut opetuslapset, Elävän kirjaimet ja heidän seuralaisensa, uuden ajan tienraivaajat, jotka näin suurta vehkeilyä, tietämättömyyttä, turmelusta, julmuutta, taikauskoa ja raukkamaisuutta vastaan asettivat ylevöityneen, sammumattoman ja kunnioitusta herättävän hengen, hämmästyttävän syvällisen tietämyksen, läpituokean voimakkaan kaunopuheisuuden, palavuudeltaan verrattoman hartauden, rajattomuudessaan jalopeuramaisen rohkeuden, puhtaudeltaan pyhimysmäisen itsekieltämyksen, lujuuudeltaan kivenkovan päättäväisyyden, laajuudeltaan ällistyttävän näkemyksen, heidän vastustajansa ymmälleen saattavan kunnioituksen Profeettaa ja Hänen imaamejaan kohtaan, heidän vihamiehissään levottomuutta herättävän sanavalmiuden sekä sentasoisen uskon ja senkaltaisen käytöksen, että ne kyseenalaistivat ja mullistivat heidän maanmiestensä elämäntavan.”⁵⁰

1. Täydennä seuraavat lauseet:

- a. Elävän kirjaimet ja heidän seuralaisensa osallistuivat _____ kamppailuun.
- b. Tähän kamppailuun osallistuivat _____, _____, _____ ja _____.
- c. Bahá'í-uskon varhaiset sankarit asettivat vehkeilyä, tietämättömyyttä, turmelusta, julmuutta, taikauskoa ja raukkamaisuutta vastaan
 - _____ ja
 - _____ hengen,
 - _____ tietämyksen,
 - _____ kaunopuheisuuden,
 - _____ hartauden,
 - _____ rohkeuden,
 - _____ itsekieltämyksen,

- _____ päätäväisyyden,
- _____ näkemyksen,
- _____
_____ kunnioituksen Profeettaa ja Hänen imaamejaan kohtaan,
- _____
_____ sanavalmiuden
- sentasoisen uskon ja senkaltaisen käytöksen, että _____

_____.

2. Miksi bahá'í-uskon varhaiset sankarit ryhtyivät Suojelijan kuvaamaan henkiseen kamppailuun? _____

3. Ovatko nykyajan nuoret, jotka osallistuvat jumalallisen suunnitelman toteuttamiseen, edeltäjiensä tavoin mukana henkisessä kamppailussa? _____

4. Millä tavalla heidän kamppailunsa muistuttaa bahá'í-uskon varhaisten sankarien kamppailua? _____

5. Miten nykypäivän bahá'í-nuoret voivat varmistaa, että he pystyvät sankaruuden ajan veljiensä ja sisartensa lailla voittamaan sen henkisen kamppailun, johon he osallistuvat? _____

Ennen seuraavaan jaksoon siirtymistä voit pohtia seuraavaa kappaletta Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston kirjoittamasta sanomasta:

”Kun Bábin ylhäinen henkilö nousi vain kaksikymmentäviisivuotiaana esittämään mullistavan sanomansa maailmalle, monet Hänen opetuksensa hyväksyneistä ja niitä levittäneistä olivat nuoria, jopa nuorempia kuin Báb itse. Heidän sankarillisuutensa, joka on ikuistettu koko häikäisevässä kiihkeydessään kirjaan The Dawn-Breakers, valaisee ihmiskunnan historian

aikakirjoja tulevien vuosisatojen ajan. Näin syntyi malli, jonka mukaan jokainen nuorten sukupolvi, joka saa innoitusta tuosta samasta jumalallisesta sysäyksestä luoda maailma uudelleen, on tarttunut tilaisuuteen antaa oman panoksensa sen kehittyvän prosessin viimeisimpään vaiheeseen, jonka tarkoituksena on muuttaa ihmiskunnan elämä. Kyseessä on malli, joka on keskeytyksettä jatkunut aina Bábin ajoista nykyhetkeen.”⁵¹

JAKSO 20

Toisiaan seuraavien kriisin ja voiton vaiheiden kautta bahá’í-nuorten sukupolvet ovat aina seuranneet Aamunkoiton sankarien viitoittamaa polkua ja pysyneet bahá’í-toiminnan eturintamassa ponnistellen, jotta Bahá’u’lláhin sanoma voitaisiin välittää koko ihmiskunnalle. Yleismaailmallinen Oikeusneuvosto kirjoittaa:

”Aivan bahá’í-aikakauden alusta alkaen nuorilla on ollut elintärkeä osa Jumalan ilmaisun julistajina. Báb itse oli vain kaksikymmentäviisivuotias, kun Hän ilmoitti tehtävästään julkisesti, kun taas monet Elävän kirjaimista olivat jopa nuorempia. Mestari kutsuttiin hyvin nuorena ottamaan suuri vastuu Isänsä palveluksessa Irakissa ja Turkissa, ja Hänen veljensä, Puhtain oksa, antoi elämänsä Jumalalle Suurimmassa vankilassa kaksikymmentäkaksivuotiaana, jotta Jumalan palvelijat ”elävöityisivät ja kaikki maan päällä asuvat voisivat yhdistyä”. Shoghi Effendi oli opiskelija Oxfordissa, kun hänet kutsuttiin Suojelijan valtaistuimelle, ja monet Bahá’u’lláhin Ritarit, jotka saavuttivat katoamattoman kunnian Kymmenvuotisristiretken aikana, olivat nuoria.”⁵²

Vuonna 1984 kirjoitetussa sanomassa Yleismaailmallinen Oikeusneuvosto osoittaa kunnioitustaan lähihistorian sankareille:

”Ajatelkaa esimerkiksi viime kesän tapahtumia Shirazissa ja niitä kuutta 18–25-vuotiasta naista, joiden elämän hirttosilmukka sammutti. Heitä kaikkia houkuteltiin kieltämään uskonsa, mutta yksikään heistä ei kieltänyt Rakastettuaan. Tarkastelkaa myös selostuksia hämmästyttävästä lujuudesta, jota opettajien ja mullahien kuulusteltaviksi ja herjattaviksi alistetut ja uskonsa kannattamisen vuoksi koulusta erotetut lapset ja nuoret ovat yhä uudelleen ja uudelleen osoittaneet. On myös pantava erityisesti merkille, että yhteisölleen niin julmasti määrättyjen rajoitusten aikana nuoret tekivät huomattavia palveluja ja asettivat tarmonsä bahá’í-laitosten käyttöön koko maassa. Mitkään loistavat puheet eivät voisi paremmin todistaa heidän henkisestä omistautuneisuudestaan ja uskollisuudestaan kuin nämä epäitsekkyuden ja omistautuneisuuden puhtaat teot. Itse asiassa missään muualla maailmassa bahá’íilta ei vaadita heidän uskostaan näin kallista hintaa. Samoin ei mistään voida löytää auliimpia, säteilevämpiä uhrimaljan kantajia kuin Iranin uljaat bahá’í-nuoret. Eikö sitten ole kohtuullista odottaa, että te, tänä poikkeuksellisena aikana elävät nuoret ja nuoret aikuiset, jotka omin silmin näette iranilaisten toverienne sävähdyttävän esimerkin rohkeudesta ja nautitte itse liikkumisvapaudesta, rientäisitte ”vapaina kuin tuuli” bahá’í-toiminnan kentälle?”⁵³

Tilaisuus pohtia bahá’í-nuorten elämään liittyviä merkittäviä tapahtumia ympäri maailmaa voi auttaa kutakin nuorten sukupolvea omaksumaan itselleen tehtävän. Jo lapsena syntyy läheinen suhde näihin huomattaviin henkilöihin, kun heistä kerrotaan tarinoita viikoittaisilla bahá’í-lastentunneilla ja kotona. Tähän tarpeeseen vastaamiseen tarvitaan

kuitenkin entistä määrätietoisempaa ponnistelua kahdentoista ja viidentoista ikävuoden välillä ja tietenkin koko nuoruusiän ajan. Huolellisesti valikoitujen esimerkkien avulla, joista osa voi olla muita hätkähdyttävämpiä, on mahdollista havainnollistaa sellaisia ominaisuuksia kuin rohkeus, päämäärätietoisuus, into ja epäitsekkyys, joita nuorten tulisi pyrkiä ilmentämään.

1. Mainitse joko bahá'í-uskon varhaishistoriasta tai sen lähihistoriasta muutamia tapahtumia, joita nuorten tulisi mielestäsi pohtia. _____

2. Perustele, miksi valitsit juuri nämä tapahtumat. _____

JAKSO 21

Jo edellä esitetyistä muutamasta katkelmasta on mahdollista nähdä, että bahá'í-uskon varhaisten sankareiden ja heitä seuranneiden sielujen elämälle oli luonteenomaista päämäärätietoisuus. Yhtä selvää on, että heidän kaikkien on täytynyt ymmärtää sen historiallisen hetken merkitys, jona he elivät, ja että heillä oli näkemys sen muutoksen suuruudesta, joka ihmiskuntaa vaadittiin tekemään. Selvästikin tämä päämäärätietoisuus näkyi heidän elämässään, joka oli omistettu jumalallisen sanoman levittämiseen. Kun kuitenkin pohdimme heidän suorittamiaan sankarillisia tekoja ja sitä lopullista uhrausta, jonka monet heistä tekivät, emme voi uskoa, että pelkästään nämä ominaisuudet tekivät näistä pyhistä olennoista niin erityisiä. Mikä oli kaikkein luonteenomaisinta heidän elämälleen? Mikä oli heidän intohimonsa ja mikä ajoi heidät yltämään sellaisiin epäitsekkiin palvelun korkeuksiin? Eikö nimenomaan Jumalan rakkaus palanut hyvin kirkkaasti heidän sydämissään? Eivätkö he olleetkin päihtyneitä Rakastettunsa kauneudesta? Voimmeko koskaan toivoa pystyvämme vaikuttamaan seuraavan nuorten sukupolven henkiseen voimauttamiseen, jos emme vaali heissä viehtymystä kauneuteen, jos emme vaali heissä sisäistä halua saada osansa todellisen tiedon vienojuoksisista virroista ja auta heitä luomaan läheistä suhdetta Luojaansa? Päätäkäämme kurssin tämä osa syventymällä seuraaviin sanoihin:

”Sillä kun tosi rakastaja ja uskollinen ystävä saavuttaa Rakastetun läsnäolon, Armaan säkenöivä kauneus ja rakastajan sydämen tuli sytyttävät roihun ja polttavat pois kaikki verhot ja kääreet. Toden totta kaikki, mitä hänellä on sydäimestä nahkaan, sytytetään tuleen niin, ettei mitään jää jäljelle paitsi Ystävä.”⁵⁴

”Oi ystävät! Älkää hylätkö ikuista kauneutta katoavan kauneuden tähden, älköönkä sydämenne kiintykö tähän häviävään tomun maailmaan.”⁵⁵

”Tiedä, että sellainen on todella oppinut, joka on tunnustanut Minun ilmoitukseni ja juonut tietoni valtamerestä ja liidellyt rakkauteni ilmoilla ja viskannut pois kaiken paitsi Minut ja tarttunut lujasti siihen, mitä on ihmeisen ilmaisuni valtakunnasta alas lähetetty. Sellainen totisesti on aivan kuin silmä ihmiskunnalle ja kuin henki koko luomakunnan keholle. Ylistetty olkoon Kaikkiarmias, ken on häntä valistanut ja saanut hänet nousemaan ja palvelemaan suurta ja mahtavaa asiaansa. Totisesti sellaisen ihmisen siunaavat korkeuksien väki ja suuruuden pyhätössä asustavat, jotka ovat siemaisseet sinetöityä viiniäni Minun, Kaikkivoivan, Kaikkivaltaisen nimessäni.”⁵⁶

”Oi Jumalan armeija! Aina kun näette jonkun, joka kohdistaa kaiken huomionsa Jumalan asiaan, jonka ainoa päämäärä on tämä: saada Jumalan sana vaikuttamaan, joka päivin ja öin palvelee puhtain aikein Jumalan asiaa, jonka käytöksessä ei huomata vähäisintäkään häivää itsekeskeisyydestä tai henkilökohtaisista vaikuttimista – joka päinvastoin vaeltaa kaiken muun unohtaneena Jumalan rakkauden erämaassa, juo ainoastaan Jumalan tiedon maljasta, antautuu kokonaan levittämään Jumalan sulotuoksuja ja on lumoutunut Jumalan valtakunnan pyhistä säkeistä – tietäkää varmasti, että tämä ihminen saa taivaista tukea ja vahvistusta, että aamutähden lailla hän ikuisesti välkky kirkkaana ikaikaisen armon taivaalla. Jos hän kuitenkin osoittaa pienimpiäkään merkkejä itsekkäistä mielihaluista ja itserakkaudesta, hänen ponnistuksensa eivät johda mihinkään, ja hän tuhoutuu ja kohtaa loppunsa epätoivoisena.”⁵⁷

”Tiedä totisesti, että jumalallisen kaitselmuksen käsi on vetänyt sinut (Jumalan) valtakunnan valtaistuimen puoleen ja jumalalliset ilouutiset tuoneet sinulle sellaista riemua ja onnea, että olet poistanut peitteen ja kohottanut verhouksen jumalallisen kauneuden kasvoilta, nähnyt loistavat kasvot sisäisen näkösi avulla ja tullut tietoiseksi puhtauden ja pyhyden mysteereistä tässä jumalallisessa asiassa!

Nyt sydän Jumalan rakkaudesta ylitse vuotaen ano Jumalaa täysin riemuiten ja kiitä Häntä tästä ohjauksesta ja tästä suuresta lahjasta. Ja tiedä, että totisesti Herrasi lahjojen etujoukot saavuttavat sinut joka puolelta, kun jalkasi tulevat polulla vakaiksi.”⁵⁸

”Oi Jumalani! Oi Jumalani! Tämä palvelijasi on edennyt kohti Sinua, vaeltaa kiihkeästi rakkautesi erämaassa, kulkee palvelusi polkua, odottaa suosionosoituksiasi, toivoo armoasi, asettaa luottamuksensa Sinun valtakuntaasi ja on päihtynyt Sinun lahjasi viinistä. Oi Jumalani! Lisää hänen palavaa kiintymystään Sinuun, hänen uskollisuuttaan Sinun ylistämisessäsi ja hänen rakkautensa voimaa Sinua kohtaan.

Totisesti, Sinä olet Anteliain, runsaan armon Herra. Ei ole muuta Jumalaa kuin Sinä, Anteksi antava, Armelias.”⁵⁹

LÄHDELUETTELO

1. ‘Abdu’l-Bahá, *Oi Jumala, opasta minua*, s. 42–43.
2. ‘Abdu’l-Bahá, in *Bahá’í Prayers: A Selection of Prayers Revealed by Bahá’u’lláh, the Báb, and ‘Abdu’l-Bahá* (Wilmette: Bahá’í Publishing Trust, 2002, 2017 painos), s. 246–47.
3. ‘*Abdu’l-Bahán kirjoituksia*, nro 225.9, julkaistu suomeksi osoitteessa kirjasto.bahai.fi.
4. Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston puolesta kirjoitetusta 11. heinäkuuta 1985 päivätystä kirjeestä eräälle uskovalle, julkaistu teoksessa *Messages from the Universal House of Justice, 1986–2001: The Third Epoch of the Formative Age* (Wilmette: Bahá’í Publishing Trust, 1996), nro 665, s. 426.
5. ‘Abdu’l-Bahá, *Bahá’í-rukouksia*, s. 248.
6. Bahá’u’lláh, lainaus vuoden 1982 riḍván-sanomasta maailman bahá’ille.
7. Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston kaikille kansallisille henkisille neuvostoille kirjoittamasta 25. toukokuuta 1975 päivätystä julkaisemattomasta sanomasta.
8. Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston 1. heinäkuuta 2013 kirjoittamasta kirjeestä 114 nuorisokonferenssin osallistujille kautta maailman.
9. 10. kesäkuuta 1966 päivätystä sanomasta, joka on kirjoitettu bahá’í-nuorille kaikissa maissa ja joka on julkaistu teoksessa *Messages from the Universal House of Justice, 1963–1986*, nro 37.2, s. 92.
10. Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston puolesta kirjoitetusta 23. helmikuuta 1995 päivätystä kirjeestä kaikille kansallisille henkisille neuvostoille.
11. Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston kirjoittamasta 29. joulukuuta 2015 päivätystä sanomasta mannermaisten neuvonantajalautakuntien konferenssille.
12. Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston puolesta kirjoitetusta 23. huhtikuuta 2013 päivätystä julkaisemattomasta kirjeestä eräälle kansalliselle henkiselle neuvostolle.
13. Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston puolesta kirjoitusta 19. huhtikuuta 2013 päivätystä julkaisemattomasta kirjeestä pienelle ryhmälle uskovia.
14. Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston kaikille kansallisille henkisille neuvostoille kirjoittamasta 12. joulukuuta 2011 päivätystä sanomasta.
15. *Poimintoja Bahá’u’lláhin kirjoituksista* (Suomen Bahá’íden Kansallinen Neuvosto, Turku 1987), 137:4, s. 318.
16. Shoghi Effendin 8. joulukuuta 1923 kirjoittamasta kirjeestä eräälle bahá’í-yhteisölle, julkaistu kokoelmassa *Trustworthiness: A Cardinal Bahá’í Virtue*, compiled by the Research Department of the Universal House of Justice, published in *The Compilation of Compilations* (Maryborough: Bahá’í Publications Australia, 1991), nide 2, nro 2075, s. 345.
17. ‘*Abdu’l-Bahá in London, Addresses and Notes of Conversations* (London: Bahá’í Publishing Trust, 1987), s. 66.

18. *Poimintoja Bahá'u'lláhin kirjoituksista*, nro 122:1, s. 280.
19. Bahá'u'lláh, kokoelmassa "Trustworthiness", julkaistu teoksessa *The Compilation of Compilations*, nide 2, nro 2032, s. 332.
20. 'Abdu'l-Bahá, *Jumalallisen sivistyksen salaisuus* (Suomen Bahá'iden Kansallinen Neuvosto, 2017), kpl 5, s. 15.
21. Sama lähde, kpl 6, s. 16.
22. *Poimintoja Bahá'u'lláhin kirjoituksista*, 153:4, s. 345.
23. Sama lähde, 126:2, s. 290.
24. Bahá'u'lláh, lainaus Shoghi Effendin teoksesta *The Advent of Divine Justice* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2006, 2018 printing), kpl 48, s. 47.
25. *Poimintoja Bahá'u'lláhin kirjoituksista*, nro 70:3, s.133.
26. Bahá'u'lláh, lainaus Shoghi Effendin teoksesta *The Advent of Divine Justice* (Wilmette:
27. Sama, kpl 39, s. 34–35.
28. *Tablets of Abdul-Baha Abbas* (New York: Bahá'í Publishing Committee, 1915, 1940 painos), nide 2, s. 436. (tarkistettu englanninkielinen käännös)
29. *Poimintoja Bahá'u'lláhin kirjoituksista*, 153:3, s. 345.
30. Sama lähde, 70:1, s. 154.
31. 'Abdu'l-Bahá, teoksessa *Some Answered Questions* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2014, 2016 painos), nro 10.8, s. 58.
32. 'Abdu'l-Bahán 17. heinäkuuta 1912 pitämästä puheesta, julkaistu teoksessa *The Promulgation of Universal Peace: Talks Delivered by 'Abdu'l-Bahá during His Visit to the United States and Canada in 1912* (Wilmette: kpl 4, s. 40.
33. 'Abdu'l-Bahán 29. lokakuuta 1912 pitämästä puheesta, sama lähde, kpl 4, s. 405–39.
34. Bahá'u'lláh, *Kätketyt sanat* (Suomen Bahá'iden Kansallinen Neuvosto, Helsinki 2011), persiankielinen osa, nro 6, s. 93–4.
35. 'Abdu'l-Bahán viimeinen tahto ja testamentti, *Liiton teokset* (Suomen Bahá'iden Kansallinen Neuvosto, Helsinki 2016), s. 36.
36. *Kätketyt sanat*, persiankielinen osa, nro 49, s. 77–78.
37. 'Abdu'l-Bahán kirjoituksia, nro 10.2, julkaistu suomeksi osoitteessa kirjasto.bahai.fi.
38. Báb, lainaus teoksessa *The Dawn-Breakers: Nabil's Narrative of the Early Days of the Bahá'í Revelation* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1932, 2018 painos), s. 93.
39. 'Abdu'l-Bahán viimeinen tahto ja testamentti, *Liiton teokset*, s. 37–38

40. ‘Abdu’l-Bahán 17. marraskuuta 1911 pitämästä puheesta, julkaistu teoksessa *‘Abdu’l-Bahán puheita Pariisissa* (Suomen Bahá’iden Kansallinen Henkinen Neuvosto 1984), s. 182
41. ‘Abdu’l-Bahán 1. syyskuuta 1912 pitämästä puheesta, joka on julkaistu teoksessa *The Promulgation of Universal Peace*, kpl 7, s. 417.
42. *‘Abdu’l-Bahán kirjoituksia*, nro 105.2, julkaistu suomeksi osoitteessa kirjasto.bahai.fi.
43. Shoghi Effendin puolesta eräälle uskovalle kirjoitetusta 17. helmikuuta 1933 päivätystä kirjeestä, kokoelmasta *Social Action: A Compilation Prepared by the Research Department of the Universal House of Justice* (Wilmette: Bahá’í Publishing Trust, 2020), nro 90, s. 44.
44. Shoghi Effendin kirjoittamasta, huhtikuussa 1955 päivätystä sanomasta, julkaistu kirjassa *Messages to the Bahá’í World, 1950–1957* (Wilmette: Bahá’í Publishing Trust, 1971, 1999 printing), s. 76.
45. Shoghi Effendi 4. toukokuuta 1953, julkaistu kirjassa *Messages to the Bahá’í World 1950–1957*, s. 155.
46. Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston 1. heinäkuuta 2013 kirjoittamasta sanomasta 114 nuorisokonferenssin osallistujille kautta maailman.
47. Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston 1. heinäkuuta 2013 kirjoittamasta sanomasta.
48. Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston kirjoittamasta 8. elokuuta 2013 päivätystä sanomasta maailman bahá’ille.
49. Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston 8. tammikuuta 2000 kirjoittamasta sanomasta Paraguayn nuorisokonferenssin osallistujille, julkaistu kirjassa *Turning Point: Selected Messages of the Universal House of Justice and Supplementary Material, 1996–2006* (West Palm Beach: Palabra Publications, 2006), nro 20.3, s. 4–123.
50. Shoghi Effendi, *God Passes By* (Wilmette: Bahá’í Publishing Trust, 1974, 2019 painos), s. 4–6.
51. Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston 1. heinäkuuta 2013 kirjoittamasta sanomasta 114 nuorisokonferenssin osallistujille kautta maailman.
52. 10. kesäkuuta 1966 päivätystä sanomasta, joka on kirjoitettu bahá’i-nuorille kaikissa maissa ja joka on julkaistu teoksessa *Messages from the Universal House of Justice, 1963–1986*, nro 37.1, s. 92.
53. Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston kirjoittamasta 3. tammikuuta 1984 päivätystä sanomasta maailman bahá’ille.
54. *The Call of the Divine Beloved: Selected Mystical Works of Bahá’u’lláh* (Haifa: Bahá’í World Centre, 2018), nro 2.76, s. 46.
55. *Kätkeyt sanat*, persiankielinen osa, nro 14, s. 77–78.

56. *Bahá'u'lláhin muistiot, Bahá'u'lláhin Kitáb-i-Aqdasin jälkeen ilmaisia muistioita* (Suomen Bahá'iden Kansallinen Neuvosto, 2000), nro 14.4, s. 175.
57. *'Abdu'l-Bahán kirjoituksia*, nro 35.7, julkaistu suomeksi osoitteessa kirjasto.bahai.fi.
58. *Tablets of Abdul-Baha Abbas* (New York: Bahá'í Publishing Committee, 1909, 1930 painos), nide 1, s. 182.
59. 'Abdu'l-Bahá, *Bahá'í Prayers*, s. 173.

Lupaava ikä

Tarkoitus

Tarkastella kahdestatoista viiteentoista vuoden ikäisten nuorten
valtavia piileviä kykyjä ja ymmärtää, miten tärkeää
on tarjota heille ympäristö, joka edistää
heidän henkistä voimautumistaan.

JAKSO 1

Edellisessä osassa tarkastelimme joitakin ominaispiirteitä, joiden ansiosta nuorten tulisi erottua joukosta. Tämän osan tarkoituksena on tarkastella varhaisnuorten suunnattomia mahdollisuuksia ja niitä voimia, jotka muovaavat heidän elämäänsä. Tässä tarkasteltavat käsitteet ovat asteittain vahvistuneet vuosikymmenten kokemuksen myötä. Kahdestatoista viiteentoista ikävuoteen kuuluvien nuorten erityistarpeet on jo pitkään tunnustettu bahá'í-yhteisössä. Varhaiset pyrkimykset kasvattaa tähän ikäryhmään kuuluvia ja sitä seuranneet ponnistukset oppia, miten heidän kykyjään voi vapauttaa ja heidän kuohuvaa energiaansa kanavoida, johtivat vähitellen tässä tarkastellun varhaisnuorten henkisen voimauttamisen ohjelman kehittämiseen. Tämä ohjelma on kenties sinulle jo tuttu, jos olet osallistunut siihen itse nuorempana, työskennellyt ystäväsi rinnalla sen toteuttamisessa varhaisnuorten ryhmän kanssa tai olet muiden kanssa vierailut vanhempien luona omassa kylässäsi tai naapurustossasi sen menettelytavoista ja aiheista keskustelemiseksi. Nyt opiskelemasi materiaalin tarkoituksena on auttaa sinua omistamaan aluksi kolme vuotta mutta kenties pitemmänkin ajan tälle ansiokkaalle palvelun alueelle, jotta voit avustaa useita tähän ikäryhmään kuuluvia, jotka ovat täynnä lupausta, suunnistamaan elämänsä ratkaisevan vaiheen läpi.

Yleismaailmallinen Oikeusneuvosto kirjoittaa varhaisnuorten henkisen voimauttamisen ohjelmasta seuraavasti:

”Varhaisnuorten henkisen voimauttamisen ohjelman nopea leviäminen on vielä yksi osoitus bahá'í-yhteisön kulttuuriin liittyvästä edistyksestä. Vaikka maailmanlaajuisissa kehityssuuntauksissa tämä ikäryhmä kuvataan ongelmallisena, myrskyisän fyysisen ja tunnetason muutoksen kouriin eksyneenä sekä piittaamattomana ja itsekeskeisenä, bahá'í-yhteisö on käyttämässään kielessä ja valitsemisessaan lähestymistavoissa päättäväisesti liikkumassa päinvastaiseen suuntaan nähden varhaisnuorissa sen sijaan epäitsekkyyttä, terävää oikeustajua, intoa oppia maailmankaikkeudesta sekä halua osallistua omalla panoksellaan paremman maailman rakentamiseen. Tämän näkemyksen paikkansa pitävyydestä todistaa kertomus toisensa jälkeen siitä, miten eri maiden varhaisnuoret ympäri maailmaa tuovat ajatuksiaan kuuluville tämän ohjelman osallistujina. Kaikki viittaa siihen, että tämä ohjelma suuntaa heidän avartuvan ajatusmaailmansa sellaiseen todellisuuden tarkasteluun, joka auttaa heitä erittelemään yhteiskunnassa toimivia rakentavia ja tuhoavia voimia ja tunnistamaan näiden voimien vaikutuksen omiin ajatuksiinsa ja toimintaansa. Tämä tarkentaa heidän henkistä käsityskykyään, lisää heidän ilmaisutaitojaan ja vahvistaa niitä moraalisia rakenteita, jotka palvelevat heitä koko elämän läpi. Orastavien älyllisten, henkisten ja fyysisten voimien tullessa tässä iässä heidän ulottuvilleen he saavat käyttöönsä ne työkalut, joita tarvitaan niitä voimia vastaan taistelemaan, jotka ryöväävät heiltä heidän todellisen identiteettinsä jaloina olentoina, sekä työskentelyyn yhteisen hyvän puolesta.”¹

Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston tässä kappaleessa mainitsemista käsitteistä ja ajatuksista monet ovat opiskelumme tämän osan painopisteenä, ja kun etenet sen läpi, ne selkiytyvät mielessäsi entisestään. Vastaa nyt seuraaviin kysymyksiin:

1. Minkälaisen kuvan maailmanlaajuiset suuntaukset antavat siitä ikäryhmästä, johon varhaisnuoret kuuluvat? _____

-
-
2. Mitä bahá'í-yhteisö sen sijaan näkee tähän ikäryhmään kuuluvissa? _____
-
-
-
3. Mitä varhaisnuorten henkisen voimauttamisen ohjelma auttaa heitä tekemään, kun se ohjaa heidän avartuvaa ajatusmaailmaansa kohti todellisuuden tutkimista?
-
-
-
-
4. Mitä varhaisnuoret pystyvät tekemään ohjelman kautta käyttöönsä saamien työkalujen avulla?
-
-
5. Miksi kahdestatoista viiteentoista ikävuoteen kuuluvat nuoret muodostavat tällaisen erityisryhmän? _____
-
-
-
6. Voitko edellä esitetyn perusteella ja ajattelemalla muutamia jo tuntemistasi varhaisnuorista tunnistaa joitakin tämän nuoremman sukupolven erityisiä tarpeita?
-
-
-
7. Mikä saa sinut astumaan juuri tälle palvelun alueelle?
-
-
-
-

JAKSO 2

Bahá'u'lláhin mukaan yksilö saavuttaa täysikasvuisuuden alkuvaiheen viisitoistavuotiaana, jolloin sellaisista laeista kuin velvollisuusrukous ja paastoaminen tulee velvoittavia. Tästä näkökulmasta katsottuna tätä aikaa välittömästi edeltävillä vuosilla on erityinen merkitys. Juuri nämä muutamaiset vuodet muodostavat lapsuudesta nuoruuteen siirtymisen vaiheen. Tähän siirtymävaiheeseen yleensä liittyvät äkilliset ja nopeat muutokset – fyysiset, älylliset ja tunnetason muutokset – vaikuttavat käytökseen monin eri tavoin.

Kun nuori lähestyy kahdentoista vuoden ikää, merkkejä siirtymävaiheesta alkaa ilmaantua. Monet kasvavat seuraavien kolmen tai neljän vuoden aikana enemmän kuin missään muussa elämänvaiheessa. Pituutta ja painoa tulee lisää, ja hormonit aiheuttavat muutoksia. Pojille tulee äänenmurros, ja tytöt alkavat muuttua fyysisesti nuoriksi naisiksi. Sekä tytöt että pojat käyvät läpi murrosiän ja ovat sen jälkeen fyysisesti kykeneviä saamaan lapsia.

Tänä aikana nuoren kokemat fyysiset ja tunnetason muutokset ovat yhteydessä toisiinsa. Innostuneisuuteen uusien kykyjen ilmaantumisesta ja innokkuuteen käyttää niitä liittyy kiusaantuneisuutta, herkkätunteisuutta ja ahdistuksenkin tunteita. Nämä tunnetilat saattavat aiheuttaa ristiriitaista käyttäytymistä. Nuori saattaa olla ujo mutta silti toisinaan hyvinkin seurallinen. Hän saattaa haluta, että hänet jätetään yksin, mutta nauttii yhtä lailla huomiosta. Hän saattaa osoittaa joissakin tilanteissa uskomatonta rohkeutta mutta suhtautua hyvinkin pelokkaasti joihinkin muihin asioihin. Nuori on vähitellen yhä huolestuneempi omista taidoistaan ja kyvyistään ja yhä tietoisempi omasta paikastaan maailmasta, etenkin niin ikätovereihin kuin aikuisiin liittyvissä ihmissuhteissaan. Nuorelle alkaa olla tärkeää se, miten muut suhtautuvat hänen ulkonäköönsä ja ajatuksiinsa.

Lisäksi juuri viidentoista vuoden ikää edeltävinä parina vuotena perimmäiset käsitykset yksilöllisestä ja yhteisöllisestä elämästä muotoutuvat mielessämme. Kykymme eritellä asioita kehittyy ja saatamme alkaa kyseenalaistaa suuren osan siitä, mitä meille on aiemmin opetettu, ja nähdä meitä ympäröivässä maailmassa ristiriitaisuuksia, joita emme aiemmin huomanneet. Emme ole enää yhtä halukkaita seuraamaan automaattisesti aikuisten näyttämää mallia. Tässä siirtymävaiheessa nuoret etsivät jatkuvasti vastauksia kysymyksiin, jotka ovat usein hyvin filosofisia. Juuri tässä ikävaiheessa uudenlainen tietoisuus asioista kehittyy nopeasti.

Jotta nuoria voisi auttaa hyödyntämään menestyksellisesti heidän kehittyviä kykyjään, on tärkeää välttää kohtelemasta heitä tavoilla, jotka yhtäältä usein pitkittävät lapsuutta ja toisaalta kannustavat heitä jäljittelemään sellaista aikuisuutta, joka on monelta osin pinnallista – suuntaus, joka on valitettavasti juurtumassa yhä useampiin yhteiskuntiin. 'Abdu'l-Bahá toteaa:

”Jonkin ajan kuluttua hän saavuttaa nuoruusiän, jolloin hänen aiempien olojensa ja tarpeidensa sijaan astuvat uudet vaatimukset ja edellytykset, jotka soveltuvat hänen tilanteensa edistykseen. Hänen tarkastelukulmansa laajenee ja syvenee, hänen älylliset kykynsä harjaantuvat ja heräävät, lapsuuden rajoitteet ja ympäristö eivät enää rajoita hänen tarmoansa ja saavutuksiansa.”²

Jotta voit ymmärtää paremmin lapsuusvuosien ja nuoruusajan välisiä eroja, keskustele ryhmässäsi seuraavista kysymyksistä:

1. Mitä tarkoitetaan sillä, että tarkastelukulma laajenee ja syvenee? Voitko havainnollistaa vastaustasi muutaman esimerkin avulla? _

2. Miten varhaisnuorten älylliset kyvyt eroavat lapsen kyvyistä?

3. Mitkä lapsuuden rajoitteet eivät enää kahlitse varhaisnuorten tarmoa

JAKSO 3

Kunkin yksilön on saatava viittätoista ikävuotta välittömästi edeltävinä vuosina sellaista kasvatusta ja hoivaa, jotka mahdollistavat nuoruusajan piilevien ominaisuuksien kehittymisen. Tällaisen kasvatuksen tarve tulee erityisen selväksi, kun ymmärretään, että viiteentoista ikävuoteen mennessä yksilön monet ajatus- ja käytösmallit ovat jo vakiintuneet. ‘Abdu’l-Bahá selittää:

”On äärimmäisen vaikeaa opettaa yksilöä ja jalostaa hänen luonnettaan murrosiän jälkeen. Kuten kokemus on osoittanut, jos silloin yritettäisiin jopa kaikin voimin muuttaa jotain hänen taipumustaan, ei siitä olisi mitään hyötyä. Hän voisi ehkä jonkin verran parantaa käytöstään tänään, mutta jo muutaman päivän kuluttua hän unohtaisi ja palaisi takaisin piintyneisiin tapoihinsa ja tottumuksiinsa.”³

Tunnet käsitteen nuoruusikä, jota usein käytetään väljästi tarkoittamaan nuoria ihmisiä, jotka ovat kahdentoista ja kahdeksantoista ikävuoden välillä. Joskus käsitettä varhaisnuoruusikä käytetään siitä ikäluokasta, jota kutsumme yleensä varhaisnuoriksi. Tässä näitä käsitteitä ei ole rajattu niin selkeästi, vaan näitä termejä käytetään vaihtelevasti

tarkoittamaan 12–15-vuotiaita nuoria. Jotta voit ajatella kasvatuksen merkitystä nuoruusiän aikana, päätä, pitävätkö seuraavat väittämät paikkansa:

- ___ Vaikka lapsuudessa ei olekaan saanut oikeanlaista kasvatusta, sopiva tuki näiden muutaman vuoden aikana voi auttaa korjaamaan aiemmin vakiintuneet epätoivottavat käytöstavat.
- ___ Vain ne, jotka ovat saaneet henkistä ja moraalista kasvatusta lapsuudessa, pystyvät kehittämään piilevät kykynsä täyteen mittaansa.
- ___ Ilman oikeanlaista huomiota ja ohjausta nuoruusiässä voi joutua harhateille, vaikka olisikin saanut moraalista ja henkistä kasvatusta koko lapsuusikänsä.
- ___ Nuoruusvuosina ihmiset alkavat sovittaa elämäänsä yhteen yhteiskuntaa edistävien voimien kanssa tai antautuvat yhteiskuntaa hajottavien voimien vietäväksi.

JAKSO 4

Nuoruusiässä heräävä tietoisuus voi suuntautua jompaankumpaan kahdesta päämäärästä: kohti Jumalan tahtoon taipumista ja ihmiskunnan epäitsekästä palvelua tai kohti itsekkyyden ja intohimon vankeutta. ‘Abdu’l-Bahá tekee selväksi:

”Jokaisen luodun olennon yksilöllisyys perustuu jumalalliseen viisauteen, sillä Jumalan luomakunnassa ei ole puutteita. Persoonallisuudella ei kuitenkaan ole pysyvyyttä. Se on jossain määrin muutettavissa oleva ihmisen ominaisuus, joka voidaan kääntää kumpaankin suuntaan. Sillä jos ihminen hankkii kiitettäviä ominaisuuksia, nämä vahvistavat hänen yksilöllisyyttään ja houkuttelevat esiin piileviä voimia, mutta jos hän hankkii huonoja ominaisuuksia, hän kadottaa yksilöllisyytensä kauneuden ja yksinkertaisuuden ja Jumalan suomat ominaisuudet tukahtuvat itsekkyyden vastenmielisessä ilmapiirissä.”⁴

Me elämme aikana, jolloin aggressiivinen materialistinen kulttuuri on tunkeutumassa elämän kaikille alueille. Tähän kaikkialle leviävään kulttuuriin sisältyvä liiallinen minäkeskeisyys asettaa meille lukuisia haasteita, kun pyrimme auttamaan varhaisnuoria kehittämään kykyjään. Sen ytimessä oleva yksilöön keskittyvä maailmankatsomus voi vaikuttaa kielteisesti jopa vilpittömiin pyrkimyksiin auttaa nuoria tunnistamaan piilevät kykynsä ja suuntaamaan tarmonsä yhteiseen hyvään. Ongelma on monisyinen. Nykyinen maailmanjärjestys jättää lukuisat ihmiset vaille luonteenlujuutta, jota tarvitaan määrätietoiseen elämään. Siksi luottamus omaan moraaliseen vahvuuteen on aihe, joka on tuotava esille. Se hämärtää ihmisten korkean kutsumuksen, ja siksi omien ylevien toiveiden ymmärtäminen on perusteltu huolenaihe. Lukuisat ihmiset ovat välinpitämättömiä sielun elämää kohtaan, ja sen vuoksi oman todellisen potentiaalin löytäminen ansaitsee huomion. ”Itseen” keskittyvät ohjelmat eivät kuitenkaan välttämättä korjaa tilannetta. Usein käy niin, että itsensä toteuttamisen, itsensä löytämisen ja itsensä arvostamisen nimeen tällaisissa ohjelmissa romantisoidaan yksilöä ja pönkitetään egoa. Haasteenamme on vaalia nuorissa henkisiä kykyjä, jotta heidän herkkä sydämensä liikuttuisi viehtymyksestä Kaikkein suurinta kauneutta kohtaan ja kääntyisi kohti ihmiskunnan epäitsekänsä palvelun korkeita tavoitteita. Pyrkimystemme huolehtia tämän heidän elämäänsä muovaavan vaiheen kasvatuksellisista tarpeista on ehkäistävä itsepintaisen minän vahvistumista. Jotta voisit tutustua paremmin tämän haasteen luonteeseen, seuraavissa jaksoissa pyydetään pohtimaan kirjoituksista muutamia kappaleita, joissa viitataan ihmisen minään. Ensimmäinen voi kuitenkin olla hyödyllistä keskustella

ryhmässäsi, mitä tarkoitetaan käsitteellä ”itsepintaisen minän vahvistuminen”? Miten voimme varmistaa, ettei palvelusta tule areena, jossa oma minä nousee etualalle?

JAKSO 5

Alla olevien lainausten ensimmäinen sarja liittyy yksilöllisyytemme niihin puoliin, jotka miellyttävät Jumalaa ja joita tulisi kehittää.

”Oi palvelijani! Jos te vain käsittäisitte, mitä anteliaisuuteni ja suopeuteni ihmeitä minä olen tahtonut sieluillenne uskoa, te totisesti irrottautuisitte kaikesta kiintymyksestä kaikkiin luotuihin ja pyrkisitte oman itsenne todelliseen tuntemukseen -- tuntemukseen, joka vastaa minun oman olemukseni ymmärtämistä. Te huomaisitte olevanne riippumattomat kaikesta paitsi minusta ja havaitsisitte niin sisäisin kuin ulkoisin silminenne ja yhtä selvästi kuin loistavan nimeni ilmaisu minun laupeuteni ja anteliaisuuteni merien sisimmässänne liikehtivän.”⁵

”Kaukana, kaukana Sinun kirkkaudestasi on kaikki, mitä kuolevainen ihminen voi Sinusta todistaa tai miten hän voi Sinua luonnehtia, samoin kuin se kiitos, millä hän voi Sinua ylistää. Minkä tahansa veloitteen oletkin palvelijoillesi määrännyt mittaamattomasti ylistää Sinun majesteettiuttasi ja kirkkauttasi, se on vain osoitus armostasi heitä kohtaan, jotta he voisivat kohota sisimmälle olemuksellensa suotuun asemaan – oman itsensä tuntemisen asemaan.”⁶

”Ensimmäinen Taráz ja ensimmäinen Äitikirjan taivaanrannalta sarastanut loisto on, että ihmisen tulisi tuntea oma itsensä ja tunnistaa se, mikä johtaa ylhäisyyteen ja alhaisuuteen, kunniaan tahi alennukseen, vaurauteen taikka köyhyyteen.”⁷

”Oi hengen poika! Rikkaaksi Minä sinut loin, miksi saatat itsesi köyhyyteen? Jaloksi Minä sinut tein, miksi alennat itsesi? Tiedon sisimmästä Minä saatoin sinut olevaisuuteen, miksi etsit tietoa muilta kuin Minulta? Rakkauden savesta Minä sinut muovailin, kuinka voit olla tekemisissä muiden kuin Minun kanssani? Käännä katseesi omaan itseesi, että löytäisit Minut sisimmästäsi, mahtavana, voimakkaana, itsestään olevana.”⁸

Täydennä seuraavat lauseet edellä olevien lainausten pohjalta:

- a. Kun me käsitämme, mitä anteliaisuuden ja suopeuden ihmeitä Jumala on tahtonut sieluillemme uskoa, me _____ ja _____.
- b. Me huomaisimme olevamme _____, ja havaitsisimme niin sisäisin kuin ulkoisin silminemme _____.

- c. Mikä tahansa velvoite meille onkin määrätty mittaamattomasti ylistää Jumalan majesteettiutta ja kirkkautta, se on vain osoitus Hänen armostaan meitä kohtaan, jotta me voisimme _____
_____.
- d. Meidän tulee tuntea oma itsemme ja tunnistaa se, mikä johtaa _____
tai _____, _____ tai _____,
_____.
- Jumala loi meidät _____ ja _____. _____
sisimmästä Jumala saattoi meidät olevaisuuteen ja _____
savesta Hän meidät _____. Hän pyytää meitä puolestaan
kääntämään katsemme omaan itseemme, että _____

_____.

Kaikki yllä olevat lainaukset viittaavat todelliseen minäämme ja sen luonteen ymmärtämisen tärkeyteen. Meidän tulisi tietenkin käsittää, että tieto luontomme jaloudesta ei johda oman minämme suurentelemiseen vaan nöyryyteen Jumalan ja Hänen palvelijoidensa edessä. Keskustele ryhmässäsi, miten oman todellisen minämme tunteminen auttaa meitä taistelemaan itsekeskeisyyttä vastaan.

JAKSO 6

Lainauksen toinen sarja sisältää varoituksia omaan itseensä keskittymisen seurauksista.

”Jokainen epätäydellinen sielu on itsekeskeinen ja ajattelee vain omaa parastaan.”⁹

”Jos hän kuitenkin osoittaa pienimpiäkään merkkejä itsekkäistä mielihaluista ja itserakkaudesta, hänen ponnistuksensa eivät johda mihinkään, ja hän tuhoutuu ja kohtaa loppunsa epätoivoisena.”¹⁰

”Toivot erityisesti omahyväisyydestä vapautumista. Tämä ominaisuus, joka on ylpeyttä, on koitunut monien tärkeiden ihmisten turmioksi maailmassa. Jos ihmisellä on kaikki ylistettävät ominaisuudet mutta hän on itsekeskeinen, silloin kaikki nuo hyveet ja hyvät ominaisuudet pyyhkiytyvät pois ja muuttuvat lopulta mitä pahimmiksi heikkouksiksi.”¹¹

”Epätoivo, sekä täällä että tuonpuoleisessa, on ainoa, mitä saavutatte nautinnonhalusta. Inho ja kurjuus ovat ainoa sato, mitä korjaatte kiihkomielisyydestä, järjettömien ja mielettömien uskomisesta.”¹²

”Tänä päivänä kaikki maailman ihmiset ovat sortuneet oman edun tavoitteluun ja pyrkivät kaikin voimin edistämään omaa aineellista hyvinvointiaan. He palvovat omaa itseään eivätkä jumalallista todellisuutta tahi ihmiskunnan maailmaa.”¹³

”Nämä koettelemukset, aivan kuten kirjoitit, vain puhdistavat itsekkyyden tahrat sydämen kuvastimesta, kunnes Totuuden aurinko voi luoda siihen säteensä, sillä ei ole mitään peittävämpää verhoa kuin oma minä, ja vaikka tuo verho olisi miten ohut tahansa, lopulta se sulkee henkilön täysin ulos ja evää häneltä hänen osuutensa ikuisesta armosta.”¹⁴

”Katso, miten aurinko paistaa koko luomakunnalle, mutta vain puhtaat ja kiillotetut pinnat voivat heijastaa sen kirkkautta ja valoa. Himmentyneellä sielulla ei ole osuutta todellisuuden loistavan säteilyn ilmaisemisesta, eikä kasvua voi synnyttää itsekkyyden multa, joka ei kykene tuota valoa hyödyntämään.”¹⁵

”Miten alhainen onkaan sielu, joka voi löytää nautintoa tästä pimeydestä, täysin omaan itseensä kietoutuneena, itsekkyyden ja himon orjana, aineellisen maailman loassa rypien!”¹⁶

”Itsekeskeisyys”, ”itserakkaus”, ”itsensä palvominen”, ”omahyväisyys”, ”oman etunsa ajaminen” ja ”itsekkyyden ja intohimon vankeus” luovat ilmapiirin, jossa yksilöllisyyteemme liittyvät Jumalan antamat ominaisuudet tukahtuvat. Kuvaile edellä annettujen lainausten valossa muutamalla lauseella, miten omaan itseensä keskittyminen pysäyttää henkisen kasvun ja moraalisen kehityksen ja vähentää palvelun tehoa.

JAKSO 7

Lainauksen kolmas sarja sisältää kirjoituksista löytyvistä lukuisista neuvoista poimittuja kohtia siitä, kuinka itsepintaista minää tulisi kohdella.

”Tänä päivänä Abhá-valtakunnan vahvistukset ovat niiden kanssa, jotka kieltävät oman itsensä, unohtavat omat mielipiteensä, heittävät syrjään henkilökohtaisuudet ja ajattelevat muiden hyvinvointia. Ken on itsensä kadottanut, on löytänyt maailmankaikkeuden ja sen asukkaat. Ken on vain omaan itseensä keskittynyt, vaeltaa välinpitämättömyyden ja katumuksen autiomaassa. Itsensä unohtaminen on yleisavain itsensä hallitsemiseen. Kieltämyksen polku on se, joka johtaa elämän palatsiin.”¹⁷

”Hän on suonut meille kyvyn tunkeutua asioiden todellisuuteen, mutta meidän on oltava epäitsekkäitä, meillä on oltava puhdas henki, puhtaat aikeet ja meidän on pyrittävä sydämestämme ja sielustamme saavuttamaan ikuista kunniaa ollessamme vielä täällä ihmismaailmassa.”¹⁸

”Niinpä saatanallisen itsen verhot on poltettava pois rakkauden tulesa, jotta henki voi puhdistua ja suodattua ja siten tietää Hänen asemansa, jota ilman maailmaa ei olisi luotu.”¹⁹

”Unohtakaa kaikki ajatukset omasta itsestänne ja pyrkikää ainoastaan olemaan kuuliaisia ja nöyriä Jumalan tahdolle. Vain täten meistä tulee Jumalan valtakunnan kansalaisia ja vain täten me saavutamme iankaikkisen elämän.”²⁰

”Tehkää kaikkenne tullaksenne täysin kyllästyneiksi omaan itseenne ja sitokaa itsenne noihin Loistokkuuden kasvoin, ja kun olette päässeet noihin palvelijuuden korkeuksiin, huomaatte kaiken luodun kerääntyneen siimekseen. Tämä on rajaton armo, tämä on korkein yliherruus, tämä on elämä, joka ei kuole. Kaikki muu paitsi tämä on lopulta vain selvää kadotusta ja suurta menetystä.”²¹

”Niinpä, oi ystävä, luovu itsestäsi, että voisit löytää Verrattoman, ja sivuuta tämä kuolevainen maailma, että voisit etsiä kotia taivaan pesässä. Ole kuin mitätön, jos mielit vaalia olemisen tulta ja soveltua rakkauden polulle.”²²

”Pankaamme syrjään kaikki itseämme koskevat ajatuksemme, sulkeamme silmämme kaikelle maan päällä, älkäämme tehkö tietäväksi kärsimyksiämme ja älkäämme valittako vääryyksistämme. Tulkaamme sen sijaan välinpitämättömiksi itsestämme ja taivaallisen armon viiniä juoden huudahtakaamme riemusta ja kadottakaamme itsemme Kaikkein kirkkaimman kauneudessa.”²³

”Oi maailman ihmiset! Älkää seuratko minän yllytyksiä, sillä se kehottaa hellittämättä turmelukseen ja hekumaan. Sitä vastoin seuratkaa Häntä, joka on kaiken luodun Omistaja, joka käskee teitä osoittamaan hurskautta ja ilmentämään Jumalan pelkoa.”²⁴

Yllä olevien katkelmien ehdottamat asenteet ovat selvästi vastakkaisia monille yhteiskunnille nykyään niin tyypilliselle minän palvonnalle ja omien halujensa tyydyttämiselle. Tunnista näistä katkelmista joitakin asenteita, joita meidän tulisi omaksua minää kohtaan. Avuksesi on annettu kaksi esimerkkiä.

- Meidän on opittava kieltämään oma itsemme, unohdettava omat mielipiteemme, heitettävä syrjään henkilökohtaisuudet ja ajateltava muiden hyvinvointia.
- Meidän on opittava olemaan epäitsekkäitä.
- Meidän on opittava _____
- Meidän on opittava _____
- Meidän on opittava _____
- Meidän on opittava _____
- Meidän on opittava _____
- Meidän on opittava _____

Keskustele ryhmässäsi, miten juuri tunnistamasi asenteet auttavat meitä kehittymään jalomielisiksi ja suorittamaan voimallisia palvelutekoja.

JAKSO 8

Lopuksi seuraavat lainaukset muistuttavat meitä siitä, miten itsensä uhraaminen ja kyky vaikuttaa yhteiskunnan muuttumiseen liittyvät toisiinsa.

”Ihmisten enemmistö on kiinnostunut omasta itsestään ja maailmallisista haluistaan, on uponnut tämän alisen maailman valtameren ja on luonnon maailman vankina lukuun ottamatta niitä sieluja, jotka ovat vapautuneet tämän aineellisen maailman kahleista ja ketjuista ja nopeasti lentävien lintujen lailla liitelevät tässä rajattomassa valtakunnassa. He ovat hereillä ja valppaina, he karttavat luonnon maailman hämäryyttä, heidän hartain toivensa kohdistuu olemassaolon taistelun hävittämiseen ihmisten

keskuudesta, henkisyiden ja korkeimman valtakunnan rakkauden esiin tuomiseen, äärimmäisen ystävällisyyden osoittamiseen kansojen keskuudessa, uskontojen läheisen yhteyden toteuttamiseen ja itsensä uhraamisen ihanteen harjoittamiseen. Silloin on ihmismaailma muuttuva Jumalan valtakunnaksi.”²⁵

”Oi Jumalan armeija! Tänä päivänä tässä maailmassa kukin kansa vaeltaa harhapolulla omassa autiomaassaan liikkuen sinne ja tänne omien kuvitelmiensa ja oikkujensa sanelun mukaan tavoitellen omaa päähänpistoaan. Maailman kuhisevien joukkojen keskuudessa ainoastaan tämä Kaikkein korkeimman nimen yhteisö on vapaa ja puhdas ihmisten juonittelusta, eikä sillä ole edistettävänä itsekkäitä päämääriä. Näistä kaikista yksin tämä kansa on noussut itsekkyydestä puhtain aikein, Jumalan opetuksia seuraten, mitä innokkaimmin uurastaen ja pyrkien yhtä ainoaa päämäärää kohti: muuttaakseen tämän alisen tomun korkeaksi taivaaksi, tehdäkseen tästä maailmasta valtakunnan kuvastimen, muuttaakseen tämän maailman toiseksi maailmaksi ja saadakseen koko ihmiskunnan omaksumaan hurskaiden tavat ja uuden elämänmallin.”²⁶

” Oi te Jumalan rakastetut! Tässä bahá’í-uskontojärjestelmässä Jumalan asia on puhdasta henkeä. Hänen asiansa ei kuulu tähän aineelliseen maailmaan. Se ei ole taistelua eikä sotaa varten, ei pahantekoa eikä häpeää varten, ei muiden uskontojen kanssa riitelyä varten eikä kansojen välisiä ristiriitoja varten. Sen ainoa armeija on Jumalan rakkaus, sen ainoa riemu Hänen tietonsa puhdas viini, sen ainoa taistelu Totuuden selittäminen, sen ristiretki itsepintaista minää, ihmissydämen pahoja kuiskauksia vastaan. Sen voitto on alistuminen ja antautuminen ja epäitsekkyyks on sen ikuinen kunnia.”²⁷

Edellä olevat lainaukset kuvaavat, millaisia tunnusmerkillisiä ominaisuuksia on niillä, joita ‘Abdu’l-Bahá nimittää ”Jumalan armeijaksi”, joihin hän viittaa ”Jumalan rakastettuina” ja jotka ovat ”vapaita aineellisen maailman kahleista”. Pohdi näitä ominaisuuksia, kun täydennät seuraavat lauseet.

- a. Ihmisten enemmistö on kiinnostunut _____ ja _____, on uponnut _____ ja on _____ vankina.
- b. Ne sielut, jotka ovat vapautuneet tämän aineellisen maailman kahleista ja ketjuista ja nopeasti lentävien lintujen lailla liitelevät tässä rajattomassa valtakunnassa, ovat _____ ja _____, he karttavat _____, heidän hartain toiveensa kohdistuu _____, _____ ja _____ osoittamiseen, _____, _____ toteuttamiseen ja _____ harjoittamiseen.

- c. Tänä päivänä tässä maailmassa kukin kansa _____
 _____ liikkuen _____
 _____ tavoitellen _____
 _____.
- d. Ainoastaan tämä Kaikkein korkeimman nimen yhteisö on _____ ja
 _____, eikä sillä ole _____
 _____. Näistä kaikista yksin tämä kansa on
 noussut _____,
 _____ seuraten, mitä innokkaimmin _____ ja
 pyrkien _____: muuttaakseen
 _____, tehdäkseen
 tästä _____, muuttaakseen
 _____ ja saadakseen
 koko ihmiskunnan _____
 _____.
- e. Jumalan asia on _____. Se ei kuulu _____
 _____. Sen ainoa armeija _____,
 sen ainoa riemu _____, sen ainoa taistelu
 _____, sen ristiretki _____
 _____. Sen voitto
 _____ ja _____ ja _____
 _____.

JAKSO 9

Voit nyt opetella ulkoa seuraavat otteet Bahá'u'lláhin ilmaisemista rukouksista.

”Innoita heitä, oi Herrani, tuntemaan oma voimattomuutensa Hänen edessään, joka on Sinun itsesi ilmaisija, ja opeta heitä näkemään oman luontonsa vajavaisuus Sinun itseolevaisuutesi ja rikkautesi monilukuisten ilmausten edessä, jotta he voisivat kokoontua Sinun asiasi ympärille ja pitää kiinni Sinun armosi helmasta ja olla hellittämättä Sinun tahtosi mielisuosion nuorasta.”²⁸

”Riisu siis palvelijoiltasi, oi Jumalani, itsekkyyden ja halun vaatetus eli suo, että Sinun kansasi katse voisi kohota sellaisiin korkeuksiin, etteivät he huomaa omissa pyyteissään mitään muuta kuin Sinun ikuisen kirkkautesi lempeitten tuulten viriämisen ja että he voisivat nähdä itsessään vain Sinun armollisen itsesi ilmentymän, että maailma ja kaikki siinä oleva voitaisiin puhdistaa kaikesta sinulle vieraasta tai kaikesta, mikä ilmentää mitään muuta kuin Sinun itseyyttäsi.”²⁹

JAKSO 10

Kun kiinnostuksesi varhaisnuorten tukemiseen lisääntyy, tutustut moniin teorioihin, joissa yritetään kuvailla nuoruusikää. Törmäät toistuvasti sanaan kriisi yhdistettynä sellaisiin käsitteisiin kuin identiteetti, havaintokyky, tunteet, suhde vanhempiin, vuorovaikutus auktoriteettia edustavien kanssa ja niin edelleen. Sinun on tarkasteltava näitä teorioita kriittisesti, jotta et olettais kriisin olevan välttämätön olotila jokaiselle varhaisnuorelle. Onko jonkinlaisten myllerrysten oltava olennainen osa kaikkien nuoruusikäisten elämää? Ovatko varhaisnuoret kärsineet kuohunnasta ja hämmennyksestä kautta aikojen, ja käyvätkö he läpi tällaisia kriisejä myös nykyaikana kaikissa kulttuuriympäristöissä ja yhteiskunnissa?

Pyrittäessä vastaamaan näihin kysymyksiin on oltava tietoinen siitä, että suurin osa nuoria koskevista tutkimuksista perustuu asetelmaan, jossa korostetaan liikaa yksilön omaa minää, mielihyvää, biologisia muutoksia, seksuaalisuustietoisuutta ja aineellisia saavutuksia – uraa, tuloja ja yhteiskunnallista asemaa. Nämä tutkimukset keskittyvät usein kapea-alaisesti yhteiskuntaan, rotuun ja sukupuoleen, eikä niissä oteta lainkaan huomioon Jumalan ihmissielulle suomia piileviä ominaisuuksia. Ilman muuta näissä tutkimuksissa esitetyt näkemykset ovat jossain määrin avuksi pyrittäessä ymmärtämään tämän ikäryhmän luonnetta. On kuitenkin epätodennäköistä, että näiden tutkimusten innoittamat ponnistukset saisivat aikaan juuri muuta kuin sen, että ne totuttavat nuoret materialistisen yhteiskunnan normeihin – yhteiskunnan, jonka ajattelutavan tiedämme olevan taipuvainen tuhoamaan henkisen herkkyyden. Eikö tämän vastakohtana varhaisnuorista omaksumasi näkemys edellytäkin sellaisten yksilöiden henkisen identiteetin kehittymistä, jotka ”vievät eteenpäin alati kehittyvää sivistystä” ja joista tulee ”ykseyden rakentajia” ja ”oikeudenmukaisuuden puolustajia”.

Tässä suhteessa on tärkeää pitää mielessäsi, että nuoriin vaikuttaa suunnattomasti se, millaisina muut heitä pitävät. Näin ollen yhteiskunnassa hyvin laajalle levinnyt synkkä kuva nuoruudesta edistää osaltaan epätoivottujen käyttäytymismallien leviämisen edellytyksiä. Tarkastellaanpa esimerkiksi Sigmund Freudin väitettä, että nuoruusikä on hetkellinen mielenhäiriö, tai Anna Freudin olettamusta, että normaalina pysyminen nuoruusiässä on jo sinänsä epänormaalia. Eivätkö tällaiset lausunnot ole kuin verhoja, jotka estävät ihmisiä näkemästä varhaisnuorten todellisia kykyjä? Mitkä todisteet saivat tiedemiehet tekemään tämänkaltaisia johtopäätöksiä? Tietenkin on myös lukuisia kasvatusalan asiantuntijoita, jotka ovat kuvailleet nuoruusikää myönteisemmällä tavalla, mutta heidän ajatuksensa eivät ole hallitsevia aiheesta käytävässä keskustelussa. Niin vanhempien kuin opettajien mielessä säilyvät sitkeästi mielikuvat kapinallisuudesta, järjenvastaisuudesta ja pinnallisuudesta. Voimmekin kysyä, että miten yhteiskunta, jonka sisimmässä tällaiset ajatukset virtaavat, voi auttaa nuoruusikäisiä tulemaan tämän kirjan ensimmäisessä osassa kuvailtujen nuorten kaltaisiksi?

JAKSO 11

Edellä olevan pohjalta ehdotamme, että omaksut seuraavan asenteen aina, kun varhaisnuorten ryhmä alkaa käyttäytyä epätoivotulla tavalla, joka ylittää normaaliin kasvuprosessiin olennaisesti kuuluvien kriisin ja voiton toisiaan seuraavien vaiheiden tuloksena syntyvän käytöksen. Tällaisen käytöksen syytä tulisi silloin etsiä heidän yhteiskunnallisesta ympäristöstään. Kysymykseen voivat tulla esimerkiksi räikeät ristiriidat, joita nuori mieli havaitsee aikuisten elämässä – aikuisten, joihin he olivat aiemmin luottaneet varauksetta – tai vanhempien kyvyttömyys ymmärtää nuoren määrätietoista ponnistelua jättää taakseen lapsuuteen kuuluneet tavat.

Tällaiseen asenteeseen ei tietenkään sisälly oletusta, että nuorten käyttäytymisessä ei olisi lainkaan harkitsemattomuutta tai kapinallisuutta. Sen sijaan oletuksena on, että yhteiskunnallinen ympäristö ja etenkin aikuisten käyttäytyminen ovat useimmiten syynä moniin tähän ikään yhdistetyistä kielteisistä piirteistä. Jotta voisitte tarkastella tämän väitteen seuraamuksia, keskustelkaa ryhmässäsi, ovatko seuraavat väitteet oikeutettuja, ja laatikaa lisäväitteitä, jotka voivat valaista aihetta laajemmalti.

- Varhaisnuoret kapinoivat aikuisia vastaan, koska nämä vaativat heitä noudattamaan sääntöjä, joita he eivät itse noudata.
- Varhaisnuoret vaikuttavat vastahakoisilta ottamaan vastaan neuvoja, jotka esitetään moralisoivalla äänensävyllä.
- He kuluttavat aikansa joutavuuksiin, koska maailma ei tarjoa heille muuta kuin pinnallista toimintaa, joka estää heidän älyllisten kykyjensä kehittymistä.
- He halveksuvat kurinalaisuutta silloin, kun aikuiset laativat heille tiukkoja sääntöjä, etenkin jos he ovat lapsena saaneet nauttia rajoittamattomasta vapaudesta.
- He vaikuttavat impulsiivisilta silloin, kun heidän ympärillään olevat aikuiset eivät tiedä, miten heitä voitaisiin auttaa harkitsemaan perusteellisesti päätöksistään johtuvia seurauksia.
- Heistä tulee ylpeitä, kun heidät opetetaan omahyväisiksi sen sijaan, että he oppisivat palvelemaan yhteiskuntaa epäitsekkäästi.
- Heistä tulee mukavuudenhaluisia, koska jatkuva propaganda houkuttelee heitä tyydyttämään omia fyysisiä tarpeitaan.

JAKSO 12

Yleismaailmallinen Oikeusneuvosto on maininnut ”sallivan yhteiskunnan” ”löyhyydestä ja turmeltuneisuudesta” ja nuorten tarpeesta suojautua sen vaikutukselta:

”– Jumalan asia hyötyy suunnattomasti, kun havaitaan, että bahá’ít ja etenkin bahá’í-nuoret asettuvat selvästi vastustamaan sallivan yhteiskunnan löyhyyttä ja turmeltuneisuutta, että ne käytöksen ylevät normit, joita he pyrkivät ylläpitämään, ovat vahvasti peräisin henkisistä periaatteista ja suovat heille itseluottamusta, itsekunnioitusta ja todellista onnellisuutta. Toisaalta bahá’í-asiaa voidaan vahingoittaa kaikkein eniten, jos sen seuraajat vain antautuvat nykyvirtausten vietäviksi.”³⁰

Seuraavassa kappaleessa Suojelija tarjoaa meille syvällisen näkemyksen tällaisen yhteiskunnan luonteesta ja sen vaikutuksesta meihin kaikkiin:

”Todellakin pääsyy yhteiskunnassa nykyään rehottavaan pahuuteen on henkisyiden puute. Aikamme materialistinen sivistys on vienyt niin suuren osan ihmiskunnan energiasta ja mielenkiinnosta, että valtaosa ihmisistä ei enää tunne tarvetta nousta päivittäisen aineellisen olemassaolonsa voimien ja olosuhteiden yläpuolelle. Ei ole riittävää kysyntää asioille, joita meidän tulisi kutsua henkisiksi, jotta voisimme erottaa ne fyysisen olemassaolomme tarpeista ja vaatimuksista.”³¹

Suojelija mainitsee lukuisia moraalisen luhistumisen merkkejä kuvaillessaan nyky-yhteiskuntaan vaikuttavia hajottavia voimia. Hänen viesteissään esiin nostamia olosuhteita ovat vastuuton asenne avioliittoa kohtaan ja siitä johtuva avioerojen hyökkäys, perheen yhteenkuuluvuuden heikentyminen ja vanhempien valvonnan jatkuva höltyminen, maallisten turhuuksien, rikkauksien ja mukavuuksien kuumeinen tavoittelu, ylellisten nautintojen tyydyttämiseen vajoaminen, taiteen ja musiikin alennustila, kirjallisuuden ja lehdistön tason huononeminen, rotuviha ja isänmaallinen ylimielisyys. Vaikka kukaan ei ole turvassa näiden sairauksien vaikutuksilta, ne vaikuttavat nuoriin erityisellä tavalla. Ajattele esimerkiksi avioeron seurauksia. Epäilemättä pienet lapset tuntevat syvää surua, kun heidän vanhempansa eroavat, ja he kaipaavat yhteisen kodin turvaa. Mutta nimenomaan murrosiässä nuoret joutuvat sellaisten tunteiden kuin syyllisyyden, vihan, häpeän ja nöyryytyksen valtaan, kun heidän vanhempiansa avioliitto hajoaa. Vaikka he pitävätkin vanhempiaan vastuullisina, he eivät voi olla syyttämättä itseään perheensä epäonnesta. Heidän mieleensä kylvetään epäilyksen siemeniä avioliittoa ja perhe-elämää kohtaan, ja heidän pessimistisyytensä saa vahvistusta avioerojen yleisyydestä, jota he näkevät ympäröivässä yhteiskunnassa.

1. Voi olla hyödyllistä pohtia, miten jotkin edellä mainituista yhteiskunnallisista olosuhteista muokkaavat nuorten käsitystä todellisuudesta, heidän tapaansa suhtautua omaa itseensä, heidän näkemyksiään elämästä, heidän ajatuksiaan ja tunteitaan, heidän kykyään erottaa oikea väärästä, heidän käytöstään muita kohtaan ja heidän luottamustaan yhteiskunnallisiin laitoksiin. Nämä eri olosuhteet on esitetty seuraavaksi ja lisäksi on annettu tilaa omien ajatustesi kirjaamiselle muistiin.

- a. Sallivan yhteiskunnan löyhyys ja turmeltuneisuus:

- b. Perheen yhteenkuuluvuuden heikentyminen ja vanhempien valvonnan jatkuva höltyminen:

- c. Maallisten turhuuksien, rikkauksien ja mukavuuksien kuumeinen tavoittelu ja ylellisten nautintojen tyydyttämiseen vajoaminen:

- d. Taiteen ja musiikin alennustila ja kirjallisuuden ja lehdistön tason huononeminen:

e. Rotuviha ja isänmaallinen ylimielisyys:

2. Mitkä tunteet täyttävät sydämesi ja mielesi, kun pohdit, näiden rappeutuvien yhteiskunnallisten olosuhteiden vaikutusta varhaisnuorten elämään? Millä tavoin tämä tietoisuus vahvistaa ponnistuksiasi auttaa heitä heidän todelliseen luontoonsa kuuluvien piilevien kykyjen kehittämisessä?

JAKSO 13

Huomion kiinnittäminen hajoavan maailman merkkeihin ei millään tavoin väheksy niiden rakentavien voimien merkitystä, jotka myös vaikuttavat yhteiskunnassa tänä päivänä. Varhaisnuorille on luotava ympäristö, jossa heidän henkisiä kykyjään voidaan kehittää ja tällä tavoin varmistaa, että heihin vaikuttavat oikeanlaiset yhteiskunnalliset voimat. Yritykset eristää heidät kokonaan yhteiskunnan haitallisista puolista olisivat tietenkin hyödyttäviä. Se sijaan heitä on autettava arvioimaan ja erittelemään sitä, miten ympäröivä maailma vaikuttaa heidän ajatuksiinsa ja tunteisiinsa. Tässä yhteydessä on kiinnitettävä erityistä huomiota propagandan aihepiiriin, sillä useimmissa yhteiskunnissa propaganda muovaa varhaisnuorten arvoja, asenteita ja näkemyksiä yhä enemmän. Lyhyt katsaus joihinkin mainonnan piirteisiin riittänee valaisemaan tätä seikkaa.

Propagandaa hallitsevat materialistiset voimat vääristävät todellisuutta. Esimerkiksi mainoksissa esitetyt mielikuvat täydellisestä mutta saavuttamattomasta fyysisestä ulkonäöstä vetoavat nuorten tunteisiin aikana, jolloin heidän itsetietoisuutensa on heräämässä. Lukemattomissa viesteissä nuorten naisten ajanvietteeksi kuvataan miesten viehättäminen. Lisäksi suuntaus määritellä miehuus puhtaasti fyysisen voiman perusteella on liioiteltua, jopa siinä määrin, että väkivaltaiset teot ja riskinotto suvaitaan ja seksuaalisiin seikkailuihin ja valloituksiin kannustetaan. Kaikki heikkoudeksi tunnistettu torjutaan sydämettömästi, ja aggressiivista käyttäytymistä levitetään järjestelmällisesti. Mielenkiintoista on myös se, että tietäntyyppinen kovuus esitellään houkuttelevana, jotta myös tytöt saataisiin omaksumaan tällainen käytös.

Ei ole epäilystäkään siitä, että nuorille suunnatun mainonnan päätarkoituksena on luoda kulttuuri, johon he haluavat kiihkeästi kuulua. Tässä kulttuurissa he oppivat puhumaan yhteistä kieltä, käyttäytymään samalla tavalla ja ennen kaikkea kuluttamaan ehtymätöntä tuotevalikoimaa. Vieläkin ratkaisevampaa on se, että nuoret omaksuvat monimutkaisen arvojärjestelmän, joka ohjaa heidän kulutustottumuksiaan heidän loppuelämänsä ajan. Huomionarvoista on, että termi teini-ikäinen keksittiin joitakin vuosikymmeniä sitten, jotta voitaisiin hyödyntää niitä lupaavia markkinoita, joita tämä yhteiskunnan väestönosa edustaa.

Voidakseen täysin hyödyntää varhaisnuorten herääviä haluja tällaisen mainonnan edistämä kulttuuri asettaa seksuaalisuuden nuoren elämän keskipisteesi. Nuorten mieleen pyritään luomaan harhakuvitelma romanttisista ihmissuhteista esimerkiksi sellaisten tuotteiden kuin virvoitusjuomien avulla, vaikka niillä ole mitään yhteyttä seksuaalisuuteen. Nuorten oman riittämättömyyden tunteen ja hien hajun, iho-ongelmien tai epämuodikkaiden vaatteiden vuoksi hylätyksi tulemisen pelkoa käytetään hyväksi, kun mainostetaan kosmetiikkatuotteita ja muotitrendejä, jotka lupaavat seksuaalista vetovoimaa ja pelastusta noloista tilanteista. Jopa automerkkejä mainostetaan sellaisin sanoin kuin ”kuuma”, ”komea” ja ”näppärä käsitellä”, joissa kaikissa on seksuaalinen sävy. Samalla, kun moraalisäännökset ovat höltyneet parin viime vuosikymmenen aikana, mainosten moraalisesti arveluttava sisältö on tullut yhä selymmäksi. Näyttää siltä, että kulutusmyönteisyyden joistakin osatekijöistä on tullut jo lähes seksuaalista toimintaa.

Tuotemerkkien rooli maailmanlaajuisten teinimarkkinoiden laajentamisessa ansaitsee erityismaininnan. Tämän markkina-alueen potentiaalin tehokkaampaan hyödyntämiseen suunnatut tutkimukset osoittavat häpeämättömästi, että tuotemerkkien palvonta on vahva osa häikäilemätöntä kulutusmyönteisyyttä. Selvästikin tuotemerkit tarjoavat ankkurin nuorten epävarmassa maailmassa. Tämän lisäksi ne nähdään usein avaimena globaaliin nuorisokulttuuriin, josta mainonta on tehnyt niin houkuttelevan. Näiden markkinointimenetelmien edistämä kulttuuri on tietenkin täysin sokea maailmassa kaiken aikaa lisääntyvälle köyhyydelle, sillä se mainostaa yltäkylläisyyttä, johon vain hyvin pienellä osalla ihmiskuntaa on varaa, voidakseen vakuuttaa kaikenlaisista taustoista lähtöisin oleville nuorille, että kulutushyödykkeet ovat ehtymättömän mielihyvän lähde.

Joissakin teinimarkkinoita koskevissa tutkimuksissa nuoret on luokiteltu niiden ominaisuuksien mukaan, jotka tekevät heistä taipuvaisia kuluttamaan tietynlaisia tuotteita. Tämän luokittelun avulla mainokset voidaan kohdistaa heihin tehokkaammin. Esimerkiksi eräässä tutkimuksessa nuoret on jaoteltu kuuteen ryhmään: ”alistuneet”, jotka uskovat kohtalonsa olevan ennalta päätetty ja jotka yrittävät pärjätä mahdollisimman vähin ponnistuksin, ”rennot tyypit”, jotka etsivät nautintoja eivätkä kannu huolta ympäristöstä tai politiikasta, minkä vuoksi he lähtevät helposti mukaan tuotemerkkien palvontaan, ”menestyjät”, jotka ovat perimiltään edellisen ryhmän kaltaisia mutta joilla on tahtoa ja kykyä kovaan työhön ja joille tavarat ja palvelut ovat keino menestyä ja säilyttää etumatka, ”hiljaiset ahertajat”, jotka mukautuvat helposti, välttävät poliittista tai yhteiskunnallista kapinointia, pysyvät läheisissä väleissä perheensä kanssa ja jotka vaateliaina ostajina arvostavat tuotteen laatua ja etuja, ”ylläpitäjät”, jotka myös mukautuvat helposti mutta eivät ole akateemisesti suuntautuneita ja täyttävät mielensä urheilutilastoilla sekä pelaajien ja urheilujoukkueiden nimillä välittämättä juurikaan poliittisista tai taloudellisista aiheista. Viimeinen ryhmä ovat ”maailmanparantajat”, jotka haluavat saada maailmassa aikaan myönteistä muutosta ja jotka ovat myös tärkeitä siksi, että markkinavoimat voivat muokata yhteiskunnallisiin aiheisiin perustuvia hyödykkeitä heille myytäväksi.

Tuotemerkit ja kulutusmyönteisyys vaikuttavat ulottavan otteensa kaikkeen mahdolliseen. Erityisesti sosiaalisen median nopeasti muuttuvalla näyttämöllä ihmiselämän jokainen puoli voi muuttua kulutusmateriaaliksi. Alustat, jotka on näennäisesti luotu tekemään maailmasta parempi paikka "jakamisen", "ystävyyden" ja "verkostoitumisen" avulla, ovat itse asiassa toimineet kanavina hämmäntävälle mainosten kirjolle, mikä on laajentanut niiden levinneisyyttä ja syventänyt niiden ulottuvuutta. Tässä esitetyn lyhyen erittelyn tarkoituksena ei kuitenkaan ole tuomita mainontaa sinänsä, vaikka se olisikin hämmäntävää, vaan parantaa kykyäsi tarkastella kriittisesti mitä tahansa propagandaa, olipa se kaupallista, poliittista, etnistä tai kulttuuriin liittyvää. Näin voit auttaa varhaisnuoria tunnistamaan, mikä vaikutus sillä on heidän ajatuksiinsa ja käytökseensä. Seuraavat kolme tehtävää voivat auttaa sinua tarkastelemaan lisää tätä monisyistä asiaa:

1. Mainonnassa muunnetaan kielen ja mielikuvien avulla tavalliset tuotteet kiinnostaviksi. Kun esineille ja tapahtumille annetaan symboleja, ne saavat suuremman merkityksen, kuin mitä ne oikeastaan ansaitsevatkaan. Esimerkiksi jostakin juomasta ei kerrota pelkästään sitä, mitä se oikeasti tekee – sammuttaa janon – vaan sen luvataan antavan mielihyvää ja nautintoa. Muotiteollisuudessa käytetyt symbolit ihannoivat vaatetusta ja kosmetiikkatuotteita. Nuoruuden elämäniloa käytetään edistämään esimerkiksi suklaapatukoiden myyntiä. Seikkailuun ja urheiluun liittyvät mielikuvat edistävät alkoholin myyntiä. Anna muutamia lisäesimerkkejä mainoksista ja niissä käytetyistä iskulauseista ja mielikuvista, joiden avulla pyritään tekemään jostakin asiasta jotakin, mitä se ei oikeasti voi olla.

2. Minkä tahansa tavarantoiminnan ostamisesta syntynyt onnellisuuden harhakuvitelma kestää väistämättä vain lyhyen aikaa, tai muuten olisimme tyytyväisiä siihen, mitä omistamme. Mainonnan on sen vuoksi jatkuvasti luotava uudelleen halu ostamiseen ja varmistettava, ettemme ole täysin tyytyväisiä siihen, mitä omistamme. Miten tämä tavoite saavutetaan?

3. Olemme maininneet, että joskus jopa yhteiskunnallisista asioista tehdään kulutushyödykkeitä. Mainitse muutamia esimerkkejä tästä.

4. Nykyisessä mediaympäristössä yleviä pyrkimyksiä käytetään valitettavasti hyväksi kaupallisiin tarkoituksiin. Meissä jaloja tunteita herättäviä sanoja ja lauseita käytetään tuotteiden mainostamiseen, ja ihmiskunnan henkisen perinnön eri puolia kohdellaan ostettavina hyödykkeinä. Voitko mainita joitakin esimerkkejä?

5. Mieti, mitä sosiaalisen median alustoja oman alueesi nuoret käyttävät. Miten heidän osallistumisensa tällaisiin alustoihin vaikuttaa heidän solmimiensa ystävyyssuhteiden luonteeseen, heidän käsitykseensä itsestään ja heidän toiveisiinsa ja pyrkimyksiinsä? Pohtikaa tässä valossa seuraavan väitteen paikkansapitävyyttä: Olemalla mukana sosiaalisessa mediassa varhaisnuoret voivat tiedostamattaan mieltää ja esittää itsensä tuotteina.

JAKSO 14

Varoituksen sana on tässä paikallaan. Vaikka nyky-yhteiskunnan vaikutus nuoriin onkin usein haitallista, olisi virhe korostaa sitä liikaa omissa pyrkimyksissäsi. Voimme liiankin helposti ryhtyä kohtelemaan varhaisnuoria hauraina olentoina, joita on kaiken aikaa suojeltava ympäristön epäkohdilta. Tällainen suhtautuminen ei koskaan edistä heidän henkistä voimautumistaan. Sen sijaan ponnistustesi keskeisenä lähtökohtana tulisi olla heidän mahdollisuutensa toimia yhteiskunnallisen muutoksen aikaan saajina ja antaa oman osansa paremman yhteiskunnan rakentamiseen. Jopa nykyisessä sekasortoisessa maailmassa kaikissa kulttuuriympäristöissä on lukuisia esimerkkejä nuorista, jotka ovat nousseet surkeiden elinolosuhteidensa yläpuolelle ja osoittaneet sellaisia ominaisuuksia kuin into palvella, kiinnostus oppimiseen, selkeä oikeudenmukaisuuden taju ja voimakas taipumus epäitsekkyteen.

Monet kasvatustieteilijät ovat kuvanneet ihmiselle luontaisia älyllisiä ja henkisiä kykyjä, jotka alkavat näkyä nuoruusiän siirtymävaiheessa. Muutamat heistä ovat esimerkiksi korostaneet sitä, miten kiinnostuneita varhaisnuoret ovat teoreettisista kysymyksistä. Eräs kasvatustieteilijä taas on painottanut heidän rooliaan yhteiskunnallisessa muutoksessa nimittäen jokaista uutta nuorta sukupolvea ”evoluutioprosessin elintärkeäksi uudistajaksi”, joka voi ”tarjota uskollisuutensa ja tarmonsaa, jotta voidaan sekä säilyttää yhä oikeaksi koettu että korjata mullistavalla tavalla se, mikä on menettänyt uudistavan merkityksensä”. Vielä yksi ajattelija on verrannut tässä elämänvaiheessa olevia ”tyhjiin mutta orgaanisiin astioihin, jotka ovat täysin muotoutuneita mutta yhä kehittyviä”, ja joilla on kyky ottaa vastaan koko ”olemuksestaan”. Vakuuttuneena siitä, että koulutuksessa tulisi hyödyntää erilaisia havaintotyylejä, myös sitä intensiivisyyttä, jonka nuoret voivat tuoda mihin tahansa kokemukseen, hän on todennut, että tällainen intensiivisyys ”yhdessä olemassaolon eheyden kanssa” voi tehdä ihmisyyhteisöstä ”elävän, kukoistavan, aidosti rakastavan, riemukkaasti värikkään ja elämäniloisen kokonaisuuden eikä kylmää, mekaanista, tyhjää teoreettista käsitettä.” ”Tässä juuri piilee muutoksen taika”, ovat hänen sanansa, ”ja nuoruusiän mahdollisuudet.”

Nämä viittaukset ja muutamien tätä edeltävien jaksojen yhteydessä läpi käyty analyysi osoittavat, miten varovainen on oltava määriteltäessä, mitä nuoruusikä on. Vaikka epäilemättä tulevina vuosina tarkasteletkin kriittisesti erilaisia näkemyksiä, oma ymmärryksesi tästä ihmiselämän ratkaisevan vaiheen tärkeydestä rakentuu suurelta osin samankaltaisten lainausten pohjalle kirjoituksista, kuin mitä on esitetty tämän kirjan tässä ja sitä edeltäneessä osassa. Ei voi olla epäilystäkään siitä, että omat kokemuksesi varhaisnuorten kanssa työskentelystä vahvistavat näitä näkemyksiäsi.

JAKSO 15

Ruhi-instituutin varhaisnuorten ryhmissä opiskeltavaksi kehittämät materiaalit ovat runkourssisarjan kirjojen tapaan ensi näkemältä harhaanjohtavan yksinkertaisia – etenkin ensimmäiset niistä. Niihin käytetty kieli ja sisältyvät tehtävät ovat enimmäkseen yksinkertaisia, mutta opiskeltavat käsitteet ovat sekä monitahoisia että syvällisiä. Kaikkea muuta kuin kypsytön ajatustenjuoksu, joka jatkuu läpi materiaalien, haastaa niitä opiskelevat varhaisnuoret pohtimaan asioita syvällisesti. Jotta voimme auttaa sinua arvostamaan heidän kykyään tähän, olemme sisällyttäneet tähän ja pariin seuraavaan jaksoon joitakin ajatuksia muutamien sellaisten varhaisnuorten esittäminä, joista jokaiseen väkivalta on vaikuttanut tavalla tai toisella. Tiedotusvälineissä luodaan niin monia mielikuvia tällaisten nuorten väkivaltaisesta käyttäytymisestä, että meidän on syytä kuunnella heidän kertomatta jääneitä tarinoitaan menetyksestä ja toivosta.

Ensimmäinen tarina on kolmetoistavuotiaan pojan kertoma – kutsumme häntä tässä Peteriksi hänen todellisen henkilöllisyytensä salaamiseksi. Peter on nähnyt kahdeksanvuotiaasta asti väkivallan ja sodan vaikutukset. Täytettyään kolmetoista vuotta hän alkoi toimia rauhan puolesta kouluissa ja nuorisjärjestöissä hyväksyen siitä aiheutuneet seuraukset, muun muassa sen, että jotkut hänen ikätovereistaan ryhtyivät pilkkaamaan häntä julmasti.

Ei se kuitenkaan haitannut minua. Perheeni uskoi, että on tärkeää välittää yhteisöstä ja tehdä kaikki voitava sen auttamiseksi. Vaikka olinkin vasta kolmetoistavuotias, pystyin ymmärtämään, että väkivalta ja sota olivat suurimmat ongelmamme. Rauhaa kaivattiin enemmän kuin mitään muuta. Lapsen on tietysti vaikea yrittää tehdä rauhaa, mutta yrittäminen on ainoa tapa saada edes jotakin aikaan –.

Minun maassani on kerrottu useita vuosia niin monia valheita, etteivät ihmiset enää tiedä, mihin tai keitä uskoa. He eivät voi aina luottaa sanomalehtiin, radioon tai televisioon, poliitikkoihin, aseistettuihin ryhmiin – mutta kun he kuulevat lasten puhuvan väkivallasta ja siitä, miten se vaikuttaa meihin ja miten me haluamme rauhaa, jotenkin he tietävät kuulevansa totuuden –.

Jotkut ihmiset sanovat, että he taistelevat köyhien puolesta, mutta köyhät ovat kärsineet sodassa kaikkia muita enemmän. Uskon, että jotkut ihmiset taistelevat myös kostaakseen tai vallan vuoksi tai koska heistä tuntuu, ettei heillä ole muuta vaihtoehtoa. Jotkut nuoret lähtevät aseistettujen ryhmien mukaan, koska heidän perheensä on köyhä, eivätkä he näe mitään muuta ulospäisyä.

Peteriä ja hänen perhettään uhkailtiin keskellä sisällissodan konfliktia, minkä vuoksi heidän oli muutettava pois kodistaan. Hänen isänsä kulki toimistoonsa siitä uudesta kaupungista, missä he nyt asuivat, mutta tämä rauhallinen vaihe ei kestänyt pitkään. Peterin isän tuki rauhan prosessille johti lopulta hänen salamurhaansa.

Olin luullut ymmärtäväni sotaa, koska asuin keskellä konfliktia. Kaduilla oli öisin taisteluja. Heräsin usein ammuskeluun. Kun menin aamulla kouluun, näin merkkejä sodasta – verta jalkakäytävillä, luotien lävistämiä rakennuksia. Olin myös nähnyt sodan uhreja ruumishuoneella, melko lähellä isäni toimistoa.

Olin puhunut tästä itsevarmasti ikään kuin tietäisin, mitä sota tarkoittaa. Mutta kun isäni murhattiin, en järkyttynyt pelkästään surusta vaan koska ymmärsin vasta silloin, mitä sota on. Tiesin, miltä tuntuu, kun haluaa taistella. Tajusin, että vaikka kuinka haluaisit rauhaa, otat askeleen kohti väkivaltaa, kun sota koskettaa sinua

henkilökohtaisesti. Juuri tähän samaan ansaan niin monet ihmiset ovat maassani langenneet –.

Mikään ei tuntunut samalta sen jälkeen. Kotimme oli kuin kuollut tyhjä kuori. Tutut kadut näyttivät aivan vierailta. Mikään asia tai paikka ei tuntunut turvalliselta. Ajattelin, että työni rauhan puolesta ei ollut minkään arvoista, koska se ei ollut pelastanut isääni. Kaupunkimme vallannut hirvittävä väkivalta oli lopulta iskenyt perheeni ytimeen – enkä minä ollut pystynyt estämään sitä. Syytin itseäni. Kysyin itseltäni: ”Mitä minä olen tehnyt, että isäni täytyi kuolla niin väkivaltaisesti?”

Perhettä uhkailtiin edelleen, ja Peter osti aseensa voidakseen suojella rakkaitaan. Eräänä iltana kymmenisen päivää sen jälkeen, kun Peterin isä oli tapettu, koko Peterin perhe oli heidän kotinsa yläkerrassa olevassa huoneessa. Kun Peter tuli alas keittiöön, hän näki asetta kantavan tunkeutujan katselevan puutarhasta toisen kerroksen ikkunoita:

Tiesin, että voisin hakea aseeni ja tappaa tämän miehen –. Kostaisin siten isäni kuoleman. Suojelisin perhettäni. Eikä lähes kukaan maassani syyttäisi minua miehen ampumisesta –. Ja vaikka kaikki tämä piti paikkansa, en silti tehnyt mitään –. Isäni oli halunnut minun työskentelevän rauhan puolesta. Miten voisin nyt ryhtyä käyttämään väkivaltaa? Rauhan rakentaminen oli ainoa tapa, jolla voisin osoittaa kunnioitusta ja rakkautta isääni kohtaan, ainoa keino pelastaa perheeni. Miehen tappaminen ei toisi rauhaa minulle eikä perheelleni tai maalleni. Itse asiassa menettäisin kaiken tappamalla miehen. En olisi yhtään häntä parempi.

Peter katseli hiljaa tunkeutujaa, joka jonkin ajan kuluttua ja ilman näkyvää syytä kääntyi ja lähti pois. Pian tämän tapahtuman jälkeen Peter hankkiutui eroon aseestaan ja päätti olla koskaan hankkimatta sellaista.

Ennen kuin luet seuraavan tarinan, voit ehkä tunnistaa joitakin ominaisuuksia, joiden ansiosta Peter erottuu joukosta, sekä kuvailla muutamain sanoin hänen kykyään pohtia syvällisiä aiheita.

JAKSO 16

Mary – myös tämä nimi on vaihdettu – kasvoi ympäristössä, jossa oli jatkuva konfliktin uhka. Hän huomasi jo varhain, minkä hinnan joutuu maksamaan, jos on eri mieltä kavereiensa kanssa:

Kun olin yksitoistavuotias, sain itse kokea, miltä mykkäkoulu tuntuu, koska kieltäydyin ottamasta kantaa väittelyssä. Ryhmä kavereitani syytti erästä luokkamme tyttöä varastamisesta, ja tästä seurasi suuri ristiriitatilanne. Oli joko oltava tämän tytön puolella tai häntä vastaan, ja kaikki kaverini olivat häntä vastaan. Kaikki olettivat, että menisin heidän puolelleen, mutta ei ollut mitään todisteita siitä, että tyttö olisi varas. En voinut olla varma. Toisaalta en halunnut vastustaa kavereitani, joten en sanonut mitään. He kaikki suuttuivat minulle, ja kokonaiseen vuoteen kukaan heistä ei puhunut minulle lainkaan.

Mary ystäväystyi erään pojan kanssa ja alkoi pitää hänestä, vaikka muut tytöt kiusasivat Marya pojan vuoksi. He tekivät usein yhdessä pitkiä kävelylenkkejä ja keskustelivat tulevaisuudestaan, kunnes eräänä päivänä Mary löysi pojan puhdistamasta asetta, jota Mary ei tiennyt hänen edes omistavan.

Kun kävelin sisään huoneeseen, hän hymyili minulle aivan kuin hän ei olisi tekemässä mitään tavallisuudesta poikkeavaa. Olen aina vihannut väkivaltaa, vihannut aseita ja vihannut sotaa. Hän yritti puolustella tekoaan, kuten sellaiset ihmiset tekevät, mutta kerroin hänelle heti, että kaikki oli lopussa välillämme. ”En halua tällaista elämää itselleni tai lapsilleni”, sanoin. Olin niin nuori, että se tuntuu nyt huvittavalta, mutta minusta tuntui silloin siltä, kuin maailmani olisi revennyt kahtia.

Maryn kouluarvosanat alkoivat laskea tämän tapahtuman jälkeen, ja hänen äitinsä oli hänestä huolissaan. Sitten Mary puhui erään opettajansa kanssa:

Kerroin hänelle koko tarinan ystävästäni, aseesta, kaverieni puhumattomuudesta, tyttöjen harjoittamasta kiusaamisesta, nolostumisestani ja särkyneestä sydämeistäni. Hän ei nauranut minulle eikä saanut minua tuntemaan itseäni keskenkasvuiseksi tai naurettavaksi – –.

”Sinun on ymmärrettävä”, hän sanoi minulle, ”että sinä pidät oman tulevaisuutesi avaimia omissa käsissäsi. Tulevaisuutesi ei kuulu kenellekään muulle, ei vanhemillesi eikä etenkään tälle pojalle. Se on sinun tulevaisuutesi, ja sinä voit tehdä siitä aivan, mitä haluat.”

Neljätoistavuotiaana Mary oli jo koulunsa oppilasjohtaja ja työskenteli rauhan puolesta ikätoveriensa ja nuorempien oppilaiden keskuudessa. Tässä on joitakin häntä askarruttaneita ajatuksia tuolta ajalta:

Me tiesimme, että köyhyyden poistaminen auttaisi lopettamaan sodan, mutta emme voineet tehdä mitään sen hyväksi. Me tiesimme, että työttömyyden vähentäminen auttaisi, mutta emme voineet tehdä mitään sillekään. Emme voineet pysäyttää luoteja ja viidakkoveitsiä. Emme voineet lopettaa väkivaltaa. Uskoimme kuitenkin, että voisimme aloittaa rauhan rakentamisen omasta keskuudestamme – – .

Tiesin, että rauhan puolesta työskenteleminen voisi olla vaarallista, ja olin herkkä kaikelle, mikä poikkesi normaalista. Joskus pelkkä pelko siitä, että jotain paha tapahtuisi, varsinkin omalle perheelleni, sai minut itkemään ja halusin juosta karkuun. Muut lapset olivat kuitenkin riippuvaisia minusta, ja tavallaan tunsin, että myös omat syntymättömät lapseni olivat riippuvaisia minusta. En voinut jättää heitä pulaan vaikka olin hyvin peloissani. Pystyin vain olemaan varovainen ja yritin varmistaa, että olin turvassa.

Mitä poikkeuksellisia ominaisuuksia Marylla on?

JAKSO 17

Seuraavaksi on esitetty kolmen muun nuoren tarinat. Heistä kukin ilmaisee mitä jaloimpia ajatuksia ja paljastaa mitä herkimpiä tunteita. Ensimmäisen niistä kertoo kuusitoistavuotias tyttö, jonka paras ystävä joutui kaksitoistavuotiaana mukaan jengitappeluun ja puukotettiin kuoliaaksi. Tyttö ei koskaan unohtanut ystäväänsä ja päätti itse omistautua rauhan edistämiseksi. Myöhemmin hän ryhtyi auttamaan väkivaltaa kokeneita lapsia:

Jopa niinkin pienet lapset kuin kahdeksan- tai yhdeksänvuotiaat liittyivät mukaan jengeihin, koska se oli heistä hienoa tai koska he ajattelivat jengien suojelevan heitä kaduilla. Usein he kuitenkin vain yrittivät paeta kotiväkivaltaa mutta löysivät kaduilta jotakin vielä pahempaa.

Minun on kuljettava bussilla – –, mutta useimmat bussinkuljettajat tietävät, minkälaista työtä yritän tehdä. He pyytävät minulta maksuksi vain sen verran, mihin minulla on varaa, ja usein he antavat minun matkustaa ilmaiseksi. Tie – – kiemurtelee ylöspäin jyrkkien kallioiden reunoille vaarallisesti kyhättyjen hökkeleiden ohitse. Kukkulat ovat täynnä syviä arpia siellä, missä kiviä on louhittu rakennusprojekteja varten. Työ on kovaa, raskasta ja huonosti palkattua, mutta monet syrjäytyneiden perheiden lapset työskentelevät näillä työmailla. Heidän perheensä on joutunut niin syvän köyhyyden loukkuun, että lapset jäävät pois koulusta ja tekevät mitä vain ansaitakseen rahaa.

Siirryn tieltä kävelemään nilkansyvyiseen liukkaaseen mutaan ja kuljen pitkin tilapäisesti kyhättyä kävelysiltaa, joka johtaa haisevan, saastuneen joen ylitse. Koulurakennuksessa on puoli tusinaa ränsistynyttä huonetta, joiden kattona on tinapeltiä. Puupulpetit ovat kolhiintuneita ja rikkinäisiä. Luokkahuoneiden reunoilla ajelehtii roskia. Sähköä ei ole, ja yhdessä luokassa on pelkkä kattoikkuna eikä lainkaan muita ikkunoita. Niissä on maalattia. Sade ropisee äänekkäästi katolle, minkä vuoksi kaikkien on huudettava tullakseen kuulluksi, ja vettä valuu kaikkialle. Yksi luokkahuoneen seinä on koristeltu lasten tekemillä piirustuksilla kauniista taloista, jotka ovat jyrkän vastakohtaisia heidän omalle ympäristölleen. Ehkä nämä piirustukset kertovat, millaisia heidän kotinsa olivat joskus tai millaisissa kodeissa he haluaisivat asua tulevaisuudessa – –.

Monien vanhempien kasvoilla näkyy surua. He puhuvat lapsilleen aggressiivisesti ja nimittelevät heitä. Mutta työpajan aikana he alkavat joskus muuttua. Jotkut heistä ajattelevat, että heidän on lyötävä lapsiaan saadakseen nämä käyttäytymään kunnolla, mutta sitten he tajuvat, että lyöminen voi myös ajaa lapsen pois kadulle.

Seuraava kappale sisältää nuoren tytön ajatuksia. Hän karkasi kotoa yksitoistavuotiaana, tuli riippuvaiseksi huumeista, pelastui erään ystävän sitkeän ponnistelun avulla ja lopulta liittyi rauhan asiaa edistävään nuorisoliikkeeseen.

Oli niin vaikea selittää, millaista elämämme todella oli. Pelkäsin myöntää, että vaikka kuinka yrittää työskennellä rauhan puolesta, väkivallan pyörteeseen voi silti joutua uudelleen. – – Olen aina halunnut paeta tästä maailmasta. On vaikea myöntää sitä, mutta juuri nyt olen jälleen ajautumassa pois rauhanliikkeestä. Olen valehdellut itselleni ja teeskennellyt ystävilteni, että kaikki on hyvin. Se ei ole totta. Joskus turvaudun huumeisiin. Kotona tapellaan joka ilta. Jos äitini ja isäpuoleni eivät huuda minulle, he huutavat toisilleen. En kestä sitä, ja niinpä pakenen kadulle, missä on paljon sellaista, joka voi vahingoittaa nuorta henkilöä. – – Kuljen kahta polkua yhtä aikaa ja silti toivon, että voisin kulkea rauhanpolkua koko ajan.

Ajattelen, että ehkä kamppailullani ja sillä, miten selviydyin, pitäisi olla jotakin merkitystä. – – Uskon, että nuoret tekisivät paljon enemmän rauhan puolesta, jos useammat aikuiset olisivat halukkaita yhteistyöhön ja kuuntelisivat, mitä me olemme oppineet, ja tekisivät työtä meidän kanssamme. Jos meillä olisi rauha kotona, se olisi mahtava lähtökohta.

Viimeinen kappale kuvaa viisitoistavuotiaan pojan kokemuksia siitä, kun vallankumoukseen pyrkivä ryhmä sieppasi hänen veljensä. Jonkin ajan kuluttua perhe sai pojan veljeltä viestin tämän ollessa vielä vankina, ja heidän sallittiin olla kirjeenvaihdossa hänen kanssaan.

Olen lähettänyt hänelle runoja, jotta ne antaisivat hänelle voimaa pysyä luottavaisena ja toiveikkaana. Kerron hänelle, että olen ottanut hänen neuvostaan vaarin ja opiskelen nyt ahkerasti. Tulin hyvin iloiseksi, kun hän hiljattain kirjoitti takaisin ja sanoi: ”Olen iloinen, että sinulla menee koulussa hyvin – –. Juuri siinä minä tein virheen. Kadun sitä, etten paneutunut omiin opintoihini kunnolla – – en todellakaan pitänyt lukemisesta – – ja silti olen lukenut yli kolmekymmentä erilaista kirjaa täällä, ja minulla on vielä paljon lisää luettavaa. Käytän jopa sanakirjaa tarkistaakseni minulle outoja sanoja – en olisi koskaan ennen tehnyt tätä omasta aloitteestani – –.”

Vaikka hän vaikuttaa olevan turvassa, olen silti huolissani. Jos voisin puhua niille ihmisille, jotka pitävät veljeäni vankinaan, pyytäisin heitä olemaan myötätuntoisia ja ymmärtämään, minkälaista kärsimystä he ovat aiheuttaneet.

Uskon, että anteeksi antaminen on olennaista, jos haluamme saavuttaa rauhan. Sota ei voi päättyä ilman anteeksiantoa. Etenkin meidän kaltaistemme ihmisten, jotka ovat kärsineet, on tärkeää antaa anteeksi.

Luulen, että teen työtä juuri tämän puolesta – anteeksi antamisen puolesta.

Keskustelkaa ryhmässänne joistakin ominaisuuksista, joita tässä artikkelissa mainitut nuoret ovat osoittaneet, ja kirjoittakaa muistiin muutamia ajatuksianne.

JAKSO 18

Olipa nuoruusiän luonteen tarkastelu miten suppeaa hyvänsä, siinä ei voida jättää huomiotta bahá'í-uskon nuoren sankarin Rúḥu'lláhin elämää. Hän oli kaksitoistavuotias juodessaan riemuiten marttyyriuden maljasta. Vain seitsenvuotiaana Rúḥu'lláh sai etuoikeuden seurata isäänsä, Jumalan asian kättä, Varqáa, vanhemman veljensä kanssa pyhiinvaellusmatkalle Pyhään maahan. Tuossa pyhässä ympäristössä Rúḥu'lláh kukoisti henkisesti ja paistatteli Bahá'u'lláhin läsnäolon auringossa. Kerrotaan, että eräänä päivänä Bahá'u'lláh kysyi Rúḥu'lláhlta: ”Mitä teit tänään?”

”Sain opetusta – (tietyltä opettajalta)”, oli vastaus. ”Mitä ainetta opiskelit?”

Bahá'u'lláh tiedusteli edelleen. ”[Profeettojen] paluuta”, Rúḥu'lláh vastasi.

”Voitko selittää, mitä tällä tarkoitetaan?” Bahá'u'lláh kysyi.

”Paluulla tarkoitetaan todellisuuksien ja ominaisuuksien palaamista,” hän vastasi:

”Nämä ovat tarkalleen opettajasi sanoja”, Bahá'u'lláh huomautti. ”Kerro minulle omin sanoin oma ymmärryksesi aiheesta.”

Tähän Rúḥu'lláh vastasi: ”Se on kuin leikkaisi kukan kasvista tänä vuonna. Seuraavan vuoden kukka näyttää aivan samalta kuin tämä, mutta se ei ole sama.”

Rúḥu'lláhin älykäs vastaus miellytti Bahá'u'lláhia, joka kutsui häntä usein Jináb-i-Muballighiksi (hänen kunnianarvoisuutensa, bahá'í-opettaja).

Lukuisat muut kertomukset tuovat esiin Rúḥu'lláhin suurenmoisia ominaisuuksia. Pitää todellakin paikkansa, että Rúḥu'lláh ei ole voinut olla mikään tavallinen nuori kyetessään kohoamaan vain kaksitoistavuotiaana tällaisiin uhrautumisen korkeuksiin. Bahá'í-uskolle pyhittäytymisen ja Rakkaimman polulla uhrautumisen ei tietenkään tarvitse johtaa marttyyrikuolemaan. Silti millaisella kaipauksella ja rajattomalla riemulla Rúḥu'lláh kuvailee uhrautumisen mysteeria maineikkaassa runossaan, josta on osa seuraavassa otteessa:

Jumalallisen annin maljasta salli minun juoda
ja synnistä ja heikkoudesta minut vapauta.
Vaikka syntini ovat kovin suuria,
Herrani armo on vieläkin suurempi.

Tervetuloa, jumalallisten pitojen juomanlaskija!
Tule sinä virkistämään sieluani ja tekemään
minusta arvollinen uhrautumaan
Rakastetuimman tiellä kulkiessani.

Piakkoin aloittamaasi varhaisnuorten ryhmään kuuluvat nuoret eivät elä Rúḥu'lláhin elämää. Silti tässä ja muutamassa edellisessä jaksossa lainatut kohdat ovat kuitenkin osoitus siitä, millaista jaloutta ihminen voi osoittaa jo hyvin nuoresta iästä lähtien. Meille palaa mieleen jo aiemmin tässä osassa esitetty toteamus, jonka mukaan nuoruusiässä heräävä tietoisuus voi suuntautua jompaankumpaan kahdesta päämäärästä: kohti Jumalan tahtoon taipumista ja ihmiskunnan epäitsekästä palvelua tai kohti itsekkyyden ja intohimon vankeutta Tätä toteamusta seuraavissa muutamissa jaksoissa tarkasteltiin nuoruuden luonnetta, varhaisnuorten potentiaalia ja ympäristön vaikutusta heidän elämäänsä. Nyt voi olla sopiva hetki pitää pieni tauko, jonka aikana voit kirjoittaa muutaman kappaleen siitä,

mitä synnynnäisiä ominaisuuksia nyt ajattelet varhaisnuorilla olevan ja mitä tarvitsee tehdä, jotta heidän henkiset ja älylliset kykynsä voisivat kehittyä.

JAKSO 19

Tarkasteltuamme tässä osassa suurelta osin nuorten piileviä mahdollisuuksia seuraavaksi on kuvailtava muutamien sanoin varhaisnuorten henkisen voimauttamisen ohjelmaan osallistumista. Yksi tämän ikäisten suurimmista toiveista on kuulua ikätovereiden ryhmään. Nuorista tuntuu rauhoittavalta voida kysyä neuvoa kavereilta, jotka ymmärtävät heitä ja suhtautuvat heihin myötämielisesti. Luonnollinen vastaus tähän oikeutettuun tarpeeseen on siten tämän ohjelman perustana oleva käsite varhaisnuorten ryhmästä, joka kokoontuu säännöllisesti ja jota ohjataan järjestelmällisesti toimimaan ja oppimaan. Näiden tapaamisten ilmapiirin tulisi olla iloinen, ystävällinen ja viihtyisä mutta ei pinnallinen. Sen olisi pikemminkin edistettävä niiden ominaisuuksien ja asenteiden kehittymiseen, joita tarvitaan Jumalan asian ja ihmiskunnan palvelun täyttämään elämään. Tällaisessa ympäristössä ryhmän jäsenet voivat ilmaista ajatuksiaan ilman arvostelun tai väheksynnän pelkoa ja etsiä vastauksia mieltään askarruttaviin kysymyksiin. He oppivat kuuntelemaan, puhumaan, pohtimaan, erittelemään, tekemään päätöksiä ja toimimaan niiden mukaisesti.

Jokaiseen ryhmään tarvitaan vanhempi henkilö, joka nuorten todellisena ystävänä voi auttaa heitä kehittämään kykyjään. Tällaisessa tehtävässä toimivia nimitetään varhaisnuorten valmentajiksi. Valmentajan mukanaolo auttaa ryhmän jäseniä pysymään toiveikkaina ja varmoina siitä, että he pystyvät paitsi suojautumaan heitä ympäröivässä yhteiskunnassa vaikuttavilta moraalisen rappeutumisen voimilta myös antamaan oman osansa paremman yhteiskunnan rakentamiseen. Vaikka tässä ominaisuudessa palveleminen ei olekaan minkään tietyn ikäryhmän yksinoikeus, seitsemäntoistavuotiaista ja sitä vanhemmista nuorista tulee yleensä erinomaisia valmentajia, koska heidän on helppo kohdella varhaisnuoria samanvertaisina eikä lapsina ja rohkaista heitä esittämään kysymyksiä, pyrkimään selvytyteen ja osallistumaan todellisuuden tutkimiseen. Seuraavassa katkelmassa ‘Abdu’l-Bahá ilmaisee toiveensa siitä, että nuoret sielut voisivat näin saada tukea:

”‘Abdu’l-Bahán toiveena on, että näitä nuoria sieluja hoivaisi syvällisemmän tiedon luokkahuoneessa sellainen henkilö, joka opettaa heitä rakastamaan. He kaikki oppikoot hyvin kätkeytyjä mysteereitä kaikkialla hengen ulottuvilla niin hyvin, että Kaikkein kirkkaimman valtakunnassa kukin heistä kuuluttaisi puheen lahjalla siunatun satakielen lailla taivaallisen valtakunnan salaisuuksia ja vuodattaisi julki kaipaavan rakastajan lailla huutavan kaipuunsa ja syvän ikävänsä Rakastettua kohtaan.”³²

Varhaisnuorten ryhmä ei ole lastentunti. Sillä on joitakin opintopiirin piirteitä, mutta sen päätarkoituksena on tarjota ryhmän jäsenille keskinäisen tuen ympäristö, jossa he voivat kehittää henkistä havaintokykyään ja ajattelu- ja käytösmalleja, jotka tulevat olemaan heille tunnusomaisia läpi elämän. Koska olet osallistunut Ruhi-instituutin eri kursseille, sinulla on omakohtaista kokemusta opintopiiriin osallistumisesta ja olet luultavasti pitänyt lapsille joitakin oppitunteja sen jälkeen, kun suoritit kolmannen kurssin käytännön osuuden. Katso seuraavaa ominaisuuksien luetteloa ja keskustele kurssin muiden osallistujien kanssa siitä, mitä samankaltaisuuksia ja eroja odotatte havaitsevanne kussakin niistä lastentunnin, varhaisnuorten ryhmän ja opintopiirin välillä:

- Toiminnan luonne
- Osallistujien keskinäiset suhteet
- Tapaamisten ilmapiiri
- Palvelutekoa toteuttavan rooli eli opettajana, valmentajana tai ohjaajana toimivan rooli

JAKSO 20

Kun omistaudut tälle palvelualueelle, huomaat pian, että ponnistelujesi tehokkuus riippuu suurelta osin siitä, millaiset suhteen solmit sen varhaisnuorten ryhmän jäsenten kanssa, jonka perustamisessa autat. Olet tietenkin valmis kuuntelemaan heitä, tarjoamaan heille neuvoja ja tarvittaessa myös lohduttamaan heitä. Vahva uskosi heidän rehellisyyteensä sekä kunnioitus ja aito rakkaus heitä kutakin kohtaan saa kannustaa heitä pyrkimään erinomaisuuteen. Sinun on osoitettava, että olet sitoutunut edistämään heidän hyvinvointiaan ja kehitystään ilman vähäisintäkään häivää holhoamisesta, omahyväisyydestä tai määräilemisestä, sillä tällainen suhtautuminen ei anna varhaisnuorille mahdollisuutta kukoistaa. Sinun on myös tartuttava jokaiseen tilaisuuteen vahvistaa aidon uskon perustaa heidän sydämessään ja mielessään sekä valaa heihin toivoa valoisasta tulevaisuudesta. ‘Abdu’l-Bahá kehottaa meitä:

”Ennen kaikkea olkaa valmiita uhraamaan elämänne toistenne puolesta, asettamaan yleinen hyvinvointi oman henkilökohtaisen hyvinvointinne edelle. Solmikkaa ihmissuhteita, joita mikään ei voi horjuttaa. Muodostakaa kokous, jota mikään ei voi hajottaa. Olkoon teillä mieli, joka ei koskaan lakkaa hankkimasta rikkauksia, joita mikään ei voi tuhota. Jollei rakkautta olisi, mitä todellisuudesta jäisi jäljelle? Juuri Jumalan rakkaus tekee ihmisestä eläintä ylhäisemmän. Vahvistakaa tätä ylhäistä voimaa, jonka kautta kaikki edistys maailmassa saavutetaan.”³³

Keskustelkaa, miten seuraavat asenteet lannistavat ryhmän jäseniä, ja minkälaiset ajatukset, tunteet ja käytös auttaisivat valmentajaa vastustamaan näitä taipumuksia.

Holhoavuus: _____

Omahyväisyys: _____

Määräileminen: _____

JAKSO 21

Esimerkkisi vaikuttaa suuresti myös suhteeseesi minkä tahansa varhaisnuorten ryhmän jäsenten kanssa. Esimerkin vaikutusta nuoren henkilön elämään ei voi yliarvioida. Omat ponnistuksemme puhdistaa sydämemme saavat siten lisää merkitystä tässä yhteydessä. Suojelija toteaa, että ”hillitön materialismi”; ”ihmisten sielun verhoava kiintymys maailmallisiin asioihin, heidän mieltänsä hämmentävät pelot ja huolet, heidän aikansa täyttävät nautinnot ja huvitukset, heidän ajattelutapaansa synkentävät ennakkoluulot ja vihamielisyydet, heidän henkisiä kykyjään lamauttavat apatia ja horros” kuuluvat ”niiden suunnattomien esteiden joukkoon, jotka”, Suojelija toteaa, ”ovat jokaisen Bahá’u’lláhin palveluun pyrkivän soturin tiellä”. Hän muistuttaa meitä edelleen siitä, että kykymme vastustaa tällaisia voimia on riippuvainen siitä, missä määrin me olemme itse puhdistuneita ”näistä epäpuhtauksista”, vapautuneita ”näistä mitättömistä harrastuksista ja kalvavista huolista”, vapaita ”näistä ennakkoluuloista ja vihamielisyyksistä”, ”itsestämme tyhjentyneitä” ja ”täytyneitä Jumalan parantavasta ja ylläpitävästä voimasta”.

Miten nämä Suojelijan kehotukset vaikuttavat pyrkimyksiisi antaa oma osasi varhaisnuorten henkiseen voimauttamiseen?

JAKSO 22

Varhaisnuorten todellisena ystävänä ja heidän viisaana neuvojanaan sinun on tärkeää olla heidän kanssaan sekä riemun hetkinä että vaikeina aikoina. He tarvitsevat aina kannustusta kyetäkseen kohoamaan yhä ylemmäksi erinomaisuuden korkeuksiin. Kykenet auttamaan heitä eniten keskittymällä heidän saavutuksiinsa eikä heidän puutteisiinsa ja virheisiinsä. Kannustat heitä mutta et tietenkään tavalla, joka pönkittää egoa. Kohdistat huomiosi heidän saavutuksiinsa etkä pelkää tarjota heille neuvoja, jos näet heidät tilanteissa, jotka voisivat saattaa heidän moraalisen tinkimättömyytensä vaaraan.

Jotta voit ajatella varhaisnuorten ryhmän kanssa solmimasi ystävyysuhteesi luonnetta, lue seuraava ote Suojelijan puolesta kirjoitetusta kirjeestä. Vaikka siinä kuvataankin bahá’í-uskon laitosten suhdetta uskovaan, se on sovellettavissa myös ponnistuksiisi varhaisnuorten ryhmän valmentajana.

”Uskovat ovat suurimmaksi osaksi kokemattomia Jumalan asiassa, ja jos he tekevät virheitä, se ei ole puoleksikaan niin tärkeää kuin jos heidän innostuksensa murskataan sanomalla heille jatkuvasti – tee näin mutta älä tee noin!”³⁴

Pohdi, miksi nuoren itsetunto voidaan nujertaa muistuttamalla häntä toistuvasti hänen virheistään ja sanomalla hänelle koko ajan, mitä hänen pitää tehdä ja mitä ei. Kirjoita joitakin ajatuksiasi seuraaville riveille.

Kannustus ei ole summittaista kehumista, sillä sen on oltava vilpittömää, eikä se saa olla tekopyhää. Muuten se johtaa joko ylpeyteen tai luottamuksen puutteeseen. Alla on joitakin esimerkkejä siitä, miten ‘Abdu’l-Bahá kannusti uskovia heidän pyrkimyksissään palvella Jumalan asiaa:

”Totisesti kiitän Jumalaa, sillä Hän on vahvistanut sinua asiansa palveluksessa suurenmoisessa viinitarhassaan.”³⁵

”Totisesti ylistän korkeinta Herraani siitä, että Hän on valinnut sinut kuuluttamaan nimeään ihmisten keskuudessa, että Hän on saanut sinut viehättämään Kirkkaimman kauneudesta ja että Hän on vahvistanut sinua tekemään Hänen asiansa voitokkaaksi.”³⁶

”Totisesti Jumala puhdisti sinut synneistä, kun Hän upotti sinut armonsa mereen ja salli sinun juoda uskon maljasta ja tuntemisen puhdasta viiniä. Hyvin tehty! Hyvin tehty! Sillä sinä olet ikävöinyt luopua omasta tahdostasi Jumalan tahdon hyväksi ja kaihonnut kasvattaa rakkauttasi Jumalaa kohtaan, laajentaa tietoa Jumalasta ja pysyä horjumattomana Hänen polullaan.”³⁷

”Oi henkiset rakastettuni! Ylistys olkoon Jumalalle, että te olette sysänneet syrjään verhot ja tunnistanee sääliväisen Jumalan sekä kiiruhtaneet pois tästä asumuksesta valtakuntaan, jolla ei ole paikkaa. Olette pystyttäneet telttanne Jumalan maailmaan ja ylistääksenne Häntä, Itseolevaa, olette korottaneet suloisen äänenne ja laulaneet lauluja, jotka koskettavat sydäntä. Hyvin tehty! Tuhat kertaa hyvin tehty! Sillä te olette nähneet ilmiselvän valon ja uudesti syntynein olemuksin kohottaneet huudon, ”Siunattu olkoon Herra, kaikista luojuista parhain!” ”³⁸

”Oi te vilpittömät, te kaipaavat, te, jotka olette kuin magneetin vetämiä, te, jotka olette nousseet palvelemaan Jumalan asiaa, ylistämään Hänen sanaansa ja levittämään laajalti Hänen sulotuoksuaan! Olen lukenut erinomaisen kirjeenne, tyyliltään kauniin, sanoiltaan kaunopuheisen, merkitykseltään syvällisen, ja olen ylistänyt Jumalaa ja kiittänyt Häntä, että Hän on tullut avuksenne ja tehnyt Hänen palvelemisensa teille mahdolliseksi Hänen laajalle levittäytyvässä viinitarhassaan.”³⁹

”Kirjeesi oli kuin hyvänhajuinen kukkavihko, joka leyhyi laajalti uskon ja varmuuden tuoksua. Hyvin tehty! Hyvin tehty! Sinä olet kääntänyt kasvosi näkymättömän valtakunnan puoleen. Loistavaa! Loistavaa! Olit viehättynyt Kaikkivaltiaan kauneudesta! Suurenmoista! Suurenmoista! Suurenmoista! Miten onnekas oletkaan saatuasi osaksesi tämän ylivertaisen lahjan!”⁴⁰

Innoittuneena siitä, miten ‘Abdu’l-Bahá ylisti ystäviä, kuvaile muutamalla lauseella, miten itse kannustaisit sen ryhmän jäseniä, joita pian avustat.

JAKSO 23

Lopuksi on muistettava, että ponnistuksesi solmia rakastavan toveruuden syviä siteitä varhaisnuorten ryhmän jäsenten kanssa ja kannustaa heitä pyrkimään erinomaisuuteen tuottavat tulosta siinä määrin, kuin luot iloisen ilmapiirin.

”Ilo antaa siivet! Ilon hetkinä tarmomme on suurempi, älymme terävämpi ja ymmärryksemme kirkkaampi. Näytämme sopeutuvan paremmin maailmaan ja löytävän hyödyllisen toimintakenttämme.”⁴¹

Jotta voit luoda ryhmälle iloisen ympäristön, sinun täytyy tuntea iloa. Ajattele muutamia jo tuntemiasi varhaisnuoria, jotka voisivat olla osa ryhmää, jossa toivot pian olevasi mukana. Minkälaisia ajatuksia heistä tulee mieleesi, jotka tuottavat sinulle iloa?

Mitkä ovat käytännöllisiä toimintatapoja, jotta tällaisen ryhmän kokoukset olisivat täynnä iloa eivätkä silti muuttuisi tyhjäpäiväisiksi?

Nämä ajatukset mielessäsi lue seuraava Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston puolesta kirjoitettu kappale:

”Jokaisen kaipaama sisäinen ilo ei ole, toisin kuin ohimenevä tunne, riippuvainen ulkopuolisista vaikutteista; se on varmuudesta ja tiedostetusta tiedosta syntynyt, puhtaan sydämen edistämä olotila, joka on kykenevä tunnistamaan, mikä on pysyvää ja mikä on pinnallista.”⁴²

Päätämme tämän osan opiskelun pohtimalla seuraavia ‘Abdu’l-Bahán sanoja:

”Ihmisen suurin lahja on yleismaailmallinen rakkaus – tuo magneetti, joka tekee olemassaolosta ikuisen. Se vetää todellisuuksia puoleensa ja valaa elämään rajatonta riemua. Jos tämä rakkaus läpäisee ihmissydämen, kaikki maailmankaikkeuden voimat tulevat hänessä todeksi, sillä se on jumalallinen voima, joka kohottaa hänet jumalalliseen asemaan ja hän edistyy, kunnes on sen kautta valaistunut. Pyrkikää lisäämään todellisuuden rakkausvoimaa, tekemään sydämestänne yhä suurempia viehtymyksen keskuksia ja luomaan uusia ihanteita ja ihmissuhteita.”⁴³

LÄHDELUETTELO

1. Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston vuoden 2010 ridván-sanomasta maailman bahá'ille.
2. ‘Abdu’l-Bahán 17. heinäkuuta 1912 pitämästä puheesta, julkaistu teoksessa *The Promulgation of Universal Peace: Talks Delivered by ‘Abdu’l-Bahá during His Visit to the United States and Canada in 1912* (Wilmette: Bahá’í Publishing, 2012), kpl 3, s. 617.
3. *‘Abdu’l-Bahán kirjoituksia*, nro 111.7, julkaistu suomeksi osoitteessa kirjasto.bahai.fi.
4. *Abdul Baha on Divine Philosophy* (Boston: The Tudor Press, 1918), s. 131–32.
5. *Poimintoja Bahá’u’lláhin kirjoituksista* (Suomen Bahá’iden Kansallinen Neuvosto, Turku 1987), 153:6, s. 346.
6. Sama lähde, 1:5, s. 20–21.
7. *Bahá’u’lláhin muistiot, Bahá’u’lláhin Kitáb-i-Aqdasin jälkeen ilmaisemia muistioita* (Suomen Bahá’iden Kansallinen Neuvosto, 2000), nro 4.7, s. 175.
8. Bahá’u’lláh, *Kätkeyt sanat* (Suomen Bahá’iden Kansallinen Neuvosto, Helsinki 2011), arabiankielinen osa, nro 13, s. 23.
9. *‘Abdu’l-Bahán kirjoituksia*, nro 34.2, julkaistu suomeksi osoitteessa kirjasto.bahai.fi.
10. Sama lähde, nro 35.7.
11. *Tablets of Abdul-Baha Abbas* (New York: Bahá’í Publishing Committee, 1909, 1930 painos), nide 1, s. 136. (tarkistettu englanninkielinen käännös)
12. ‘Abdu’l-Bahá, *Jumalallisen sivistyksen salaisuus* (Suomen Bahá’iden Kansallinen Henkinen Neuvosto, 2017), kpl 188, s. 130.
13. *‘Abdu’l-Bahán kirjoituksia*, nro 68.3, julkaistu suomeksi osoitteessa kirjasto.bahai.fi.
14. Sama lähde, nro 155.4.
15. ‘Abdu’l-Bahán 26. toukokuuta 1912 pitämästä puheesta, joka on julkaistu teoksessa *The Promulgation of Universal Peace*, kpl 3, s. 205.
16. ‘Abdu’l-Bahán 11. lokakuuta 1912 pitämästä puheesta, sama lähde, nro 4, s. 258–39.
17. ‘Abdu’l-Bahá, *Bahai Scriptures: Selections from the Utterances of Baha’u’llah and Abdul Baha* (New York: Bahá’í Publishing Committee, 1928 painos), nide 992, s. 548.
18. ‘Abdu’l-Bahán 11. toukokuuta 1912 pitämästä puheesta, joka on julkaistu teoksessa *The Promulgation of Universal Peace*, kpl 6, s. 261.
19. *The Call of the Divine Beloved: Selected Mystical Works of Bahá’u’lláh* (Haifa: Bahá’í World Centre, 2018), nro 2.22, s. 21.

20. ‘Abdu’l-Bahán 28. lokakuuta 1911 pitämästä puheesta, julkaistu teoksessa ‘Abdu’l-Bahán puheita Pariisissa: (Suomen Bahá’iden Kansallinen Henkinen Neuvosto 1984), s. 56.
21. ‘Abdu’l-Bahán kirjoituksia, nro 36.5, julkaistu suomeksi osoitteessa kirjasto.bahai.fi.
22. *The Call of the Divine Beloved: nro 2.19, s. 19.*
23. ‘Abdu’l-Bahán kirjoituksia, nro 195.5, julkaistu suomeksi osoitteessa kirjasto.bahai.fi.
24. Bahá’u’lláh, *Kitáb-i-Aqdas: Kaikkein pyhin kirja* (Suomen Bahá’iden Kansallinen Neuvosto, 2000), kpl 64, s. 40.
25. ‘Abdu’l-Bahán kirjoituksia, nro 223.1, julkaistu suomeksi osoitteessa kirjasto.bahai.fi.
26. ‘Abdu’l-Bahán kirjoituksia, nro 35.4, julkaistu suomeksi osoitteessa kirjasto.bahai.fi.
27. ‘Abdu’l-Bahán kirjoituksia, nro 206.9, julkaistu suomeksi osoitteessa kirjasto.bahai.fi.
28. Bahá’u’lláh, *Prayers and Meditations by Bahá’u’lláh*, nro 36, s. 38. Bahá’í Publishing Trust, 1987, 2008 printing), XXXVI, par. 4, s. 47.
29. Sama lähde, CLXXXIV, kpl 2, s. 324.
30. Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston puolesta kirjoitetusta 23. marraskuuta 1983 päivätystä kirjeestä eräälle uskovalle, julkaistu kirjassa *Lights of Guidance: A Bahá’í Reference File* (New Delhi: Bahá’í Publishing Trust, 1988, 2010 painos), nro 1206, s. 359–60.
31. Shoghi Effendin puolesta kirjoitetusta 8. joulukuuta 1935 päivätystä kirjeestä, julkaistu kokoelmassa *Rukous ja hartauselämä: Kokoelma otteita Bahá’u’lláhin, Bábin ja Abdu’l-Bahán kirjoituksista sekä Shoghi Effendin ja Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston kirjeistä*, Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston tutkimusosaston laatima kokoelma, nro 71.
32. ‘Abdu’l-Bahán kirjoituksia, nro 107.1, julkaistu suomeksi osoitteessa kirjasto.bahai.fi.
33. *Abdul Baha on Divine Philosophy* (Boston:
34. Shoghi Effendin puolesta 30. kesäkuuta 1957 kirjoitetusta kirjeestä eräälle kansalliselle henkiselle neuvostolle, kokoelmassa ”The National Spiritual Assembly”, julkaistu kirjassa *The Compilation of Compilations* (Maryborough: Bahá’í Publications Australia, 1991), nide 2, nro 1502, s. 128.
35. ‘Abdu’l-Bahá, *Tablets of Abdul-Baha Abbas*, nide 1, s. 11. (tarkistettu englanninkielinen käännös)
36. Sama lähde, s. 18. (tarkistettu englanninkielinen käännös)
37. *Tablets of Abdul-Baha Abbas* (New York: Bahá’í Publishing Committee, 1915, 1940 painos), nide 2, s. 266–67. (tarkistettu englanninkielinen käännös)
38. ‘Abdu’l-Bahán kirjoituksia, nro 236.4, julkaistu suomeksi osoitteessa kirjasto.bahai.fi.
39. ‘Abdu’l-Bahán kirjoituksia, nro 199.1, julkaistu suomeksi osoitteessa kirjasto.bahai.fi.

40. *Tablets of Abdul-Baha Abbas* (New York: Bahá'í Publishing Committee, 1916, 1930 painos), nide 3, s. 530. (tarkistettu englanninkielinen käännös)
41. 'Abdu'l-Bahán 22. marraskuuta 1911 pitämästä puheesta, julkaistu teoksessa *Abdu'l-Bahán puheita Pariisissa*, s. 124.
42. Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston puolesta 19. huhtikuuta 2013 kirjoitetusta kirjeestä pienelle ryhmälle uskovia.
43. *Abdul Baha on Divine Philosophy*, s. 111–12.

Valmentajana palveleminen

Tarkoitus

Pohtia käsitteitä, jotka muodostavat
varhaisnuorten henkisen voimauttamisen ohjelman

JAKSO 1

Tämän kirjan toisessa osassa tarkastelimme, mikä merkitys yhteiskunnallisella ympäristöllä on nuorten elämässä varhaisnuoruusiän aikana. Varhaisnuorten henkisen voimauttamisen ohjelma perustuu siksi varhaisnuorten ryhmän käsitteeseen. Olemmekin maininneet, että varhaisnuorten ryhmä ei ole lastentunti. Sillä on joitakin opintopiiriin piirteitä, mutta sen päätarkoituksena on tarjota ryhmän jäsenille keskinäisen tuen ympäristö, jossa he voivat kehittää henkistä havaintokykyään ja ajattelu- ja käytösmalleja, jotka tulevat olemaan heille tunnusomaisia läpi elämän.

Varhaisnuorten ryhmä kokoontuu säännöllisesti, vähintään kerran viikossa, ja osallistuu useille leireille, joita järjestetään vuosittain kolmen vuoden aikana. Ryhmän jäsenten yhdessä viettämänä aikana keskitytään sellaisten materiaalien opiskeluun, jotka on laadittu erityisesti 12–15-vuotiaille. Nuoret myös neuvottelevat, suunnittelevat ja toteuttavat palveluhankkeita yhteisössä, urheilevat ja harrastavat lähiympäristöönsä sopivaa kulttuuritoimintaa, kuten näyttelystä ja kädentöitä. Leireillä, jotka kestävät kukin useita päiviä, he opiskelevat intensiivisesti omana ryhmänään ja osallistuvat yhteisiin tapahtumiin ja toimintaan oman naapurustonsa tai kylänsä muiden ryhmien kanssa, jotka ovat myös mukana ohjelmassa. Tässä osassa tarkastelemme henkisen voimauttamisen ohjelman eri puolia, joihin sinun tulisi perehtyä hyvin.

JAKSO 2

Tarkastelemme ensin ryhmän jäseniä. Kun jonkin yhteisön varhaisnuoret kiinnostuvat tästä ohjelmasta, yleensä on mahdollista muodostaa ryhmä, jossa on kymmenestä viiteentoista osallistujaa. Vaikka useimmat näistä nuorista ovat kaksitoista- ja kolmetoistavuotiaita, jotkut nuorista saattavat olla vielä alle kaksitoistavuotiaita ja osa jopa neljätoistavuotiaita. Kokemus on osoittanut, että ohjelma on kaikkein tehokkain silloin, kun ryhmän jäsenet pysyvät iästä riippumatta yhdessä koko kolmivuotisen ajanjakson ja päättävät ohjelman yhdessä ryhmänä. Silloin ne, jotka niin haluavat, voivat siirtyä yhdessä eteenpäin kasvatuksellisen ohjelman seuraavaan vaiheeseen opiskelemaan instituutin runkukurssisarjaa ja seurata sen heille avaamia palvelun polkuja.

Joillakin paikkakunnilla ryhmään mukaan tulevat nuoret ovat osallistuneet bahá'í-lastentunneille, mutta on hyvä pitää mielessä, että monesti ohjelmaan osallistuvilla ei ole aiempaa yhteyttä bahá'í-uskoon. Ikäerojen lisäksi jonkin verran vaihtelevuutta on usein nuorten taustassa ja kokemuksessa. Ryhmät eivät ole koskaan tasakoosteisia, ja valmentajien jatkuvana haasteena on vastata nuorten vaihteleviin tarpeisiin. Tässä suhteessa tarvitaan paljon joustavuutta ja luovuutta, ja tähän haasteeseen on valmistauduttava joka kerta, kun tapaat ryhmän kanssa. Miten esimerkiksi hoitaisit seuraavat tilanteet?

- Joillakin vetämäsi varhaisnuorten ryhmän jäsenillä on vaikeuksia lukemisen ymmärtämisessä.
- Ryhmän nuoremmat jäsenet tuntevat olonsa noloksi, kun yrität työskennellä heidän kanssaan erikseen.
- Yksi tai kaksi ryhmän vanhempaa jäsentä ei pidä joitakin toimintoja tarpeeksi haastavina.
- Ryhmän jotkut jäsenet kieltäytyvät osallistumasta johonkin toimintaan.

JAKSO 3

Kirjat, joiden opiskelu on ohjelman ydin ja joista osan olet ehkä lukenut kirjan 2 suosituksen mukaisesti, on järjestetty löyhästi vaikeusasteen mukaan sekä kielen että käsiteltyjen käsitteiden suhteen. Tekstit on jaettu kahteen luokkaan. Ensimmäiseen luokkaan kuuluvissa kirjoissa aiheita tarkastellaan bahá'í-näkökulmasta mutta ei uskonnollisen opetuksen muodossa. Tässä mielessä niitä voi kutsua bahá'í-opetusten innoittamiksi. Ne muodostavat ohjelman pääosan. Toiseen luokkaan kuuluu pienempi määrä tekstejä, jotka antavat ohjelmalle selkeän bahá'í-osuuden. Tarkastelemme tätä osuutta seuraavassa jaksossa ja keskitymme ensin bahá'í-opetusten innoittamiin teksteihin.

Yleisesti ottaen tämän tyyppisiä kasvatusmateriaaleja laaditaan uskoen vakaasti siihen, että Bahá'u'lláhin ilmoituksen valtamereissä on lukematon määrä viisauden helmiä, joita tulisi tarjota kiinnostuneille, vaikka he eivät vielä olisikaan tunnistanee Bahá'u'lláhin asemaa. Tämä käsite on sinulle tuttu jo entuudestaan, sillä kirjan 2 kolmannessa osassa, *Bahá'í-opetusten esittely*, tarkastelit 'Abdu'l-Bahán muistioihin ja puheisiin perustuvia katkelmia oppiaksesi taidon sisällyttää niissä esitettyjä henkisiä ajatuksia ja näkemyksiä päivittäisiin keskusteluihisi.

Kuten omasta kokemuksestasi tiedät, keskustellessasi muiden kanssa tuossa osassa tarkastelluista teemoista voit toisinaan mainita näkemystesi lähteen luonnollisella tavalla, mutta joskus voi olla parempi olla tekemättä niin – aina tilanteen mukaan. Sama pätee bahá'í-opetusten innoittamiin materiaaleihin. Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston puolesta kirjoitetussa kirjeessä todetaan tästä seuraavaa:

”Bahá'íden yhteiskunnallista ja taloudellista kehitystoimintaa ohjaava peruseriaate on, että ystävien tulisi antaa ihmiskunnalle Bahá'u'lláhin opetukset vapaasti ja varauksetta, jotta ihmiset kaikkialla voisivat soveltaa niitä kiireellisiin yhteiskunnallisiin kysymyksiin ja parantaa oman ja yhteisen elämänsä sekä aineellisia että henkisiä puolia. Bahá'u'lláhin hyväksymisen Jumalan sanansaattajaksi tälle aikakaudelle ei tulisi olla edellytys päästä Jumalan sanan yhteyteen. Lisäksi ei olisi sopimatonta pidäytyä selvästi mainitsemasta Hänen opetuksiensa pohjalta kehitetyn kasvatuksellisen ohjelman perustana olevan innoituksen lähdeä silloin, kun olosuhteet niin edellyttävät. Tässä valossa ystäville on useita vaihtoehtoja harkittavaksi, kun he laativat kasvatuksellisia materiaaleja, jotka pohjautuvat bahá'í-uskon opetukseen ja periaatteisiin.”¹

Ja toisessa Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston puolesta kirjoitetussa kirjeessä todetaan:

”Meitä on pyydetty ilmoittamaan teille, että silloin kun bahá'í-opetusten innoittaman opinto-ohjelman materiaalissa käytetään bahá'í-kirjoituksista peräisin olevaa lainausta, kirjoittajaa ei ole tarpeen mainita, jos tällainen toimintatapa vaikuttaa järkevältä.”²

Siten vaikka kaikki bahá'í-opetusten innoittamat materiaalit kehitetään Bahá'u'lláhin ilmoituksen suorassa vaikutuksessa, materiaalien kunkin osuuden luonne ja sen käyttötarkoitus määrittävät, missä määrin bahá'í-usko mainitaan niissä selvästi. Joihinkin materiaaleihin on täysin sopivaa sisällyttää suoria lainauksia pyhistä kirjoituksista. Toisissa materiaaleissa bahá'í-opetuksia saatetaan selittää ilman lainauksia. Kummassakin tapauksessa viittaukset lainausten alkuperään on joko annettu tai jätetty pois. On kuitenkin tärkeää ymmärtää, että jopa silloin, kun bahá'í-uskoa ei mainita suoraan, opetus-oppimiskokemuksen kokonaisuuden kautta käy selväksi, että materiaali on todellakin Bahá'u'lláhin ilmoituksen innoittama.

Tässä tarkasteltavissa bahá'í-opetusten innoittamissa materiaaleissa käytetään laajasti Jumalan sanaa sekä lainaamalla suoraan pyhistä kirjoituksista että punomalla bahá'í-uskon opetuksia älyllisten, moraalisten ja henkisten teemojen esittelyyn. Itse teksteihin ei ole sisällytetty viittauksia, ja yleensä valmentajan vastuulle on jätetty päättää ryhmän tilanteen ja sen taipumusten ja kiinnostuksen kohteiden perusteella, mainitaanko lainausten lähteet ja missä kohdassa niin tulisi tehdä. Seuraava katkelma on peräisin *Vahvistuksen tuulahduksia* -kirjasta, joka yleensä opiskellaan ensimmäiseksi varhaisnuorten ryhmissä. Lukekaa se ja keskustelkaa sitä seuraavista kysymyksistä.

Godwinin luokkatoveri ja läheinen ystävä on nimeltään Chishimba. Chishimba käy usein Mulengoilla, ja tänä iltana hän jää päivälliselle. Keskustelu pöydässä hyppelee aiheesta toiseen. Musonda haluaa tuoda esille vahvistuksen aiheen ja on kärsimätön. Lopulta tulee hetken hiljaisuus. ”Rose ja minä juttelimme tänään vahvistuksesta”, sanoo Musonda.

”Ja nyt pikkusiskoni aloittaa taas”, sanoo Godwin kakistellen kurkkuaan. Mutta hänen yllätykseksen Chishimba näyttääkin kiinnostuneelta.

”Mitä se sana sinulle merkitsee?” Chishimba kysyy Musondalta.

Musonda, joka on myös hämmästynyt, katsoo Rosea toivoen tämän vastaavan.

”Vahvistus – Jumala vahvistaa ja auttaa meitä siinä, mitä teemme”, sanoo Rose.

Chishimba ei sano hetkeen mitään. Hänen silmissään on surua. ”Joitakin kuukausia sitten”, hän aloittaa hitaasti, ”isäni menetti työpaikkansa. Hän on rehellinen ja vastuuntuntoinen, ja kaikki tietävät sen. Hän työskenteli kahdeksantoista vuotta vartijana eräässä yrityksessä, ja sitten aivan yllättäen he irtisanoivat hänet. Me kaikki tiedämme syyn. Jos he olisivat pitäneet hänet vielä kaksi vuotta, hän olisi jäänyt eläkkeelle, ja yrityksen olisi pitänyt maksaa hänelle eläkettä. Meillä ei ole paljonkaan säästöjä. Vaikka vanhempi veljeni auttaakin meitä, näyttää siltä, etten voi mennä takaisin kouluun ensi vuonna, koska en voi maksaa asumisestani ja ylläpidostani siellä. Minä todella rakastan koulua. Ihmettelen, miksi Jumala ei auta minua.”

Kaikki katsovat herra Mulengaa odottaen hänen vastaavan tähän kysymykseen.

Herra Mulenga hymyilee ja sanoo: ”Se, että Jumala vahvistaa meitä, kun yritämme, ei tarkoita, että elämä on helppoa. Elämä on aina täynnä vaikeuksia, ja valitettavasti monet niistä johtuvat epäoikeudenmukaisuudesta. Mutta on tehtävä lujasti töitä, ja vaikka asiat eivät näyttäisi joskus sujuvan toiveittemme mukaan, meidän tulisi olla varmoja Jumalan vahvistuksista. Hän vahvistaa erityisesti pyrkimyksiä epäoikeudenmukaisuuden poistamiseksi.” Hän kääntyy Chishimban puoleen sanoen: ”Sinun perheesi toimii yhteistyössä ja on ahkera. Tunnen sydämestäni, että asianne muuttuvat pian parempaan suuntaan ja saat varmasti suoritettua opintosi loppuun. Annan sinulle siitä sanani!”

Jaksoissa 20 ja 21 tarkastelemme lähemmin *Vahvistuksen tuulahduksia* -kirjaa, mutta nyt voitte keskustella ryhmässasi seuraavista kysymyksistä:

1. Mistä henkisestä käsitteestä puhutaan edellä olevassa keskustelussa?
2. Onko tämä käsite esitetty sellaisella tavalla, jonka varhaisnuoret voivat ymmärtää?
3. Tämän kirjan toisessa osassa pohdimme niitä vaaroja, jotka liittyvät oman itsensä liialliseen korostamiseen. Kuinka sellainen kasvatuksellinen prosessi, jossa korostetaan ponnistelun tärkeyttä ja Jumalan vahvistuksen puoleensa vetämistä, eroaa prosessista, joka on järjestetty itsensä toteuttamisen, itsensä löytämisen ja itsensä arvostamisen käsitteiden ympärille, kuten tuossa osassa kuvailtiin?
4. Hyötyvätkö taustastaan riippumatta kaikki varhaisnuoret, myös bahá'í-perheiden varhaisnuoret, tässä tarkastellun bahá'í-opetusten innoittaman materiaalin opiskelusta? Miksi?

JAKSO 4

Toiseen luokkaan kuuluvat tekstit on tarkoitettu bahá'í-lastentunneilla saadun henkisen kasvatuksen jatkoksi. Teksteissä käsitellään suoraan perimmäisiä bahá'í-ajatuksia ja keskustellaan siitä, miten nämä ajatukset muunnetaan toiminnaksi yhteisöelämän yhteydessä. Bahá'u'lláh'in asema Jumalan ilmaisijana tälle ajalle, ehdoton luottamus Hänen ihmiskunnalle tarkoittamansa päämäärän lopulliseen toteutumiseen, varmuus siitä rajattomasta vapaudesta ja ilosta, jonka saavutamme Hänen lakejaan tottelemalla, ja varmuus Hänen liittonsa voimasta – muun muassa nämä ajatukset ohjaavat sitä, miten aiheita esitetään teksteissä.

Tähän luokkaan kuuluvia materiaaleja tarkasteltaessa on hyödyksi miettiä Suojelijan puolesta kirjoitettua seuraavaa kappaletta:

” – – nykynuorisoa uhkaavat vaarat ovat muuttumassa yhä vakavammiksi ja vaativat välitöntä ratkaisua. Kuten kokemus selvästi osoittaa, lääkettä tähän erittäin surulliseen ja hämmentävään tilanteeseen ei kuitenkaan löydy perinteisestä kirkon uskonnosta. Kirkon dogmaattisuudesta on lopullisesti luovuttu. Se, mikä voi saada nuorison kuriin ja pelastaa sen tämän ajan räikeän materialismin salakuopista, on aidon, rakentavan ja elävän uskon voima, sellaisen jonka Bahá'u'lláh on maailmalle ilmoittanut. Uskonto on edelleen samoin kuin menneisydessäkin maailman ainoa toivo, mutta ei siinä muodossa kuin hengelliset johtajamme turhaan yrittävät saarnata. Kun moraalikäsitteet irrotetaan todellisesta uskonnosta, ne menettävät tehonsa ja lakkaavat ohjaamasta ja säätelemästä ihmisten omaa ja yhteiskunnallista elämää. Mutta kun todellinen uskonto yhdistyy todelliseen etiikkaan, niin moraalisesta edistymisestä tulee mahdollisuus eikä pelkkä ihanne.”³

Edellisessä kappaleessa tehdään selväksi, että vastakohtana perinteisen uskonnon heikkenevälle vaikutukselle elävän uskon voima voi suojella nuoria nyky-yhteiskunnassa nopeasti leviävän ”räikeän materialismin salakuopista”. Tätä voimaa tulisi pohtia sen suhteen, mitä nuoret opiskelevat ja millä tavoin heitä autetaan kehittämään henkisiä kykyjään. Jotta voit ajatella näitä asioita lisää, tarkastelemme katkelmaa *Uskon henki* -kirjasta, joka on yksi tässä tarkasteltavaan luokkaan kuuluvista teksteistä.

Uskon henki -kirjassa käsitellään luonteeltaan filosofisia teemoja, sillä tämän ikäiset nuoret poikkeuksetta pohtivat elämän perimmäisiä kysymyksiä. Näihin kysymyksiin on vastattava kunnolla, jos halutaan välttyä hämmennykseltä ja jopa täydelliseltä uskon menettämislä myöhemmin elämässä. Juuri bahá'í-uskon opetuksista voidaan löytää vastaukset moniin ihmismieltä askarruttaviin arvoituksiin: ihmisen todellinen luonne, hyvä ja paha, vapaa tahto ja kohtalo, evoluutio ja ihmishengen, ihmisen älyn ja uskon hengen ilmaantuminen. Kirjassa esitetään näkemyksiä pyhistä kirjoituksista, etenkin 'Abdu'l-Bahán syvällisiä selityksiä *Vastauksia joihinkin kysymyksiin* -kirjasta käytetään näiden teemojen valaisemiseen. Siinä kukin aihe kehittyy varhaisnuorten ryhmän nuorten keskustellessa viikoittaisissa kokoontumisissaan ja myöhemmin, kun he viettävät yhdessä viikonlopun leiripaikassa. Seuraava katkelma on otettu oppitunnista, jolla nuoret keskustelevat kohtalon aiheesta ryhmänsä valmentajan Natalia Petrovnan kanssa:

”Katsotaanpa, mitä olemme ymmärtäneet tähän mennessä”, sanoo Natalia. ”Meillä on vapaa tahto tehdä hyvää ja paha ja meidän pitää käyttää tahdonvoimaamme voidaksemme elää jaloa elämää. Mutta se, että meillä on vapaa tahto, ei tarkoita, että voimme hallita kaikkea. Meille tapahtuu myös asioita, joihin emme voi juurikaan vaikuttaa. Nyt haluaisin kysyä teiltä eräästä toisesta asiasta. Mitä sanalla kohtalo mielestänne tarkoittaa?”

”Minusta kohtalo on jotakin, jota emme voi muuttaa, tapahtuipa mitä tahansa”, sanoo Igor.

”Tuo kuulostaa hyvältä. Voiko joku antaa muutaman esimerkin?” kysyy Natalia.

”Emme valitse vanhempiamme”, sanoo Nadja.

”Minun vanhempani sanovat koko ajan, että minun kohtaloni on tulla suureksi pianistiksi”, sanoo Vadik.

”Mutta eihän sinun ole pakko. Voit valita tulla joksikin muuksi”, sanoo Marina.

”Aivan oikein. Kohtalo ei ole niin yksinkertainen asia”, sanoo Natalia. ”Yksi hyvä esimerkki kuvaa, miten kohtalo toimii. Onko kukaan teistä koskaan nähnyt, miten mattoa kudotaan?”

Kaikki katsovat ymmällään Nataliaa, ja niinpä hän jatkaa: ”No niin, ensin on kehikko. Tähän kehikkoon pingotetaan loimilankoja vieretysten yhdestä päästä toiseen päähän. Kutoja käyttää erivärisiä lankoja ja kutoo niitä näiden pingotettujen loimilankojen lomaan luoden kuvion. Eräs varhaisista uskovista kuuli 'Abdu'l-Bahán sanovan, että me olemme kuin kutojia. Meille on annettu kehikko ja siihen kiinnitetyt loimilangat. Meille on annettu myös kutomista varten lankoja, joiden voisimme sanoa olevan juuri ne kaikki lahjat ja kyvyt, jotka saimme syntyessämme. Tämä on kohtalomme. Mutta me valitsemme kuvion, joka kudotaan näihin loimilankoihin. Meillä on vapaus valita tekemme. Jokainen teko luo pienen osan kuviota. Valmis työ on se, miksi me lopulta kasvamme. Vapaan tahdon ja tahdonvoiman avulla me kehitämme Jumalan meille suomia lahjoja ja kykyjä.

Pohdittavaa

Jumala on antanut meille erilaisia lahjoja ja kykyjä. Joku voi olla hyvä biologiassa, kun taas joku toinen on lahjakas musiikillisesti. Mutta meille kaikille on annettu kyky kehittyä jaloksi olenoksi. Siksi ei ole oikein syyttää kohtaloa puutteistamme. Kun teemme näin, lakkaamme yrittämästä kehittää itseämme. Valitkaa kuhunkin seuraavista tilanteista vaihtoehto, joka auttaa yksilöä muuttamaan tilannettaan:

- a. Joku sairastuu usein, koska syö tavallisesti epäterveellisesti. Hän ajattelee:
- Minun kohtaloni on olla heikko ja sairaalloinen.
 - Minun pitäisi lakata keksimästä verukkeita ja muuttaa syömistottumuksiani.
- b. Joku ei opiskele, ja niinpä hän ei pärjää hyvin kokeissa. Hän ajattelee:
- En ehkä ole huippuoppilas, mutta jos teen kovasti töitä, voin parantaa tuloksiani.
 - Kohtaloni ei ole menestyä koulussa.
- c. Joku juo itsensä juovuksiin aina kohdatessaan vaikeuksia. Hän ajattelee:
- Elämä pakottaa minut juomaan.
 - Voin oppia käsittelemään elämäni ongelmia; en tarvitse alkoholia.
- d. Jollakin on tapa arvostella ystäviään. Siksi ystävät välttelevät häntä. Hän ajattelee:
- Kukaan ei pidä minusta.
 - Minun pitäisi lakata arvostelemasta ja nähdä ystäväni hyvät puolet.
- e. Joku luntaa kokeessa ja jää siitä kiinni. Hän ajattelee:
- Tämä oli minun tuuriani. Toisetkin luntaavat, mutta he eivät jää koskaan kiinni.
 - Kuinka ihmeessä teinkään sillä tavoin? Minun pitäisi olla rehellisyyden viitan kaunistama.

”Tarkoittaako tämä siis, ettei kenenkään kohtalona ole tulla rikolliseksi?” kysyy Ivan.

”Ei tietenkään”, vastaa Natalia. ”Juuri käyttämäni esimerkin mukaan jokainen voi kutoa kauniita kuvioita kehikseen niillä langoilla, jotka hän on saanut. Vaikka olemmekin erilaisia, meillä kaikilla on kyky kasvaa hyväksi.”

Ivan on samaa mieltä kaikesta, mistä on puhuttu. Jokin vaivaa kuitenkin hänen mieltään, eikä hän tarkoin tiedä, mikä se on. Mutta sitten hän huomaakin aivan yhtäkkiä sanovansa: ”Mutta tämä kaikki on liian vaikeaa.”

Kukaan ei oikein ymmärrä, mitä Ivan tarkoittaa.

”Mikä on niin vaikeaa?” kysyy Natalia.

”Se, että yrittää niin kovasti olla koko ajan olla vahva, olla hyvä”, vastaa Ivan.

”Olet oikeassa Ivan”, sanoo Natalia kasvot hymyssä. ”Mutta muistakaa, että Jumala auttaa meitä kaikkia koko ajan. Hän ei jätä meitä milloinkaan yksin. Aivan kuin purjeveneessä voima liikkumiseen tulee tuulesta eikä pelkästä veneestä. Mutta kapteeni on se, joka hyödyntää tuulta ohjatakseen veneen määränpäähänsä. Kaikki voima tulee Jumalalta. Ilman Hänen apuaan me olemme voimattomia. Kun katsomme vain itseämme, kaikki mitä näemme, on heikkoutta. Mutta kun käännyimme Jumalan puoleen ja rukoilemme Hänen apuaan ja tukeaan, löydämme voimaa tehdä sitä, mikä miellyttää Häntä.

Ryhmä jakautuu sitten pareihin opettelemaan ulkoa seuraavia lainauksia:

”Verraton Luoja on luonut kaikki ihmiset samasta perusaineksestä ja on korottanut heidän todellisuutensa kaikkia muita luotujansa korkeammalle. Onnistuminen tai epäonnistuminen, menestys tai tappio ovat siis ihmisen omista ponnistuksista riippuvaiset. Mitä enemmän hän kilvoittelee, sitä suurempi on hänen kehityksensä oleva.”

”Oi Jumalani! Oi Jumalani! Sinä näet minut alhaisena ja heikkona mukana tässä kaikkein suurimmassa hankkeessa tavoitteenani kuuluttaa Sinun sanaasi suurille joukoille ja levittää Sinun opetuksiasi kansojesi keskuuteen. Miten voisin onnistua tässä, ellet Sinä auta minua Pyhän hengen henkäyksellä, avusta minua voittoon Sinun loistavan valtakuntasi sotajoukkojen avulla ja vuodata yleni Sinun vahvistuksiasi, jotka yksin voivat muuttaa sääsken kotkaksi, vesipisaran joiksi ja meriksi ja atomin valoksi ja auringoksi? Oi Herrani! Avusta minua Sinun voitokkaalla ja tehokkaalla mahdollasi niin, että kieleni lausuu Sinun ylistystäsi ja ominaisuuksiasi kaikkien ihmisten keskuudessa ja että sieluni on tulvillaan Sinun rakkautesi ja tietosi viiniä.

Sinä olet Kaikkivaltias ja teet niin kuin Sinä haluat.”

Vaikka sinulla on tilaisuus opiskella *Uskon henki* -kirjan teksti kokonaisuudessaan jaksossa 22, on hyödyllistä pysähtyä hetkeksi tässä ja tarkastella edellä olevan katkelman sisältöä keskustelemalla seuraavista näkökohdista:

1. Miten materiaalissa esitetään kohtalon käsite? Onko se dogmaattista*?
2. Millainen olisi dogmaattinen esitys tästä käsitteestä?
3. Onko materiaalissa painotettu riittävästi nuorten avustamista henkisten käsitteiden tutkimisessa vai onko asiat esitetty kaavamaisesti?
4. Miten materiaali auttaa heitä näkemään pyhien kirjoitusten merkityksen kohtaloon ja vapaaseen tahtoon liittyen heidän elämässään?
5. Osoittaako tarina suvaitsevaisuutta varhaisnuorten eriäviä mielipiteitä ja tunteita kohtaan heidän pyrkiessä ymmärtämään näitä ajatuksia? Jos kyllä, niin miten tämä näytetään?

6. Mitä tapahtuisi, jos varhaisnuorten ryhmän jäsenten ei sallittaisi esittää vapaasti mielipiteitään tästä?
7. Miten Natalia Petrovna auttaa nuoria ystäviään kehittämään ajattelun selkeyttä?
8. Ovatko tarinan nuorten välillä käsitellyt kysymykset merkityksellisiä kaikille nuorille heidän taustastaan riippumatta?

JAKSO 5

Varhaisnuoruus on elämänvaihe, jonka aikana kykymme katsoa asioita niiden ulkoista olemusta pidemmälle kehittyä huomattavasti; etsimme syvempää ymmärrystä siitä, mitä näemme ja koemme. Tämä merkitsee sitä, että varhaisnuoret tarvitsevat henkistä havaintokykyä, ja heitä tulisi auttaa tunnistamaan henkisiä voimia, ymmärtämään kunkin tilanteen henkinen todellisuus ja tunnistamaan niihin liittyviä henkisiä periaatteita. Bahá'í-uskon kirjoituksissa viitataan sellaisiin kykyihin kuin "sisäinen näkö", "sisäinen näkö" ja "sielun silmä". Niinpä esimerkiksi 'Abdu'l-Bahá antaa seuraavanlaista ohjausta Teheranin Tarbiyat-koulua varten:

”Edistykööt he kaikkein nopeimmin kaikkein lyhyimmässä ajassa, avatkoot he silmänsä täysin avoimiksi ja paljastakoot kaikkien asioiden sisäiset todellisuudet, tulkoot he päteviksi kaikissa taidoissa ja kyvyissä ja oppikoot ymmärtämään kaikkien asioiden salaisuudet sellaisina, kuin ne ovat – tämä ominaisuus on yksi pyhällä kynnyksellä palvelemisen selvästi näkyvistä vaikutuksista.”⁴

'Abdu'l-Bahá mainitsee henkisen havaintokyvyn yhtenä niistä kyvyistä, jotka erottavat ihmisen eläimistä:

”On täysin ilmeistä, että vaikka ihmisellä on samanlaisia kykyjä kuin eläimillä, älylliset saavutukset, henkinen havaintokyky, hyveiden hankkiminen, kyky vastaanottaa jumalallisia siunauksia, Herran armoa ja taivaallisen armon heijastuksia erottavat hänet eläimistä. Tämä on ihmisen koristus, kunnia ja yleisyys. Ihmiskunnan on pyrittävä kohti tätä korkeinta asemaa.”⁵

'Abdu'l-Bahá viittaa sisäiseen näkökykyymme ja kuuloomme henkisinä suosiosoituksina:

”Hän on antanut meille aineellisia lahjoja ja henkisiä suosiosoituksia, ulkoisen näön auringon valon näkemistä varten ja sisäisen näön Jumalan kirkkauden havaitsemiseksi. Hän on suunnitellut ulkoisen korvan äänen sointujen nauttimiseen ja sisäisen kuulon, jotta voisimme kuulla Luojamme äänen.”⁶

Eräässä toisessa yhteydessä 'Abdu'l-Bahá muistuttaa meitä siitä, miten tärkeää meidän on avata sisäinen näkökykymme:

”Meidän henkistä käsityskykyämme ja sisäistä näkemystämme tulee avartaa niin, että voimme nähdä Jumalan hengen merkit ja jäljet kaikessa. Kaikki voi heijastaa meihin Hengen valoa.”⁷

Seuraavassa kappaleessa ‘Abdu’l-Bahá kuvaa meille erästä hetkeä, jolloin henkinen havaintokyky lisää ymmärrystä:

”Tuhoutumisen mielikuva vaikuttaa ihmisen alennustilaan, aiheuttaa ihmisen rappeutumista ja heikkenemistä ja on syy ihmisen pelkoon ja alennustilaan. Se on aiheuttanut ihmisen ajattelun hajaantumisen ja heikkenemisen, kun taas olemassaolon jatkuvuuden ymmärtäminen on kohottanut ihmisen ihanteiden ylevyyteen, vakiinnuttanut ihmisen edistyksen perustan ja edistänyt taivaallisten hyveiden kehittymistä. Sen vuoksi ihmisen on hyljättävä ajatus olemattomuudesta ja kuolemasta, jotka ovat täysin kuviteltuja, ja nähtävä itsensä ikuisesti elävänä, luomisensa jumalallisen tarkoituksen ikuistamana. Hänen on käännättävä pois sellaisista ajatuksista, jotka alentavat ihmissielua, jotta hän voisi päivä päivältä ja tunti tunnilta edetä ylöspäin ja korkeammalle voidakseen henkisesti oivaltaa ihmistodellisuuden jatkuvuuden.”⁸

Kuvaile muutamain sanoin, miten henkinen havaintokyky antaa ihmisen ymmärrykselle uusia ulottuvuuksia, joita ei ole mahdollista saavuttaa yksin älyllisten kykyjen kautta.

JAKSO 6

Tarkasteltuamme henkisen havaintokyvyn tarpeellisuutta meidän on kysyttävä itseltämme seuraavaksi, miten voimme kehittää sitä. Tähän kysymykseen ei ole tietenkään yksinkertaista vastausta, ja voimme vain käydä läpi joitakin siihen liittyviä ajatuksia.

Selvää on, että henkinen havaintokyky on puhtaan sydämen ominaisuus. ‘Abdu’l-Bahá kertoo meille:

”Mitä puhtaammaksi ja pyhittäytyneemmäksi ihmissydän tulee, sitä lähemmäksi se pääsee Jumalaa, ja todellisuuden auringon valo heijastuu siitä. Tämä valo sytyttää sydämet Jumalan rakkauden tulella, avaa niille tiedon ovet ja paljastaa jumalalliset mysteerit, jolloin henkiset oivallukset tulevat mahdollisiksi.”⁹

On myös ilmeistä, että tieto Jumalasta on elintärkeää henkisen havaintokyvyn kehittymiselle:

”Sillä sen ymmärtäminen, miten asiat todella ovat, antaa aineellisen edun olevaisuuden maailmassa ja saa sivistyksen edistymään ulkonaisesti, mutta tieto Jumalasta on henkisen edistyksen ja viehätysten, todellisen kaukokatseisuuden ja oivalluksen, ihmiskunnan ylennyksen, jumalallisen sivistyksen ilmestymisen, moraalin elpymisen ja omantunnon valaistumisen peruste.”¹⁰

Jumalan rakkaus on selvästikin välttämätöntä, jos on tarkoitus vahvistaa sisäistä näkökykyä:

”Oi ystäväni! Kiitä Jumalaa siitä, että Hän on valaissut näkökenttääsi Totuuden auringosta vuodattuvilla loistavilla säteillä ja herättänyt sinut eloon ja kastanut sinut elämän vedellä ja Jumalan rakkauden tulella.”¹¹

”Jumalan rakkauden sanotaan olevan kuin tuli, sillä se polttaa pois verhot, ja kuin vesi, sillä se on elämän lähde. Lyhyesti sanottuna Jumalan rakkaus on ihmismaailman hyveiden sisin todellisuus. Sen kautta ihmisluonne puhdistuu. Jumalan rakkauden kautta ihminen vapautuu ihmismaailman puutteista. Jumalan rakkauden kautta ihminen edistyy hyveiden valtakunnassa. Jumalan rakkaus on maailman valaistumisen syy.”¹²

Seuraavat tehtävät auttavat pohtimaan edellä annettujen neuvojen merkitystä.

1. Kuvaile muutamalla lauseella, miten kukin seuraavista parantaa henkistä havaintokykyä:

a. Sydämen puhtaus: _____

b. Tietämys Jumalasta: _____

c. Rakkaus Jumalaa kohtaan: _____

2. Mitkä seuraavista väittämistä pitävät paikkansa?

_____ Voimme pelkästään järkeilemällä ilman Jumalan opetusten apua kyetä erottamaan oikean väärästä.

_____ Jumalan ilmaisijoiden tunnistaminen ja heidän opetustensa noudattaminen tekee meidät kykeneviksi havaitsemaan totuuden.

_____ Sydämen puhtaus tekee ihmisestä naiivin.

_____ Mitä puhtaampi sydän on, sitä uskollisemmin se heijastaa jumalallisia ominaisuuksia, joiden valo auttaa sitä havaitsemaan asioiden sisäisen todellisuuden.

_____ Jumalan rakkauden tuli polttaa pois minuuden verhon, jolloin sisäinen näkö pystyy näkemään totuuden.

_____ Jumalan rakkauden voima auttaa meitä pyrkimään selkeän näkemyksen avulla noudattamaan Hänen tahtonsa ja täyttämään Hänen tarkoituksensa.

- ___ Tuhoutumisen pelko heikentää älyllisiä ja henkisiä kykyjämme. Siksi henkinen havaintokykymme terävöityy, kun olemme vakuuttuneita olemassaolomme jatkumisesta.
- ___ Epäitsekäs palvelu jumalallisella kynnyksellä auttaa meitä näkemään asioiden sisäisen todellisuuden.
- ___ Sisäisen näön avulla voimme havaita jumalalliset vahvistukset.

JAKSO 7

Edellisen jakson viimeisessä lainauksessa mainitaan perusajatus, joka on erityisen tärkeä tälle tarkastelulle, nimittäin se, että lukuisat verhot estävät sisäistä silmää näkemästä asioiden todellisuutta. Henkisen havaintokyvyn kehittyminen edellyttää tällaisten verhojen poistamista. ‘Abdu’l-Bahá toteaa:

”Havaittavissa olevassa maailmassa näkyvät Jumalan lahjat ovat joskus kätkeytyneinä mieltä ja kuolevaista näkökykyä häiritsevien verhojen vuoksi, jotka tekevät ihmisestä henkisesti sokean ja kyvyttömän, mutta kun nuo suomut poistetaan ja verhot reväistään rikki, Jumalan suuret merkit tulevat näkyviin ja ihminen näkee ikuisen valon, joka täyttää maailman. Jumalan lahjat ovat kokonaisuudessaan aina näkyvissä. Taivaan lupaukset ovat alati läsnä. Jumalan suosionosoitukset sulkevat kaiken sisäänsä, mutta jos ihmisen sielun tietoinen silmä pysyy verhottuna ja pimeässä, hän johtuu kieltämään nämä yleismaailmalliset merkit ja jää vaille jumalallisen armon osoituksia. Sen vuoksi meidän on ponnistettava sydämestämme ja sielustamme, että sisäisen näön silmää peittävä verho saataisiin poistettua, että voisimme nähdä Jumalan merkkien osoitukset, havaita Hänen salaperäiset lahjansa ja ymmärtää, että aineelliset siunaukset eivät ole mitään henkisiin lahjoihin verrattuna.”¹³

”Jokaisen sielun tulee pyrkiä siihen, että ihmisten silmiä peittävät verhot revitään rikki ja että välittömästi nähdään aurinko ja että sydän ja näkö tulevat sen valaisemiksi.”¹⁴

Kirjaimellinen tulkinta, turhat kuvitelmat, sokea jäljittely, minuus, intohimojen ja halujen tavoittelu, ahneus ja kateus sekä ennakkoluulot - nämä ovat joitakin kirjoituksissa mainituista verhoista. Aineelliset aistimme voivat myös toimia verhoina:

”Rukoukseni teidän puolestanne on, että henkiset kykynne ja pyrkimyksenne päivä päivältä lisääntyisivät ja ettette milloinkaan anna aineellisten aistien verhota silmiltänne taivaallisen valon kirkkautta.”¹⁵

”Yksi verhoista on kirjaimellinen tulkinta. Sisäisten merkitysten ymmärtämiseen tarvitaan valtaisa ponnistus.”¹⁶

”Ylistä Jumalaa, että olet löytänyt tien loistojen valtakuntaan ja repinyt rikki turhien kuvitelmien verhon ja että sisäisen mysteerin ydin on tehty sinulle tiettäväksi.”¹⁷

”Anon palavasti Jumalaa poistamaan sisäistä näköäsi peittävän verhon, paljastamaan sinulle suurenmoisimmat merkkinsä ja tekemään sinusta ohjauksen viirin, joka on täysin irrottanut kaikesta paitsi Hänestä, syttynyt Hänen rakkautensa tullesta, antautunut Hänen muistelemiseensa ja tietoinen kaikkien asioiden todellisuuksista, jotta voisit nähdä omin silmin, kuulla omin

korvin ja olla jäljittelemättä keittäänsi esi-isiäsi. Tutki oivaltaen Herrasi asiaa, sillä ihmiset ovat pimeyden verhojen peitossa.”¹⁸

”– – sillä ei ole mitään peittävämpää verhoa kuin oma minä, ja vaikka tuo verho olisi miten ohut tahansa, lopulta se sulkee henkilön täysin ulos ja evää häneltä hänen osuutensa ikuisesta armosta.”¹⁹

”Silti intohimon ja halun mukaan toimiminen kietoo silmät tuhansiin verhoihin, jotka nousevat sydäimestä sokaisemaan näön ja sisäisenkin näkökyvyn.”²⁰

”Oi ymmärryksen lapset! Jos silmäluomi, miten ohut se lieneekin, voi riistää ihmisen ulkoiselta silmältä mahdollisuuden nähdä maailma ja kaikki, mitä siinä on, mieti mitä tapahtuisi, jos ahnauden verho laskeutuisi hänen sisäisen silmänsä päälle. Sano: Oi ihmiset! Ahneuden ja kateuden pimeys himmentää sielun hohteen, aivan kuin pilvet peittävät auringon valon.”²¹

”Toivon, että te kääntyte avoimin silmin Totuuden auringon puoleen katselematta maallisia asioita, – –. Antakaa tuon Auringon suoda teille voimaansa, silloin eivät ennakkoluulojen pilvet peitä silmiltänne Hänen valoaan! Silloin on Aurinko teille pilvetön.”²²

Ensimmäisessä edellä olevista kappaleista ‘Abdu’l-Bahá sanoo, että ”Jumalan lahjat ovat kokonaisuudessaan aina näkyvissä”, ”taivaan lupaukset ovat alati läsnä” ja ”Jumalan suosionosoitukset sulkevat kaiken sisäänsä”. Hän selittää edelleen, että ”jos ihmisen sielun tietoinen silmä pysyy verhottuna ja sokeana”, hän johtuu kieltämään Jumalan mahtavat merkit ja jää vaille jumalallisen armon osoituksia.

1. Mitkä ovat mielestäsi joitakin niistä lahjoista ja suosionosoituksista, joihin ‘Abdu’l-Bahá viittaa: _____

2. Kuvaile seuraavaksi, miten alla mainitut verhot estävät meitä näkemästä näitä lahjoja ja suosionosoituksia.
 - a. Pyhien kirjoitusten kirjaimellinen tulkinta: _____

 - b. Turhat kuvitelmat: _____

 - c. Sokea jäljittely: _____

d. Oma minä: _____

e. Intohimojen ja halujen tavoittelu: _____

f. Ahneus ja kateus: _____

g. Ennakkoluulot: _____

3. Mitkä seuraavista väittämistä pitävät paikkansa?

_____ Sisäinen silmämme havaitsee jopa ilman älyllisten kykyjen ja fyysisten silmien apua.

_____ Fyysiset aistimme ja älylliset kykymme estävät meitä aina havaitsemasta henkistä todellisuutta.

_____ Fyysisten aistiemme puhdistaminen kaikesta, mikä ei liity Jumalaan, auttaa sisäisiä kykyjämme havaitsemaan totuuden.

4. Pohdi lopuksi seuraavaa lausuntoa ‘Abdu’l-Bahán kirjoituksista, jotta voit saada lisää ymmärrystä henkistä havaintokykyä estävien verhojen luonteesta. Voit opetella sen halutessasi ulkoa.

”Tiedä totisesti, totuutta peittävät monet verhot: synkät verhot, sitten hienonhienot ja läpikuultavat verhot, sitten valon vaippa, jonka näkeminen häikäisee silmät, kuten häikäisee aurinkokin, joka on vain oman valonsa peitossa, ja sitä katsoessamme näkö pimenee ja silmät häikäistyvät.

Anon Jumalaa poistamaan kaikki verhoukset ja tekemään kaikkien silmistä valolle tutut, jotta ihminen ei olisi omin silmin estynyt näkemästä Totuuden aurinkoa.”²³

JAKSO 8

Jäljempänä on yksi oppitunti *Toivon kimalluksia* -kirjasta, joka on toinen varhaisnuorten opiskelema bahá'í-opetusten innoittama materiaali. Se kertoo tarinan Kibomista, kaksitoistavuotiaasta pojasta, joka menetettyään vanhempansa lähtee matkalle etsimään siskoaan. Kibomi kuuluu adumbuheimoon. Kunguheimo tappoi hänen vanhempansa sisällissodan pyörteissä. Tätä välittömästi edeltävässä oppitunnissa on kerrottu, miten Kibomi tapaa kunguheimon vanhan miehen, joka kohtelee häntä hyvin ystävällisesti. Tässä oppitunnissa hän tapaa ryhmän oman heimonsa sotilaita.

Saatuaan hiukan ruokaa Kibomilla on enemmän voimia ja hän liikkuu nopeammin. Juostessaan pois kotikylästään hän tunsu enimmäkseen pelkoa ja vihaa. Nyt hänen sisimpäänsä alkaa vähitellen palata se hyvä tunne, joka hänellä on aina ollut ihmisiä kohtaan. Vanha mies oli kungu, mutta hän oli ystävällinen ja viisas. Hän jakoi ruokansa Kibomin kanssa. Hänen lausumansa sanat olivat kauniita ja täynnä toivoa: ”Meidän on tehtävä valintoja.” ”Meidät on luotu rakastamaan, ei vihaamaan.”

Kibomi jatkaa matkaansa pitkin joen vartta kohti Nangataa. Jonkin aikaa kuljettuaan hän kuulee ääniä ja piiloutuu nopeasti ison puun taakse. Joukko nuoria miehiä lähestyy. He puhuvat adumbuheimon kieltä. Kibomi ilahtuu kuullessaan omaa kieltänsä ja astuu hitaasti esiin puun takaa. Miehet ovat pukeutuneet sotilaspukuun. He ovat adumbujen kapinallisarmeijan sotilaita. Jotkut heistä ovat hyvin nuoria, ja yksi näyttää aivan Kibomin ikäiseltä. Sotilaat pysähtyvät heti Kibomin nähdessään ja nostavat aseensa tanaan. ”Odottakaa!” sanoo Kibomi. ”Olen adumbu niin kuin tekin!”

”Mitä sinä teet yksin täällä?” heidän johtajansa kysyy kärsimättömänä.

”Kungut hyökkäsivät kyläämme ja tappoivat vanhempani. Minun oli paettava”, vastaa Kibomi.

Ajatus on Kibomista houkutteleva. Hän miettii hetken ja on melkein suostumaisillaan. Poikasotilas tulee hänen luokseen ja ojentaa hänelle kätensä. Kibomi katsoo poikaa silmiin, mutta häntä häiritsee niistä näkyvä epätoivo. Hän epäröi. ”Liityn teihin ehkä myöhemmin”, hän sanoo ääni väristen. ”Nyt minun pitää mennä etsimään sisareni.”

Kun sotilaat lähtevät, yksi heistä kääntyy ja sanoo: ”Muista, ainoa tapa on taistella vastaan.” Kibomi ei vastaa.

Kun sotilaat lähtevät, yksi heistä kääntyy ja sanoo: ”Muista, ainoa tapa on taistella vastaan.” Kibomi ei vastaa.

Kysymyksiä

1. Miltä Kibomista tuntui, kun hän lähti kotikylästään?
2. Miksi hänen tunteensa muuttuivat vanhan miehen tapaamisen jälkeen?
3. Miksi Kibomi piiloutuu ison puun taakse?
4. Keitä ovat hänen tapaamansa nuoret sotilaspukuiset miehet?
5. Mitä johtaja käskee Kibomin tehdä?
6. Mitä Kibomi näkee poikasotilaan silmissä?

Tehtäviä

1. Kibomi näkee epätoivoa nuoren poikasotilaan silmissä. Poika on hänen laillaan peloissaan ja vihainen, mutta hän on tehnyt valinnan taistella ja tappaa. Meillä kaikilla on surun ja epätoivon hetkiä. Silloin meidän ei pitäisi valita pimeitä polkuja vaan etsiä valoa, joka palauttaa toivon. Lue seuraava rukous ja mietiskele sen sanoja:

”Hän on Sääliväinen, kaikkein Armeliain! Oi Jumala, minun Jumalani! Sinä näet minut, Sinä tunnet minut, Sinä olet turvapaikkani ja suojani. Ketään en ole etsinyt enkä ketään etsikään paitsi Sinua. Ainuttakaan polkua en ole kulkenut enkä muuta kuljekaakaan paitsi Sinun rakkautesi polkua. Epätoivon synkässä yössä katseeni kääntyy odottaen ja toivoa täynnä Sinun rajattoman suosiosi aamunkoihin ja päivän sarastaessa apea sieluni virkistyy ja vahvistuu Sinun kauneutesi ja täydellisyytesi muistelosta.”

Haluat ehkä nyt opetella tämän rukouksen ulkoa.

2. Päätä, mitkä ajatukset ja toimenpiteet saavat kussakin seuraavista tilanteista aikaan epätoivoa ja mitkä palauttavat toivon.

	<i>toivo</i>	<i>epä- toivo</i>
a. Epäonnistut yhdessä koeaiheessa.		
– Lakkaat opiskelemasta ja käytät suurimman osan ajastasi pelaamiseen.	☐	☐
– Sanot itsellesi, että olet tyhmä.	☐	☐
– Pyydät toista oppilasta auttamaan sinua.	☐	☐
– Olet kärsivällinen ja yrität ymmärtää aihealueen paremmin.	☐	☐
– Moitit opettajaasi, koska hän ei auttanut sinua enempää.	☐	☐
b. Tunnet olosi yksinäiseksi ja näyttää siltä, ettei sinulla ole yhtään ystävää.	<i>toivo</i>	<i>epä- toivo</i>
– Pysyttelet yksiksesi ja tunnet olosi surulliseksi enimmäkseen aikaa.	☐	☐
– Ajattelet vähemmän itseäsi ja välität enemmän muista.	☐	☐

– Ajattelet koko ajan muiden vikoja.	☐	☐
– Katsot muissa ihmisissä heidän hyviä ominaisuuksiaan.	☐	☐
– Otat ensimmäisen askeleen puhuaksesi ja ollaksesi ystävällinen muille.	☐	☐
c. Näet sukulaistesi olevan kateellisia ja riitelevän keskenään.	<i>toivo</i>	<i>epätoivo</i>
– Myös sinä tunnet kateutta ja riitelet heidän kanssaan.	☐	☐
– Ajattelet vähemmän itseäsi ja välität enemmän muista.	☐	☐
– Rukoilet, että perheesi jäsenet voisivat olla sovussa keskenään.	☐	☐
– Opetat perheesi lapsille rakkautta ja anteliaisuutta.	☐	☐
– Sanot itsellesi, ettet voi tehdä mitään sukulaistesi muuttamiseksi.	☐	☐
d. Ystävä tekee jotakin, joka loukkaa sinua.	<i>toivo</i>	<i>epätoivo</i>
– Päätät kostaa ja loukkaat ystävääsi.	☐	☐
– Annat ystävällesi anteeksi.	☐	☐
– Päätät, ettet koskaan loukkaa ketään sillä tavalla.	☐	☐
– Kerrot muille, miten ilkeä ystäväsi on.	☐	☐
– Lopetat ystävyyttenne.	☐	☐

Mainitse joitakin henkisiä totuuksia, joita varhaisnuoret voisivat saada selville tämän oppitunnin aikana. Miten siinä käsitellään toivon ja epätoivon aiheita vertaamalla niitä valoon ja pimeyteen? Millä tavoin mielestäsi tarina ja siihen liittyvät tehtävät auttavat parantamaan varhaisnuorten henkistä havaintokykyä?

JAKSO 9

Toivo ja vahvistus ovat kaksi esimerkkiä niistä monista aiheista, joita varhaisnuorten henkiseen voimauttamiseen tarkoitettussa ohjelmassa on tuotava esille. Tällaisten aiheiden huolellinen tarkastelu voi vahvistaa henkistä havaintokykyä ja auttaa laajentamaan tietoisuutta. ‘Abdu’l-Bahá toteaa:

”On olemassa tiettyjä pilareita, jotka on pystytetty Jumalan uskon järkkymättömäksi tueksi. Näistä suurin on oppiminen ja älyn käyttäminen, tietoisuuden laajentaminen, ymmärrys maailmankaikkeuden todellisuuksista ja kaikkivaltiaan Jumalan salatuista mysteereistä.”²⁴

Ihminen voi elää useilla eri tietoisuuden tasoilla. Tietoisuus jumalallisesta tahdosta ja tarkoituksesta, meihin ja yhteisöömme vaikuttavien voimien tunnistaminen ja pyrkimys omistaa älylliset ja henkiset kykymme uuden maailman rakentamiseen edellyttävät korkeamman tason tietoisuutta kuin aineellisiin huolenaiheisiin keskittynyt elämä. Yksi varhaisnuorten ryhmien valmentajan tärkeimmistä haasteista on auttaa nuoria yltämään yhä korkeammille tietoisuuden tasoille. Jotta nuoret voisivat tehdä tämän, heidän on ymmärrettävä ne käsitteet, jotka liittyvät henkisen elämän keskeisiin aiheisiin. Heidän täytyy myös parantaa kykyään pohtia ja eritellä tällaisia käsitteitä sekä soveltaa niitä omaan todellisuuteensa. Mitä tällaisia aiheita ja niihin liittyviä käsitteitä nuorten tulisi pohtia toivon ja vahvistuksen lisäksi?

JAKSO 10

Parissa viime jaksossa olemme tarkastelleet henkistä havaintokykyä ja joitakin siihen liittyviä ominaisuuksia – sydämen puhtaus, tietämys Jumalasta ja rakkaus Jumalaan. Olemme myös pohtineet ”verhoja”, jotka estävät meitä näkemästä ”sisäisillä silmillämme”, ja miettineet, kuinka joidenkin käsitteiden ymmärtäminen voi auttaa vahvistamaan henkistä havaintokykyämme ja laajentaa tietoisuuttamme.

Nuoruusiässä ihmisen sielussa piilevänä olevat kyvyt alkavat tulla yhä enemmän näkyviin. Näihin kuuluvat ajattelukyky ja ilmaisukyky ovat erittäin tärkeitä, ja niiden kehittäminen on ratkaisevan tärkeää tietoisuuden laajentamiselle. Kielen ja ajattelun välillä on läheinen yhteys. Ajatuksen voima näkyy ilmaisun kautta, ja ilmaisukyvyn vahvistaminen on välttämätöntä ymmärryksen kehittymiselle. Ilmaisukyvyn kehittäminen ja oppiminen ymmärtämään todellisuutta syvemmin kulkevat käsi kädessä. Ymmärtäminen edellyttää kuitenkin mietiskelyä ja pohdintaa, ja nämä toiminnot ovat erottamattomasti sidoksissa kieleen. Bahá’u’lláh toteaa:

”Oi Bahán kansa! Taitojen, tieteiden ja taiteiden lähde on pohdiskelun voima. Tehkääte kaikkenne, että tästä ihanteellisesta kaivoksesta voi hohtaa esiin sellaisia viisauden ja ilmaisun helmiä, jotka edistävät maailman sukukuntain hyvinvointia ja sopua.”²⁵

Ihmisen ymmärrys ja ilmaisukyky tarvitsevat tietenkin jumalallisen ilmaisun valaistusta. Bahá'u'lláh sanoo meille:

”Hän on tullut teidän pelastukseksenne ja on kestänyt koettelemuksia, jotta te voisitte pitkin ilmaisun tikkaita kohota ymmärryksen korkeuksiin.”²⁶

Ilmaisukyvyyn kehittämiseen sisältyy paljon muutakin kuin lukemisen, kirjoittamisen ja puhumisen oppiminen vain konemaisina taitoina. Siihen tarvitaan kykyä ymmärtää hyvin luettu teksti, kykyä kuvata ajatuksia selkeästi ja tyylikkäästi sekä ilmaista käsitteitä kohtalaisen tarkasti. Näitä taitoja harjoitellessaan varhaisnuoret oppivat soveltamaan asiaankuuluvia tieteellisiä, moraalisia ja henkisiä käsitteitä, kun he erittelevät heitä ympäröivää maailmaa ja muodostavat oman henkilökohtaisen ymmärryksensä, jonka varaan heidän tulevaisuuden yhteiskuntansa aatejärjestelmä voidaan rakentaa.

‘Abdu’l-Bahá selittää, että ”suuret väestöjoukot eivät ole tietoisia näistä elintärkeistä tekijöistä, jotka muodostaisivat välittömän parannuksen yhteiskunnan kroonisiin sairauksiin.” Hän toteaa, että ”riittävän koulutuksen puuttuessa väestön enemmistö ei tällä hetkellä edes tunne tarpeidensa ilmaisemiseen tarvittavaa sanastoa”. Miten onnekkaita ovatkaan siis ne, jotka varhaisnuoruudessa pystyvät kehittämään ilmaisukykyään ja tietoisina jumalallisesta parannuksesta ihmiskunnan pitkäaikaisiin sairauksiin täyttävät mielensä taivaallisilla ajatuksilla ja parantavat näin ymmärrystään ja laajentavat tietoisuuttaan.

Seuraavassa oppitunnissa *Sanan voimasta ammentaen* -kirjasta, joka on bahá'í-opetusten innoittama materiaali ja jota usein opiskelevat varhaisnuoret, jotka ovat jo edenneet useiden aikaisempien kirjojen läpi, ryhmä nuoria keskustelelee käsitteestä ”sana”. Tutustu oppituntiin ja yritä nähdä, miten se lisää ymmärrystä ja kasvattaa tietoisuutta.

Yksi kaikkein kiehtovimmista Alegriaan nuorten ryhmän toteuttamista hankkeista sen toiminnan ensimmäisten kuukausien aikana oli puiden istutusprojekti. Kun nuoret olivat saaneet istutetuksi viisikymmentä hedelmäpuuta kouluun ympäröivälle alueelle, he kutsuivat vanhempansa, ystävänsä ja naapurinsa juhlatilaisuuteen, jossa Elisa piti lyhyen puheen ympäristön parantamisen tärkeydestä. Yhteisö arvosti tätä projektia, koska nuorten istuttamat puut tuottaisivat hedelmiä ja kaunistaisivat kylää.

Juhlatilaisuutta seuraavana päivänä Elisa pyysi saada tavata nuoret erityiskokouksessa ennen Alegriaasta lähtöään. ”Tänään haluaisin meidän keskustelevan aiheesta, josta tulee keskustelujemme pääteema tuleviksi kuukausiksi”, hän sanoi heille hyvin innoissaan. ”Aiheen esittelemiseksi kysynkin teiltä ensin: Miksi ajattelette Jumalan luoneen meidät?”

Mariela vastasi heti: ”Jumala loi meidät, koska Hän rakastaa meitä. Sinun luomistasi Minä rakastin, siksi sinut loin. Opin tämän lauseen jo lapsena enkä ole unohtanut sitä koskaan.”

”Erinomaista”, vastasi Elisa. ”Jumala on luonut meidät äärettömästä rakkaudestaan meitä kohtaan. Ja tämän rakkauden vuoksi Hän on suonut jokaiselle meistä mitä suurenmoisimpia lahjoja.

Yksi Hänen suurimmista meille antamistaan lahjoista on kyky puhua sanoja, lukea sanoja, kirjoittaa sanoja ja ymmärtää niitä. Sanojen avulla viestimme keskenämme ja annamme toistemme tietää, mitä ajattelemme ja tunnemme. Ennen kaikkea jumalalliset opetukset on ilmaistu nimenomaan sanoilla. Ymmärrämme näitä opetuksia kuuntelemalla ja lukemalla Jumalan sanoja, jotka Hänen ilmaisijansa on välittänyt. Keskusteltavaksemme ajatteleman aihe on siten sanan voima.”

”Olen kuullut, että sana on miekkaa vahvempi”, sanoi Carlota.

”Se on totta”, lisäsi Antonio. ”Mutta jotta sanoilla olisi voimaa, tekojen tulee seurata niitä. Jos näin ei ole, sanat ovat tyhjiä ja tuuli vie ne helposti mukanaan. Yhdessä lempilainauksistani sanotaan: ”Varokaa, oi Bahán kansa, vaeltamasta niiden teitä, joiden sanat poikkeavat heidän teoistansa.”

”Aivan niin”, lisäsi Ana Maria. ”Saatat sanoa jollekulle, että hän on paras ystäväsi, mutta jos et auta häntä, kun hän tarvitsee sinua, niin et ehkä olekaan loppujen lopuksi niin hyvä ystävä.”

Ana Marian huomautus herätti nuorten mielikuvituksen, ja he kaikki alkoivat kertoa esimerkkejä tyhjästä sanoista ja sanoista, jotka johtavat tekoihin.

Lopulta Elisa sanoi: ”Hyvä. Te olette kaikki vakuuttuneita siitä, että tekoihin johtavat sanat ovat erittäin voimallisia. Sanoilla on uskomaton voima – ne voivat muuttaa maailman. Juuri siksi teidän, jotka haluatte rakentaa paremman maailman, pitäisi oppia käyttämään sanoja hyvin. Tämä tarkoittaa sanojen ajattelemista, sanojen ymmärtämistä, sanojen puhumista, sanojen levittämistä ja sanojen toteuttamista käytännössä.”

Nuoret olivat hetken hiljaa ja miettivät, mitä Elisa oli sanonut. Sitten Diegon mieleen juolahti yhtäkkiä uusi ajatus. Innoissaan hän ryntäsi ryhmän eteen ja sanoi: ”Nyt minä tiedän, miten voimme saavuttaa aineellista ja henkistä edistystä: puhtaisiin tekoihin johtavien sanojen voimalla.”

Seurasi hiljaisuus. Kukaan ei sanonut mitään. Diego päätyi vain seisomaan paikoillaan tuntien olonsa epämukavaksi. Hän ei tiennyt, pitäisikö hänen istuutua alas vai jatkaa seisomista. Hän katsoi Elisaan kuin apua pyytäen. Elisa nousi hitaasti ylös, meni hänen luokseen ja tarttui hänen käteensä. ”Olet löytänyt hyvin syvällisen totuuden”, Elisa sanoi hänelle. ”Ajan myötä opit, miten tärkeä se on.”

Tehtäviä

1. Käytä seuraavia sanoja alla olevien lauseiden täydentämiseen:

seurata, mielikuvitus, ilmaista, teot, viestiä, parantua,
suoda, luoda, ympäristö, ympäröidä, lahja, paljastaa,
vakuuttaa, syvä

- a. Juuri sanojen voiman avulla voimme _____
itseämme.
- b. Julia ei halunnut, että hänen nuorempi veljensä menisi yksin kauppaan,
joten hän päätti _____ veljeään.
- c. Lääkäri oli iloinen nähdessään, että nuoren tytön terveydentila alkoi__.
- d. Vain useita kertoja pyytämällä Enrique sai lopulta _____
hänet puhumaan kokouksessa.
- e. Jumala on suonut meille elämän _____, eikä meidän tulisi tuhkata
sitä.
- f. Aina kun Juan Carlos lupaa jotakin, hän yrittää parhaansa mukaan pitää
sen. Hänen sanojaan seuraavat aina _____.
- g. Rakkaudestaan meitä kohtaan Jumala on antanut meille monia lahjoja.
Kyky käyttää sanoja on yksi suurenmoisimmista lahjoista, jonka Hän on
meille _____.
- h. Tarina oli kokonaan kirjailijan _____.
- i. Jotta voimme _____ muiden kanssa, meidän pitää oppia
kuuntelemaan.
- j. Cecilia oli huolissaan _____ ja päätti
järjestää kurssin jätehuollosta yhteisönsä keskuksessa.
- k. Aina kun suunnitteilla on jokin hanke, Diego saa kaikki kiinnostumaan
siitä. Hän osaa _____ innostusta.
- l. Roberto oli niin väsynyt työskennelyään kovasti koko päivän, että kun hän
meni nukkumaan, kukaan ei saanut häntä hereille. Hän oli _____
unessa.
- m. Isoäitini ei koskaan halunnut kertoa kenellekään, kuinka vanha hän oli,
mutta kun hän täytti 100 vuotta, hän vihdoin _____ ikänsä.
- n. Anna suunnitteli talonsa ympärille puutarhan siten, että kauniit eriväriset ja
monimuotoiset kukat _____ sitä.

2. Kirjoita lauseita seuraavien sanojen avulla.

puhtaat teot: _____

ympäristön parantaminen: _____

hyvin innoissaan: _____

toteuttaa sanat käytännössä: _____

mietiskellä edellä sanottua: _____

3. Sanoilla on voimaa johtaa hyvään tai pahaan ja käyttämistämme sanoista riippuen voimme antaa toisille joko hyviä tai huonoja neuvoja. Laita H niiden lauseiden eteen, jotka ovat hyviä neuvoja, ja P niiden lauseiden eteen, jotka ovat huonoja neuvoja.

___ Meidän tulisi olla yhdistyneitä eikä milloinkaan riidellä.

___ Jos tarvitset jotakin, ota se. Väliäkö sillä, mitä omistaja ajattelee.

___ Älä puhu pahaa selän takana.

___ Meitä jokaista laiskottaa aika ajoin. Tuollaisena päivänä on parasta olla tekemättä mitään.

___ Älä siirrä huomiseksi sitä, minkä voit tehdä jo tänään.

___ Ei haittaa, vaikka saapuisit kokoukseen vähän myöhässä.

___ Pieninkin asia tulisi tehdä erinomaisesti.

___ On ihan sopivaa kertoa hätävalhe aina silloin tällöin.

___ Älä tee mitään kenenkään hyväksi, sillä se ei kannata.

___ Elämän ainoa tarkoitus on pitää hauskaa.

___ Meidän tulisi pyrkiä päivittäin parantamaan itseämme..

___ Työ on rangaistus.

___ Miksi meidän tulisi noudattaa lakia, sillä tiedämmehän hyvin, mikä on itsellemme parasta.

___ Tarkoituksemme tässä maailmassa on tuntea Jumala ja palvoa Häntä.

___ Palvomme Jumalaa, kun teemme työtä palvelun hengessä.

- ___ Meidän jokaisen tulisi huolehtia omasta elämästämme, eikä välittää muiden ongelmista.
- ___ Vanhempasi ovat vanhoja, joten mitä he nykyelämästä tietävät.
- ___ Hiukan alkoholia silloin tällöin ei vahingoita ketään.
- ___ Elämä on lyhyt. Miksi tappaisit itsesi työllä?

1. Tämän oppitunnin avulla pyritään laajentamaan varhaisnuorten tietoisuutta auttamalla heitä pohtimaan käsitettä ”sana”. Miten oppitunnissa saavutetaan tämä? _____

2. Minkälaisia yhteyksiä havaitset ajattelukyvyn ja ilmaisukyvyn välillä, kun tarkastelit edellä olevaa oppituntia? _____

JAKSO 11

Varhaisnuorten on tarpeen oppia lukemaan sujuvasti ja ymmärtämään lukemiaan tekstejä hyvin. Useimmissa osissa maailmaa tälle ikäryhmälle on suunnattu monenlaisia kirjallisia materiaaleja koulukirjoista sarjakuviin. Vaikka monet tällaiset kirjalliset materiaalit edistävätkin nuorten tervettä kehitystä, niiden vaikutusta ei voi verrata siihen vaikutukseen, joka kirjoituksista löytyvillä totuuksilla on nuoren sieluun. Tiedämme, että tässä uskontojärjestelmässä Bahá’u’lláh on antanut jokaiselle sanalle uuden voiman. Hän sanoo:

”Kirkkauden kynämme liikkeellä Me olemme Kaikkivaltaisen säätäjän käskystä henkäissyt uuden elämän jokaiseen ihmisruumiiseen ja täyttäneet jokaisen sanan uudella voimalla. Kaikki luodut todistavat tästä maailmanlaajuisesta uudistumisesta.”²⁷

Riippumatta siitä, mitä aiheita tai ajatuksia käsitellään materiaaleissa, joita käytetään nuorten ilmaisukyvyn kehittämiseksi, välitettävän merkityksen tulisi heijastaa läheisesti bahá'íuskon kirjoituksia. Jos Bahá'u'lláhin opetukset valaisevat esimerkiksi oikeudenmukaisuuden käsitteen ymmärtämistä, pystymme luomaan sellaisia merkityksen syvyyksiä, jotka eivät ole saavutettavissa maailmassa, joka on menettänyt kosketuksen henkiseen todellisuuteen. Kun Jumalan sanaan kätketyn merkityksen rikkaus esitetään luovasti tekstissä, se valaisee varhaisnuorten mieltä ja tuo riemua heidän sydämeensä: 'Abdu'l-Bahá selittää:

”Valaistukoon sielunne Jumalan sanojen valolla, ja tulkaa Jumalan arvoitusten vastaanottajiksi, sillä mikään lohtu ei ole suurempi eikä mikään onni suloisempi kuin jumalallisten opetusten henkinen ymmärtäminen. Jos ihminen ymmärtää sellaisen runoilijan kuin Shakespearen säkeiden todellisen merkityksen, hän on tyytyväinen ja ilahtunut. Miten paljon suurempi onkaan hänen riemunsa ja tyytyväisyytensä, kun hän käsittää pyhien kirjoitusten todellisuuden ja tulee tietoiseksi (Jumalan) valtakunnan arvoituksista!”²⁸

Seuraavat katkelmat ovat *Sanan voimasta ammentaen* -kirjasta. Edistyksen teema kulkee läpi koko tekstin. Tämän materiaalin tarkoituksena on auttaa nuoria ymmärtämään sellainen edistyksen käsite, joka on bahá'í-uskon opetusten mukainen. Pyri seuraavaksi tunnistamaan, miten esimerkiksi joukkotiedotusvälineiden välittämä edistyksen merkitys eroaa siitä edistyksen merkityksestä, joka esitetään seuraavissa katkelmissa:

Jonkin aikaa sitten kyläläiset saivat vieraakseen arvostetun opettajan, joka sanoi heille: ”Alegrías voi tulla malliyhteisöksi, jossa voidaan saavuttaa sekä aineellista että henkistä edistystä.” Alussa Diego ei oikein ymmärtänyt, mitä ”aineellinen ja henkinen edistys” tarkoitti, mutta hän oli yhtä innostunut asiasta kuin kaikki muutkin kyläläiset. Sen jälkeen Diego on oppinut paljon lisää tästä aiheesta. Hän on ymmärtänyt, että vaikka hän on kooltaan pieni, hän ei enää ole lapsi ja pystyy auttamaan kyläänsä edistymään toivotusti niin aineellisesti kuin henkisesti.

Juuri yhden tällaisen keskustelutuokion aikana Diego päätti kysyä kaikilta, mitä he ajattelivat aineellisesta ja henkisestä edityksestä. Mariela, jolla oli aina jotakin mielenkiintoista sanottavaa, vastasi heti: ”Minä tiedän täsmälleen, mitä aineellinen edistys tarkoittaa. Se tarkoittaa sitä, että olemme köyhiä ja tarvitsemme enemmän rahaa, jotta voimme saada niitä tavaroita, jotka tekevät meidät onnellisiksi.”

Marielan selitys sai kaikki innostumaan, ja kukin heistä alkoi kertoa omia näkemyksiään. Seuraavassa on suurin piirtein se, mitä he sanoivat:

Antonio: ”En usko, että pitää olla rikas, jotta voi olla onnellinen. Tunnen monia köyhiä ihmisiä, jotka ovat onnellisia.”

Carlota: ”Minun veljeni on lomalla yliopistosta, ja hän sanoo, että rikkaat keksivät ajatuksen ”onnellisista köyhistä”, jotta tyytyisimme työskentelemään heidän hyväkseen.”

Ana Maria: ”Se voi olla totta, mutta tiedän, että onnellisuus tulee sisältäpäin eikä ole riippuvainen siitä, kuinka paljon tavaroita omistaa.”

Diego: ”Mutta silti ei varmasti ole kovin hauskaa olla köyhä. Meidän pitäisi tehdä parhaamme voidaksemme parantaa elämäämme.”

Antonio: ”Mutta meidän pitäisi olla onnellisia yrittäessämme tehdä niin. Haluan työskennellä kovasti itseni ja yhteisöni hyväksi, mutta haluan myös olla onnellinen niin tehdessäni. Vietin aina mielelläni aikaa Carlotan veljen kanssa, mutta sen jälkeen, kun hän alkoi puhua rikkaista ja köyhistä, en halua enää kuunnella häntä. Hän on niin täynnä vihaa.”

Roberto: ”Tiedän, että todellinen onnellisuus tulee siitä, kun on lähellä Jumalaa ja noudattaa Hänen lakejaan.”

Diego: ”Se on totta, mutta emme saa unohtaa, että rakastaaksemme Jumalaa meidän tulee rakastaa myös lähimmäisiämme ja auttaa heitä.”

Carlota: ”Ja meidän pitäisi muistaa, että Jumalan lakien noudattaminen tarkoittaa myös yhdessä työskentelemistä, jotta voimme rakentaa paremman maailman, missä ihmiset eivät ole enää köyhiä.”

Sitten yhtäkkiä Diego huomasi, että siihen mennessä he olivat puhuneet vain aineellisesta edityksestä. ”Mitä tapahtui henkiselle kehitykselle?” hän kysyi. Mutta kaikki olivat jo väsyneitä, ja he päättivät jatkaa keskustelua seuraavalla kerralla.

Nuoret keskustelivat aineellisesta ja henkisestä edityksestä useiden tapaamisten aikana. Kuukautta myöhemmin juuri ennen Elisan vierailua he pitivät erityistapaamisen johtopäätöksensä läpikäymiseen. Kun nuoret esittivät ajatuksensa Elisalle, tämä tuli oikein iloiseksi. Hän auttoi heitä laittamaan johtopäätökset selkeään järjestykseen ja kirjoittamaan seuraavan julistuksen:

Nuorten julistus

Emme ole enää lapsia, ja meidän pitäisi vakavasti ajatella tulevaisuuttamme. Maailma, jossa elämme, on täynnä kärsimyksiä, ja sitä vaivaa epäykyisyys. Haluamme rakentaa uuden maailman, missä ihmiset elävät sopuinnussa toistensa kanssa ja missä ei ole enää sotaa eikä köyhyyttä. Meidän tulee aloittaa uuden maailman rakentaminen omasta yhteisöstämme. Siksi keskustelemme nyt aineellisesta ja henkisestä edityksestä omassa pikkukylässämme, Alegriaassa. Edityäksemme aineellisesti meidän tulee kehittää maanviljelymenetelmiämme, huolehtia paremmin terveydestämme, lisätä koulujen määrää ja olla toimeliaita liike-elämässä ja teollisuudessa. Työmme tulosten avulla meidän tulisi muuttaa kotimme, kylämme ja lähiympäristömme kauneuden tyyssijaksi, missä voimme jokainen nauttia siististä ja terveestä elinympäristöstä.

Aineellinen editysy ei ole kaikkien ihmisten saavutettavissa, elleemme saa aikaan henkistä editystä. Ilman henkisyyttä vain harvat rikastuvat samalla, kun suurin osa elää edelleen köyhyydessä. Saavuttaaksemme tavoitteemme meidän tulee olla yhteisönä yhdistyneitä, toimia

oikeudenmukaisesti, tehdä yhteistyötä ja olla ystävällisiä toisillemme sekä olla anteliaita, rehellisiä ja luottamuksen arvoisia. Oikeudenmukaisuus, anteliaisuus, rakkaus ja ystävällisyys, rehellisyys ja luotettavuus ovat henkisiä ominaisuuksia, joiden avulla saamme aikaan sekä aineellista että henkistä edistystä.

Emme tarvitse henkisiä ominaisuuksia ainoastaan paremman maailman rakentamiseen. Tarvitsemme niitä myös oman sielumme elämää varten, joka ei lopu tähän maailmaan. Aineellinen ja henkinen edistys tarkoittaa sitä, että pyrimme joka päivä erinomaisuuteen sekä elämämme aineellisessa että henkisessä puolessa, että työskentelemme lujasti rakentaaksemme oikeudenmukaisen ja rauhallisen maailman ja että valmistaudumme ikuisen ilon ja onnen täyttämään elämään.

Diego oli käyttänyt tuntikausia puheensa miettimiseen. ”Alegríaan aineellinen ja henkinen edistys” oli luonnollisesti se aihe, josta hän halusi puhua. Hän ei silti halunnut pitää aiheesta ikävystyttävää puhetta, eikä hän halunnut saarnata ystävilleen. Niinpä hän esitti ajatuksensa seuraavasti:

Minulle on merkinnyt hyvin paljon se, että olen ollut osa Alegríaan nuorten ryhmää. Sen jäsenet ovat parhaita ystäviä, mitä minulla on koskaan ollut, ja heidän kanssaan viettämäni aika kuuluu onnellisimpiin hetkiini. Uskon, että olemme kaikki muuttuneet sen jälkeen, kun aloimme tavata ja tehdä asioita yhdessä. Olimme aloittaessamme lähes lapsia, ja yhteiset kokoontumisemme ovat auttaneet meitä siirtymään elämämme seuraavaan vaiheeseen merkityksellisellä tavalla. Toimintamme ja keskustelujemme ansiosta emme siirry nuoruusvaiheeseen hämmentyneinä ja toivottomina. Tiedämme, että elämällämme on tarkoitus, ja autamme toinen toisiamme saavuttamaan tavoitteemme. Uskon, että olemme ikuisia ystäviä..

Yksi niistä ajatuksista, joita olemme usein pohtineet ryhmämme perustamisesta alkaen, on Alegríaan henkinen ja aineellinen edistys. Luulen, että aluksi olimme vain uteliaita kuulemaan, mitä se tarkoittaa. Mutta nyt useimmat meistä haluavat omistaa tarmonsansa yhteisömme edistymiseen. Toivomme, että innostuksemme tarttuu ja vaikuttaa jokaiseen kylässämme.

Meitä rakastavasti opastaneen Elisan ansiosta tiedämme monia tärkeitä asioita edistyksestä. Tiedämme, että meidän tulee aina olla yhdistyneitä, sillä muuten kaikki ponnistuksemme valuvat hukkaan. Tiedämme, että meidän tulisi pyrkiä erinomaisuuteen ja että jokaisen päivän tulisi olla edellistensä parempi. Tiedämme myös, että valistuneilla sanoilla ja puhtailta teoilla on voima muuttaa asioita. Mutta miksi sanoilla on sellainen voima? Yksi tärkeimmistä syistä on se, että sanojen avulla löydämme, saamme ja välitämme tietoa. Tieto on edistyksen ytimessä.

JAKSO 12

Bahá’í-uskon kirjoituksissa ilmaisua kuvataan sellaisilla sanoilla kuin ”kristallinkirkas”, ”kaunopuheinen”, ”läpituokeva”, ”vaikuttava” ja niihin liittyy lauseita, joiden mukaan tarvitaan ”kohtuutta”, ”viisautta” ja ”ymmärrystä”. Nämä ominaisuudet sisältävillä sanoilla odotetaan olevan sellaisia poikkeuksellisia vaikutuksia, että ne ”polttavat itsekkyyden ja intohimon verhon” ja ”sammuttavat vihollisuuden ja vihan tulen”. Tämän lisäksi sanojen vaikutus on niitä lausuvan henkilön tilan ja henkisten ominaisuuksien mukaista.

”Sano: Ihmisen ilmaisukyky on olemus, joka pyrkii ulottamaan vaikutustansa ja tarvitsee kohtuutta. Mitä tulee sen vaikutukseen, tämän ehtona on puhdistuminen, mikä taasen riippuu sydänten irrottautuneisuudesta ja puhtaudesta.”²⁹

”Sitä paitsi sanojen ja ilmausten tulee olla sekä vaikuttavia että läpituokevia. Mikään sana ei kuitenkaan ole näiden kahden ominaisuuden kyllästävä, ellei sitä lausuta kokonaan Jumalan tähden ja ottaen sopivasti huomioon tilanteen ja ihmisten vaatimuksia.”³⁰

”Anon Jumalaa painamaan päähänne anteliaisuutensa helmikoristeen, sytyttämään sydämeenne Hänen rakkautensa tulen, kirvoittamaan kielenne lausumaan mitä kaunopuheisimpia sanoja ja mitä suurenmoisimpia mysteerejä vanhurskaitten kokoontumisissa, tekemään teistä Abhá-paratiisin koristuksia ja taivaan enkeleitä, näkemyksissänne yhdistyneitä, ajatuksissanne sopusointuisia sekä kuvastamaan kasvoillanne Hänen valtakuntansa pyhyiden merkkejä kaikkien ihmisten keskuudessa.”³¹

”Jos haluat puheesi ja ilmaisusi löytävän tiensä kovettuneisiin sydämiin, vapaudu kaikesta kiintymyksestä maailmaan ja käännä kasvosi Jumalan valtakunnan puoleen.”³²

1. Tunnista edellisistä katkelmista joitakin ominaisuuksia, jotka antavat voimaa ihmisen puheelle. _____

2. Kuinka ajattelet varhaisnuorten henkisen voimauttamisen ohjelmassa opiskeltavien tekstien käsitteiden tutkimisen auttavan heitä kehittämään näitä ominaisuuksia?

JAKSO 13

Pyhissä kirjoituksissa kerrotaan, että puheen voima tulisi suunnata ylevien päämäärien toteuttamiseen:

”Nyt on se hetki, jolloin sinun tulee puhdistautua Ylevimmästä kynästä virranneilla irrottautumisen vesillä, ja täysin Jumalan vuoksi pohtia niitä asioita, jotka on yhä uudelleen lähetetty alas tai ilmaistu, ja sitten pyrkiä siinä määrin kuin kykenet sammuttamaan viisauden voimalla ja puheesi vaikutuksella vihamielisyyden ja kaunan tuli, joka maailman kansojen sydämessä kytee.”³³

”Tämä palvelija vetoaa jokaiseen ahkeraan ja ututteraan sieluun, jotta itse kukin tekisi kaikkensa sekä nousisi kunnostamaan elinoloja kaikilla tienoilla ja elvyttämään kuolleita viisauden ja ilmaisun elävillä vesillä, innoittuneena vaalimastaan rakkaudesta Jumalaa, Ainutta, Verratonta, Kaikkivaltiasta, Hyväntahtoista kohtaan.”³⁴

”Jokaisessa sanassa on oma henki, ja sen vuoksi puhujan tai selittäjän tulee huolellisesti esittää sanansa sopivalla hetkellä ja sopivassa paikassa, sillä kunkin sanan tekemä vaikutelma on ilmiselvä ja havaittava. Korkein olento sanoo: Yhtä sanaa voidaan verrata tuleen, toista valoon, ja kummankin tekemä vaikutus on ilmeinen maailmassa. Siksi viisaudesta valistuneen tulee ensisijaisesti puhua sanoin, jotka ovat yhtä mietoja kuin maito, jotta ihmislapsia voidaan täten ravita ja jalostaa ja jotta he voivat saavuttaa ihmiselon perimmäisen päämäärän, joka on tosi ymmärryksen ja jalouden asema. Ja samoin Hän sanoo: Yksi sana on kuin kevätaika, joka saa tiedon ruusutarhan hennot taimet viheriöimään ja kukoistamaan, kun taas jokin toinen sana on aivan kuin kuolettavaa myrkyä. Viisaasti harkitsevan tulee puhua äärimmäisen lempeästi ja kärsivällisesti, jotta hänen sanojensa suloisuus voi virittää jokaisen saavuttamaan sen, mikä on ihmisen asemalle soveliasta.”³⁵

1. Päätä, pitävätkö seuraavat väittämät paikkansa. Ilmaisun voima tulisi suunnata

- väittelyn voittamiseen
- totuuden todistamiseen esittämällä selkeitä perusteluja
- vihollisuuksien ja vihan tulen sammuttamiseen ihmissydämistä
- toisten manipuloimiseen
- totuuden kätkemiseen
- maailmankaikkeuden mysteerien selittämiseen
- monimutkaisten asioiden kuvaamiseen

- ___ väärinkäsitysten selvittämiseen ja yhteisen näkemyksen rakentamiseen
- ___ omien mielipiteidensä paremmuuden osoittamiseen
- ___ ylistyksen ja ihailun saamiseen
- ___ totuuden tutkimiseen
- ___ ihmiskunnan olojen parantamiseen
- ___ sorrettujen oikeuksien puolustamiseen.

2. Kirjoita muutamin sanoin siitä, miten ilmaisukykyjen kehittäminen auttaa varhaisnuoria kulkemaan henkilökohtaisen muutoksen polkua sekä ponnistelemaan oman osansa antamiseen yhteiskunnan perusteelliseen muutokseen.

JAKSO 14

Kun autamme varhaisnuoria ilmaisukykyyn kehittämisessä, meidän ei tulisi koskaan unohtaa, että juuri Jumalan sana antaa ihmispuheelle voimaa ja suo ihmissydämelle ja mielelle todellista ymmärrystä. Tässä kohti on hyvä pysähtyä pohtimaan seuraavia lainauksia.

”Ilmaisun päivantähti, joka loistaa häikäisevästi jumalallisen ilmoituksen päiväkoitosta, on siinä määrin valaissut kirjakääröt ja muistiot, että ilmaisukykyyn valtakunta ja ymmärryksen ylhäinen valtius väräjävät riemusta ja hurmiosta ja loistavat esiin Hänen valonsa kirkkaudella – –.”³⁶

”Sano: Me olemme saattanut jumalallisen ilmaisun vuot valtaistuimeltamme virtaamaan, jotta viisauden ja ymmärryksen yrtit saisivat teidän sydäntenne mullasta puhjeta.”³⁷

”Sinun ilmaisusi henkäysten avulla on ymmärryksen taivas kaunistettu ja Sinun kynäsi vuodatusten avulla jokainen maatuva luu on elävöitetty.”³⁸

”Siksi on siis selvää ja ilmeistä, että Jumalan ensimmäinen lahja on sana ja sen löytäjä ja vastaanottaja on ymmärryksen voima. Tämä sana on tärkein opettaja olevaisuuden koulussa ja Hänen ilmaisijansa, joka on Kaikkivaltias. Kaikki, mitä voidaan nähdä, on näkyvissä vain sen viisauden valon kautta. Kaikki, mikä on ilmaistu, on vain merkki sen tiedosta. Kaikki nimet ovat vain sen nimeä, ja kaikkien asioitten alun ja lopun on perustuttava sen varaan.”³⁹

Voit halutessasi painaa mieleesi niin monta edellä mainittua lainausta kuin mahdollista.

JAKSO 15

Me elämme aikana, jolloin ihmiskunta on joutumassa moraaliseen vararikkoon. Vuosisatojen ajan ihmisiä ohjanneet normit ovat jatkuvasti menettämässä merkitystään, ja valloilleen päässeen materialismin arvot ja äärimmäisen relativismin ja hallitsemattoman individualismin vaatimuksille rakennettu ideologia ovat vähitellen ottamassa niiden paikan. Tarkastellaan tätä ilmiötä hieman lisää, ennen kuin mietitään sen vaikutuksia nuoriin.

Historian kulusta muutaman menneen vuosisadan aikana on mahdollista havaita ihmiskunnan asteittainen vapautuminen hyvin monista sitä pitkään tukahduttaneista kahleista – esimerkiksi dogmatismista, hirmuvallasta ja taikauskoisuudesta. Vaikka on vielä paljon tehtävää, syvään juurtuneita ennakkoluuloja on voitettu, oikeudenmukaisuutta edistäviä lakeja on luotu, ja yksilöiden ja ryhmien oikeuksia on tunnustettu. Valitettavasti nykyään äärimäisyydet vaivaavat yhä enemmän tätä arvokasta historiallista kehitystä. Äärimäinen relativismi ja hillitön individualismi ovat siirtymässä etualalle, ja ehdottomien totuuksien olemassaolo ollaan hylkäämässä. Vapautta tavoitella omia henkilökohtaisia mieltymyksiään pidetään korkeimpana ihanteena, mikä on johtamassa oikean ja väärän eron hämärtymiseen. Hyvin erilaisiin arvoihin perustuvia käyttäytymismalleja pidetään yhä useammassa paikoissa samanvertaisina, ja yhteisön jäseniä perinteisesti yhdistäneet siteet ovat lähes menettäneet voimansa.

Tässä ilmapiirissä nuoret jäävät usein vaille moraalista ohjausta, ja heidän on vaikea erottaa totuutta valheesta. Ainoastaan Jumalan sana voi herättää henkisen herkkyyden, jonka avulla ihmisen on mahdollista erottaa totuus valheesta. ‘Abdu’l-Bahá kertoo meille, että Jumalan sana valaisee ajatusten ja moraalien valtakunnan:

”– – älyn ja idealismin henkisessä maailmassa on oltava valaistumisen keskus, ja tuo keskus on ikuinen, iäti loistava aurinko, Jumalan sana. Sen valot ovat todellisuuden valoja, jotka ovat loistaneet ihmiskunnan ylle, valaisten ajatusten ja moraalien maailman ja suoden jumalallisen maailman lahjoja ihmiselle.”⁴⁰

Moraalisten valintojen tekemiseen tarvitaan muutakin kuin säännöt. Nuoren mieleen ja sydämeen on rakennettava kokonainen moraalinen rakenne, jolla on vahva yhteiskunnallinen tarkoitus – rakenne, joka yhdistää henkiset käsitteet, käyttäytymismallit ja seuraamuksiin liittyvän ymmärryksen ja jota tahdon ja rohkeuden voimat kannattelevat. Tällainen moraalinen rakenne vaikuttaa liittyvän läheisesti yksilön mielessä olevaan kielen rakenteeseen. Kuten edellisissä jaksoissa mainittiin, tämän kielen pitäisi olla riittävän rikasta, jotta nuori voi tunnistaa ne vahvat yhteiskunnalliset, kulttuurilliset ja ideologiset voimat, jotka muokkaavat ihmisten arvoja tässä hajoavassa maailmassa, ja ymmärtää niiden perusteelliseen muuttamiseen tarvittavien henkisten voimien luonne.

Läheisellä yhteydellä kielen rakenteisiin, joiden avulla ilmaistaan ajatuksia ja käyttäytymistä hallitsevaa ajatusmaailmaa ja sen moraalista perustaa, on tärkeä merkitys sille, miten kieltä ja moraalituli opettaa. Kielen opetuksessa käytettävien materiaalien sisältö vaihtelee väistämättä niitä laativien arvojen mukaan. Se voi välittää selvän moraalisen sanoman, olla moraalisesti kahden vaiheilla tai jopa aiheuttaa henkistä vahinkoa. Moraalikasvatuksen sisältö voi myös vaihdella sen mukaan, minkälaista moraalituli sen avulla edistetään. On esimerkiksi runsas määrä kasvatusmateriaalia, jossa moraalikäsitteet esitetään kokoelmana hyveitä, velvollisuuksia, sääntöjä ja käytöksen parantamiseen suunnattua tietoa ilman kieleen ja ajatteluun liittyviä osatekijöitä, jotka lisäävät henkistä ymmärrystä ja saavat aikaan sitoutumista yhteiskunnalliseen muutokseen. On myös moraalikasvatustehelmiä, joissa oppilaita yksinkertaisesti pyydetään keskustelemaan mieltymyksistään ja toiveistaan olettaen, että niitä selvittämällä he ymmärtävät, keitä he ovat, ja oivaltavat omat mahdollisuutensa. Moraalikasvatuksen työstäminen kumpaan tahansa näistä kahdesta lähestymistavasta on vastuutonta.

Varhaisnuorten henkiseen voimauttamiseen tarkoitettussa ohjelmassa ei voi tietenkään välttää käsittelemästä korkeita moraalinormeja, eikä siinä voida jättää ottamatta huomioon, mitä tällaiset normit selvästi edellyttävät yksilöltä. Samaan aikaan tällaisessa ohjelmassa on oltava runsaasti tilaa keskustelulle henkisistä käsitteistä, kuten aiemmin mainittiin. Sen on kuitenkin mentävä vielä pidemmälle. Siinä on kiinnitettävä erityistä huomiota kielen merkitykseen moraalirakenteen luomisessa. Tätä tarkastelemme kahdessa seuraavassa jaksossa.

JAKSO 16

Henkiseen voimauttamiseen tarkoitettussa kasvatuksellisessa ohjelmassa käytetyt materiaalit on kirjoitettava kielellä, joka on avointa ja tutkivaa mutta jossa vältetään sellaista relativismia, joka on viime vuosikymmeninä vaivannut moraalikasvatusta. *Suoraa polkua kulkien* -kirja on toinen bahá'í-opetusten innoittama materiaali, joka on osa varhaisnuorten ohjelmaa. Siihen sisältyy kaksikymmentä tarinaa, joista kukin liittyy yhteen moraaliseen aihepiiriin. Useimmissa kulttuureissa tarinoita käytetään viisauden siirtämiseen sukupolvelta toiselle. Tätä materiaalia varten on kirjoitettu uudelleen joitakin hyvin tunnettuja tarinoita siten, että niiden perinteisesti välittämiin viesteihin sisältyvä moniselitteisyys on poistettu. Kuhunkin oppituntiin liittyy myös kielellisiä taitoja ja valmiuksia parantavia tehtäviä, jotka ovat niin ratkaisevan tärkeitä moraalisen rakenteen terveille kehittymiselle. Alla oleva oppitunti alkaa tutulla eläintarinalla. Se on kirjoitettu uudelleen tavoitteena edistää sellaista ajatus- ja käyttäytymismallia, joka on selkeän moraalisen sanoman mukainen. Lukekaa oppitunti ja keskustelkaa, miten tarinan välittämä viesti estää väärin kulttuurinormien ylläpitämisen:

Viisaita ei narrata imartelemalla. Kaikki tietenkin rohkaistuvat kiitoksesta. Mutta on hyvä pitää mielessä, että kiitoksen kaipuu heikentää omaa arvostelukykyä.

Kettu näki kerran variksen lentävän juustopala nokassaan. ”Minun täytyy saada tuo juustopala”, sanoi kettu itselleen ja seurasi linnun varjoa, kunnes lintu istahti erään puun oksalle.

”Hyvää päivää, rakas ystäväiseni”, sanoi kettu teeskennellen kohteliasta. ”Näytät niin kauniilta tänään. Sulkasi hohtavat ja silmäsi hehkuvat jalokivien lailla. Varmasti myös äänesi on aivan erinomainen. Voi, kunpa vain vois kuulla sinun laulavan.”

Nämä sanat olivat kuin raikasta vettä tyydyttämään variksen kiitoksen janon. Niinpä se nosti päänsä ja ryhtyi laulamaan hurmaavan ystävänsä kunniaksi.

Totta kai juustopala putosi heti, kun se avasi nokkansa. Kettu nappasi sen jo ilmasta ja juoksi pois samalla, kun variksen vähemmän miellyttävä ääni täytti ilman.

LUETUN YMMÄRTÄMINEN

Vastaa seuraaviin kysymyksiin kokonaisiin lausein.

1. Mitä kettu näki? _____

2. Mitä variksella oli nokassaan? _____

3. Mitä kettu teki saadakseen juuston? _____

4. Oliko variksella todella miellyttävä ääni? _____

5. Oliko kettu vilpitön kehuessaan variksen ääntä? _____

6. Tapahtuiko tämä tarina kaupungissa, kylässä vai metsässä? _____

SANASTOTEHTÄVÄ

Täydennä seuraavat lauseet käyttäen kerran kutakin seuraavista sanoista.

kannusti, kaipuu, hurmaava, varjo,
kehui, tyytyväinen, ylpeä, miellyttävän,
arvostelukyky, heikentynyt

1. Opettajan mielestä hänen oppilaansa olivat ahkeria ja hän _____
heitä aina kovasti.
2. Armando ja hänen veljensä viettivät _____päivän
yhdessä tehden töitä pellolla ja keskustellen tulevaisuuden suunnitelmistaan.
3. Hong Mei matkusti mielellään ja hänellä oli _____nähdä uusia
paikkoja.
4. Hänellä oli kaunis ääni ja hänen opettajansa _____
häntä opiskelemaan musiikkia.
5. Maanviljelijän _____ osoittautui
hyväksi hänen kylväessään siemenet maahan juuri ensimmäisen rankkasateen
jälkeen.
6. Chandu ei ollut _____kokeesta samaansa
arvosanaan, ja niinpä hän päätti opiskella ahkerammin.
7. Zhong Jiang oli vaikeuksissa, mutta hän ei antanut kenenkään auttaa, koska
hän oli liian _____.
8. Päivän päättyessä puun pitkä _____lankesi
puutarhan ylle.
9. Se oli _____ tarina, ja lapset halusivat kuulla sen yhä
uudelleen.

10. Hän oli kovasti _____sairauden takia mutta alkoi pian jälleen tehdä töitä, koska hän tiesi vahvistuvansa ajan myötä.

KESKUSTELU

Kuinka voi varmistua siitä, ettei anna narrata itseään imartelulla?

ULKOA OPITTAVAKSI

” Suojelkaa itseänne äärimmäisen valppaasti, että ette joutuisi petoksen ja vilpin ansaan.”

Keskustelkaa ryhmässänne seuraavista kysymyksistä:

1. Jos ei ole huolellinen, tämä tarina voidaan kertoa – ja se on usein kerrottu – tavalla, joka sisältää ihailua ketun ilmeistä nokkeluutta kohtaan. Miten tarinan tässä versiossa vältetään tällainen vaikutelma? _____

2. Mikä on tarinan moraalinen sanoma? _____

3. Mitä muita käsitteitä tähän sanomaan liittyy? _____

4. Miten tehokas työkalu tämänkaltainen eläintarina on pyrittäessä auttamaan varhaisnuoria ymmärtämään moraalikäsitteitä? _____

5. Mitä valmiuksia tehtävät kehittävät varhaisnuorissa? _____

6. Miten tämä keskustelutehtävä – kun sitä ei tehdä tyhjiössä vaan tarinan moraalisen viestin yhteydessä – auttaa omalta osaltaan kehittämään ajattelu- ja pohdintakykyä? Miten se parantaa ilmaisukykyä? _____
- _____
- _____
- _____
- _____
7. Millä tavoin ulkoa opettelu oppitunnin päätteeksi auttaa vahvistamaan näitä kykyjä? _____
- _____
- _____

JAKSO 17

Jotta varhaisnuoria voi auttaa tunnistamaan, mitä moraalisia periaatteita on heidän tekemiensä valintojen takana, heille on tärkeää esittää tilanteita, jotka ovat lähellä heidän omaa todellisuuttaan. Tämä ei kuitenkaan tarkoita sitä, että realistisuuden nimissä kiinnitettäisiin huomiota ihmisen alemman luonteen ilmenemismuotoihin. Vaikka tarkasteltujen tilanteiden tulee olla varhaisnuorten ymmärrettävissä, niiden ei tarvitse olla kaikkein tavallisimpia esimerkkejä hajoavasta yhteiskunnasta. Niiden tulisi sen sijaan olla esimerkkejä sellaisista ajattelu- ja käytösmalleista, jotka innoittavat heitä pyrkimään erinomaisuuteen. Tämän vuoksi heidän henkiseen voimauttamiseensa tarkoitettu ohjelmassa käytetyissä materiaaleissa on vältettävä yhtäältä holhoavia asenteita ja lapsellista lepertelyä ja toisaalta kieltä, jota käytetään hyvästä käytöksestä saarnaamisessa. Tarkastele seuraavaa oppituntia toisesta bahá'í-opetusten innoittamasta materiaalista *Erinomaisuutta oppimassa*. Tässä oppitunnissa rouva Chen selittää lapsenlapsilleen puhtauden käsitettä ja auttaa heitä ymmärtämään paremmin sen merkitystä muutaman tehtävän avulla:

Isoäiti Chen kertoo, että erinomaisuuden toinen edellytys on siveä ja pyhä elämä, joka tarkoittaa vaatimattomuutta, puhtautta, kohtuullisuutta, säädyllisyyttä ja puhdasmielisyyttä. Hän aloittaa kuvailemalla puhtautta, johon kunniallisen elämän tulee perustua:

”Ajatelkaa peiliä. Jos pyyhitte siitä pois kaiken pölyn, se heijastaa valoa. Samalla tavoin sydän, joka on puhdistettu kateuden, vihan ja ylpeyden kaltaisista vioista, tulee puhtaaksi ja voi heijastaa taivaallista valoa. Mengtse on sanonut, että jalo ihminen ei kadota lapsenomaista sydäntään. Se on toki totta, mutta on muistettava, että lapsen sydän on puhdas vilpittömyyden ja heikkouden vuoksi, eikä hänen puhtauttaan ole vielä koeteltu. Te olette nyt sen ikäisiä, ettei teitä voi enää pitää lapsina. Kun kasvatte, teistä tulee viisaita ja vahvoja. Silti teidän kaikkien on oltava valppaita ja vaalittava sydämenne puhtautta. Teidän ei pidä sallia sydämenne peilin tahrautua maailman epäpuhtauksista. Teidän on pidettävä siitä huoli järjen ja uskon voimalla. Voitte säilyä puhtaina vain vaivannäöllä ja tahdonlujuudella.”

Sitten isoäiti selittää, että puhtauden käsite ymmärretään usein väärin. Hän pyytää nuoria tunnistamaan seuraavasta listasta ne ominaisuudet, jotka liittyvät puhtauteen, sekä ominaisuudet, jotka yhdistetään puhtauteen virheellisesti:

- Aitous
- Vilpittömyys
- Sinisilmäisyys
- Teeskentelemättömyys
- Mielen puhtaus
- Kehon puhtaus
- Tyhmyys
- Nöyryys
- Kiihkomielisyyys
- Typeryys
- Rehellisyys
- Epäitsekkyyys
- Heikkous
- Tunteellisuus
- Älykkyys
- Ystävällisyys
- Vaatimattomuus

Nuoret painavat mieleensä alla olevat lainaukset ja keskustelevat isovanhempiensa kanssa niitä seuraavista kysymyksistä.

”Ensimmäinen neuvoni on tämä: Olkoon sinulla puhdas, hyväntahtoinen ja säteilevä sydän, jotta osanasi olisi ikaikainen valtakunta, katoamaton ja ikuinen.”

”Ihmisen elämäntavassa on oltava ennen kaikkea hengen puhtaus, sitten raikkaus, siisteys ja hengen itsenäisyys. Ensin on joen uoma puhdistettava, vasta sitten voidaan makea jokivesi siihen johdattaa.”

1. Tekopyhä ihminen on sellainen, joka teeskentelee olevansa rehellinen, vaikkei ole. Kumpi on pahempaa: se, että on paljon heikkouksia, vai se, että on tekopyhä?
2. Millaisista epäpuhtauksista meidän tulisi puhdistaa ajatuksemme?
3. Kumpi saavuttaa elämässä enemmän, puhdassydäminen vai epärehellinen ihminen?

Keskustele sitten seuraavasta kysymyksestä ryhmäsi kanssa:

1. Miten oppitunti auttaa poistamaan yleisiä väärinkäsityksiä puhtauden käsitteestä?

2. Mikä on rouva Chenin käyttämälle kielelle luonteenomaista?

3. Miten tämä oppitunti auttaa varhaisnuoria tavoittelemaan henkistä erinomaisuutta?

JAKSO 18

Kahdessa viime jaksossa olemme pohtineet, vaikkakin lyhyesti, kielen merkitystä moraalisen rakenteen luomisessa. Tarkasteltuamme kahta oppituntia, joista yksi on Suoraa polkua kulkien -kirjasta ja toinen Erinomaisuutta oppimassa -kirjasta, pystyimme näkemään, kuinka keskustelu tietyistä aiheista ja käsitteistä voi kielellisiä taitoja kehittäviin tehtäviin yhdistettynä vahvistaa ajattelumalleja, jotka osaltaan vaikuttavat hyviin moraalivalintoihin. Olipa kielellisten taitojen kehittäminen tällä tavoin kuinka tärkeää hyvänsä, on kuitenkin muistettava, että henkilön moraalinen rakenne on riippuvainen monista toisiinsa vaikuttavista tekijöistä. Erityisen vaikeaa on erottaa tässä tarkasteltuja ajatusmalleja tieteellisestä ajattelusta. Nuorten on oltava valmiita lähestymään todellisuuden tutkimista tieteellisellä tavalla. Tämän vuoksi monet heidän opiskelemistaan teksteistä liittyvät matematiikan ja tieteen aloihin. Tarkoituksena ei ole kuitenkaan opettaa heille näitä aineita vaan vahvistaa niiden edistämää loogista ajattelua. Näitä tekstejä tarkastellaan yksityiskohtaisemmin tästä kirjasta eriytyvillä erityiskursseilla, jotka on tarkoitettu niille, jotka haluavat työskennellä varhaisnuorten kanssa useamman vuoden ajan. Toistaiseksi riittää, että olet tietoinen tästä osa-alueesta siinä kasvatuksellisessa prosessissa, jossa varhaisnuoret ovat mukana.

JAKSO 19

Henkisen käsityskyvyn kehittäminen, ilmaisukyvyn parantaminen ja vahvan moraalisen perustan rakentaminen ovat kaikki tärkeitä henkiselle voimautumiselle. Valitettavasti voima yhdistetään usein sellaisiin arvoihin, jotka ovat vastakkaisia ihmisen henkiselle luonteelle. Voiman käsitteen yhteydessä mieleen tulevat yleensä mielikuvat valvonnasta, ohjailusta, valta-asemasta, hallitsemisesta, ylivallassa ja alistamisesta. Sinun tavoitteesi on sen sijaan auttaa varhaisnuoria kehittämään erilaista voimaa. Moraalinen

voima kumpuaa rakkaudesta, oikeudenmukaisuudesta, tiedosta, ymmärryksestä, tarkasta havaintokyvystä, palvelusta ja ennen kaikkea nöyryydestä. Nöyryys on todellakin välttämätön edellytys sille voimautumisen prosessille, jota tässä tarkastellaan, sillä ainoastaan Korkeimman tuen avulla sääski voi muuttua kotkaksi, vesipisara joiksi ja meriksi sekä atomi valoksi ja auringoiksi. Pohtimalla otteita Bahá'u'lláhin ja 'Abdu'l-Bahán rukouksista, joissa anomme Jumalaa suomaan meille tietynlaisia ominaisuuksia ja piirteitä, voimme saada ymmärrystä henkisen ja moraalisen voimautumisen luonteesta:

”Rukoilen Sinua, oi kaikkien nimien Herra ja sekä maan että taivaan Hallitsija, suomaan, että kaikista Sinulle rakkaista voisi tulla Armosi malja Sinun päivinäsi, että he voisivat elävöittää Sinun palvelijoihisi sydämen. Voimista heitä myös, oi Jumalani, olemaan Sinun armosi pilvistä virtaavan sateen kaltaisia ja kuin tuulia, jotka leyhyttävät Sinun rakkautesi keväisiä tuoksujasi, että heidän kauttaan Sinun luotujesi sydämet voitaisiin pukea vehreyteen ja niistä kumpuaisi niitä asioita, jotka vuodattavat sulotuoksuaan kaikkialle Sinun valtakuntaasi, jotta kaikki voisivat havaita Sinun ilmoituksesi suloisen tuoksun.”⁴¹

”Tee meille sitten mahdolliseksi, oi Jumalani, levittää merkkejäsä luotujesi keskuuteen ja suojella uskoasi valtakunnassasi.”⁴²

”Voimista minua, oi Jumalani, jotta minut laskettaisiin niihin, jotka ovat pitäytyneet Sinun lakeihisi ja määräyksiesi yksin Sinun vuoksesi, heidän katseensa kiinnittyneenä Sinun kasvohisi.”⁴³

”Voimista meitä sitten, oi Jumalani, hylkäämään itsemme ja tarttumaan lujasti Häneen, joka on Sinun itsesi ilmaisija, kaikkein Ylevin, kaikkein Korkein.”⁴⁴

”Pyydän Sinua Hänen kauttaan, joka on Sinun nimiesi päiväkoitto ja Sinun ominaisuuksiesi sarastuspaikka, määräämään minulle sitä, mikä saa minut nousemaan Sinun palveluusi ja ylistämään Sinun hyveitäsä.”⁴⁵

”Tee minulle mahdolliseksi tulla yhdeksi Sinun palvelijattaristasi, jotka ovat saavuttaneet mielihyväsä.”⁴⁶

”Suojele näitä lapsia, armollisesti auta heitä kasvatettavan ja tee heidät kykeneviksi palvelemaan ihmismaailmaa.”⁴⁷

”Lähetä siis minulle, oi Rakastettuni, sitä mikä auttaa minua pysymään lujana Sinun asiassasi niin, että vääräuskoisten epäilykset eivät estäisi minua kääntymästä Sinun puoleesi.”⁴⁸

”Auta minua sitten saamaan totuuden istuin Sinun läheisyydessäsi, suo minulle osoitus Sinun armostasi ja anna minun liittyä sellaisten palvelijoihisi joukkoon, jotka eivät pelkää eivätkä joudu murheeseen.”⁴⁹

”Oi Jumalani, auta palvelijaasi edistämään sanaasi ja kumoamaan turhanpäiväinen ja väärä, vakiinnuttamaan totuus, levittämään pyhiä säkeitä kaikkialle, paljastamaan loisto ja saamaan aamun valo sarastamaan vanhurskaiden sydämissä.”⁵⁰

”Auta heitä erottautumaan Sinun kansasi keskuudessa, jotta he voisivat ylistää sanaasi ja edistää asiaasi. Auta heitä, oi Jumalani, tekemään tahtosi ja mielihyväsä.”⁵¹

JAKSO 20

Pitäen mielessä parin edellisen jakson aikana käsitellyt asiat – todellisuuden ymmärtämiselle niin välttämättömän henkisen havaintokyvyn luonteen tarkastelu, ylevien päämäärien saavuttamiselle niin elintärkeän ilmaisukyvyn tutkiminen, valintojen tekemiselle niin ratkaisevan kielen ja moraalisen rakenteen välisen yhteyden tarkastelu ja moraalisen voimautumisen pohdiskelu – siirrymme nyt tutkimaan tarkemmin kahta varhaisnuorten opiskelemaa kirjaa. Tässä ja seuraavassa jaksossa tutkimme *Vahvistuksen tuulahduksia* -kirjaa ja jaksoissa 22 ja 23 tarkastelemme *Uskon henki* -kirjaa. Nämä molemmat kuuluvat tavallisesti niihin materiaaleihin, joita ryhmät alkavat opiskella henkisen voimautumisen ohjelman ensimmäisen vuoden aikana.

Bahá’í-opetusten innoittama *Vahvistuksen tuulahduksia* -kirja kertoo tarinan Musondasta, vastikään kolmetoista vuotta täyttäneestä nuoresta tytöstä, ja hänen vanhemmasta serkustaan Rosesta, joka on tullut vierailulle koululoman aikana. Yhdessä Musondan veljen Godwinin ja hänen ystävänsä Chishimban kanssa tytöt pohtivat tulevaisuuttaan ja keskustelevat toiveistaan ja mahdollisuuksistaan. Ryhmäsi on keskusteltava useista tähän kirjaan liittyvistä ajatuksista. Ensiksi kuitenkin kannustamme lukemaan koko kirjan kerran läpi ja sitten toisen kerran vielä huolellisemmin sekä tekemään siihen liittyvät tehtävät. Tämän jälkeen voit edetä seuraavaan yleiskatsaukseen.

Kuten olet epäilemättä jo huomannut, koko kirjan läpi kulkeva teema on vahvistus. Alla on lueteltu ne kirjan kohdat, joissa käsitellään tätä teemaa joko tarinan päähenkilöiden keskustelujen tai tapahtumien kautta, jotka osoittavat jumalallisen vahvistuksen vaikutuksen. Kukaan kappale on ote yhdestä kirjan oppitunnista siinä järjestyksessä, kuin ne ovat kirjassa. Kuvaile siihen varatuille riveille, miten vahvistuksen ajatusta käsitellään ja miten varhaisnuorten ryhmään osallistuvien ymmärrys tästä aiheesta mielestäsi kehittyi heidän edetessään oppituntien läpi.

”Minä olen ajatellut palvelemista. Haluan tehdä jotakin muiden ihmisten auttamiseksi. Haluaisin tulla sairaanhoitajaksi, mutta silloin pitää opiskella kovasti. Se myös maksaa, ja luulen, ettei vanhemmillani ole tarpeeksi rahaa”, Musonda selittää.

”Niin, mutta voithan sinä yrittää, Musonda”, sanoo Rose. ”Opin joitakin viikkoja sitten eräällä tunnillani sanan vahvistus. Opettajani sanoo, että Jumala vahvistaa ja auttaa meitä siinä, mitä teemme. Pidän tästä sanasta nyt hyvin paljon. Olen varma, että sinä saat Jumalalta vahvistusta, jos haluat sydämesi pohjasta tulla sairaanhoitajaksi.”

Myöhemmin samana iltana, kun tytöt ovat jo vuoteessa, Musonda kuiskaa Roselle: ”Rose, kerroit sanasta vahvistus. Tarkoittaako se, että jos teen parhaani koulutehtävissäni, Jumala lähettää meille rahaa, jotta voin opiskella sairaanhoitajaksi?”

Rose kierähtää ympäri ja katsoo Musonda. ”No, ei oikeastaan. Tarkoitan, että en tiedä. Meidän täytyy yrittää tehdä asioita ja katsoa, mitkä ovet aukeavat. Mutta tiedän varmasti, että Jumala on antanut meille jokaiselle lahjoja. Meidän pitää saada selville, millaisia lahjoja meillä on ja sitten oppia käyttämään niitä”, Rose vastaa.

Godwinin luokkatoveri ja läheinen ystävä on nimeltään Chishimba. Chishimba käy usein Mulengoilla, ja tänä iltana hän jää päivälliselle. Keskustelu pöydässä hyppelee aiheesta toiseen. Musonda haluaa tuoda esille vahvistuksen aiheen ja on kärsimätön. Lopulta tulee hetken hiljaisuus. ”Rose ja minä juttelimme tänään vahvistuksesta”, sanoo Musonda.

”Ja nyt pikkusiskoni aloittaa taas”, sanoo Godwin kakistellen kurkkuaan. Mutta hänen yllätyksekseen Chishimba näyttääkin kiinnostuneelta.

”Mitä se sana sinulle merkitsee?” Chishimba kysyy Musondalta.

Musonda, joka on myös hämmästynyt, katsoo Rosea toivoen tämän vastaavan.

”Vahvistus – Jumala vahvistaa ja auttaa meitä siinä, mitä teemme”, sanoo Rose.

Chishimba ei sano hetkeen mitään. Hänen silmissään on surua. ”Joitakin kuukausia sitten”, hän aloittaa hitaasti, ”isäni menetti työpaikkansa. Hän on rehellinen ja vastuuntuntoinen, ja kaikki tietävät sen. Hän työskenteli kahdeksantoista vuotta vartijana eräässä yrityksessä, ja sitten aivan yllättäen he irtisanoivat hänet. Me kaikki tiedämme syyn. Jos he olisivat pitäneet hänet vielä kaksi vuotta, hän olisi jäänyt eläkkeelle, ja yrityksen olisi pitänyt maksaa hänelle eläkettä. Meillä ei ole paljonkaan säästöjä. Vaikka vanhempi veljeni auttaakin meitä, näyttää siltä, etten voi mennä takaisin kouluun ensi vuonna, koska en voi maksaa asumisestani ja ylläpidostani siellä. Minä todella rakastan koulua. Ihmettelen, miksi Jumala ei auta minua.”

Kaikki katsovat herra Mulengaa odottaen hänen vastaavan tähän kysymykseen.

Herra Mulenga hymyilee ja sanoo: ”Se, että Jumala vahvistaa meitä, kun yritämme, ei tarkoita, että elämä on helppoa. Elämä on aina täynnä vaikeuksia, ja valitettavasti monet niistä johtuvat epäoikeudenmukaisuudesta. Mutta on tehtävä lujasti töitä, ja vaikka asiat eivät näyttäisi joskus sujuvan toiveittemme mukaan, meidän tulisi olla varmoja Jumalan vahvistuksista. Hän vahvistaa erityisesti pyrkimyksiä epäoikeudenmukaisuuden poistamiseksi.” Hän kääntyy Chishimban puoleen sanoen: ”Sinun perheesi toimii yhteistyössä ja on ahkera. Tunnen sydämessäni, että asianne muuttuvat pian parempaan suuntaan ja saat varmasti suoritettua opintosi loppuun. Annan sinulle siitä sanani!”

Seuraavana maanantaina molemmat tytöt menevät rouva Phirin kanssa terveysasemalle. Kun äitien on aika aloittaa oppituntinsa, Musonda ja Rose vievät lapset ulos ja istuutuvat heidän kanssaan puun varjoon. He laulavat lauluja ja leikkivät yhdessä lasten kanssa. Sitten Rose kertoo tarinan. Kun tarina on loppuillaan, äidit tulevat noutamaan lapsensa. Kaikki ovat tyytyväisiä. Rouva Phiri ja muut terveyshoitajat ovat tyytyväisiä ja pyytävät tyttöjä tulemaan uudestaan seuraavalla viikolla.

Kotimatalla Musonda on kovin ajatuksissaan. Lopulta hän rikkoo hiljaisuuden ja sanoo Roselle: ”Luuletko, että sillä, mitä tänään tapahtui, olisi jotakin tekemistä vahvistuksen kanssa? Sinä haluat olla opettaja ja minä sairaanhoitaja, ja tänään me olimme terveysasemalla opettamassa ja pitämässä heistä huolta.”

Niinä viikkoina, jotka Rose on viettänyt Musondan kanssa, tytöt ovat jutelleet monista asioista, ja Musondan pää on täynnä ajatuksia. Niinpä hän päättää eräänä aamuna mennä lempipaikkaansa. Lepäillessään kalliolla hän muistelee päiväänsä terveysasemalla. ”Oli hyvä tehdä jotakin hyödyllistä”, hän ajattelee itseksensä. Hän muistaa isänsä usein sanovan, että puun pitää kantaa hedelmää. Sitten hän ihmettelee: ”Kuinka voin varmistaa, että minun elämäni kantaisi hyviä hedelmiä?” Hän ajattelee heti sanaa vahvistus.

Juuri silloin tulee voimakas tuulenpuuska. Se puhaltaa muutamia lehtiä ilmaan. Lehtien seassa Musonda näkee pienen keltaisen linnun. Kun tuuli tyyntyy, kaikki lehdet putoavat veteen, mutta lintu jatkaa lentämistä. Kun Musonda katselee lintua, hänen mieleensä juolahtaa ajatus. Tuuli on antanut pikkulinnulle alkusysäyksen, ja nyt se lentää yhä korkeammalle ja korkeammalle. Ehkä vahvistus tarkoittaa juuri tätä. Lintu yritti lentää ja tuuli auttoi sitä.

”Ajatteletko koskaan tulevaisuuttasi, Godwin?” Musonda kysyy. ”Miksi haluat tulla isona?”

Godwin jatkaa polkupyörän korjaamista. ”En tiedä. Haluan ansaita rahaa. Haluan auttaa vanhempiamme ja haluan, että minulla on jonakin päivänä oma perhe”, hän vastaa.

”Mutta ajatteletko milloinkaan lahjojasi ja miten voit käyttää niitä?” kysyy Musonda. ”Rose ja minä, me keskustelemme tästä aiheesta hyvin paljon.”

”Tiedän, tiedän”, Godwin sanoo ottaessaan esille jakoavaimen. ”Ja te puhutte *aina* vahvistuksesta – Jumala auttaa meitä, kun yritämme.”

”Mutta Godwin, sehän on totta.” Sitten hän kertoo keltaisesta linnusta ja tuulesta. Hän kertoo myös, mitä he ovat tehneet lasten kanssa terveysasemalla.

Juuri silloin Chishimba tulee paikalle. ”Hei”, hän sanoo. ”Mitä pyörälle kuuluu? Saitko selville, mikä on vikana?” hän kysyy.

”Vika oli vaihteissa. Minulla on vielä tekemistä niissä”, vastaa Godwin kiristäen pulttia.

”Tiesin, että osaisit korjata sen!” Chishimba sanoo ja katsoo sitten Musondaa.

”Tiesitkö, että veljesi on mekaanikko?”

Rose tulee ulos ja kuulee osan keskustelusta. ”Godwin”, hän sanoo, ”sehän onkin yksi lahjoistasi! Olet tosi hyvä korjaamaan tavaroita. Sinusta voisi tulla oikein hyvä mekaanikko!”

”No se, että osaan korjata polkupyörän”, Godwin sanoo, ”ei tarkoita sitä, että olen mekaanikko. Tarvitsisin myös koulutusta.”

Toiset kolme sanovat hymyillen: ”No, sitten sinun pitää yrittää!” Kaikki nauravat, myös Godwin.

”Godwin, mikset juttelisi herra Chiyesun kanssa, sen mekaanikon, jolla on liike torin vieressä? Ehkä hän voisi opettaa sinua”, sanoo Chishimba innostusta äänessään.

”Kyllä, sehän voisi olla hyvä tapa aloittaa”, lisää Rose.

”Mitä?” kysyy Godwin. ”En minä voi noin vain mennä ja kysyä häneltä. Enhän edes tunne häntä.”

”Minä tunnen hänet ja voin esitellä sinut. Voimme mennä yhdessä huomenna”, sanoo Chishimba.

Myöhemmin tyttöjen ollessa kahdestaan Rose sanoo Musondalle: ”Huomenna Godwin ymmärtää, mitä vahvistus tarkoittaa.” Tytöt nauravat mutta päättävät olla sanomatta pojille mitään.

Eräänä aamuna Chishimba on matkalla torille ostamaan kalaa äidilleen. Hän on miettinyt päiväkausia, miten hän voisi ansaita rahaa koulunkäyntiään varten. Hän ajatteli kasvattaa jotakin myyntiin, mutta kasvukausi on jo ohi. Hän ajatteli myydä hiiliä kadun varrella, mutta niin tekee moni muukin. ”Yritä jotakin, mitä kukaan muu ei tee”, hän muistaa Rosen neuvon.

Kun hän saapuu rouva Musolen myyntipöydän luo ostaakseen kalaa, hän ei näekään rouva Musolea. ”Hän meni kaupunkiin noutamaan kalaa”, sanoo naapuripöydän rouva. ”Hän menee sinne kahdesti viikossa.” Chishimba tietää, että herra Chiyesu menee myös joskus kaupunkiin ostamaan auton varaosia.

Tästä hän saa idean. ”Ehkäpä voisin tarjoutua käymään kaupungissa näiden ihmisten puolesta”, hän ajattelee itsekseen, ”ja tuoda tavaroita, joita he tarvitsevat. Kun he voisivat senkin ajan tehdä töitään, he eivät menettäisi rahaa.”

Sinä iltana Chishimba keskustelelee asiasta vanhempiensa kanssa, ja heistä ajatus on hyvä. Niinpä hän palaa torille seuraavana päivänä ja puhuu rouva Musolen ja herra Chiyesun kanssa. ”Jos te kumpikin maksatte minulle sen rahan, jonka tavallisesti kuluttatte bussimaksuun, käytän siitä puolet kaupunkimatkaan ja tuon teille, mitä tarvitsette. Toisen puolen säästän koulua varten.” Heidän mielestään tämä on kokeilemisen arvoista, ja he pyytävät häntä tulemaan takaisin parin päivän päästä. ”Jos tämä idea toimii hyvin”, sanoo herra Chiyesu, ”olet löytänyt itsellesi työn!”

Matkalla kotiinsa kertomaan hyvät uutiset vanhemmilleen Chishimba pysähtyy tapaamaan Godwinia ja hänen perhettään. Hän haluaa kovasti kertoa heille suunnitelmastaan. Kuunneltuaan, mitä Chishimballa on kerrottavanaan, rouva Mulenga kertoo Chishimballe lisää hyviä uutisia. Hän selittää, että herra Mulengalla oli edellispäivänä asiaa Kabween, jossa hän puhui rouva Mulengan serkun kanssa. Tämä oli sanonut, että Chishimba on tervetullut asumaan hänen perheensä kanssa noin kilometrin päässä koulusta. ”Vastikkeeksi ruoasta ja majapaikasta”, sanoo rouva Mulenga, ”voit auttaa heitä peltotöissä.”

”Todella hienoa!” sanoo Chishimba. ”Kiitos, rouva Mulenga.”

”Chishimba”, sanoo herra Mulenga. ”Näyttää siltä, että ansaitset pian omaa rahaa. Sinun pitää varmistaa, että saat säästetyksi koulua varten, vaikka se joskus näyttäisikin vaikealta. Älä innostu tuhlaamaan rahaa joutaviin pikkujuttuihin.”

”Ei huolta, herra Mulenga”, vastaa Chishimba kasvot hymystä loistaen. ”Lupaan, ettei niin pääse tapahtumaan.” Kun hän vilkuttaa näkemiin ja kääntyy lähteäkseen, hän vilkaisee Rosea ja Musondaa sanoen: ”Ovet alkavat avautua!”

Loma on päättymässä. Rosen on aika palata kotiin ja aloittaa jälleen koulu. Rosen valmistautuessa lähtöön Musonda juttelee hänen kanssaan.

”Toivon, ettei sinun tarvitsisi lähteä”, sanoo Musonda.

”Niin minäkin”, sanoo Rose. ”Tämä loma oli tosi ihana. En voi uskoa, mitä kaikkea onkaan tapahtunut.”

”Niinpä”, sanoo Musonda. ”Katso vain Godwinia. Hän piti työstään niin kovasti, että nyt hän suunnittelee teknisen koulutuksen hankkimista koulun loputtua. Ja Chishimban idea toimi todella hyvin. Hänelle kertyi lopulta niin paljon asiakkaita, että hän kävi kaupungissa lähes joka päivä.”

”Ja katsopa meitä”, sanoo Rose. ”Terveysasemalla työskenteleminen oli hieno kokemus. Olen entistäkin vakuuttuneempi siitä, että haluan tulla opettajaksi. Kotikyläni neuvosto järjestää viikoittain oppitunteja eri-ikäisille lapsille, ja melkein kaikki lapset ovat mukana. Tänä vuonna olen ajatellut tarjoutua opettamaan yhtä ryhmää.”

”Ja minä yritän jatkaa työskentelyä terveystasemalla”, sanoo Musonda. ”En voi mennä sinne enää maanantaisin koulun takia, mutta ehkä voin auttaa iltapäivisin. Tiedätkö Rose, että kun silloin ensimmäisenä päivänä puhuimme vahvistuksesta, en voinut edes kuvitella, miten tärkeää se on ja miten sen ymmärtäminen muuttaisi elämäämme.”

”Se on totta”, myöntää Rose. ”Katso, miten paljon me kaikki olemme muuttuneet, koska olemme oppineet, mitä yrittäminen ja vahvistukseen luottaminen tarkoittaa.”

Kotimatalla Musonda kysyy, voiko hän kulkea joen vartta. Hän juoksee lempipaikkaansa, kiipeää kalliolle asettuen selälleen ja katselee taivaalle. Monia ajatuksia liikkuu hänen mielessään. Hän miettii koulun loma-aikaa ja tuumailee, mitä tuleva vuosi mahtaa tuoda tullessaan. On tuulinen päivä, ja hän muistaa keltaisen linnun. ”Mitä tahansa yritän”, hän kuiskaa itselleen, ”Jumala auttaa minua.” Kun hän nousee lähteäkseen, hän tuntee selässään tuulenvireen, joka antaa hänelle voimaa.

JAKSO 21

Tavallisesti kirjojen sisältöön hyvin tutustuminen – tässä tapauksessa *Vahvistuksen tuulahduksia* -kirjaan – ja hyvän ymmärryksen saaminen siitä, miten kirjojen tavoitteet pyritään saavuttamaan, auttaa sinua huolehtimaan varhaisnuorten ryhmän valmentajan tehtävistäsi luottavaisena. Lisäksi sinun on pohdittava niitä menetelmiä, joilla autat ryhmää opiskelemaan kirjoja ja ymmärtämään niissä käsitellyt pääkäsitteet. Tähän tarvittavat taidot ja kyvyt kehittyvät tietenkin vähitellen, kun saat kokemusta, mutta seuraavat, erityisesti *Vahvistuksen tuulahduksia* -kirjaan liittyvät tehtävät lisäävät ymmärrystäsi tästä.

1. Kirjan lukuosuudet on pyritty säilyttämään yksinkertaisina lauserakenteen ja tarinan etenemisen suhteen. Tarvittaessa on kuitenkin käytetty myös monimutkaisempia sanoja ja lauseita. Oppitunneissa perehdytään tällaisten sanojen merkitykseen eri lauseyhteyksissä ja tehtävien avulla. Tämänkaltaisen rikkaan sanaston ansiosta tarina ei kuulosta lapsenomaiselta ja pinnalliselta. Esimerkiksi epäoikeudenmukaisuus on monisyinen käsite, vaikka sanaa käytetäänkin usein jokapäiväisessä puheessa. Asiayhteys, jossa se esitetään oppitunnilla 6 ja siihen liittyvät tehtävät auttavat varhaisnuoria saamaan jonkinlaisen ymmärryksen tästä käsitteestä. Onko sinun mielestäsi tämä lähestymistapa tehokas varhaisnuorille vai onko sinun mielestäsi tarpeen selittää heille haasteellisimmat sanat?

2. Tämän kirjan oppitunnit on suunniteltu opiskeltavaksi reippaassa tahdissa iloisessa ilmapiirissä ja syvällisesti pohtien. Oletuksena on, että varhaisnuoret lukevat tarinan ja suorittavat kielitaitoa kehittävät ja sanojen ja käsitteiden ymmärtämistä vahvistavat tehtävät reippaaseen tahtiin mutta riittävän huolellisesti. Mitä tapahtuu, jos yrität pyrkiä kunkin oppitunnin suunniteltua tavoitetta pitemmälle ja työstät liikaa jokaista sen sisältämää näkökantaa?

3. Varhaisnuorten keskittymiskyky ei ole huono, vaikka niin usein oletetaan. Vaikka heillä on yhä kyky nauttia elämän yksinkertaisista asioista, he pystyvät myös pohtimaan syvällisesti haasteellisia asioita. Jos ryhmässä vallitsee luottamuksen ja tuen ilmapiiri, jossa ei ole kilpailun ja ennalta määrättyjen tulosten saavuttamisen paineen aiheuttamia jännitteitä, *Vahvistuksen tuulahduksia* -kirjan oppituntien opiskelu synnyttää keskustelua ja pohdintaa varhaisnuorten tarpeisiin ja kykyihin sopivalla tasolla. Mihin toimenpiteisiin voit ryhtyä, jotta pystyt luomaan tällaisen ilmapiirin?

4. Kirjan opiskelemista ei ole tarkoitettu tehtäväksi kotitehtävien avulla. Tehtävät on tarkoitus tehdä ryhmän kokoontumisten aikana, jolloin niistä voi myös keskustella valmentajan kanssa. Mitä hyötyä tästä toimintatavasta on verrattuna siihen, että tehtävät jätettäisiin varhaisnuorten tehtäväksi kotona?

5. Useimpiin tämän kirjan oppitunteihin sisältyy tehtävä, jossa varhaisnuoria pyydetään kirjoittamaan muutama lause joko heidän opiskelemastaan tarinan osasta tai jostakin ajatuksesta ja sen soveltamisesta heidän omaan elämäänsä. Miten auttaisit varhaisnuoria suorittamaan tämän tehtävän ja avustaisit heitä oppimaan ilmaisemaan itseään selkeästi?

-
-
-
6. Kirjan oppitunnit 2, 5, 9, 10, 13 ja 14 päättyvät kirjoituksista peräisin olevaan lainaukseen, joka varhaisnuoria kannustetaan opettelemaan ulkoa. Voi olla hyödyllistä käydä läpi yksi tai kaksi näistä lainauksista, jotta voit havaita, miten tämä viimeinen tehtävä vahvistaa oppituntiin sisältyviä käsitteitä.

7. Pääteeman lisäksi kirjassa käsitellään monia moraalikäsitteitä ja pyritään vahvistamaan kiitettäviä ominaisuuksia ja asenteita. Esimerkiksi Rose jakaa eväänsä lapsen kanssa bussissa. Godwin ja Chishimba auttavat naista polttopuiden kantamisessa. Rose ja Musonda opettavat lapsia sillä aikaa, kun näiden äidit osallistuvat ravitsemukseen liittyvälle oppitunnille klinikalla. Jalkapallopelejä on leppoisa tapahtuma, missä voitto ei ole tärkeintä. Miten paljon huomiota pitäisi antaa näille seikoille? Pitäisikö ne kukin tuoda erikseen esille ja keskustella niistä yksityiskohtaisesti? Vai riittääkö, että ne tulevat luontevasti esiin keskustelun aikana?

8. Tarina sijoittuu afrikkalaiseen kylään. Varhaisnuorten henkisen voimauttamisen ohjelmaan kuuluvat kirjat kuvaavat asioiden todellista tilaa useissa kulttuuriympäristöissä ja yhteiskunnallisissa oloissa eri mantereilla, mikä lisää ohjelman rikkautta. Jotkut voivat olla sitä mieltä, että on tarpeen sopeuttaa näitä kirjoja nuorten elämään kussakin maassa, esimerkiksi muuttamalla tarinoissa esiintyvien henkilöiden nimet. Ihmiset ovat kuitenkin lukeneet muita kulttuureja käsitteleviä kirjoja vuosisatojen ajan, nauttineet ja oppineet niistä. Mutta he ovat tietenkin tehneet tämän tietoisesti. Miten voit saada varhaisnuoret ymmärtämään ohjelman tämän puolen? Mitä mieltä olet joidenkin esittämästä ajatuksesta, että lapset ja nuoret oppivat vain heidän omaan kulttuuriympäristöönsä sijoitetusta materiaalista?

JAKSO 22

Kuten aiemmin todettiin, kirja *Uskon henki* -kirja on yksi monista teksteistä, jotka ovat sisällöltään jatkoa bahá'í-lastentunneille ja joissa viitataan suoraan bahá'í-uskon keskushenkilöihin. Jo aiemmin on mainittu, että nuoruusiän elämänvaiheessa yksilö on hyvin kiinnostunut pohtimaan filosofisia kysymyksiä, etenkin ihmisen olemassaolon luonteeseen ja tarkoitukseen liittyviä kysymyksiä. *Uskon henki* -kirjan alussa esitetään kysymys: ”Mitä ihmisenä oleminen tarkoittaa?” Vastauksia tähän kysymykseen etsitään kirjan eri osissa tarkastelemalla siihen liittyviä ajatuksia: ihmisen ylevyys, ihmisen ylempi ja alempi luonto, pahan olemattomuus, vapaa tahto, tahto ja kohtalo, älyn voima, tieteellinen tutkimus, fyysinen kehitys, ihmishenki ja lopuksi uskon henki.

Kuten teit *Vahvistuksen tuulahduksia* -kirjan kanssa, lue myös *Uskon henki* -kirjan oppitunnit kerran läpi ja lue ne sitten uudelleen vielä huolellisemmin kiinnittäen erityistä huomioita kirjan pohdintaosioihin. Tämän jälkeen sinun on tarkasteltava seuraaviin kysymyksiin vastaamalla, miten kirja pyrkii saavuttamaan tavoitteensa:

1. Oppitunnissa 1 on lainattu Bahá'u'lláhin kirjoituksista useita kappaleita, jotka auttavat varhaisnuoria ajattelemaan todellista olemustaan. Minkä oivalluksen kukin mielikuva antaa tässä yhteydessä? Miten tämän oppitunnin pohdintaosuudet lisäävät heidän ymmärrystään tästä aiheesta? _____

2. Miten varhaisnuoret oppivat arvostamaan Jumalan luomakuntaa ja ihmisen ylevyyttä oppitunnin 2 ensimmäisessä osassa? _____

3. Millä tavoin tämän oppitunnin ensimmäinen pohdintaosuus auttaa heitä ymmärtämään, miten he voivat toteuttaa ylevyyden käsitettä omassa elämässään?

4. Oppitunnin seuraavassa osassa he pohtivat, mikä saa ihmiset alentamaan itsensä. Mikä se on? _____

5. Minkälaisen ymmärryksen toivot varhaisnuorten saavan tästä ihmisen ylemmän ja alemman luonnon lyhyestä opiskelutuokiosta? _____

6. Mitä varhaisnuoret oppivat ylemmän luontonsa kehittymisestä tämän oppitunnin toisen pohdintaosuuden kautta? _____

7. Miten sen ymmärtäminen, että ihmisen alempi luonto ei ole paha, auttaa varhaisnuoria olemaan tuntematta syyllisyyttä aina, kun he tekevät virheen? Mitä esimerkkejä käytetään, jotta he voivat syventää ymmärrystään tästä aiheesta?

8. Mitä oivalluksia oppitunnin 2 jälkimmäinen puolisko ja kaksi viimeistä pohdintaosuutta tarjoavat siitä, miten ihminen voi hallita alemman luontonsa vaatimuksia? _____

9. Miten tahdon käsitettä kuvataan oppitunnissa 3? Liittyykö mielestäsi oppitunnin alussa kuvattu tilanne varhaisnuorten elämään? _____

10. Mitä varhaisnuoret oppivat oppitunnista 3 siitä, miten vapaa tahto liittyy heidän ylemmän luontonsa kehittämiseen? _____

11. Millä elämänalueilla varhaisnuoret havaitsivat, että he voivat käyttää vapaata tahtoaan? Miksi heidän on tärkeää tietää, mitkä ovat heidän vapaan tahtonsa rajat?

12. Mitä lisäoivalluksia he saavat vapaan tahtonsa toiminnasta tämän oppitunnin toisessa pohdintaosuudesta? _____

13. Miksi varhaisnuorten on tärkeää ymmärtää, mikä ero on muiden hallitsemisella ja muihin myönteisesti vaikuttamisella? Miten mielestäsi kolmannen pohdintaosuuden synnyttämä keskustelu auttaa heitä ponnistelemaan, jotta he voisivat vaikuttaa myönteisesti omaan ympäristöönsä? _____

14. Mitä oppitunti 3 opettaa varhaisnuorille kohtalosta? _____

15. Mitä kohtaloon liittyviä väärinkäsityksiä oppitunti yrittää poistaa? _____

16. Miten tehokkaasti kielikuva purjeveneestä auttaa varhaisnuoria ymmärtämään oikealla tavalla heidän omien ponnistustensa arvon ja jumalallisen avun voiman heidän elämässään? _____

17. Millä tavoin oppitunnin 4 ensimmäinen osa auttaa varhaisnuoria havaitsemaan luonnon rajoitukset? _____

18. Mitä oppitunnissa sanotaan siitä, miten ihminen ylittää nämä rajoitukset? _____

19. Oppitunnissa esitetään väite, jonka mukaan tiede kuuluu koko ihmiskunnalle. Mikä tämä väite on?
-
-
-
20. Oppitunnissa 4 lainatussa tieteeseen liittyvässä kohdassa todetaan: ”Jumala on luonut tai tallettanut tämän todellisuuden rakkauden ihmiseen”. Kuinka tärkeää on vaalia tätä todellisuuden rakkautta varhaisnuorissa? _____
-
-
-
21. Miten havainnointikykyä kuvaillaan varhaisnuorille? _____
-
-
-
22. Miten oppitunnissa 4 annettu esimerkki auttaa varhaisnuoria arvostamaan havainnoimisen ja kokeiden merkitystä tieteen edistämisessä? _____
-
-
-
23. Antaako oppitunti sen kuvan, että he voivat käyttää havainnointia kaikissa elämäänsä liittyvissä asioissa? Miksi kolmannessa pohdintaosuudessa, joka kannustaa heitä käyttämään havainnointikykyä, esitetyt kaikki kysymykset keskittyvät ihmisen ylempään luontoon? _____
-
-
-
24. Neljänteen pohdintaosuuteen kuuluvat esimerkit antavat sen kuvan, että kokeita ei voi käyttää kaikissa elämään liittyvissä asioissa. Miten ne auttavat varhaisnuoria ymmärtämään tämän periaatteen merkityksen? _____
-
-
-
25. Miten oppitunnilla 5 ja 6 käytetyt eri esimerkit auttavat varhaisnuoria saamaan käsityksen lajien evoluutioon liittyvästä hyvin monimutkaisesta teoriasta? _____
-
-
-

26. Miten ihmishengen ilmaantuminen kuvataan tässä kehitysprosessissa?
-
-
-
27. Oppitunnissa 6 valmentaja, Natalia Petrovna, lukee tarinassa varhaisnuorten ryhmälle ‘Abdu’l-Bahán kirjoituksista kaksi lainausta ja auttaa sitten heitä niiden opiskelussa ja ymmärtämisessä. Kirjassa ei kuitenkaan selitetä, miten hän sen tekee. Miten sinä toimit selittäessäsi lainauksia? _____
-
-
-
28. Mikä on ihmishengen tunnusomainen piirre, niin kuin se kuvataan oppitunnin 7 ensimmäisessä osassa? _____
-
-
-
29. Miten tietoisuus kuvataan tämän oppitunnin ensimmäisessä pohdintaosuudessa? Miten tämän pohdintaosuuden kaksi tehtävää liittyvät varhaisnuorten elämään?
-
-
-
30. Miten ihmismieli voi tulla välineeksi ylemmälle luonnolle? Onko vastakohtien esittäminen, kuten toisessa pohdintaosuudessa tehdään, hyödyllinen tapa painottaa, miten tärkeää on, että ihmisäly saa ohjausta? _____
-
-
-
31. Mikä on uskon henki? _____
-
-
-
32. Millä tavoin oppitunnin 7 kaksi viimeistä pohdintaosuutta auttavat varhaisnuoria näkemään uskon hengen vaikutuksen elämässään? _____
-
-
-

JAKSO 23

Uskon henki -kirjan keskeisenä aiheena on tieteen ja uskonnon sopusoinnun periaate. Tämän periaatteen vaikutukset ihmiskunnan elämään ovat syvällisiä, ja meidän jokaisen tulisi pyrkiä saamaan käsitys siitä, miten se toimii. Tietenkin on olemassa joitakin tiedettä ja uskontoa koskevia näkemyksiä, jotka eivät tosin pidä näitä kahta suoranaisesti ristiriitaisina mutta silti eivät edellytä niiden olevan sopusoinnussa keskenään. Esimerkiksi väitetään, että mitä tahansa mysteereitä uskonto nykyään tuokaan esille, lopulta tiede kehittyessään ne selittää, tai päinvastoin uskotaan, että kaikki tieteelliset totuudet voidaan viime kädessä keksiä lukemalla uskontojen pyhiä kirjoituksia, koska ne ovat peräisin kaikkitietävältä Jumalalta. Menemättä kummankin näkemyksen taustalla oleviin väärinkäsityksiin voimme helposti nähdä, että molemmissa yksi tiedonlähde alistetaan toiselle, mitä tuskin voidaan pitää aitona sopusointuna. Mutta vaikka hylkäämmekin tällaiset näkemykset, meidän on kysyttävä itseltämme, miten voimme käsittää tieteen ja uskonnon täydentävän toisiaan. Siksi alla oleva lausunto annetaan tarkasteltavaksenne. Lue lausunto ja tee sitten sitä seuraavat tehtävät.

Yksi mahdollisuus on väittää, että tieteen ja uskonnon vaalimat totuudet kattavat kaksi erillistä ja toinen toisensa poissulkevaa kokemuspiiriä. Tiede tutkii aineellista maailmankaikkeutta, ei ainoastaan luonnon toimintaa vaan myös tiettyjä ilmiöitä, jotka liittyvät ihmisyyteisiin, laitoksiin ja vuorovaikutukseen. Sen tuottamasta tiedosta tulee teknologisen edistyksen perusta, ja teknologiaa voidaan käyttää joko ihmiskunnan hyödyksi tai sen vahingoksi. Vaikka yhteiskuntatieteet kehittyisivät kuinka pitkälle tahansa, tieteellä itsellään on rajalliset mahdollisuudet määrittellä, mihin sen tuloksia pitäisi käyttää. Uskonto sen sijaan on kiinnostunut inhimillisen olemassaolon henkisestä ulottuvuudesta. Sen tarkoituksena on valottaa yksilön sisäistä elämää, vaikuttaa motivaation alkujuureen ja luoda moraalinen säännöstö, joka ohjaa ihmisen käyttäytymistä. Sivistyksen edistymisen on riippuvainen molemmista tietämisen käytännöistä; niin kauan kuin kumpikin pysyttelee itselleen luontaisella alueella, niiden ei tarvitse joutua ristiriitaan.

Tämä näkemys tieteen ja uskonnon välisestä sopusoinnusta on perusteltu mutta ainoastaan toteutuksen tasolla. Loppujen lopuksi tässä tarkastelutavassa tiede ja uskonto on erotettu toisistaan ja niiden on annettu kulkea omia teitään, ja tärkeänä pidetään vuorovaikutusta teknologian ja moraalin välillä. Mutta tällaisen tieteen ja uskonnon välisen suhteen jäsentelemisen rajat tulevat pian vastaan, sillä itse asiassa on lukuisia ilmiöitä, joita ne molemmat yrittävät ymmärtää ja selittää. Vaikka tämä ei ole kovin näkyvää luonnon osalta, se on ilmeistä ihmistä ja yhteiskuntaa koskevassa tutkimuksessa. Lisäksi uskonnolla ja tieteellä on paljon yhteistä siinä, miten ne suhtautuvat todella olemassa olevaan. Molemmat esimerkiksi luottavat siihen, että luomakunnassa vallitsee järjestys, ja siihen, että ihmismieli pystyy ainakin jossakin määrin ymmärtämään tämän järjestyksen. Tieteen menetelmät ovat osoittautuneet tavattoman tehokkaiksi, kun selvitetään maailmankaikkeuden toimintaa. Mutta myös uskonnon on käytettävä näitä menetelmiä, kun se yrittää ohjata ihmisiä rakentamaan alati edistyvää sivistystä. Tiede ja uskonto eivät ole sama asia, mutta niillä on riittävän paljon yhteistä, jotta ne voivat ymmärtää toisiaan, olla sopusoinnussa sekä vaikuttaa toisiinsa ja täydentää toisiaan. Siksi on järkevää pitää tiedettä ja uskontoa kahtena toisiaan täydentävänä tiedon ja käytännön järjestelmänä, joiden esille tuomat kysymykset ja käyttämät menetelmät ovat osittain päällekkäisiä.

1. Yllä olevan lausunnon kuvaama suhde tuo näkyviin tiedon alueita, joita sekä tiede että uskonto tutkivat. Näihin kuuluu kysymyksiä, jotka liittyvät ihmismielen kykyihin, ihmisen lajikehitykseen sekä älylliseen ja moraaliseen kehitykseen. Keskustelkaa siitä, miten näitä asioita käsiteltäessä *Uskon henki* -kirjassa annetaan arvoa tieteen etevyydelle ja samalla uskonnon valon annetaan valaista ymmärrystä.

2. Tieteen ja uskonnon sopusoinnun periaate tarkoittaa sitä, että tarkoitukseen sopivalla tavalla koulutusmateriaalit voivat sisältää henkisiä ja tieteellisiä käsityksiä mutta tietenkin pinnallisuutta ja suunnittelemattomuutta välttämällä. Tällainen tiedon eheys edistää osallistujien ymmärrystä ja estää vääränlaiset kahtiajaot. Tutki, miten *Uskon henki* -kirjassa on onnistuttu pääsemään näin pitkälle eheään näkemykseen. Voit tutkia tätä varten etenkin oppituntien 5 ja 6 pohdintaosuuksia.

3. Voit tarkastella uudelleen *Uskon henki* -kirjaa ja päätellä, missä määrin kehitetään tietynlaisia asenteita, jotka ovat tarpeen, jos haluaa tulla totuuden etsijäksi ja todellisen maailman tutkijaksi. Mitkä ovat joitakin näistä asenteista ja miten onnistuneesti niitä tutkitaan tässä materiaalissa?

JAKSO 24

Päätämme tähän jaksossa 3 aloitetun tarkastelun varhaisnuorten henkisen voimauttamisen ohjelmassa opiskeltavista teksteistä. *Vahvistuksen tuulahduksia* ja *Uskon henki* -kirjojen yksityiskohtainen tarkastelu osoitti, missä määrin sinun tarpeen perehtyä kaikkiin ohjelmaan kuuluviin teksteihin. Kirjasta 5 eriytyvillä kursseilla tarkastellaan vastaavanlaisesti muita tekstejä, mistä on sinulle apua niiden suhteen. Tällaisen opiskelun lisäksi sinun on kuitenkin käytettävä riittävästi aikaa tekstien lukemiseen ja tutkittava, miten niiden tavoitteet pyritään niissä saavuttamaan. Säännölliset pohdintatilaisuudet muiden valmentajina palvelevien kanssa ovat kaikkein antoisimpia tilaisuuksia syventää omaa ymmärrystäsi materiaaleista. Sinä ja valmentajatoverisi huomaatte tällaisissa tilaisuuksissa, että teillä runsaasti yhteisiä kokemuksia, joista voitte ammentaa. Sillä viime kädessä ainoastaan sellaisessa yhteisen tuen ja avun ilmapiirissä, jossa sitoutuminen oppimiseen näkyy halukkuutena kulkea muiden rinnalla heidän ponnistuksissaan, voidaan tekstien antamia mahdollisuuksia tutkia perusteellisesti ja lopulta toteuttaa käytännön tasolla.

JAKSO 25

Aiemmin tässä osassa mainittiin, että materiaalien opiskelun lisäksi nuoret nuoret tekevät palvelutyötä, urheilevat ja harrastavat taiteellista ilmaisua ja kädentaitoja eri muodoissaan, etenkin paikalliselle kulttuurille ominaisia. Tämän kirjan toisessa osassa oli mahdollisuus tutkia jossakin määrin yhteiskunnallisen ympäristön vaikutusta nuoriin, ja huomiota kiinnitettiin etenkin sen haitallisiin vaikutuksiin. Nyky-yhteiskunnan tilanteen heikkenemiselle tässä annetun painotuksen ei tulisi kuitenkaan jättää varjoonsa sitä seikkaa, että jokaisessa ympäristössä on useita tekijöitä, jotka oikein käytettynä parantavat ilmaisukykyä, kykyä tarkastella yhteiskunnallisia kehityskulkuja ja halukkuutta yhteiskunnan palvelemiseen. Seuraava sanomalehtiartikkeli kertoo tarinan, joka on hyvä osoitus siitä, miten tiedotusvälineitä voi käyttää edistämään yhteiskunnan hyvinvointia.

Äänettömien ääni

Länsi-Afrikassa transistoriradio puhuu edelleen yhteisön puolesta.

Mikrofonin ympärille kerääntyneenä N'Zerekoren maaseudun radioaseman pienessä studiossa Guinean metsäalueella kolme nuorta keskustelee tyttöjen koulutuksesta.

”Tyttöjen pitää mennä kouluun, koska heistä tulee jonain päivänä äitejä, ja jos he ovat koulutettuja, he kouluttavat omat lapsensa ja pystyvät huolehtimaan heistä paremmin”, sanoo Moriko Kake. ”Kun koulutat tytön, koulutat koko kansan”, hän lisää painokkaasti. Lancei Toure, ohjelman 16-vuotias isäntä, nyökkää olevansa samaa mieltä, vaikka hänen vanhempansa haluavat hänen lopettavan koulunkäynnin, jotta hän voisi työskennellä pelloilla.

Nuorten selkeät ja hyvin esitetyt mielipiteet kuuluvat suorana radiolähetyksenä lähikyliin Liberian ja Norsunluurannikon rajaseuduilla. On iltahämärä ja kerosiinilamput lepattavat savimajojen sisällä. Kyläläiset ovat juuri palanneet kotiin pelloilta tai torilta. He kaikki kuuntelevat radiota laittaessaan illallista ja valmistautuessaan yötä varten –.

Guinean kaltaisissa maissa, missä suurin osa aikuisväestöstä on lukutaidotonta, monilla lapsilla ei ole mahdollisuutta koulunkäyntiin ja missä sähkö on harvinaista, generaattorilla toimivat maaseutu- ja yhteisöradioasemat ovat tärkeä yhteyslinja.

”Radio on täällä kaikki kaikessa”, sanoo Gnouma Camara, ohjelmapäällikkö N'Zerekore maaseudun radioasemalla, joka lähettää ohjelmaa kuutena päivänä viikossa yhdellä alueen viidestä kielestä ja ranskaksi 100 kilometrin säteellä. Alueen kahdella kolmesta perheestä on transistori, ja koko kylä kuuntelee, kun asema lähettää ohjelmaa aikaisin aamulla ja illalla.

”Me puhumme heidän omaa kieltään, tunnemme heidän perinteensä ja tapansa, välitämme heidän viestinsä, ilmoitamme syntymät ja kuolemat, keskustelemme viljelyyn ja maatalouteen liittyvistä asioista sekä yhteisön ongelmista”, Camara lisää. ”Me olemme yhteisön ääni, ” äänettömien ääni.

”Kuuntelen ohjelmia, koska lapset esittävät niitä ja koska he puhuvat minun kieltäni”, sanoo Mamadou Malic, 15-vuotias nuori pulariksi, joka on paikalliskieli. ”Kun ohjelma alkaa, kutsun kaikki veljeni ja siskoni mukaan ja kuuntelemme yhdessä. Opin paljon tällä tavalla.”

Vanhemmat ja yhteisön johtajat kuuntelevat myös, sanoo Camara. ”Meidän kulttuurissamme lapsia ei usein kuunnella, mutta nyt aikuiset kuuntelevat heitä.

Lapset antavat vanhemmilleen neuvoja perushygieniasta, esimerkiksi – –. Jos isä lyö lastaan, naapurit sanovat nyt: Etkö kuuntele radiota?”

Tässä tarinassa mainitaan vain yksi niistä lukuisista tavoista, joiden avulla yhteiskunnallisen ympäristön eri tekijöitä voidaan hyödyntää nuorten ihmisten lahjojen ja kykyjen suuntaamisessa heidän yhteisöjensä palveluun. Musiikki, media ja teknologia vaikuttavat yhä enemmän nuorten elämään kaikkialla maailmassa. Valmentajana sinun on oltava tietoinen näistä voimallisista välineistä ja opittava auttamaan varhaisnuoria hyödyntämään niitä asianmukaisen toiminnan aikaan saamisessa. Ajattele omaa yhteiskunnallista ympäristöäsi. Mitä mahdollisuuksia se avaa varhaisnuorille seuraavien hyödyntämiseen? Keskustele ajatuksistasi ryhmässäsi ja kirjoita joitakin ajatuksiasi alle sitä varten varattuihin kohtiin.

Musiikki: _____

Media: _____

Teknologia: _____

JAKSO 26

Jos varhaisnuoria halutaan voimauttaa ottamaan vastuuta omasta kehityksestään ja antamaan oman osansa yhteisöjensä edistymiseen, heidän on osallistuttava ryhmänä paitsi tarkoituksenmukaisen toiminnan toteuttamiseen myös sen suunnitteluun. Palveluprojektien ja taiteellisen ilmaisun ja kädentaitojen lisäksi tällaiseen toimintaan voisi kuulua esimerkiksi jonkin tekstin valmistumisen kunniaksi järjestettäviä juhlatilaisuuksia, joissa nuoret nuoret esittävät näytelmiä, laulavat lauluja, lausuvat runoja ja pitävät puheita. Olet varmasti kiinnostunut keskustelemaan muiden valmentajien kanssa siitä, miten nuoria voi motivoida suunnittelemaan ja toteuttamaan toimintaa, joka kehittää heidän älyllisiä ja henkisiä kykyjään, auttaa heitä muuntamaan ihanteitaan käytännön palvelutoiminnaksi ja vahvistaa heidän ponnistuksiaan pyrkiä erinomaisuuteen. Valmentajatoveriesi kanssa pohdittaviin kysymyksiin kuuluvat seuraavat: Miten varhaisnuoria voi auttaa

suunnittelemaan ja suorittamaan palveluprojektin ja pohtimaan sitä, miten se toteutui? Miten varhaisnuoria voi auttaa laatimaan käsikirjoituksia yksinkertaisia draamaesityksiä varten ja näyttämään ne? Miten voi varmistaa, että lapsellisia leikkejä ei käytetä korvaamaan taiteellista ilmaisua ja kädentaitoja ja että nuoret todella oppivat arvostamaan ”taiteita, kädentaitoja ja tieteitä”, jotka jotka ”parantavat olemassaolon maailman tilaa ja osaltaan sitä ylevöittävät”

Vaikka tässä yhteydessä ei ole tarkoitus ryhtyä tarkastelemaan taiteellista toimintaa, on tärkeää olla tietoinen siitä, että tällaiseen toimintaan liittyy kulttuurin ilmauksena arvoja. Juuri tämän luonteensa vuoksi taidetoiminnalla voi olla suuri vaikutus kasvatukselliseen prosessiin. Kun varhaisnuorten ryhmän valmentajana autat nuoria ystäviäsi tunnistamaan sopivia taiteellisia pyrkimyksiä, haluat huolehtia siitä, ettei niissä epähuomiossa tyrykötetä arvoja, jotka salakavalalla tavalla ovat vastakkaisia sille kasvatukselliselle prosessille, jossa he ovat mukana.

JAKSO 27

Kokemus on osoittanut, että varhaisnuorten ryhmä, jossa on kymmenestä viiteentoista jäsentä, saa usein alkunsa muutamasta nuoresta, jotka osoittaneet kykenevänsä kokoamaan ystävänsä jonkin tärkeän asian ympärille. Samalla kun nämä nuoret kannustavat muita liittymään mukaan, he alkavat tavata säännöllisesti valmentajan kanssa. Ryhmän jäsenmäärää voidaan vahvistaa myös naapurustossa tai kylässä työskentelevän laajenevan ystävien ydinryhmän avulla, etenkin teini-iän keski- tai loppuvaiheessa olevien nuorten avulla, jotka ovat etenemässä muutaman ensimmäisen instituuttikurssin opiskelussa. Joissakin osissa maailmaa tehokkaaksi keinoksi on havaittu kutsua kylän tai naapuruston nuoret useisiin tilaisuuksiin ennen ryhmien varsinaista perustamista. Toinen keino on esitellä ohjelma koulussa. Kun koulu suhtautuu myönteisesti ajatukseen, yksi tai useampi esittely sopivan ikäryhmän oppilaille ja opettajille johtaa yleensä useiden varhaisnuorten ryhmien muodostamiseen. He voivat sitten toteuttaa ohjelmaa koulun ulkopuolisena toimintana riippumatta siitä, kokoontuvatko he koulun tiloissa vai eivät. Koulu tunnustaa kummassakin tapauksessa sen arvokkaan panoksen, joka ohjelmalla on oppilaiden moraalisten ja älyllisten kykyjen hyvään kehittymiseen.

Pohdi omaa tilannettasi ja kirjoita muistiin joitakin toimintatapoja, joita voisit tulevana valmentajana hyödyntää varhaisnuorten ryhmän perustamiseksi.

- Monien valmentajien mielestä on hyödyllistä kannustaa varhaisnuoria pitämään ryhmää sellaisena paikkana, jossa he voivat pyrkiä henkiseen ja älylliseen erinomaisuuteen. He ovat selittäneet, että henkiseen erinomaisuuteen pyrkimiseksi meidän on kehitettävä sellaisia ominaisuuksia kuin rakkaus, anteliaisuus, rehellisyys ja nöyryys, jotka kuuluvat ylempään luontoomme. Älylliseen erinomaisuuteen pyrkimiseksi meidän on hankittava sellaista tietoa ja käytännön taitoja, jotka auttavat meitä parantamaan omaa ja muiden elämää. Sellaisten lainausten kuin ”Olkoon jokainen aamu edeltävää iltaansa parempi ja jokainen huomispäivä eilistensä rikkaampi” pohtiminen ja niiden ulkoa opettelu ovat usein osoittautuneet tehokkaaksi keinoksi ymmärtää erinomaisuuden käsitettä paremmin.

- Kun ryhmän tarkoituksesta on saatu jonkin verran selvyyttä, valmentaja voi auttaa ryhmän jäseniä päättämään, mihin erityiseen toimintaan - älylliseen, urheilulliseen ja kulttuuriin liittyvään - he haluaisivat ryhtyä erinomaisuuteen pyrkimiseksi.

- Älyllisen ja henkisen erinomaisuuden osalta on tarpeen keskustella jossakin määrin kielestä, joka on niin vahvasti yhteydessä ajattelutapoihin. Keskusteltaessa tästä aiheesta varhaisnuorten kanssa on yleensä riittävä selittää, että meidän on kehitettävä ilmaisukykyämme, jotta voimme saavuttaa yhä korkeampia erinomaisuuden tasoja. Meidän tulisi pystyä lukemaan ja ymmärtämään lukemamme tekstin merkitys sekä oppia ilmaisemaan ajatuksiamme selvästi. Nimenomaan tässä yhteydessä valmentajat pitävät usein tehokkaana esitellä varhaisnuorten opiskeltavaksi tarkoitettua materiaalia, joista joitakin olet tarkastellut joko kokonaan tai osittain aiemmin tässä osassa.

- Kirjoitusten kohtien ulkoa opettelemiselle on annettava sille kuuluva painoarvo varhaisnuorten henkisen voimauttamisen ohjelmassa. Ulkoa opettelu on sen vuoksi otettava keskustelun aiheeksi yhdessä ryhmän ensimmäisistä kokoontumisista. Valmentajien tulisi auttaa nuoria ystäviään tulemaan tietoisiksi Jumalan sanan ainutlaatuisesta voimasta ja sen vaikutuksesta heidän elämäänsä, kun he pyrkivät erinomaisuuteen. Tällaisen keskustelun avulla he oppivat ymmärtämään, mitä hyötyä on siitä, että he osaavat monia kirjoitusten kohtia ulkoa.

- Valmentajien on hyödyllistä tähdentää muutamissa ensimmäisissä kokoontumisissa, että jotta ryhmä voi pyrkiä henkiseen erinomaisuuteen, jäsenten on luotava lujat ystävyysuhteet ja saavutettava yhä suurempi ykseys keskuudessaan. Valmentajien mielestä on usein hyödyllistä auttaa varhaisnuoria tutkimaan ystävyuden, ykseyden ja sopusoinnun aihepiiriä kirjoitusten lainausten pohjalta, ja heitä voidaan rohkaista painamaan ne mieleensä.

- Ystävyuden ja ykseyden aihepiiriä koskevat keskustelut voivat tarjota luonnollisen väylän keskustelulle siitä, millä tavoin ryhmän jäsenet ovat vuorovaikutuksessa keskenään. Että he kuuntelevat toisiaan huolellisesti, että he yrittävät aina ymmärtää toinen toistaan, vaikka jollakin heistä olisi vaikeuksia jonkin ajatuksen ilmaisemisessa, että he eivät koskaan vähättele sitä, mitä kenelläkään heistä on kerrottavana – nämä ovat esimerkkejä joistakin niistä tuloksista, joihin he voivat päätyä yhdessä ryhmänä tällaisen keskustelun avulla.

- Palvelu on erityisen tärkeä aihe ottaa esille yhdessä ryhmän ensimmäisistä kokoontumisista. Varhaisnuoria voidaan muistuttaa siitä, että ihmisinä me kaikki olemme riippuvaisia toisistamme. Olemme kaikki yhden ihmisperheen jäseniä, ja meidän yritettävä parhaamme mukaan parantaa yhteisöjemme oloja. Joskus varhaisnuoria voi auttaa ymmärtämään palvelemisen merkityksen pyytämällä heitä kuvittelemaan, millaista olisi, jos he eivät saisi apua ympärillään olevilta ihmisiltä.

- Palvelemisesta keskustelemissa ei pidä ainoastaan pohtia, mitä kukin voi tehdä muiden palvelemiseksi, vaan sen sijaan tulee miettiä, mitä varhaisnuoret voivat tehdä ryhmänä. Tietenkin on tärkeää huolehtia siitä, että heidän ensimmäiset ponnistuksensa ovat lyhytkestoisia ja niiden tavoitteet helposti saavutettavissa. Näin he saavat luottamusta yhteisiin kykyihinsä ja oppivat työskentelemään yhdessä, mikä antaa heille mahdollisuuden toteuttaa pidempään kestäviä palveluhankkeita. Alusta alkaen valmentajien tulisi ohjata nuoria käynnistämään prosessi, jonka kautta he voivat ajatella oman yhteisönsä elämää ja sitä, miten he voisivat antaa oman panoksensa sen parantamiseen. Tässä yhteydessä on avuksi esittää heille kysymyksiä, jotka edellyttävät heidän omiin havaintoihinsa perustuvia päätelmiä heidän omasta yhteisöstään. Näin ollen ne voivat aluksi toteuttaa niinkin yksinkertaisen palveluteon kuin vieraila jonkun sairaan luona yhteisössä. Seuraavaksi he voivat vähitellen käynnistää projektin – esimerkiksi puiden istutusprojektin – jota varten heidän on neuvoteltava asiaankuuluvien paikallisten tahojen kanssa, pyydettävä apua ystäviltä ja vanhemmilta sekä tehtävä pitempiaikaisia järjestelyjä. Luonnollisesti ryhmän ensimmäisten kokoontumisten aikana keskustellaan joistakin taidoista ja kyvyistä sekä asenteista ja ominaisuuksista, joita tarvitaan tehokkaaseen yhteistyöhön.

- Tervehenkinen virkistyminen, etenkin urheilu, on toinen aihe, josta on hyvä keskustella varhaisnuorten ryhmän ensimmäisten kokoontumisten aikana. Aiheeseen liittyvien käsitteiden ja kysymysten tarkastelun jälkeen valmentaja voi auttaa ryhmää tunnistamaan, minkälaiseen virkistystoimintaan he haluavat ryhtyä joko kokoontumisten yhteydessä tai joinakin erityiskertoina. Tässä yhteydessä on paikallaan lausua pari varoituksen sanaa. Intensiivinen fyysinen aktiivisuus on luonnollinen osoitus siitä energiasta, jota varhaisnuorilla on. Kokemukset ympäri

maailmaa ovat osoittaneet selvästi, että taidetoiminnan suosiminen urheilun sijaan käynnistää ryhmässä valikoivan prosessin, jonka tuloksena jotkut nuoret ovat lopulta vastahakoisia jatkamaan ryhmään osallistumista.

Kaikkien edellä mainittujen seikkojen osalta on tärkeää ymmärtää, että kokemuksen myötä valmentajat pystyvät paremmin auttamaan varhaisnuoria suunnittelemaan ja toteuttamaan toisiaan täydentäviä toimintoja. Nämä toiminnot ovat käytännön osoitus niistä oivalluksista, joita he ovat saaneet eri materiaalien opiskelusta, ja niistä ylevistä ihanteista, joita he pyrkivät ylläpitämään.

JAKSO 30

Tämän kirjan kahdessa ensimmäisessä osassa käymiemme keskustelujen, jotka koskivat pääasiassa käsitteitä, valmistautumisessa valmentajana palvelemiseen on tässä osassa edetty myös tiettyihin käytännön näkökohtiin. Sitä mukaa, kun saat kokemusta tältä palvelun alalta, tämä kirja sisältö antaa sinulle jatkossakin ajatuksia pohdittavaksi. Monet valmentajat ovat havainneet tätä edeltävän jakson kohdat erityisen hyödyllisiksi ja tutkivat niitä yhä uudelleen. Heillä on myös käytössään muistikirja, johon he kirjaavat kokemuksiaan ja valmentajatoveriensa kanssa käymiään keskusteluja. Ehdotammekin, että tämän osan päätteeksi pohdit, minkälaisia vaikutuksia on niillä ponnistuksilla, joihin olet nyt ryhtymässä. Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston seuraavat nuorille ympäri maailmaa osoittamat sanat sopivat hyvin kaikille, jotka toivovat voivansa kulkea tällä palvelun polulla:

”Ei siis ole yllättävää, että juuri teidän ikäryhmänne on saamassa eniten kokemusta varhaisnuorten ja myös lasten avustamisesta heidän moraalisessa ja henkisessä kasvussaan, kehittäen heidän kykyään yhteiseen palveluun ja aitoon ystävyyteen.” Loppujen lopuksi tietoisina siitä maailmasta, jossa näiden nuorten sielujen on suunnistettava sen karikkojen ja myös mahdollisuuksien keskellä, te pystytte helposti arvostamaan henkisen vahvistumisen ja valmistautumisen tärkeyttä. Tietoisina siitä, niin kuin te olette, että Bahá’u’lláh saapui muuttamaan sekä ihmiskunnan sisäisen elämän että sen ulkoiset olosuhteet, te olette auttamassa itseänne nuorempia kehittämään luonnettaan ja valmistautumaan ottamaan vastuuta omien yhteisöjensä hyvinvoinnista. Kun he saavuttavat nuoruusiän, te autatte heitä kehittämään ilmaisutaitoaan sekä mahdollistatte vahvan moraalisen herkkyyden juurtumisen heihin. Näin toimimalla teidän oma määrätietoisuutenne tulee yhä selkeämmin näkyviin, kun otatte huomioon Bahá’u’lláhin käskyn: ’Kaunistakoot teitä teot eivätkä sanat.’”⁵²

LÄHDELUETTELO

1. Yleismaailmallisen Oikeusneuvosto puolesta 11.1.2006 eräälle henkilölle kirjoitetusta kirjeestä, kokoelmasta *Social Action: A Compilation Prepared by the Research Department of the Universal House of Justice* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2020), nro 117, s. 62.
2. Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston puolesta kirjoitetusta 19.6.2006 päivätystä kirjeestä kahdelle henkilölle.
3. Shoghi Effendin puolesta kirjoitetusta 17. huhtikuuta 1936 päivätystä kirjeestä eräälle henkilölle, julkaistu teoksessa *Directives from the Guardian* (New Delhi: Bahá'í Publishing Trust, 1973), s. 84.
4. 'Abdu'l-Bahá, kokoelmasta *Social Action*, nro 190, s. 112–13.
5. 'Abdu'l-Bahán 20. syyskuuta 1912 pitämästä puheesta, joka on julkaistu teoksessa *The Promulgation of Universal Peace: Talks Delivered by 'Abdu'l-Bahá during His Visit to the United States and Canada in 1912* (Wilmette: kpl 9, s. 471).
6. 'Abdu'l-Bahán 4. toukokuuta 1912 pitämästä puheesta, sama lähde, nro 9, s. 125.
7. Selostus 'Abdu'l-Bahán sanoista, joita J. E. Esslemont lainaa teoksessa *Bahá'u'lláh ja uusi aika* (Suomen Bahá'idien Kansallinen Henkinen Neuvosto, 1972), s. 113.
8. 'Abdu'l-Bahán 4. toukokuuta 1912 pitämästä puheesta, joka on julkaistu teoksessa *The Promulgation of Universal Peace*, kpl 7, s. 123.
9. 'Abdu'l-Bahán 26. toukokuuta 1912 pitämästä puheesta, sama lähde, nro 1, s. 204.
10. 'Abdu'l-Bahá, teoksessa *Some Answered Questions* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2014, 2016 painos), nro 84.2, s. 440.
11. *Tablets of Abdul-Baha Abbas* (New York: Bahá'í Publishing Committee, 1915, 1940 painos), nide 2, s. 276. (tarkistettu englanninkielinen käännös)
12. *Khitábát: Talks of 'Abdu'l-Bahá* (Hofheim-Langenhain: Bahá'í-Verlag, 1984), s. 131–32. (tarkistettu englanninkielinen käännös)
13. 'Abdu'l-Bahán 4. toukokuuta 1912 pitämästä puheesta, joka on julkaistu teoksessa *The Promulgation of Universal Peace*, kpl 8, s. 124.
14. *'Abdu'l-Bahán kirjoituksia*, nro 230.1, julkaistu suomeksi osoitteessa kirjasto.bahai.fi.
15. 'Abdu'l-Bahán 10. marraskuuta 1911 pitämästä puheesta, julkaistu teoksessa *'Abdu'l-Bahán puheita Pariisissa* (Suomen Bahá'idien Kansallinen Henkinen Neuvosto 1984), s. 105.
16. *Abdul Baha on Divine Philosophy* (Boston: The Tudor Press, 1918), s. 30.
17. *'Abdu'l-Bahán kirjoituksia*, nro 24.1, suomennos julkaistu osoitteessa kirjasto.bahai.fi.
18. *Tablets of Abdul-Baha Abbas* (New York: Bahá'í Publishing Committee, 1909, 1930 painos), nide 1, s. 63. (tarkistettu englanninkielinen käännös)

19. 'Abdu'l-Bahán kirjoituksia, nro 155.4, suomennos julkaistu osoitteessa kirjasto.bahai.fi.
20. 'Abdu'l-Bahá, *Jumalallisen sivistyksen salaisuus* (Suomen Bahá'iden Kansallinen Henkinen Neuvosto, 2017), kpl 120, s. 84.
21. *Ykseyden pyhättö: Bahá'u'lláhin vastaukset Mánikchí Šáhibille ja muita muistioita* (Suomen Bahá'iden Kansallinen Henkinen Neuvosto, Helsinki 2016), 1.11, s. 17.
22. 'Abdu'l-Bahán 27. lokakuuta 1911 pitämästä puheesta, julkaistu teoksessa *Abdu'l-Bahán puheita Pariisissa*, s. 43.
23. *Tablets of Abdul-Baha Abbas*, nide 1, s. 71–72.
24. 'Abdu'l-Bahán kirjoituksia, nro 97.1, suomennos julkaistu osoitteessa kirjasto.bahai.fi.
25. *Bahá'u'lláhin muistiot, Bahá'u'lláhin Kitáb-i-Aqdasin jälkeen ilmaisevia muistioita* (Suomen Bahá'iden Kansallinen Neuvosto, 2000), nro 6.52, s. 85.
26. Bahá'u'lláh, *Bahá'u'lláhin julistus maailman kuninkaille ja johtajille* (Suomen Bahá'iden Kansallinen Henkinen Neuvosto, 1980), s. 78.
27. *Poimintoja Bahá'u'lláhin kirjoituksista* (Suomen Bahá'iden Kansallinen Neuvosto, 1983), 153, s. 92–93.
28. 'Abdu'l-Bahán 3. joulukuuta 1912 pitämästä puheesta, joka on julkaistu teoksessa *The Promulgation of Universal Peace*, kpl 3, s. 648–49.
29. *Bahá'u'lláhin Kitáb-i-Aqdasin jälkeen ilmaisevia muistioita*, nro 9.20, s. 157.
30. Sama, nro 11.29, s. 186.
31. 'Abdu'l-Bahá, *Tablets of Abdul-Baha Abbas*, nide 1, s. 31. (tarkistettu englanninkielinen käännös)
32. Sama lähde, s. 194. (tarkistettu englanninkielinen käännös)
33. Bahá'u'lláh, *Epistle to the Son of the Wolf* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1988 2016 painos), s. 12.
34. *Bahá'u'lláhin Kitáb-i-Aqdasin jälkeen ilmaisevia muistioita*, nro 11.28, s. 186.
35. Sama, nro 11.31, s. 187.
36. Sama, nro 13.16, s. 215.
37. *Poimintoja Bahá'u'lláhin kirjoituksista*, nro 18:1, s. 86.
38. Bahá'u'lláh, *Prayers and Meditations by Bahá'u'lláh*, nro 36, s. 38. Bahá'í Publishing Trust, 1987, 2008 painos), XXXII, s. 41.
39. *Ykseyden pyhättö*, nro 1.2, s. 14.
40. 'Abdu'l-Bahán 5. toukokuuta 1912 pitämästä puheesta, joka on julkaistu teoksessa *The Promulgation of Universal Peace*, kpl 3, s. 130.

41. *Prayers and Meditations*, CXIII, s. 191.
42. Bahá'u'lláh, in *Bahá'í Prayers: A Selection of Prayers Revealed by Bahá'u'lláh, the Báb, and 'Abdu'l-Bahá* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2002, 2017 painos), s. 181–82.
43. *Prayers and Meditations*, CLXXVIII, s. 299.
44. Sama lähde, LXXIX, s. 131–32.
45. Bahá'u'lláh, in *Bahá'í Prayers*, s. 219–20.
46. 'Abdu'l-Bahá, sama lähde, s. 243–44.
47. Sama lähde, s. 28.
48. Bahá'u'lláh, in *Bahá'í Prayers*, s. 183.
49. Báb, sama lähde, s. 186.
50. 'Abdu'l-Bahá, Bahá'í-rukouksia, nro 85, s. 128.
51. *Prayers and Meditations*, XCI, s. 154–55.
52. Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston 1. heinäkuuta 2013 kirjoittamasta kirjeestä 114 nuorisokonferenssin osallistujille kautta maailman.